4

ELEMENTA

LINGUAE AEGYPTIACAE

VULGO COPTICAE

QUAE AUDITORIBUS SUIS IN PATRIO ATHENAEO PISANO

TRADEBAT

HIPPOLYTUS ROSELLINIUS

LINGUARUM ORIENTALIUM, VETERIS HISTORIAE
ET ARCHAEOLOGIAE PROFESSOR.

ROMAE 1837.

EX TYPOGRAPHIA COLLEGII URBANI

Sumptibus Francisci Archini.

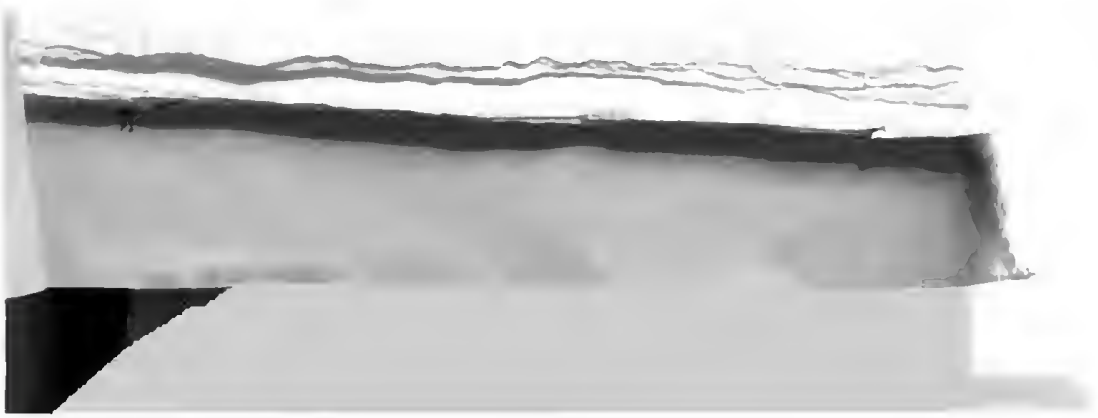

ALOISIO LAMBRUSCHINIO

CARDINALI TITULO S. CALLISTI

S. R. E. BIBLIOTHECARIO

A GREGORIO XVI. P. M. NEGOTIIS PUBLICIS PRAEFECTO
STUDIORUM PER DITIONEM PONTIFICIAM
UNIVERSAM CURATORI SUMMO etc.

FRANCISCUS ARCHINIUS

NEGOTIATOR LIBRARIUS

Cum non sine Dei O. M. consilio evenerit, Aegyptiacas litteras hac potissimum aetate e tenebris, in quibus tot secula ignoratae delituerant, in lucem prodiisse, quando id scilicet sanctissimae Religionis intererat, tum eidem Providentissimo Numini curae profecto fuit, virorum sapientia, dignitate,

auctoritateque praestantissimorum tutelae novam disciplinam commendare. Etenim quum nulla doctorum animis antecepta hujusce scientiae inesset informatio, sine qua nec existimari, nec quaeri, nec intelligi Aegyptiorum monumenta possunt: quippe auctores, qui superioribus aetatibus aliquid de hujusmodi antiquitatibus protulerant, ita erant comparati, ut eas praesenti hac luce donandas ne suspicari quidem potuerint; aliqui fuerunt inter nos (quod Tu Princeps Eminentissime minime ignoras) et apud exteros qui cum investigationem viderent per se difficilem esse, veterique opinioni adversantem, studia ipsa coeperunt inimice insectari. Bella hujus generis animi tui constantiam nequaquam fregerunt, eo namque est veritatis amore animus tuus praeditus, ut, si aliqua perobscura quaestio inciderit, hominum ingenia non deterreri aut obtundi, verum excitari acuique, ad id quod verum sit assequendum, oportere, semper censueris. Quare iis, qui ad hanc disciplinam excolendam vires contulerant, animos addidisti, fovisti labores, subsidia parasti (1), ut tuo quoque patrocinio optimarum artium, quod universi in hac alma Urbe fatentur esse maximum, debeatur, doctioribus per Italiam, et extra non ad opinionem amplius, sed ad veritatem plane persuasum nunc id esse, naturam scripturae hieroglyphicae talem probari, qualis ab Equite Champollionio monstrata fuerit. Vicit ergo sapientia tua, qua vel in ipso aestu illius acerrimae contentionis intelligebas fore, ut *opinionum commenta deleret dies*, rem probe dijudicatam *confirmaret*. Haec me hortata sunt, ut Tibi Princeps

(1) Maximam *Aegypti Descriptionem* regiis sumptibus Parisiis adornatam sexdecim tabularum, quae splendissime delineatae sunt, voluminibus comprehensam: decem praeterea volumina in fol. enarrationes exhibentia atque commentarios regiae Academiae in eas tabulas, Opus merito in re bibliographica *alterum miraculum Orbis* appellandum, Bibl. Vaticanae dono dedit studiosorum commoditati prospicicas.

Eminentissime, nuncuparem libellum quem typis edendum curavi, quique *elementa* complectitur *linguae Aegyptiacae* vulgo Copticae, cujus reliquiae in translatione Thebana praesertim et Memphitica Canonicorum LL. V. et N. Testamenti supersunt. Hae namque cum indolem sermonis vetustissimi illius populi testantur, tum viam ad Aegyptiaca monumenta intelligenda parant, conferuntque ad eorundem interpretationem quammaxime. Eoque tuis magis auspiciis in lucem emittenda erat grammatica Aegyptiaca, quod multa in ea nova methodo tractata inveniantur, quae cum a viris navis ingeniose notata fuerint, dilucideque exposita, studiis, quibus Tu praees, amplificandis in hac sacra Ditione apprime utilem fore autumant eruditi viri quamplurimi.

Benigne igitur quod offero admittas, precor; et me tenuem hominem, sed Tibi Princeps Eminentissime, addictissimum in clientelam suscipe.

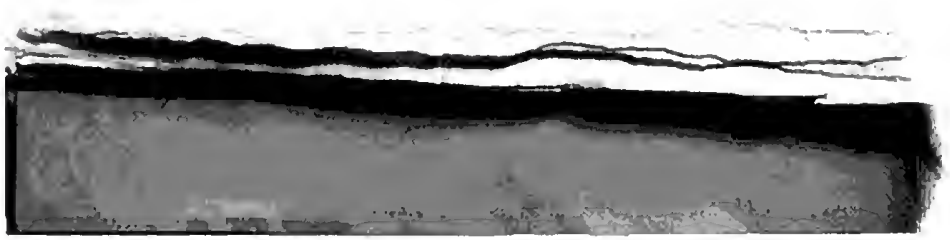

ALOISIUS MARIA UNGARELLIUS

SODALIS BARNABITES BONONIENSIS

LECTORI SALUTEM.

Equidem, vel in hac novae disciplinae luce, qua veterum Aegyptiorum lingua, instituta, mores, historia, monumentis diligenti obstinatoque labore vestigatis, maximo scientiarum peno omnium incremento, perfunduntur, non desunt quibus copticae linguae studium supervacaneum ideo videatur esse quod eam degenerem linguam o graeci arabicique idiomatum colluvie ortam traducant, dedignentur propterea eandem *aegyptiacae* nomine designare. Quumquo ex his nonnulli orientales litteras maximi faciant, in iisque colendis adeo sedulam impendant operam ut praeclaros laborum suorum fructus proferant in dies, hanc porro linguam no uno benigno quidem intuitu dignam hactenus existimarunt. Id ego saepe mecum ipse considerans, neque semel cum viris doctis, familiaribus sermonibus, commemorans, deprehendi, anteceptam opinionem de *interitu linguae aegyptiacae* partim, partim vero minus congruam rationem qua hujusce idiomatis reliquias in grammaticis institutionibus pertractatas viderent, pravo eorumdem judicio praebuisse causas, ita quidem ut, si a primo, tanquam a re incerta, assensionem cohibuisse praestabat utique, veniam aliquam repetitae querelae ex altero capite mereri videantur. Pauci enimvero spartam hanc adornarunt; qui autem ejusdem linguae ingenium probe noverint, vetustatem aestimaverint praeceptionesquo ad ipsius naturam conformatas tradiderint paucissimi extiterunt ne dicam prorsus nullus. Cum enim *primarias copticas radices* monosyllabas omnes ad unam suspicatus esset antea nemo: omnes fere latuerit nexus quo nomina verbis, articuli et pronomina iisdem radicibus, ac illa vicissim continentur, derivationis et compositionis lege constanter servata, mirum esse non debet si regulis haec adstringi hactenus non potuerunt;

natura namque rei ignorata, perturbari sequitur quidquid de ea traditur. Quis porro grammaticorum sedulo animadvertit monuitque diligenter graecas voces quibus palam est latinis copticos libros scatere, non ita quidem civitate donatas ut quae iisdem respondent coptica vocabula semper exulare sint coacta? id equidem saepius docet idea graece expressa paulloque post, atque adeo una eademque *pericope*, rursus aegyptiace prolata, ut, iis exceptis, quae Christianos ritus attingunt, consuetudo magis ex quadam assentatione profecta exterarum vocum usum quam inopia proprii sermonis videatur induxisse. Haec hujusmodi sunt quae commixtioni aliorum idiomatum cum coptico sermone oppido repugnent. Neque facile cuivis persuaderi continget, locum fuisse aut idoneum tempus arabicae linguae corrumpendi aegyptiorum sermonem adhuc superstitem tunc in MSS. Codicibus, quum ex his plures Arabum dominationem praeverterint antiquitate. Nonne Sacrorum librorum versiones aetatem illam manifeste redolent qua res christianae per Aegyptum maxime florerent intra alterum nempe seculum et quartum? De quo vero, si alia deessent, collatio cum septuaginta Interpp. Translatione instituta testimonium diceret amplissimum, quum vetustiores atque adeo puriores istius lectiones conspicuae sint in coptica versione; id quomodo ad graecum textum restituendum quantumque conducat sacrae critices cultores viderint. Sed quorsum haec, quum argumenta, quae superstitem haud minima ex parte in copticis libris antiquissimam aegyptiorum linguam evincunt, ita in eruditorum oculos incurrant ut non relinquant ambigendi locum? Aperta namque illis est admiranda consensio nominum (1), verborum,

(1) *Coptica nomina usitatiora hieroglyphicis expressa, pro varia scribendi ratione, signis nempe pronunciationis indicibus, vel signis rem ipsam pingentibus, aut symbolice exhibentibus, animadvertere licet in aegyptiacis monumentis: quorum nominum accurata prolatio parum aut nihil discrepet a coptica forma. Exempli loco sint* sol, luna, digitus; *duo priora cum, e receptis probatisque hieroglyphicos characteres legendi regulis, efferenda sint* ⲣⲏ, ⲟⲟϩ, re, ooh, *sub hac eadem forma ubique copticorum codicum deprehenduntur. At ne anceps haereas num recte hieroglyphica illa signa legeris, solis figuram et lunae cor-*

nec non aliarum orationis partium quae prout in codicibus obvia sunt, sic hieroglyphica in scriptura exprimuntur; et hanc fortuitam non esse tum ejusdem frequentia, tum orationis series, quacum imagines pictae vel sculptae conspirant, jamdudum suaserunt illis praesertim qui Monumentorum in Aegypto adhuc superstitum Explanationes studio et labore Auctoris hujusce grammaticae elucubratas sedulo pervolutarunt. Itaque si nomina quaedam a pristina forma aliquantisper deflexa, aliaque longo seculorum lapsu obsolescentia, ipsa praesertim hieroglyphice scribendi ratione obsistente ne lingua in aliam abiret, ex quo nonnihil discriminis postea inter sacram vulgaremque dialectum par est intercessisse, si haec, inquam, prudenter judicaverimus, eandem esse utrobique linguam ab omni fit dubitatione remotum (1); atque jure quidem illam sibi *aegyptiae* nomen vindicare concedent omnes. Id si ex dictis non facile consequi morosis fortasse videretur, ad etymon illos pervagati apud nos nominis *coptos* provocarem, quid enim aliud est *coptos* quam *aegyptius*?

---

nua adpicta invenies iisdem nominibus. Si quis inquirat quare hieroglyphica scriptura humani digiti *schemate* τὴν μυριάδα *repraesentet, copticum lexicon docebit tantam nunc esse similitudinem inter formam vocis* ⲧⲃⲉ. *ἡ μυριὰς, et* ⲧⲏⲃ digitus *quanta fuit olim.*

(1) *Ad rem meam Millin scribebat:* " *la langue copte conserve en-* „ *core dans son système grammatical plusieurs traites de la physiono-* „ *mie propre à un idiome qui s'est long-temps écrit en caractères hié-* „ *roglyphiques.* „ Magasin encyclopédique 1808. vol. 4. pag. 255. seq. *Idem affirmabat Stephanus Quatremère* Recherches critiques et historiques sur la langue et la littérature de l'Egypte *apud Silvestrum de Sacy* Notice *etc. Quamvis autem argumenta a Clariss. Schleiermacher* De l'influence de l'écriture sur le langage *pag.* 39. *seq. probare contendant peculiarem indolem copticae linguae a hieroglyphica scriptura repetendum non esse, haec prorsus nihil adversus meam sententiam efficere arbitror, qui unum hoc propugnandum existimo, quae hieroglyphice scripta leguntur ita convenire cum natura coptici sermonis librorum qui in manibus nostris versantur, ut disparitas praecipua orthographiae sit et syntaxeos, linguae vero longe minor.*

sic enim vox *ghipt* vel *ghept* in arabum ore sonat aliquantisper corrupta (1).

Haec ita esse quum apertissime pateat, nervis omnibus contendendum videtur ut non modo ab interitu haec lingua vindicetur, sed ut illustriori loco habeatur, nostra hac aetate praesertim, quae superioribus non illa quidem philologiae studio major, verum etiam honoratior multo videri vult. Equidem novimus floruisse anteactis proxime seculis vel inter nostrates viros aliquos memoria dignos in quorum mentem cum, ne divinando quidem, venire non posset cui et quanto usui copticae linguae studium futurum erat, ut nunc est; ejusdem tamen proprietates, quoad licuit, persequuti sunt, regulasque communi utilitati digesserunt; Kircherum in iis commemoro qui omnium prior fortasse *Primitias linguae Copticae sive Aegyptiacae antiquae* edidit, et sub hoc titulo sin minus perfectam, adumbratam saltem protulit grammaticam. Huic quantum debeant aegyptiacae litterae apud justos rerum aestimatores *Scala magna* perpetuo testabitur. Sua quoque laus est Tukio copticae grammaticae ob exemplorum copiam praestantissimae Scriptori. Quid Woides et La Crozius? id uterque praestitit quo nescio an quilibet alius pro ea tempestate melius fuisset praestiturus. In istorum laudis partem *Elementis* suis concinna brevitate elaboratis venit Didymus Taurinensis. Bene de copticis litteris meritus est quoque Bonjourius quamvis doctae ipsius lucubrationes nondum lucem aspexerint. Iablonskium, Ignatium Rossium, Zoegam cultoribus coptici sermonis apprime charos postremos appello; hi pro eorundem ingenio tantam linguam hanc luce donarunt quanta in illa subsidiorum inopia expectandum non erat. Et hi quidem ejusdem linguae eum vetustate tum dignitate permoti, quam in MSS. editisque codicibus tantummodo admirati essent, eximiam operam suam eidem navarunt. Verum quid nos facere decet quibus nunc monumenta ipsa manu veterum aegyptiorum conscripta subsidio veniunt, unde peculiarem lin-

(1) *Ea de re in iis libris plura sunt exposita quos Auctor noster de* Monumentis Aegypti et Nubiae *conscribit, vol.* 2. *partis primae pag.*296. *et vol.* 2. *secundae partis pag.* 76.

guae usum , verborum proprietatem aliaque multa ad grammaticam spectantia haurire valemus ? exempla istiusmodi prout lapidibus inscripta, certius nos quam quae chartis consignata fuerunt edocere possunt : ab his aut traditae jam grammaticae leges firmantur , aut ratio nobis judicandi suppeditatur de pristino loquendi usu , veterem proindo conferendi cum praesenti linguae conditione id quod ad hujusmodi litteraturae incrementum majoris est momenti quam exequi verbis possit. Quanta ex his superiores illi viri docti , quos commemoravi , penitus ignorarunt non culpa hominum sed aetatis ! quo magis illud verum esse deprenditur dictum :

οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι (1)

Nondum enim felix faustusque dies (faustissimi enimvero ominis non uni sciontiarum generi extitit dies ille) illuxerat , qui praesentis seculi initio vices quodammodo nuperrimis eruditis rependit laborum atque inquisitionum , quae superiorum ingenia atque conatus tamdiu fefellerant , arcanum patefaciendo hiroglyphicae scripturae.

Cum igitur nova scientia ingenia exercere coepisset Clariss. prae ceteris Equitis Franc. Champollion (cujus interitum non sine moerore rerum aegyptiacarum cultores memorant), is tunc, qui litteras copticas non modo perfectissime calleret , verum et ejusdem linguae naturam pervestigasset acutissime , novae lucis ope hanc e monosyllabis vocibus undique constare compertit. Inventum suum latius exinde hieroglyphicae scripturae contulit , felicique admodum successu cetera excogitatae veteri formae respondere animadvertit. Nequo enim id secus accidere poterat ; quum enim omnium primus copticam linguam , quae vulgo appellatur , sub, tot secula frustra tentatis, hieroglyphicis signis latere demonstrasset (2) , nova exinde copticae linguae naturae primigeniae confirmatio accessit. Innotuit ergo et qua de causa hactenus editae grammaticae a perfectione tantopere distarent , et quam imposterum viam esset insistendum ad absolu-

(1) *Iliad. XXIII.* 670. 671.
(2) Précis du Système Hiérogl. *Cap. praesertim V.*

tam aegyptiaci sermonis ideam tradendam assequendasque ejusdem regulas. Negotium hujusmodi pro sua in philologicis rebus solertia idem aggressus est Champoll.; non usque adeo tamen perfecit ut nova grammatica in lucem posset prodire; contendendum namque illi erat quo veram hieroglyphicorum naturam comprobaret, traditamque doctrinam adversus impugnatores defenderet. Res ita se habebant, quum *Monumentorum Aegypti et Nubiae* Enarrator praestantissimus, cujus jam tum praeclara laus in orientali litteratura emineret, insperato patefacti tunc mysterii, ut ita dicam, hieroglyphicae scripturae nuntium accepit. Mirum quo se animi impetu ad hanc litteraturam excolendam dederit, quave diligentia traditiones explanandas arripuerit quae in Aegypti monumentis extarent proditae. Quo factum est ut illum qui in hoc genere princeps Italiae fuerat (1) nemo deinde tota Europa anteire valuerit. Hic ut primum in Champollion amicitiam venit, accidit utrisque, quod ceteris doctioribus, ut nempe conjunctio animorum, studiorum similitudine maxime conciliata, quandam doctrinae communitatem inter eos pepererit. Ex hoc revera fonte se linguae aegyptiacae doctrinam hausisse Auctor non semel est professus, quam aliis quoque cupiens communicare haec *Elementa* juxta novam methodum auditorum suorum usui tenui exaravit libello, brevius sane quam Champoll. fecisset, verum perspicuitate commodius, nonnullis praeterea de suo adjectis (2). Cujusmodi libellus cum manu scriptus circumferri coepisset fuissetque ad me delatus, intellexi statim vulgatum hunc magno usui fore. Quocirca Auctorem per litteras conveni; ut in plurimorum utilitatem typis consignari haec *Elementa* pateretur rogavi. Minime gravate se id factum laturum

(1) *Vide* Il Sistema Geroglifico del Sig. Cav. Champollion il minore dichiarato ed esposto all' intelligenza di tutti dal Dottore Ippolito Rosellini etc. Pisa 1825. *Et* Di un Basso-Rilievo Egiziano della I. e R. Galleria di Firenze Illustrazione del Dott. Ippol. Roscllini P. Professore di Lingue Orientali nella I. e R. Università di Pisa. Firenze 1826.

(2) *Ipsi inter alia debetur tabula a fronte paginae* 2 *collocata schemata referens hieroglyphica et hieratica, unde sex e nuperis litteris mutuati sunt aegyptii.*

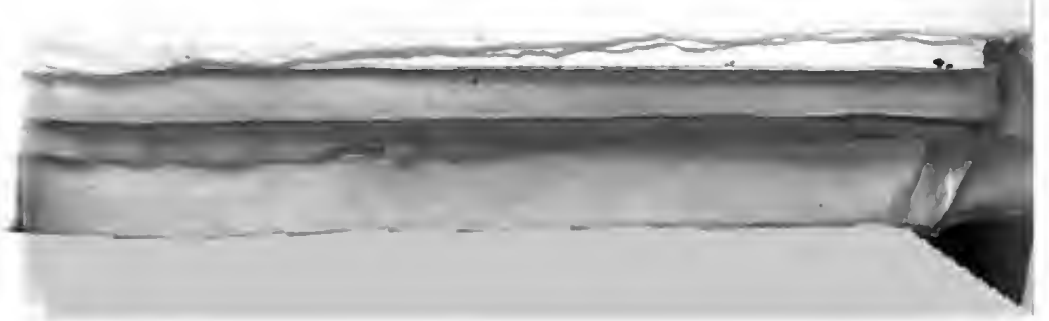

perhumaniter respondit ; quippe ad aliorum studia juvanda magna voluntate ferri consueverit. Denuntiavit tamen, se ea conditione acquiescere, si editor, quisquis ille futurus esset, palam lectores commonefaceret grammaticam hanc Champollion maximam partem acceptam referri debere : conditionem accepi, fidem meam libero.

Hactenus de horum elementorum occasione et Auctore ; pauca nunc de ratione praesentis editionis. Atque in primis, quo latius eorundem usus pateret vel ultra montes, ea latinitate donavi. Exempla, quibus regulae et observationes fere singulae innituntur, ex auctoris praescripto, coacervavi e SS. Librorum V. et N. T. fragmentis editis thebanao scilicet, memphiticae atque baschmuricae versionis. Non secus ac pronominibus et articulis pro unoquoque genere, numero atque personis apposita sunt exempla selecta ; in verbi personis singulis uniuscujusquo temporis praestari similiter oportuerat, si per librorum copiam licuisset, eorum praesertim qui ad baschmuricam dialectum pertineant : pro opportunitate tamen nonnulla apposui ; alias fortasse, Deo bene juvante, satis huic muneri pleniusque faciam (1). Nunquam porro neglexi singulis ut exemplis e copticis textibus singuli a fronte textus graeci responderent e LXX. Intt. undo Versio aegyptiaca profluit. Et quoniam ista cum Codice Alexandrino plerumque facit, hoc ideo usus sum ad cujus fidem capita atque versus indicarem. Subinde tamen, illo derelicto, me Codicem Vaticanum adiisse in N. praesertim T. comperies, quando scilicet huic melius quam illi coptica versio concinit. Quandoquidem porro in tanta regularum brevitate cum perspicuitate conjuncta nonnulla deesse italico MS. videbantur, quae Auctor ipse docendo voce suppleverit, pauca ex his addita per me sunt (neque enim eadem conditio est legentium ac eorum qui e viva, ut ajunt, Doctoris voce eruditiuntur) in quo quidem ego o grammaticis Woide et Tattam, nec non e Lexicis Amelei Peyron, (in quo quidem Auctor (2) plura praestitit linguae copticae studii incremen-

(1) *Publice denunciatum est, Londini editionem adornari totius V. Testamenti e MSS. Sahidicis atque Copticis. Id si verum est, et multa inde commoda sequentur, et hujus grammaticae editio prodibit absolutior.*

(2) Lexicon linguae copt. Taurini 1835.

to quam ceteri soleant Lexicographi,) atque Tattam (1) aliquid profeci, calculoque suo Rosellinius probavit.

Quod unum de iis quae praefandi occasionem praebuerunt reliquum est, usus nempe atque utilitas compendiariae hujusce grammaticae, sic ego existimo, nullam aliam viam esse tenendam illis qui per Aegyptiacam Sacrae Scripturae versionem linguae hujus ingenium noscere instituunt, ut rationem exinde qua e graeco fonte divina eloquia in aegyptiacum sermonem manarunt probe valeant existimare, judicium quo ferre de pristina conditione Alexandrini textus non in genere modo, verum et juxta varias quae in Aegypto recensiones obtinuerant, quarum quidem luculentissimi testes essent versiones, siquidem plures sint existimandae (2), quae pro dialectorum varietate varias nobis graeci textus lectiones sisterent. Notitia itaque hujusce linguae usque eo necessaria Sacrae Critices studioso erit, ut, quin haec fragmenta copticae versionis consulat, variarum graecarum lectionum justum delectum habere non possit. Experimentum in hoc genere optime cessit Friderico Münter (3) et Aug. A. Georgio (4) quorum specimina facile cuivis ostendunt quantum roboris in recto usu horum fragmentorum sit pro Catholicae Ecclesiae dogmatibus tuendis. Ex dictis denique constat, illos qui animum adjiciunt intelligendis explanandisque vetustissimis Aegyptiorum monumentis copticae grammaticae hujusmodi subsidio omnino carere non posse (5). Utere igitur, benevole lector, nostrosque in communem utilitatem libenti animo impensos labores aequi boniquo fac. Vale.

---

(1) Lex. aegypt. lat. Oxonii 1835.

(2) *Num una eademque sit in tribus dialectis Transl..tio, an multiplex, nondum explorate mihi cognitum est.*

(3) Specimen Versionum Danielis copticarum. *Romae* 1786. *cf. ibi pag.* 15. *not.* (a).

(4) Fragmentum Evangelii S. Johannis graeco-copto-thebaicum saeculi IV. Romae 1789.

(5) *In horum gratiam grammaticae pars altera lucem, tempore, aspiciet, qua plana methodo* Principia universalia de Aegyptiorum scriptura vulgo sacra, prout Copticae linguae plus minusve congruit *tradentur.*

SERIES CAPITUM GRAMMATICAE.

Alphabetum Copticum . . . . . pag. 1
De litterarum divisione 2
CAP. I. Canones generales de radicibus 4
§. I. *De radicibus primariis* 5
§. II. *De radicibus secundariis* 6
§. III. *De radicibus compositis* 8
CAP. II. De nomine 10
§. I. *De nominum natura* . . . . . ib.
§. II. *De nominibus* abstractis 12
§. III. *De nominibus actionis* 13
§. IV. *De nominibus actionis locum innuentibus* . . . . . ib.
§. V. *De genere nominum* 14
§. VI. *De numero nominum* 15
§. VII. *De nominum declinatione* 16
CAP. III. De pronomine 18
§. I. *De pronomine simplici* . . . . . ib.
§. II. *De pronomine derivativo* 20
§. III. *De pronomine composito* 26
Pronomina composita, pro primo casu . . . . . ib.
pro tertio casu 30
pro quarto casu 32
pro sexto casu 33
§. IV. *De pronomine reciproco seu reflexo* 35
CAP. IV. De articulo 37
§. I. *De articulo enunciativo seu indefinitivo* . . . . . ib.
§. II. *De articulo determinante seu definitivo* 38
§. III. *De articulo demonstrativo* 40
Articulus demonstrativus conjunctus . . . . . ib.
Articulus demonstrat. separatus 41
§. IV. *De articulo possessivo* 43
Articuli possessivi vagantes . . . . . ib.
Articuli possessivi orti ab articulis determinantibus . . 44
Articuli possessivi a demonstrativis orti 51
CAP. V. De nomine adjectivo seu qualitatis 53
§. I. *De adjectivis e radicibus primariis* 54
§. II. *De adjectivis e radicibus derivativis* 55

§. III. *De adjectivis e radicibus compositis* . . . . pag. 56
α. Adjectiva intensioris significationis . . . . . ib.
β. Adjectiva privantia 57
γ. Adjectiva constituentia nomina habitudinis, artium, agentium etc . . . . . ib.
δ. Adjectiva relativa seu patronymica 58
§. IV. *De genere et numero nominum qualitatis* 59
CAP. VI. De verbo 60
§. I. *De verbo substantivo primario* . . . . . ib.
§. II. *De verbo substantivo secundario* 65
§. III. *De verbo substantivo composito seu auxiliari* . . . 69
§. IV. *De modis verbi substantivi auxiliaris* 70
§. V. *De compositione temporum formae primariae affirmantis* 71
§. VI. *Tempora composita* 74
α. Tempora modi indicativi . . . . . ib.
β. modi subjunctivi 87
γ. modi hypothetici 89
δ. a primariis minime derivata 93
§. VII. *De forma negante verbi substantivi auxiliaris* . . 102
Particula negans 1. ⲁⲙ . . . . . ib.
2. ⲛ̀ 103
3. ⲧⲙ̀ 104
4. ⲙⲡⲧⲙ̀ *vel* ⲙⲡⲧⲉⲙ 105
5. ⲉⲙⲙⲛ̀ 106
6. ⲛ̀ . . . . ⲁⲙ 107
Tempora formae negandi peculiaria 110
§. VIII. *De forma transitiva seu efficiente verbi substantivi auxiliaris* 113
§. IX. *De forma passivo-impersonali verbi substantivi* . . . 117
§. X. *De particulis verbi substantivi vicem gerentibus* . . . 119
§. XI. *De imperativo; infinitivo et gerundio* 122
APPENDIX De suffixis 125

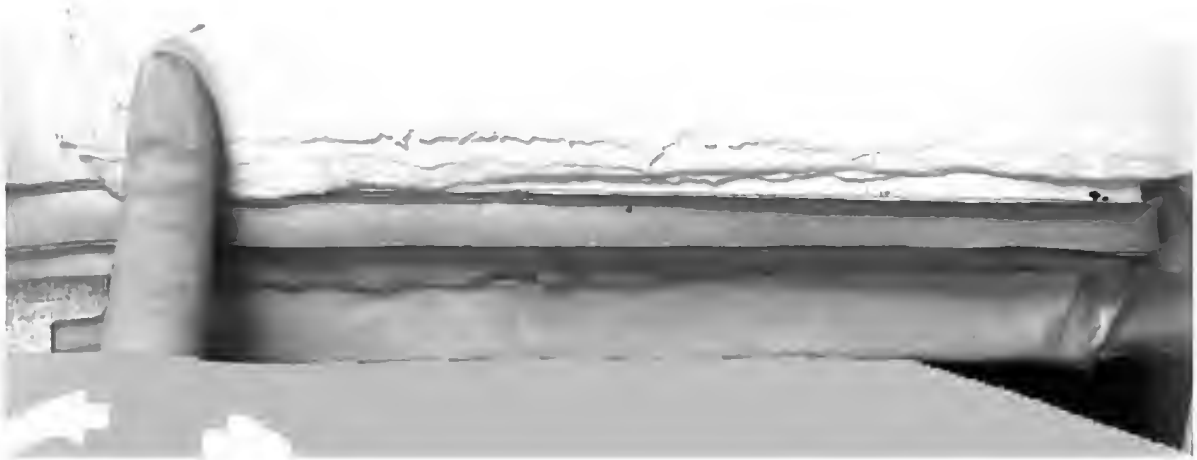

ELEMENTA

LINGUAE AEGYPTIACAE VULGO COPTICAE.

ALPHABETUM COPTICUM.

Figura		*Nomen*	*Potestas*	*Numeri*	
Ⲁ	ⲁ	Alpha	A	1.	
Ⲃ	ⲃ	Bita	B. V	2.	
Ⲅ	ⲅ	Gamma	G	3.	
Ⲇ	ⲇ	Dalda	D	4.	
Ⲉ	ⲉ	Ei	E	5.	
Ⲋ	ⲋ	So	S	6.	
Ⲍ	ⲍ	Zita	Z	7.	
Ⲏ	ⲏ	Hita	É. I	8.	
Ⲑ	ⲑ	Thita	Th	9.	
Ⲓ	ⲓ	Iauda	I	10.	
Ⲕ	ⲕ	Kappa	K	20.	
Ⲗ	ⲗ	Lauda	L	30.	
Ⲙ	ⲙ	Mi	M	40.	
Ⲛ	ⲛ	Ni	N	50.	
Ⲝ	ⲝ	Xi	X	60	
Ⲟ	ⲟ	O micron	O	70.	
Ⲡ	ⲡ	Pi	P	80.	
Ⲣ	ⲣ	Ro	R	100.	ϥ. 90.
Ⲥ	ⲥ	Sima	S	200.	
Ⲧ	ⲧ	Tau	T	300.	
Ⲩ	ⲩ	Y psilon	U	400.	
Ⲫ	ⲫ	Phi	Ph	500.	
Ⲭ	ⲭ	Chi	Ch	600.	
Ⲱ	ⲱ	O mega	O	700.	
Ⲯ	ⲯ	Schéi	Sc		
Ϥ	ϥ	Fei	F		
Ϧ	ϧ	Chéi	Ch		
Ⲩ	ⲩ	Heri	H		

ⳝ	ⳟ	Giangia	G
ⳋ	ⳍ	Ghima	K Ga
ⳑ	Ⳓ	Dhei	Dh. Ti
ⳓ	Ⳕ	Epsi	Ps

De Litterarum divisione.

1. Vocales sunt ⲁ, ⲉ, ⲏ, ⲓ, ⲟ, ⲱ, et ⲩ eadem aliquando cum ⲟⲩ.

2. Consonae reliquae sunt omnes; quarum aliae densae sunt, aliae lenes. Densae: ϣ, ϫ, ϭ, ⲣ, ⲧ, ⳁ, ⳉ, ϯ, ⲍ. Lenes: ⲑ, ⲗ, ⲙ, ⲛ, ⲥ, ⲫ, ⲭ, ϭ, ⲉ (quatenus consona τῷ ϯ comparata); ⲩ, ⲃ, ⲍ a graecis praeter necessitatem mutuati sunt aegyptii. ϥ nota est numeralis. Duplices sunt ⲝ et ⳁ ut apud graecos. ϯ denique nexus est ⲧ cum aliqua vocali.

3. Quoniam vero aegyptii, praeter XXIV. graecorum litteras, aliis indigebant signis ad omnes eorum linguae sonos efferendos, idcirco ex vetusta scribendi methodo (1) alia adsciverunt, quae a hieroglyphicis per hieraticam formam detorta quomodo fuerint, tabula nostra ob oculos ponit.

Annotatio.

" Exhibita harum sex litterarum ab origine figura, de earundem pro-
„ nunciandarum ratione aliquid subjungendum:

Ⳁ

" Esse ⲥ fortius ad sibilum tenus elatum constat; verum ita nonnun-
„ quam usu moderatur, ut ad ⲭ videatur accedere. Quare nomen men-
„ sis noni aegyptiorum ⲡⲁϣⲱⲙⲉ, et ⲡⲁϫⲱⲙ scribitur, sic in qui-
„ busdam vocibus a graeca lingua profectis litterae ⲭ substituerunt Ⳁ,
„ ex. gr. ⲁⲣϣⲓⲙⲁⲛⲡⲁⲣⲓⲧⲁ. Graeci vicissim aegyptiacis quandoque no-
„ minibus ab hac littera incipientibus suum ⲭ praefecerunt; hinc quem
„ regem deprehendimus apud Herodotum (II, 124.) appellatum χίωψ,
„ non alius profecto est quam qui aegyptiis ϣⲟⲩϥⲱ; id quod defectum
„ argueret hujusmodi vehementioris soni in graeca lingua, nisi et apud
„ Arabes eadem saepe permutatio, saltem in pronunciando, usuveniret.

Ⳉ

„ A potestate litterae ⲫ, ⲫ proxime abest, uti ex eo liquet quod ad-

(1) Conferatur nota subjecta paginae 324. *Etymolog. Aegyptiac.* Ignatii Rossii

Hieroglyphic.	Hieratic.	Coptic.	
		ш	Schei
		ч	Phei
		ϫ	Chei
		ϩ	Hori
		σ	Ghima
		ϫ	Giangia
		ϭ.....	
		ϫ.....	

NAPOLI

„ ductum nomen ⲥⲟⲩⲫⲱ ab Eratosthene (apud Syncellum pag. 102.) „ σαῶφις exprimitur. Idem accidit nomini μέμφις cum aegyptio ⲙⲉⲙⲫⲓ- „ ⲛⲟⲩⲧ apertissime conferendo. Illud porro discriminis est inter utram- „ que litteram ϕ, et ⲫ: ϕ et cum adspiratione et sine ea usurpari, „ ut patet in articulo ϕⲁⲓ et ⲡⲁⲓ, nec non in proprio nomine ⲡⲧⲁϩ „ (Zoega Codd. Borg. p. 458.) cum φθὰ comparato, ⲫ vero nunquam „ ex vi sua in quacumque dialecto vel compositione remittere, nisi „ quando cum ϐ permutanda sit.

ϧ

„ Pro qua Thebanis est ϩ. Respondet κ et χ graecorum: ex. gr. ⲡⲓ- „ ϧⲉⲗⲏⲩⲧⲣⲓ redduntur Καλασίριες (Herodot. II, 164.) sic fortasse ϧⲁ- „ ⲣⲉϭⲱⲟⲩⲧⲧⲉ contulerit quis cum χοιροχρύλλιος.

ϩ

„ Spiritum asperum, quem vocant, supplet. Id coptica nomina evin- „ cunt e graeco non modo, verum et ab aliis linguis profecta. Ex gr. „ ϩⲧⲥⲱⲡⲟⲩ ὕσσωπος, ϩⲣⲁⲃⲃⲓ ῥαββὶ. Offendimus praeterea in vete- „ re scribendi methodo ϩⲣⲱⲙⲏ *Roma*; ⲡϩⲉⲓⲗⲉⲓⲡⲟⲥ *Philippus*, „ ϩⲧⲣⲓⲧⲉ *Hadrianus*, al.

ϭ

„ Gutturali sono communius gaudet; Graeci namque per κ et χ ean- „ dem litteram efferre solent in nominibus propriis aegyptiorum. Ex. gr. „ Νίτωκρις (Herodot. II, 100.) est Ⲛⲏⲧ ϭⲣⲟ *Minerva victrix*, inter- „ prete Eratosthene (catal. num. XXII.) Ἀθηνᾶ νικηφόρος. Vicissim in- „ terpres thebanus loci Act. 13, 21. Κὶς quod est a שׁוּל 1. Reg. 9, 1. „ reddidit ϭⲓⲥ.

ϫ

„ Blaesa litera simul atque vehemens dentalibus partim accensenda, „ partim palatalibus (et sibilantibus nonnihil), fere ut *dtg*. Diversimode „ itaque aliis in linguis elata fuit; in graeca quidem nunc per γδ, ut „ ψάγδις (Athen. XV, 12.) *unguentum aegyptium* ⲡⲥⲟϫⲉⲛ (in N.T. „ et alibi passim) Nunc vero per Σ, et ⲥ, prout invenimus nomen

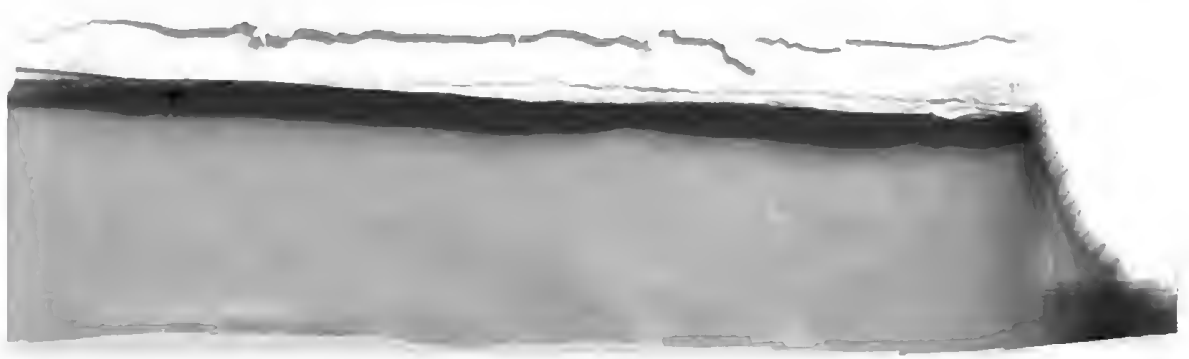

„ ⲍⲉⲙⲙⲟⲧϯ *σιμινούθι* usurpatum (apud s. Theophilum ep. ad Au-
„ tolic.) atque *σιβιννύτης* سمنود . Alias graecum K , et ج arabicum
„ cum hac littera coptice commutatum fuit , ex. gr. a *κάμηλος* et
„ الجمل ⲍⲁⲙⲟⲩⲗ. Communius tamen huic respondent γ , et T., צין
„ namque (Ps. 78 , no. 77 , 12. 43.) graec. *Τάνις* , aegyptiis est ⲍⲁ-
„ ⲛⲓ , sive ⲍⲁⲓⲏ (conf. *i monumenti dell' Egitto , e della Nubia* etc.
„ vol. II. *partis primae* pag. 66. 67. vol. III. *secundae partis* pag.
„ 193 , not. 3. , et 489 , not. 3. , Iem Zoega de O. et U. Obel. pag.
„ 454 , not. 53.) „ .

4. Pro dialectorum varietate litterae nonnullae permutantur hoc pacto:

ϧ · ⲕ · ⲙ · ⲛ · ⲣ · ⲧ · ⲱ · ⲯ · ⳉ · ⳋ · ⳍ ·
ⲡ · ⲩ · ⲫ · ⲫ · ⲗ · ⲑ · ⲟ · ⲥ · ϩ · ⲍ · ⲋ ·
ⲭ · ⲋ ·

CAPUT I.

CANONES GENERALES DE RADICIBUS.

I. Aegyptiaca lingua monosyllaba est suapte natura quod ad voces suas ab origine consideratas. Haec regula nulla exceptione iufirmatur, ita nt pro derivatis, aut compositis illae voces habendae sint, quae *polysyllabae* deprehenduntur.

II. *Primariae* voces pro veris *radicibus* sunt habendae, e quibus certa constantique methodo *derivatae* atque *compositae* voces coalescunt.

III. Nonnullae voces licet a *primariis derivatae*, respectu tamen aliarum vocum, quas gignunt, evadunt et ipsae *primariae*; has proinde *secundarias radices* appellamus.

IV. E duabus pluribusve radicibus primariis vel secundariis *compositae* voces oriuntur.

V. Voces denique e radicibus secundariis derivatas *radices compositas* dicimus.

Ex gr. ⲟⲧⲱ *germen*, *vox* est origo seu radix rimaria; hinc

derivantur (ⲟⲧⲉⲧ *recens*, *viridis*, *crudus.* ; ⲟⲧⲱⲧ idem. ; ⲟⲧⲱⲧⲱ *responsum*, *nunciatio.*) *radices secundariae*; hinc rursus

derivantur (ⲧⲁⲟⲩⲟ *oriri, nasci.* ; ⲍⲓⲡⲟⲩⲱ *nunciare.* ; ⲉⲣⲟⲩⲱ *respondere, loqui.*) *radices compositae.*

VI. Tum a secundariis tum a compositis radicibus ulterius progrediendo existunt voces *derivatae* vocesque *compositae*, quarum si perfecte instituatur analysis, unaquaeque earum in radices primarias monosyllabas duas vel plures resolvitur.

VII. Cum uniuscujusque vocis aut radicis notatio sit vel *res* absolute, vel *rei accidens* sive *proprietas*, sequitur, aegyptiacas voces in universum aut *substantivi*, aut *adjectivi* rationem habere.

De radicibus primariis

§ I.

Radices primariae octo in classes commode partiuntur, nempe:

1. Voces quae una tantum vocali aut diptongo constant, v. gr. ⲁ Thebana in dialecto, ⲁⲓ Memphitica, ⲉⲓ Baschmurica *faciens* ⲉⲓ Theb., ⲓ Memph. et Basch. *vadens.*

Annotatio.

„ Tres omnino sunt aegyptiacae linguae dialecti, *Thebana* quae et Sa„ hidicae nomen obtinet, *Memphitica* et *Baschmurica*, atque haec po„ strema terminos magis definitos habet. Prima et altera superioris et in„ ferioris aegypti linguae fuerant olim, tertia plagam occupaverat quae „ ad orientem septemtrionemque vergit. Ad invicem porro distinguuntur „ a vocalibus correptis aut productis, nonnunquam etiam abjectis, aut „ respective duplicatis; item consonis litteris invicem permutatis ad ra„ tionem supra pag. 4. expositam; id quod exemplis deinceps afferren„ dis melius patebit, in quibus dialectorum diversitatem sigla T. M. B. „ indicabunt „.

2. Voces quarum praepositiva est vocalis aut diphtongus pospositiva autem consona, ex gr. ⲉⲣ M., ⲣ T., ⲉⲗ B. *faciens*; ⲉⲡ T. *ducens*; ⲟⲧⲱⲣ T., ⲟⲧⲁⲣ B. *manducans.*

3. Praepositiva consona, postpositiva vocalis aut diphtongus, ex gr. ϥⲓ M., ⲃⲓ B. *ferens, portans.* ⲥⲱ M., ⲥⲁⲁ B. *bibens*; ⲧⲟⲓ T. *dans.*

4. Vocalis aut diphtongus sequentibus binis consonis, ex gr. ⲏⲣⲡ M., ⲏⲗⲡ B. *vinum*; ⲱⲃϣ T. *obliviscens*; ⲱⲛϩ M. ⲁⲛϩ B. *vivens.*

5. Binae consonae sequente vocali aut diphtongo, ex gr. ⲥⲣⲟⲟⲩ T. *vox* ⲭⲛⲟ T., ⲭⲡⲁ B. *gignens*; ⲥⲁⲇⲁⲓ M. ⲥⲉⲉⲓ B. *scribens*. Paucae admodum numero sunt radices hujusce classis.

6. Vocalis aut diphtongus inter duas consonas, ex gr. ⲡⲱⲩ T., ⲡⲁⲩ B. *dividens*, *extendens*; ⲃⲁⲗ T., ⲃⲉⲗ B. *oculus*. Classis haec omnium est uberrima.

7. Consona et vocalis sive diphtongus, aliis duabus consonis sequentibus, ex gr. ⲩⲱⲗⲕ T. *nectens*, *implicans*; ⲗⲱⲃⲩ T., ⲗⲁⲃⲩ B. *urens*, *ardens*. Radices hujus classis caute distinguendae sunt a vocibus plerisque speciem quidem septimae classis referentibus, sed quae tamen secundariae sunt, atque a sexta classe originem agnoscunt, ut ex. gr. ⲥⲱⲩⲥ *pudor*, *confusus*, et ⲥⲱⲩϥ *deprimens* a ⲥⲱⲩ *irridens*, *subsannans* voces derivatae.

8. Tres consonae, vocali aut diphtongo post duas priores interposito, ex gr. ⲩⲕⲁⲕ T. *clamor*; ⲩⲗⲁϥ B. *opprobrium*; ⲥⲙⲟⲟⲥ T. *sedens*; ⲭⲣⲙ T. B. *desertum*. Haud omnes hujusce formae voces huic classi accensendae sunt, etsi prima fronte ad eandem pertinere videantur; non paucae siquidem a sexta profluunt, prout ⲩⲧⲁⲙ *sternutans* quod est a ⲧⲱⲙ *rejiciens*.

De radicibus secundariis.

§ II.

1. Dantur radices *monosyllabae* licet non primariae; cum enim ab istis profluant, censendae sunt *secundariae*. Porro id sic fere accidit. Primariae radices sensu gaudent activo, notant siquidem alicujus agentis actum in specie vel conditionem: quod si in hujusmodi vocibus ⲓ substituatur vocali ⲱ, sensus evadit passivus, et radix ipsa fit *secundaria* ex. gr.

ⲃⲱⲩ *exspolians*	ⲃⲓⲩ *exspoliatus*, *nudus*.
ⲧⲱⲩ *statuens*, *constituens* .	ⲧⲏⲩ *statutus*, *constitutus*.
ⲩⲱⲩ *adaequans*	ⲩⲏⲩ *adaequatus*.
ⲧⲱⲧ *persuadens*	ⲧⲏⲧ *persuasus*.

2. Radices primariae prae ⲱ habentes ⲁ vel ⲉ has in ⲏ pariter mutant ut fiant passivae, ex. gr.

ⲟⲩⲁⲁ *purus*, *sanctificans* · ⲟⲩⲏⲁ *sanctificatus*, inde *sacerdos*.
ⲡⲉϩ *excutiens* . . . . . ⲡⲡϩ *excussus*.

3. Interdum augetur significatio radicis primariae per accessionem litterarum ⲥ, ⲧ, ⲫ, ⲱ, ita ut radix ipsa evadat *monosyllabica secundaria* ex. gr.

ⲧⲱⲗⲗ *claudens* . . . . . ⲧⲱⲗⲗⲥ *sepeliens*.
ⲗⲱⲭ *uniens*, *adjungens* . . ⲗⲱⲭⲧ *se adjungens*.
ⲫⲱϣⲫ *irridens* . . . . . ⲫⲱϣⲫϥ *deprimens*.
ⲫⲟⲧ *convenit*, *decet* . . . ⲫⲫⲉ *necesse est*.

4. Vocalem quoque suam primariae radices mutant aliquando, atque alteram, ad normam dialectorum, in fine adsciscunt; fiuntque dissyllabae, quin sensus tamen augeatur, ex. gr.

ⲣⲕ T.) ⲣⲓⲕⲉ T.)
ⲣⲉⲕ M.) *inclinans* . . . (ⲣⲓⲕⲓ M.) *inclinans.*
ⲗⲉⲕ B.) (ⲗⲓⲕⲉ et ⲗⲓⲕⲓ B.)
ⲉⲙ *ducens* . . . . . ⲉⲓⲙⲉ (ⲙⲓ M.) *ducens*.
ⲉⲣ T.) ⲉⲓⲣⲉ T.)
ⲉⲣ M.) *faciens* . . . . (ⲓⲣⲓ M.) *faciens.*
ⲉⲗ B.) (ⲉⲓⲗⲓ B.)

5. Dialectus Thebana interdum vocalem inter utramque consonam euphoniae causa interserit, ex. gr.

ⲱⲙϩ *vivens* . . . . . ⲱⲙⲉϩ *vivens*.
ⲧⲱⲃϩ *orans* . . . . . ⲧⲱⲃⲉϩ *orans*.

6. Nonnunquam *secundariae* radices habentur a primariis, aucta voce a syllaba finali ⲉⲁ, quo casu sensus evadit intensivus, ex. gr.

ⲱⲗ *levans* . . . . . (ⲱⲗⲉⲁ T.) *erigens.*
(ⲱⲗⲉⲁⲁ M.)
ⲥⲱⲣ *diffusus* . . . . . (ⲥⲱⲣⲉⲁ T.) *errans.*
(ⲥⲱⲣⲉⲁⲁ M.)

7. Alias, primariae radices fiunt dissyllabae et *secundariae* ob sui reduplicationem, ex. gr.

ϩ T.) (ϩⲓϩⲉⲓ T.)
ϩⲓ M.) *faciens* . . . . . (ϩⲓϩⲓ M.) *augens.*
ⲉⲓ B.) (ⲉⲓⲉⲓ B.)
ϧⲱⲣ *repellens* . . . . . ϧⲟⲣϧⲣ vel ϧⲉⲣϧⲱⲣ *rejiciens*.

ⲥⲓⲧ *praeteriens* . . . . . ⲥⲟⲙⲥⲓⲧ vel ⲥⲁⲛⲥⲱⲛⲧ *transiens.*

Ubi adverte, priorem consonam alterius partis reduplicationis euphoniae causa interdum amitti; atque fieri vocalis metathesin, ex. gr.

ⲉⲱⲣϫ *superpono* . . ⲉⲣⲟϫⲣⲉϫ pro ⲉⲣⲟϫⲉⲣⲉϫ *fricans ad expoliendum.*
ⲥⲱⲣⲉⲗⲗ *perdens* . . ⲥⲣⲉⲗⲗⲣⲱⲗⲗ pro ⲥⲣⲉⲗⲗⲥⲣⲱⲗⲗ *negligens.*

De radicibus compositis.

§. III.

1. E duabus pluribusque primariis sive secundariis radicibus una simul junctis radices *compositae* constituuntur, quae una, duabus et pluribus quoque syllabis constare possunt.

2. *Compositae monosyllabae* plerumque fiunt accedente primaria radice ⲧ, ⲧⲉⲓ (per compendium ⲧ) *dans* aliis radicibus. Quo pacto radix illa primaria evadit composita, atque sensu *transitivo* afficitur ex. gr.

ⲟⲩⲉ T. / ⲟⲩⲉⲓ M. spatium . . . ⲧⲟⲩⲉ T. / ⲧⲟⲩⲉⲓ M. (dans spatium) *amovens.*

ⲥⲱ *bibens* . . . . . ⲧⲥⲱ (dans bibere) *irrigans.*
ⲱⲗⲕ *portans* . . . . . ⲧⲟⲗⲕ (dans ad ferendum) *suspendens.*

3. Praestat hinc diligenter advertere, non paucas adesse radices, quae licet primariae ex earundem forma videantur, quum tamen e duabus primariis in unam coaluerint syllabam, vere sunt radices *compositae monosyllabae*, ut ⲡⲱⲧ *germinans, producens* est ab ⲉⲣ *faciens* et ⲟⲩⲱⲧ *novus, recens* per contractionem, et aphaeresin.

4. *Dissyllabae* e contrario ulla absque contractione e duabus radicibus primariis una consociatis existunt, ex. gr.

ⲍⲉⲓⲟⲩϩ. *execrans* (blasphemans) a ⲍⲱ *dicens*, et ⲟⲩϩ. *execratio* (blasphemia).
ⲍⲛⲉⲍⲱ *submittens* . . . . . a ⲍⲛⲉ *inclinans*, et ⲍⲱ *caput.*
ⲙⲉϩϩⲏⲧ *satisfaciens* . . . . a ⲙⲉϩ *implens*, et ϩⲏⲧ *cor.*
ⲥⲱⲣⲣϩⲧ *dormiens* . . . . a ⲥⲱⲣ *extendens*, et ⲣϩⲧ *pes.*

5. Hujusmodi *compositis dissyllabis* efformandis inserviunt prae aliis sequentes primariae radices: ⲉⲣ *faciens*; ϯ *dans*; ⲍⲓ vel ϭⲓ *capiens*; ϩⲓ *jacens*; ⲕⲱ vel ⲭⲱ *ponens*, quae saepius initio, in fine rarius, ad-

veniunt aliis primariis radicibus aut secundariis, prout exempla demonstrant:

(ⲣ) ⲣⲡⲁⲁⲉ T. / ⲉⲣⲫⲁⲁⲉ M. / ⲉⲗⲡⲁⲁⲉ B. *succedens* (ital. *rimpiazzare*) . . ab ⲣ *faciens*, et ⲡⲁⲁⲉ *locus, gradus.*

ⲣⲉⲥ T. / ⲉⲣⲉⲥ M. / ⲉⲗⲥⲥ B. *senescens* . . ab ⲣ . . . . et ⲉⲥ *antiquus.*

Nonnunquam ⲉⲣ apparet sub forma ⲣⲓ, quod est per aphaer. ab ⲓⲣⲓ (1) v. g.

ⲣⲓⲁⲉ T. / ⲣⲓⲁⲓ M. / ⲗⲓⲁⲓ B. *plorans* . . . ab ⲣ *faciens*, et ⲁⲟⲟⲩ T. / ⲁⲱⲟⲩ M. / ⲁⲉⲩ B. *aqua.*

(ϯ) ϯⲥⲉ *ebrius* . . . . . a ϯ *dans* . . et ⲥⲉ *labens.*
ϯⲥⲏⲧ *observans* . . . . . a ϯ . . . et ⲥⲏⲧ *cor.*
ⲧⲁⲟⲩⲉ *segregans* . . . . a ϯ (2). . . et ⲟⲩⲉ *distantia.*
ⲧⲉϫⲣⲟ *roborans* . . . . a ϯ . . . et ⲍⲱⲣ *robur.*
ⲧⲉⲛⲥⲱ *vivificans* . . . . a ϯ . . . et ⲱⲛⲥ *vita.*
ⲧⲉⲥⲧⲟ *respuens* . . . . . a ϯ . . . et ⲥⲉⲧ *rejiciens.*
ⲧⲥⲉⲃⲟ *docens* . . . . . a ϯ . . . et ⲥⲃⲱ *scientia.*
ⲙⲉⲩϯ *valde producens* . . a ⲙⲛⲩ *multitudo*, et ϯ *dans.*

(ⲍⲓ) ⲍⲓⲱⲱⲙ *participans* . . . a ⲍⲓ *capiens*, et ⲱⲱⲙ *portio.*
ⲍⲓⲛⲉⲙ *consors* . . . . a ⲍⲓ . . . et ⲛⲉⲙ *cum.*
ⲥⲉⲛⲍⲓ *condemnans* . . . a ⲥⲉⲛ *judicium*, et ⲍⲓ *capiens.*

(ⲥⲓ) ⲥⲓⲛⲥⲟ T. / ⲥⲓⲫⲥⲟ M. / ⲥⲓⲛⲥⲉ B. *respiciens* . . . a ⲥⲓ *faciens*, et ⲛⲥⲟ T. / ⲫⲥⲟ M. / ⲛⲥⲉ B. *vultus.*

ⲥⲓⲗⲉ T. / ⲥⲓⲗⲁⲥ M. / ⲥⲓⲗⲉⲥ B. *calumnians* . . . a ⲥⲓ . . et ⲗⲉ T. / ⲗⲁⲥ M. / ⲗⲉⲥ B. *os, oris.*

(ⲕⲱ) vel (ϫⲱ) ⲕⲁⲣⲱ T. / ϫⲁⲣⲱ M. / ⲕⲁⲗⲱ B. *silens* . . a ⲕⲱ vel ϫⲱ *ponens*, et ⲣⲱ T.M. / ⲗⲱ B. *lingua.*

6. *Polysyllabae* radices *compositae* a pluribus radicibus oriuntur, ex. gr.

ϯⲧⲱⲣⲥⲏⲧ *animum addens* . . a ϯ *dans*, ⲧⲱⲣ *favilla*, et ⲥⲏⲧ *cor.*

(1) Vide superius paragraph. II. num 5. (2) Supr. num. 2.

ερϱϩρψϱπτ *patientiam sumens* . . ab ερ *faciens*, ϱϩρψ *remorans*, et ϱπτ *cor*.

ερϩτψϩτ *inutile esse* . . ab ερ *faciens*, ϩτ *sine*, et ψϩτ *utilitas*.

7. Quaecumque denique radix sive simplex, sive derivata, sive composita, nonnullis praepositionibus aucta, fit *polysyllaba*, id quod inferius patebit.

CAPUT II.

DE NOMINE.

1. *Nominis* notatione in praesens voces illas comprehendimus, quibus res absolute existentes denotandi vis est, *substantiva* videlicet nomina sive propria illa sint, sive *appellativa*, sive etiam *abstracta* quae vocant; namque de vocibus accidentia sive rerum proprietates tantum indicantibus (1) seorsim agendum.

2. Quadrifarie nomina sunt consideranda; et primo quod ad ipsorum *naturam*; deinde quod ad *genus*; tertio quod ad *numerum*; quod ad varios tandem respectus ad ceteras orationis voces seu partes.

De nominum natura.

§ I.

1. Juxta canones de radicibus superius traditos (2), nomina quoque dispertienda sunt in *primaria*, *derivativa*, atque *composita*.

2. Quae a nulla alia *radicali* voce profluunt, sed ipsa per se veluti origines sunt atque primariae radices, ea *nomina primaria* dicuntur; hujusmodi sunt:

ⲁⲟⲟⲩ	T.	ⲁⲱⲟⲩ	M.	ⲁϩⲧ	B.	*aqua.*
ρⲱ	T.	ρⲱ	M.	ϩⲱ	B.	*os, oris.*
ρϩⲧ	T.	ρϩⲧ	M.	ϩⲉⲧ	B.	*pes.*
ρϩ	T.	ρϩ	M.	ρⲉ	B.	*sol.*
ⲱϩ, ⲟⲟϩ	T.	ⲓⲟϩ	M.	ⲓϩϩ	B.	*luna.*

Annotatio.

„ Animadvertendum est simplices radices plerasque utramque in se ra-

(1) Cf. Cap. I. can. VII. supr. (2) Canon. praesertim II.

„ tionem habere nominis scilicet substantivi, et adjectivi, prout et rem „ notant, et alicujus subjecti qualitatem, ex gr. ⲱⲃⲩ *oblivio* perinde „ significat ac *obliviscens*; ⲍⲟ *semen*, et *qui seminat*; ⲍⲛⲟ *generatio* „ atque *genitor*; ⲱⲣⲥ *messis* et *messor*. Ceterum quando vere nomen „ sit, sive substantivum adpositus articulus docet „.

3. *Derivativa* nomina aliquando monosyllaba manent, quandoque vero fiunt dissyllaba. In priori casu

aut vocalem tantum mutant: ⲧⲟⲓⲓ *murus* . . . a ⲧⲱⲓⲓ *claudens*.
ⲡⲁⲱⲩ *rete* . . . . a ⲡⲱⲩ *extendens*.
ⲥⲟⲛⲧ *creatio* . . a ⲥⲱⲛⲧ *creans*.

aut unam ex lit. ⲧ, ⲥ, ⲫ adsciscunt ulterius: ⲫⲟⲛⲧ *doctor* . . a ⲫⲱⲛ *instituens*.
ⲟⲧⲟⲗⲗⲫ *praesepe* . . ab ⲟⲧⲱⲓⲓ *manducans*.
ⲃⲟⲣⲃⲥ *insidiae* . . a ⲃⲱⲣⲃ *venator*.

4. In altero casu augentur lit. ⲥ vel ⲫ, simulque vocalem mutant o longa plerumque in brevem, ex. gr.

ⲫⲱⲧⲃ *occidens* . . . . . ⲫⲟⲧⲃⲉⲥ *caedes*.
ⲙⲱⲧⲛ̀ *facile reddens* . . . . ⲙⲟⲧⲛⲉⲥ *facilitas*.
ⲥⲟⲧⲟⲉⲛ *dirigens* . . . . . ⲥⲟⲟⲛⲉⲫ *telum*.

5. Nonnunquam ita derivantur nomina, ut vocalem primitivi mutent vel in diphtongum, assumantque aliam in fine vocalem, ⲉ videlicet Thebaice, et ⲓ Memphitice, ex gr.

ⲙⲱⲣ *cingens* . . . . . ⲙⲁⲓⲣⲉ *fasces* (ital. *fascio*).
ⲕⲱⲡ *abscondens* . . . . . ⲕⲏⲡⲉ *latibulum*.
ⲧⲱⲡ *deglutiens* . . . . . ⲧⲉⲡⲉ *sapor*, *gustus*.
ⲙⲉⲥ *gignens* . . . . . ⲙⲁⲥⲓ *pullus*.

6. *Composita* nomina e primariis derivatisque nominibus coalescunt, ex. gr.

ⲕⲁⲣⲟ *mentum* . . . . . a ⲕⲁⲥ *os*, *ossis*, et ⲣⲟ *os*, *oris*.
ⲃⲁⲗⲫⲏⲧ *ingenuus*, *apertus* . . a ⲃⲁⲗ *oculus*, et ⲫⲏⲧ *cor*.
ⲗⲁⲫⲏⲧ *gulosus* . . . . . a ⲗⲁ *lingua*, et ⲫⲏⲧ idem.

7. Quaedam voces propter hujusmodi unionem mutationibus obnoxiae fiunt, sic ⲙⲟⲟⲩ T. ⲙⲱⲟⲩ M. *aqua* in compositione effertur ⲙⲟⲩ; ⲧⲏⲩ T. ⲟⲩⲟⲩ M. *ventus* ⲧⲟⲩ; ⲙⲟⲟⲛⲉ T. ⲙⲟⲛⲓ M. *pastor* evadit ⲙⲁⲛ vel ⲙⲁⲛⲉ, ex. gr.

ⲙⲟⲩⲃⲉⲣⲧ *aqua rosacea* . . . . a ⲙⲟⲟⲩ, et ⲃⲉⲣⲧ *rosa*.

ⲧⲟⲧⲙⲓⲏⲧ *ventus occidentalis* · · a ⲧⲡⲧ, et ⲉⲙⲓⲏⲧ *occidens*.
ⲙⲁⲛⲉⲥⲟⲟⲩ *pastor ovium* · · · a ⲙⲟⲟⲩⲉ, et ⲉⲥⲟⲟⲩ *ovis*.

8. Nominibus compositis accensenda sunt, primo; quae vulgo dicuntur nomina *abstracta*; secundo, nomina *actionis*; tertio nomina *loci* et *temporis actionis*. Legibus adeo certis constantibusque eorumdem compositio in unaquaque specie subjacet, ut vel ex hoc aegyptiacae linguae praestantia maxime eluceat, et vetustioribus linguis eadem comparata iis antecellere videatur.

De nominibus abstractis.

§. II.

1. Voces denotantes *qualitates* praecisas a subjecto cujus ad instar attributorum sunt, usurpatasque in oratione tanquam entia realia, *nomina abstracta* appellamus.

2. Nomina hujusmodi ab adjectivis proficiscuntur.

3. Praepositionis monosyllabae ⲙⲓⲏⲧ T., ⲙⲉⲧ M., cujus vis esse videtur attributum vel qualitatem notare, praecipuum officium est in constituendis nominibus abstractis, ex. gr.

ⲙⲓⲏⲧⲃⲱϣ T. *debilitas* (attributum scilic. hominis debilis) · · a ⲃⲱϣ *debilis*.
ⲙⲓⲏⲧϩⲏⲕⲉ T. *paupertas* · · · · · · a ϩⲏⲕⲉ *pauper*.
ⲙⲉⲧϫⲁϥ M. *frigedo* · · · · · · · a ϫⲁϥ *frigus*.
ⲙⲉⲧⲙⲁⲓ M. *amor* · · · · · · · · a ⲙⲁⲓ *amans*.
ⲙⲉⲧⲥⲁⲓⲉ M. *pulchritudo* · · · · · · a ⲥⲁⲓⲉ *pulcher*.
ⲙⲉⲧⲡⲁϣⲧⲓⲙⲁϩ *obstinatio* · · a ⲡⲁϣⲧ *durus*, et ⲙⲁϩ *cervix*.
ⲙⲓⲏⲧⲙⲁⲓϩⲟⲩⲧ *avaritia* · · · a ⲙⲁ· *amans*, et ϩⲟⲩⲧ *argentum*.
ⲙⲓⲏⲧⲣⲉϥϩⲉⲧϧⲩⲡⲣⲉϥⲙⲓ *occisio infantium* · · a ⲣⲉϥ *possessor* (*faciens*), ϩⲧⲉϧ *occisio*, ϣⲩⲣⲉ *filius*, et ϣⲙⲓ *parvus*.
ⲙⲉⲧⲙⲁⲓⲣⲱⲙⲓ *philanthropia* · · a ⲙⲁⲓ *amans*, et ⲣⲱⲙⲓ *homo*.
ⲙⲉⲧⲣⲉϥⲉⲣϩⲉϧⲛⲟⲩϥⲓ *beneficentia* · · a ⲣⲉϥ *possessor*, ⲉⲣ *faciendi*, ϩⲉϧ *opera*, et ⲛⲟⲩϥⲓ *bona*.
ⲙⲓⲏⲧⲁⲧⲧⲱⲧⲓϩⲏⲧ *contumacia* · · ab ⲁⲧ *sine*, ⲧⲱⲧ *temperantia* (persuasio), et ⲓϩⲏⲧ *cordis*.

ⲙⲉⲧⲁⲧⲥⲱⲧⲉⲙ *incredulitas* . . . ab ⲁⲧⲥⲱⲧⲉⲙ *non intelligens, non audiens.*

De nominibus actionis.

§. III.

1. *Actionis* nomina in hoc conveniunt cum *abstractis*, quod et ipsa a subjecto et ab adjunctis temporis abstrahant, verum nonnihil ab illis differunt quod rem denotent in actu esse.

2. Radix affecta notione accidentis sive qualitatis evadit nomen actionis assumpta ab initio particula monosyllaba ⲃⲓⲙ T., vel ⲍⲓⲙ M. *actionis* praesentiam fere denotante, quaeque nunquam occurrit a voce sejuncta, ex. gr.

ⲃⲓⲙϩⲱⲙ (actio imperantis) *imperium* . . a ϩⲱⲙ *jubens.*
ⲃⲓⲙⲥⲱⲙⲉ (actio capientis) *captura* . . a ⲥⲱⲙⲉ *capiens.*
ⲃⲓⲙⲛⲁⲩ (actio videntis) *visio* . . . . a ⲛⲁⲩ *videns.*
ⲍⲓⲙⲙⲟⲩⲓ (actio ambulantis) *iter* . . . a ⲙⲟⲩⲓ *ambulans.*
ⲍⲓⲙⲥⲙⲟⲩ (actio benedicentis) *benedictio* . a ⲥⲙⲟⲩ *benedicens.*

In Thebana dialecto ⲃⲓⲙ pro ⲃⲓⲙ scribitur sequente alia ⲙ (euphonice) ut ⲃⲓⲙⲙⲙⲁⲩⲉ *bellum* a ⲙⲙⲁⲩⲉ *proelians.*

3. Nomina *actionis* formantur quoque mediante ⲣⲁ *actio* (ab ⲣ *facere* e. g.

ⲣⲁⲱⲩ *exclamatio* . . . . . ab ⲱⲩ *exclamans.*
ⲣⲁⲱⲥϩ *messis* . . . . . ab ⲱⲥϩ *messor.*

Forma hujusmodi in dialecto thebana praecipue obtinet.

De nominibus actionis locum innuentibus.

§. IV.

1. Per nomen *primarium* ⲙⲁ *locus* sequente nota secundi casus, nempe praepositione ⲛ, constituuntur *nomina loci et temporis actionis*, ex. gr.

ⲙⲁⲛⲥⲱ (locus potationis) *caupona.*
ⲙⲁⲛⲙⲟⲩⲛ (locus pastoris) *pascuum.*
ⲙⲁⲛⲱⲟⲩⲛ (locus incolae) *habitatio.*
ⲙⲁⲛⲧⲣⲁⲛ (locus judicantis) *tribunal.*
ⲙⲁⲛⲱⲩⲛ (locus arboris) *silva.*

ⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲗⲓ (locus uvae) *vinea.*
ⲙⲁⲣⲁⲩⲱⲟⲩⲱⲓ (locus sacrificii) *altare.*

2. Istiusmodi voce ⲙⲁ non variata ad haec nomina efformanda unaquaeque ex tribus dialectis utitur.

De genere nominum.

§. V.

1. Masculinum et femininum genus tantum in nominibus agnoscit lingua aegyptiaca.

2. Cognitio generis cujusque nominis ab usu pendet; verum quomodo ab uno genere in aliud aliqua nomina moveantur paucis habe:

3. Quatuor modis nomen e masculino transit in genus femininum. I. Per formae mutationem; II. Variato nomine in fine; III. Mutata forma simul et variato nomine in fine; IV. Per adpositionem articuli.

I. Forma immutatur per solam vocalium mutationem, ex. gr.

ϣⲏⲣⲉ T. / ϣⲏⲣⲓ M. *filius* . . . . . ϣⲉⲣⲉ T. / ϣⲉⲣⲓ M. *filia.*

II. Dupliciter nomina in fine variantur:

α. Si nomen masculinum vocali brevi terminetur, ut in femininum transeat, haec producitur; ex. gr.

ϩⲗⲗⲟ T. / ϫⲉⲗⲗⲟ M. *senex* . . . . . ϩⲗⲗⲱ T. / ϫⲉⲗⲗⲱ M. *anus.*

ⲃⲗⲗⲉ T. *caecus* . . . . . ⲃⲗⲗⲏ T. *caeca.*

ⲟⲩⲣⲟ *rex* . . . . . ⲟⲩⲣⲱ *regina.*

β. Nomen masculinum consona terminatum transit in femin. assumpto ⲉ in fine juxta theb. dialectum, et ⲓ juxta memphiticam, ex. gr.

ϣⲱⲙ T. *socer* . . . . . ϣⲱⲙⲉ *socrus.*
ϩⲓⲛⲃ M. *agnus* . . . . . ϩⲓⲛⲃⲓ *agna.*

III. Variatis forma simul et terminatione nominis, variatur genus, sed hoc rarius, ex. gr.

ⲥⲟⲛ *frater* . . . . . ⲥⲱⲛⲉ *soror.*
ϩⲓⲉⲓⲃ T. *agnus* . . . . . ϩⲓϫⲉⲓⲃⲉ *agna.*

IV. Tres recensiti modi minus frequenter occurrunt; communius genus dignoscitur ope articuli ⲡ vel ⲡⲓ T., ⲫ vel ⲫⲓ M. qui masculino; et ⲧ

T., ⊖ M., atque † qui feminino inserviunt : de his autem post pronomina agendum erit.

4. Deficiente articulo, sexus non semel exprimitur per verba :

ϱοοττ T. *masculus* . . . . . cϱιιιε *femina*.
ϱωοττ M. idem . . . . cϱιιιι idem.

Namque ⲁⲗⲟⲧ ex. gr. generatim est *infans*, sed ⲁⲗⲟⲧ ϱοοττ *infans masculus*, ⲁⲗⲟⲧ cϱιιιε *infans femina*.

De numero nominum.

§. VI.

1. Numeri in nominibus duo tantum sunt *singularis* et *pluralis*, et hi plerumque ab articulis indicantur, ut suo loco explicaturi sumus. Pluralis inducit nonnunquam nominibus mutationes, violentas enim vero, quae ad pluralitatem indicandam per se sufficiunt.

2. Harum autem vicissitudinum quum nulla forte regula assignari possit, consultius ducimus, rei illustrandae causa, tabulam hic subjungere formarum magis irregularium:

ⲁⲃⲱⲕ *corvus* . . ⲁⲃⲱⲕⲉ *corvi*.	ⲉⲣⲙⲓ *lacryma* (ⲉⲣⲙⲉⲓⲟⲟⲧⲉ T.) *lacryma* (ⲉⲣⲙⲱⲟⲧⲓ M.) *mae*.
ⲗⲟⲟⲧ *torquis* . . ⲗⲟⲟⲧⲉ *torques*.	
ⲁⲫⲱⲫ *gigas* . . ⲁⲫⲱⲫⲓ *gigantes*.	
ⲙⲁ *locus* . . . . ⲙⲁⲓ *loci*.	ⲡⲟⲧ *hora* . (ⲡⲟⲟⲧⲉ T.) (ⲡⲱⲟⲓ M.) *horae*.
ⲁⲅⲉⲗⲗⲟ *senex* . . ⲁⲅⲉⲗⲗⲟⲓ *senes*.	
	cⲃⲱ *doctrina* . cⲃⲱⲟⲧⲓ *doctrinae*.
	ⲁⲗⲟⲧ *infans* . . ⲁⲗⲱⲟⲧⲓ *infantes*.
ⲡⲉ T. *caelum* . . ⲡⲏⲧⲉ *caeli*.	
ⲫⲉ M. *caelum* . . ⲫⲏⲟⲧⲓ *caeli*.	ⲓⲉⲣⲟ T.) ⲓⲁⲣⲟ M.) *flumen* (ⲓⲉⲣⲱⲟⲧ) (ⲓⲁⲣⲱⲟⲧ) *flumina*.
ⲁⲡⲉ T. *caput* . . ⲁⲡⲏⲧⲉ *capita*.	
ⲁⲫⲉ M. *caput* . . ⲁⲫⲏⲟⲧⲓ *capita*.	
ⲁⲣⲉ *alimentum* . ⲁⲣⲏⲟⲧⲓ *alimenta*	ⲟⲩⲣⲟ *rex* . . . ⲟⲩⲣⲱⲟⲧ *reges*.
ⲁⲓⲍⲉ *inimicus* . ⲁⲓⲍⲉⲉⲩ *inimici*.	ⲣⲟ *janua* . . . ⲣⲱⲟⲧ *januae*.
ⲱⲁⲓⲉ *solitudo*. ⲱⲁⲓⲉⲉⲩ *solitudines*.	ⲉⲃⲱ *mutus* . . ⲉⲃⲱⲟⲧ *muti*.
ⲃⲉⲗⲗⲉ *caecus* . . ⲃⲉⲗⲗⲉⲩ *caeci*.	ⲱⲧⲉⲕⲟ *carcer* . ⲱⲧⲉⲕⲱⲧ *carceres*.
ⲱⲁⲗⲉ *claudus* . ⲱⲁⲗⲉⲩ *claudi*.	
	ⲟⲩϱⲟⲟⲣ *canis* . . ⲟⲩϱⲱⲟⲣ *canes*.
ⲁⲙⲣⲉ *pistor* . . ⲁⲙⲣⲏⲧ *pistores*.	ⲱⲃⲱⲧ *virga* . . . ⲱⲃⲟϯ *virgae*.
ⲉϱⲉ *bos* . . . . ⲉϱⲏⲧ *boves*.	ⲁϱⲟⲣ *thesaurus* . ⲁϱⲱⲣ *thesauri*.
ⲁⲙⲉ *bubulcus* . ⲁⲙⲙⲏⲧ *bubulci*.	ⲁⲃⲟⲧ *mensis* M. . . ⲁⲃⲏⲧ *menses*.
ⲱⲍⲉ *locusta* . . ⲱⲍⲏⲧ *locustae*.	
	ⲥⲟⲛ *frater* . . (ⲥⲛⲏⲧ T.) (ⲥⲛⲏⲟⲧ M.) *fratres*.

ϩωϧ *opus* . . (ϩϧητϵ T.) (ϩϧηοτι M.) *opera.*
ϩοϥ *serpens* . . ϩϥοτι *serpentes.*

ϵιωτ *pater* . . . ϵιοτϵ *patres.*
ϰοϵιϲ *dominus* (ϰϵιϲοοτϵ) (ϰιϲοοτϵ) *domini.*
ϣωτ *mercator* . . ϣοϯ *mercatores.*
ϰϧϣοτλ *camelus* .. ϰϧτϣϧλι *cameli.*

ϩοτριτ T.) οτριτ M.) *custos* (ϩοτρϧτϵ) (οτρϧϯ) *custodes.*
ϩϧλητ *avis* . (ϩϧλϧϧτϵ T.) (ϩϧλϧϯ M.) *aves.*

ϵϧοτ T. *mensis* . . ϵϧϧτϵ *menses.*
ϧητ *palma* . . : . ϧϧϯ *palmae.*

ϣοοτ *aqua* . . ϣοτϵιοοτϵ *aquae.*
ϲϩϣϵ *mulier* . : ϩιοϣϵ *mulieres.*
ϰοϵ *murus* . . . ϵϰη *muri.*
ϰοι *navis* . . . . ϵϰιτ *naves.*
ϧωϰ *servus* . . . ϵϧιϧιϰ *servi.*
ϰοϵιϲ *herus* . . ϭιϲϵτ *heri.*
ιοϣϣ *mare* . . . ϧϣϧιωοτ *maria.*
ϭϧτϣωϯ *institutor* . ϭϧτωϣϯ *institutores.*
ϩοο *equus* . . . . ϩοωρ *equi.*

De nominum declinatione.

§. VII.

1. Cum aegyptiorum nomina in quovis numero sint indeclinabilia, eorum casus, seu verius nexus cum reliquis sermonis partibus, non ex terminatione, ut est apud graecos et latinos, verum ex praepositionibus fungentibus vice casuum dignoscuntur.

2. Hujusmodi praepositiones, vel separatae sunt, vel nominibus conjunctae.

3. Prioris generis quinque numerantur; et hae immediate locum obtinent ante articulos in unoquoque genere atque numero.

I. Pro primo casu ⲏϭⲓ T., ⲓⲧⲥⲉ M.

4. Quum initio orationis propositionis subjectum collocatur, id nullo indiget signo, locus enim ipse monet casum esse *nominativum*, ex. gr. ⲡⲓϩⲱⲣ ϧϥⲟⲗ ⲓⲙⲉϥⲱⲓⲕ *Horus attulit panem suum.*

5. Si vero antecedat verbum, tunc subjectum, quod medium aut finem propositionis occupat, particulam ⲏϭⲓ vel ⲓⲧⲥⲉ praeseferat necesse est, quo illico innotescat esse in casu *nominativo*, ex. gr. ϧϥⲟⲗ ⲓⲧⲥⲉ ⲡⲓϩⲱⲣ ⲓⲙⲉϥⲱⲓⲕ, vel ϧϥⲟⲗ ⲓⲙⲉϥⲱⲓⲕ ⲓⲧⲥⲉ ⲡⲓϩⲱⲣ.

6. ⲏϭⲓ, aut ⲓⲧⲥⲉ particula prorsus resolvenda est in ⲏ *propter*, *per*, *ut* (comparationis), atque ϭⲓ, vel ⲧⲉ *dicere*, quasi sit ὡς εἰπεῖν. Phrasis ex. gr. Psal. 44, 13. ⲉⲧⲉⲟⲩⲁⲩⲱ ⲙⲙⲟϥ ⲓⲧⲥⲉ ⲡⲛⲩⲉⲣⲓ ⲓⲧⲧⲉ ⲧⲩⲣⲟⲥ :

προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου (1), construi quoque posset ex indole linguae aegyptiacae ⲉⲧⲉ ⲏⲁⲉ ⲡⲏⲩⲉⲣⲓ ⲏⲧⲉ ⲧⲣⲟⲥ ⲟⲩⲱⲩⲧ ⲏⲙⲙⲟⲩ *erunt illae* (idest) *filiae Tyri adorantes eum.*

II. Pro secundo casu ⲏⲧⲉ,

7. Haec praepositio regimen exprimit, seu nexum subjecti possidentis ad rem possessam, ex. gr. Ps. 44, 10. ⲡⲏⲩⲉⲣⲓ ⲏⲧⲉ ⲡⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ: θυγατέρες βασιλέων.

III. Pro tertio casu ϩⲁ,

8. Valet *ad*, sed haec rarius usurpatur; ejus loco praepositiones conjunctae obtinent ⲏⲧ et ⲓⲁ.

IV. Pro quarto casu ⲉ,

9. Regimini verbi inservit, notat enim actionis terminum, ex. gr. Apoc. 6, 5. ⲁⲓⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ ⲡⲙⲁϩϣⲟⲙⲧ ⲛϩⲱⲟⲩ: ἔχουσα τοῦ τρίτου ζῴου. Ibid. 9, 1. ⲁⲓⲡⲁⲧ ⲉ ⲟⲩⲥⲓⲟⲩ: εἶδον ἀστέρα.

V. Pro sexto casu ⲉϧⲟⲗ,

20. Non hujus tantum, verum ope aliarum quoque praepositionum eidem copulatarum ablativus in lingua aegyptiaca innuitur, ut infra:

ⲉϧⲟⲗϩⲏ T.	*intus.*	ⲉϧⲁⲗ B.	*ex, de.*
ⲉϧⲟⲗϩⲉⲛ M.		ⲉϧⲟⲗϩⲁ T. M.	
ⲉϧⲟⲗϩⲓϩⲏ T.	*subtus.*	ⲉϧⲁⲗϩⲉ B.	
ⲉϧⲟⲗϩⲓϩⲉⲛ M.			

Alia praepositio ad eundem hunc casum pertinens est ⲙⲁϩⲣⲏⲧ *e, per.* Sed de compositione et respective analysi harum praepositionum alibi sermo redibit, nunc de *conjunctis*.

11. Praepositiones nominibus *conjunctae* in qualibet dialecto sunt ⲏⲧ et ⲓⲁ; utraque porro eandem vim habet cum superioribus *separatis*, et non uni casui inserviunt, ex. gr. ⲁⲓⲡⲁⲧ ⲉⲟⲩⲥⲓⲟⲩ (supr. n. 9.) aeque scribi

(1) Translatio vix ex juxta cod. vatic. quem sequitur versio accuratior postrema, Romae 1749. edita.

pòterat ⲛⲟⲩⲥⲓⲟⲩ ; ⲛⲓⲙⲉⲣⲓ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ, vel ⲛⲓⲡⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ ; ex quo inferes ad articulos facile referri posse hasce praepositiones.

12. ⲁⲁ recipiunt nomina a ⲃ, ⲑ, ⲙ, ⲡ, et ⲫ incipientia ; reliqua vero ⲛ, ex gr. ⲡⲉⲍⲁϥ ⲁⲁⲫⲟⲩⲣⲟ *dixit regi* ; ⲡⲉⲍⲁϥ ⲛⲧⲟⲩⲣⲱ *dixit reginae*.

13. Thebana dialectus ⲁⲁ et ⲛ saepe mutat in ⲉⲁⲁ et ⲉⲙ ; quod in aliis dialectis rarius evenit.

Animotatio.

„ Nulla peculiaris interjectio occurrit in lingua aegyptiaca pro vocati-
„ vo ; is vero ab articuli absentia tantummodo designatur ; ex. gr. ⲁϥ-
„ ⲙⲟⲩⲧⲉ ⲉⲣⲟϥ ⲛⲑⲓ ⲁⲡⲁ ϩⲱⲣ ⲍⲉ ϩⲁⲧⲣⲉ ϩⲁⲧⲣⲉ *vocavit eum alba*
„ *Horus*, *dicens*, *Hatre* ! *Hatre* ! „

CAPUT III.

DE PRONOMINE.

Pronomina aegyptiorum dividuntur (non secus ac radices et nomina, prout superius cap. I. et cap. II.) in *simplicia*, *derivativa*, et *composita*.

De pronomine simplici.

§. I.

Simplicia seu *primaria* pronomina ea dicimus, quae fontes sunt et origines aliorum pronominum, vel quorum compositionem ingrediuntur ; suntque proinde inseparabilia, cum semper adhaereant aut articulo, aut praepositioni, tum nomini quoque, atque iis verbalibus signis quae *temporum characteres* appellantur.

2. Pronomina *simplicia* constant una tantummodo littera sive consona illa sit sive vocalis, excepta secunda persona in numero plurali, haec enim syllabam constituit.

3. Prima persona sing. communis generis est ; ex eo namque quod ipsamet loquatur, masculinam vel femininam esse personam statim innotescit.

4. Secunda singularis e contra, et tertia itidem singularis distinguuntur in unoquoque genere.

5. Communis generis sunt omnes personae pluralis numeri. Haec omnia in subjecto paradigmate, appositisque exemplis, perspicua fient.

Persona 1. sing. com. gen. ⲓ (1) . . . *ego, mei, mihi, me* etc.
1. plur. com. gen. ⲛ . . . . *nos, nostrum, nobis* etc.
2. sing. mascul. ⲕ . . . . . *tu, tui, tibi, te* etc.
2. sing. femin. ⲉ (2) . . . . *tu* etc.
2. plur. com. gen. ⲧⲏ T. ⲧⲉⲛ M. *vos, vestrum, vobis* etc.
3. sing. mascul. ⲫ . . . . *ille, illius, illi, illum* etc.
3. sing. femin. ⲥ . . . . . *illa, illam* etc.
3. plur. com. gen. ⲟⲩ . . . *illi* et *illae, illorum, illarum* etc.

Exempla.

(ⲓ) ⲣⲱⲓ ⲡⲁⲥⲁⲁⲓ ⲛⲟⲩⲥⲟⲫⲓⲁ:
τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ps. 48, 4.
ⲁⲡⲃⲓ ⲟⲩⲟⲉ ⲓⲁⲡⲉⲧⲉⲛⲥⲟⲓ:
ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. Matth. 25, 42.
(ⲛ) ⲙⲁⲣⲉⲡⲉⲕⲛⲁⲓ ϣⲱⲡⲓ ⲉⲓⲭⲱⲡ ⲡⲟⲩⲉⲓⲥ:
γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς. Ps. 32, 22.
(ⲕ) ⲉⲩⲉϯ ⲉⲃⲣⲏⲓ ⲉⲭⲱⲕ ⲛⲧⲉ ⲫⲣⲁⲡ ⲛⲁϥϯ ⲙⲓⲁⲕⲱⲃ:
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ. Ps. 19, 2.
(ⲉ) ⲁⲣⲓⲡⲱⲃϣ ⲛⲁⲡⲉⲗⲁⲁⲟⲥ ⲡⲉⲙⲁ ⲡⲓⲙⲓ ⲡⲉⲓⲱⲧ:
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Ps. 44, 11.
(ⲧⲏ) T. ⲁⲧⲉⲧⲛⲁⲁⲥ ⲙⲁⲓ:
ἐποτίσατέ με. Matth. 25, 41.
ⲁⲓⲧⲉⲁⲃⲟⲧⲛ:
ἔδωκα ὑμῖν. Ioh. 10, 32.
(ⲧⲉⲛ) M. ⲛⲁⲡⲉⲡⲟⲣⲉⲥⲓ ⲉⲃⲟⲗⲃⲉⲛ ⲣⲱⲧⲉⲛ ⲛⲧⲉ ⲟⲩⲙⲉⲧⲁⲫⲉⲣⲟⲧⲱ:
μὴ ἐξιλθάτω μεγαλορημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. 1 Reg. 2, 3.

(1) *Si quando pronomen* ⲓ *suffigendum sit verbo cum quarto casu conjugato mutatur in* ⲧ, *ex. gr. Ps.* 15, 11. ⲉⲕⲉⲙⲁⲉⲧ ⲛⲟⲩⲛⲟⲩ: *πληρώσεις με εὐφροσύνης.*

(2) ⲉ *transit in* ⲣ *et* ⲣⲉ *quotiescumque verborum temporibus tanquam character adnectitur, ex. gr. Ruth* 2, 11. ⲣⲉⲃⲱⲕ ⲉⲣⲁⲧⲉⲩ ⲛⲟⲩⲗⲁⲟⲥ ⲛⲧⲉⲥⲟⲟⲧⲛ ⲙⲙⲓⲟⲩ ⲁⲛ: *ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ἤδεις;* *sed haec loco suo plenius tradentur.*

(ϥ) ⲡⲓⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲣⲱϥ :
τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ. Ps. 32 , 6.
ϥⲉⲗⲗⲁⲣⲱⲟⲩⲧ ⲛ̀ⲧⲥⲉ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ :
εὐλογητὸς κύριος. Ps. 30 , 22.
(c) ⲥⲭⲏ ⲛ̀ⲁⲡⲉⲕⲁⲁⲟⲟ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲥⲉ ⲧⲁⲉⲡⲓⲟⲩⲙⲓⲁ ⲧⲏⲣⲥ :
ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου. Ps. 37 , 10.
(ⲟⲩ) ⲉⲡⲱⲛϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲟⲩⲧⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁⲍⲁⲍⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος. Ps. 30 , 12.

6. Pronomina *simplicia* tribus dialectis communia sunt.

7. Tertia pluralis ⲟⲩ nonnunquam in ⲧ contrahitur, ut Marc. 6 , 36. ϫⲁⲧ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲟⲩϩⲉⲡⲱⲟⲩ M. *ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀπελθόντες, κ. τ. λ.* Dan. 9 , 10. ⲡⲉϥⲛⲟⲙⲟⲥ ⲙⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲁϥⲧⲁⲁⲧ T. *τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε* , pro ϫⲁⲟⲩ et ⲛ̀ⲧⲁϥⲧⲁⲁⲟⲩ.

8. Verbis pronomina *simplicia* fere universa affinguntur , significationemque induunt quarti casus , prout deinceps videbimus.

De pronomine derivativo.

§. II.

1. Pronomina *derivativa* e simplicibus componuntur atque praepositionibus ⲛ̀ⲧⲉ , ⲛ̀ , ⲙ̀ , ⲛ̀ϩⲛⲧ T., et ⲛ̀ϫⲛⲧ M. quae praepositiones quidem casuum vices gerunt , prout superius (cap. II. paragraph. VII.) vidimus.

Annotatio.

„ Praepositio separata ⲛ̀ⲃⲓ , ⲛ̀ⲧⲉ , nominativo , uti dictum est , inser-
„ viens , rectius pronominibus compositis accensetur „ .

2. Nonnullae ex commemoratis praepositionibus , cum assumunt pronomen simplex affixum , mutant vocalem suam si habent , vel si non habent, aliquam sibi adsciscunt. Ex. gr. ⲛ̀ⲧⲉ evadit ⲛ̀ⲧⲏ ante ⲓ; ⲛ̀ⲧⲁ ante ⲕ , ϥ , ⲥ ; atque ⲛ̀ⲧⲱ ante ⲧⲛ̀ vel ⲧⲉⲛ et ⲟⲩ ; similiter ⲛ̀ fit ⲡⲛ , ⲡⲁ , ⲡⲱ *ἀναλογικῶς*. Excipe :

A. Quando praepositio ⲛ̀ⲧⲉ adjunctum habet ⲉ simplex pronom. 2 pers. sing. fem. , quod esset ⲛ̀ⲧⲉⲉ , fit contractio , ex. gr. Ruth. 2 , 11. ⲣⲉⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ ⲛⲟⲧⲗⲁⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲟⲟⲩⲛ (pro ⲛ̀ⲧⲉⲉⲥⲟⲟⲩⲛ) ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲁⲛ : T. *ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις* ,

B. In thebana dialecto ⲓⲧⲉ et ⲓ ante pronom. ⲧⲓ fiunt ⲓⲧⲏ, et ⲓⲏ; atque ⲓⲧⲁ et ⲡⲁ ante pronom. ⲟⲩ, quod contrahitur in ⲟ, prout exemplis inferius adlucendis patebit.

3. Inter praepositionem ⲙ accusativi, et pronomen simplex interseritur syllaba ⲙⲙⲟ ut fiat dissyllaba. vox ⲙⲙⲟ, quae ante ⲧⲏ thebanum, aequo ac ⲧⲉⲛ et ⲟⲩ memphitic. vertitur in ⲙⲙⲱ.

4. ⲓⲃⲏⲧ T. ⲓⲁⲃⲏⲧ M. omnibus praenominibus simplicibus adjungitur praeter ⲓ; quam tamen litteram assumit, loco ⲉ pers. 2. sing. fem. latentem in ⲧ idest ⲓⲁⲃⲏⲧ pro ⲡⲁⲃⲏⲧⲉ; et hoc dialecto memphiticae proprium est, ex. gr. Ps. 86. 7. ⲧⲥⲕⲉ ⲕⲉ ⲣⲉⲙⲙⲁⲓⲱⲙⲡ ⲛⲧⲉ ⲧⲡⲉⲧⲟⲩⲟⲉⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲓⲁⲃⲏⲧ (ⲧⲃⲁⲕⲓ) M. *ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ (ἡ πόλις)*.

5. Baschmurica dialectus peculiaribus formis gaudet in pronominibus *derivativis separatis* ad normam scilicet litterarum commutandarum huic dialecto propriam, prout in subjectis tabulis atque exemplis:

Pronomina derivativa separata, pro secundo casu.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲛⲧⲁⲓ	ⲛⲧⲁⲓ, ⲛⲧⲏⲓ	ⲛⲧⲏⲓ [1]	*mei.*
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲁⲛ	idem	idem	*nostrum.*
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲧⲁⲕ	idem	idem [2]	*tui.*
	(	fem.	ⲛⲧⲉ	idem	idem	*tui.*
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲏⲧⲏ	idem	ⲛⲧⲱⲧⲉⲛ	*vestrum.*
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲧⲁϥ	idem	idem	*illius.*
	(	fem.	ⲛⲧⲁⲥ	idem	idem [3]	*illius.*
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲁⲩ	idem	ⲛⲧⲱⲟⲩ [4]	*illorum, illarum.*

[1] ⲓⲱϥⲛϯ ⲛⲟⲩⲱϣⲓⲣ ⲙⲉⲙ ⲟⲩⲥⲟⲡ ⲛⲧⲙ ⲡⲁⲓⲣⲛϯ ⲡⲁⲓⲣⲁⲛⲁϥ:
ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρίστουν. Ps. 34, 14.

[2] ⲛⲙⲉⲕϯ ⲙⲡⲉⲥⲟⲩⲁⲃ ⲛⲧⲁⲕ ⲉⲡⲁⲩ ⲉⲡⲧⲁⲕⲟ:
οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ps. 15, 10.

[3] ⲫϯ ⲥⲉⲡⲁⲟⲩⲱⲙϥ ⲁⲉⲡ ⲛⲙⲉⲧⲃⲟⲣⲱ ⲛⲧⲁⲥ:
ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. Ps. 47, 4.

[4] ⲁⲧⲙⲁⲱⲟⲁⲓ ⲉⲃⲣⲉⲡ ⲛⲙⲉⲧⲁⲙⲛ ⲛⲧⲱⲟⲩ:
τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. Ps. 16, 10.

Pronomina derivativa separata, pro tertio casu.

Persona	*Num.*	Genus	T.	B.	M.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲁⲓ [1]	ⲡⲏⲓ	ⲡⲏⲓ [2]	*mihi.*
	plur.	comm.	ⲡⲁⲛ	ⲡⲏⲛ [3]	ⲡⲁⲛ [4]	*nobis.*
2.	singul.	mascul.	ⲡⲁⲕ	ⲡⲏⲕ [5]	ⲡⲁⲕ [6]	*tibi.*
		fem.	ⲡⲉ	idem	idem [7]	*tibi.*
	plur.	comm.	ⲡⲏⲧⲏ [8]	ⲡⲏⲧⲉⲛ	ⲡⲱⲧⲉⲛ [9]	*vobis.*
3.	singul.	mascul.	ⲡⲁϥ	ⲡⲏϥ [10], ⲛⲉϥ	ⲡⲁϥ [11]	*illi.*
		fem.	ⲡⲁⲥ	ⲡⲏⲥ [12], ⲛⲉⲥ	ⲡⲁⲥ [13]	*illi.*
	plur.	comm.	ⲡⲁⲧ [14]	ⲡⲉⲧ [15], ⲡⲏⲟⲧ [16]	ⲡⲱⲟⲧ [17]	*illis.*

[1] ⲡⲁⲓ ⲡⲁⲓ ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ:
ἐλεήσόν με ὁ Θεὸς. Ps. 50, 3.

[2] ⲃⲓⲗⲱⲓⲧ ⲙⲏⲓ ⲉⲧⲉⲕⲙⲉⲟⲩⲙⲏⲓ:
ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Ps. 24, 5.

[3] ⲙⲉⲁⲃⲏⲗ ⲍⲉ ⲁⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲥⲁⲃⲁⲱⲑ ⲩⲱⲍⲡ ⲡⲏⲡ ⲛⲛⲟⲩⲥⲡⲉⲣⲙⲁ:
εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα. Isa. 1, 9.

[4] ϯⲛⲟⲩ ⲗⲉ ⲁⲕⲭⲁⲡ ⲛⲥⲱⲕ ⲟⲩⲟⲍ ⲁⲕϯⲱⲡⲓ ⲡⲁⲡ:
νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς. Ps. 43, 10.

[5] ⲁⲩⲧⲁⲙⲉⲕ ⲉⲕⲁⲓ ⲛⲁⲓⲍⲉⲗ: ⲙⲡⲉⲗⲧⲣⲉⲩⲉⲗⲗⲁⲟⲩⲱ ⲙⲙⲕ:
δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω. 1 Cor. 7, 21.

[6] ⲉⲩⲉⲟⲩⲱⲣⲡ ⲡⲁⲕ ⲛⲟⲩⲃⲟⲏⲟⲓⲁ:
ἐξαπόστειλαί σοι βοήθειαν. Ps. 19, 3.

[7] ⲧⲱⲉⲣⲓ ⲙⲃⲁⲃⲩⲗⲱⲛ ⲱⲟⲩⲡⲓⲁⲧϥ ⲙⲫⲏⲉⲟⲡⲁϯⲱⲉⲃⲓⲱ ⲙⲉ:
θυγάτηρ βαβυλῶνος μακάριος ὅς ἀνταποδώσει σοι. Ps. 136, 8.

[8] ⲟⲩⲟⲓ ⲙⲙⲏⲧⲏ ⲛⲅⲣⲁⲙⲙⲁⲧⲉⲩⲥ:
οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς. Matth. 23, 13.

[9] ⲛⲧⲁϯⲥⲃⲱ ⲡⲱⲧⲉⲡ ⲉϯⲣⲟϯ ⲛⲧⲉ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ:
φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Ps. 33, 12.

[10] ⲫϯ ⲉⲧⲟⲧⲉⲉⲃ ⲉⲧⲉϯ ⲉⲁⲧ ⲡⲏϥ ⲉⲓⲛ ⲛⲟⲩⲙⲉⲧⲙⲉⲉⲓ:
ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ. Isa. 5, 16.

[11] ⲡⲉⲕⲃⲗⲓⲗ ⲥⲉⲕⲉⲙⲱⲟⲧⲧ ⲙⲁϥ:
τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω (*αὐτῷ*). Ps. 19, 4.

[12] ⲙⲁⲣⲉ · · · ⲙⲛⲉ ⲧⲟⲧⲉⲓ ⲧⲟⲧⲉⲓ ⲕⲉ ⲡⲉⲥⲉⲉⲓ ⲡⲏⲥ:
ἕκαστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 1 Cor. 7, 2.

[13] ⲙⲡⲉⲥⲟⲧⲱⲩ ⲛⲍⲉ ⲧⲁⲯⲧⲭⲏ ⲉⲟⲣⲟⲧϯⲡⲟⲙϯ ⲡⲁⲥ:

ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. Ps. 76, 3.

11 τοτε ϥπατωωβ πατ ϵγϫωϊιιος :
τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων. Matth. 25, 45.

13 ϩταϥ ϫε πεϫϵϥ πετ ϫε οταιτπι ⲁⲡⲁⲕ ϩοτϵρϩ ϵοτωιι :
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν. Ioh. 4, 32.

16 πϵϥβηοτϵ ϩτε πϵϥϭιϫ ϩϲϵϯⲓϵτηοτ ⲡⲛⲟⲩ :
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Isa. 5, 12.

17 ιιοι ⲡⲱⲟⲩ ⲕⲁⲧⲁ ⲡⲟⲩϥβηοτϵ :
δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Ps. 27, 4.

Pronomina derivativa separata, pro quarto casu.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲓⲓⲟⲓ	idem [1]	ⲁⲓⲓⲁⲓ [2]	*me.*
	(plur.	comm.	ⲁⲓⲓⲟⲛ	idem [3]	ⲁⲓⲓⲁⲛ [4]	*nos.*
2.	(singul.	mascul.	ⲁⲓⲓⲟⲕ	idem [5]	ⲁⲓⲓⲁⲕ	*te.*
	(	fem.	ⲁⲓⲓⲟ [6]	idem [7]	ⲁⲓⲓⲁ	*te.*
	(plur.	comm.	ⲁⲓⲓⲱⲧⲛ̄ [7]	ⲁⲓⲓⲱⲧⲉⲛ [8]	ⲁⲓⲓⲁⲧⲉⲛ [9]	*vos.*
3.	(singul.	mascul.	ⲁⲓⲓⲟϥ	idem [10]	ⲁⲓⲓⲁϥ [11]	*illum.*
	(	fem.	ⲁⲓⲓⲟⲥ	idem [12]	ⲁⲓⲓⲁⲥ [13]	*illam.*
	(				ⲁⲓⲓⲁⲁⲥ	
	(plur.	comm.	ⲁⲓⲓⲟⲟⲩ [14]	ⲁⲓⲓⲱⲟⲩ [15]	ⲁⲓⲓⲁⲩ [16]	*illos, illas.*

1 ⲉⲃⲟⲗϩⲁ ⲡϩⲟ ⲙⲡⲓⲁⲥⲉⲃⲏⲥ ⲡⲛⲉⲧⲓⲣⲓ ⲁⲓⲓⲟⲓ ⲛⲧⲱⲃ :
ἀπὸ προσώπου ἀσιβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Ps. 16, 9.

2 ϩⲉⲡϣⲛⲗⲓ ⲁⲓϫⲛⲁϩ ⲁⲓϫⲉⲥⲧⲟⲩ ⲛⲧⲁϩ ϫⲉ ⲁⲩⲁⲟⲩϯ ⲁⲓⲓⲁⲓ :
υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Isa. 1, 2.

3 ⲡⲛⲉⲧⲙⲟϯ ⲁⲓⲓⲟⲛ ⲁⲕϯⲱⲙⲡⲓ ⲡⲱⲟⲩ :
τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ps. 43, 8.

4 ⲙⲉⲛ ⲉⲣⲏ ⲧⲁⲣ ⲡⲁⲣⲣⲏⲥⲓⲁ ⲁⲓⲓⲁⲛ ⲁⲡⲡⲟⲧⲧⲉ :
βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ. 1 Cor. 8, 8.

5 ⲁϥⲉⲣⲉⲧⲙ ⲁⲓⲓⲟⲕ ⲛⲟⲩⲱⲛϧ :
ζωὴν ᾐτήσατό σε. Ps. 20, 5.

6 ⲁⲓⲧⲁⲁⲧⲉ . . . ⲉⲟⲩⲥⲱⲃⲉ ⲛⲛⲉϫⲱⲣⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲃⲏⲏⲩⲉⲟⲩⲡ ⲉⲣⲟ ⲙⲙⲏ ⲛⲉⲧⲟⲩⲛⲟⲩ ⲁⲓⲓⲟ ⲛϭⲉⲣϩⲁⲗ ⲁⲓⲓⲟ :
δίδωκά σε . . . εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ καὶ ἐμπαίζονταί σοι. Ezech. 22, 4. 5.

[8] ϵγτϲιο ⲙⲙο ϩϵⲡ πωτ ⲛτε πϲοτο:
στίαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ps. 147, 2.

[9] οτοⲡ ⲡⲓⲁ ϵτⲡⲁⲙⲟτοττ ⲙⲙⲱτⲛ ϵγⲡⲁⲗⲓⲉϵτϵ ⲍϵ ϵγⲉⲓρϵ ⲛοτⲱϣⲓϣϵ ⲙⲡⲟττϵ:
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Ioh. 16, 2.

[10] ϭⲓϲⲓ ⲙⲙⲱτϵⲛ ⲡⲓⲡⲧⲗⲏ ⲛϵⲡϵϩ:
ἐφάρθητι πύλαι αἰώνιοι. Ps. 23, 7.

[11] ϯⲛϵⲕⲧⲁ ⲛⲡⲁⲃϵⲗ ⲛϲⲁ ⲙⲃⲁⲗ ⲙⲙⲁⲧϵⲛ:
ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν. Isa. 1, 15.

[12] ⲡοτρο ϵⲩϭⲟϵⲗⲓⲗ ⲙⲙⲟϥ ⲉⲙⲁϣⲱ:
ὁ βασιλεὺς ἀγαλλιάσατι σφόδρα. Ps. 20, 2.

[13] ϵⲩϭⲱⲛ ϵⲡⲉϲⲛⲧ ⲛⲧⲉ ⲛⲉⲧⲧⲁⲙⲟⲧⲧ ⲙⲛ̀ ⲡⲉⲡⲁϭ . . . ⲙⲛ̀ ⲡⲉⲧ-ⲧⲉⲗⲓⲗ ⲙⲙⲁϥ ⲛⲉⲛⲧϥ:
καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι . . . καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ (sic edit. Compl. al. *αὐτῷ*). Isa. 5, 14. *al.* 15.

[14] ⲛⲟⲟϥ ⲁϥⲃⲓϵⲡϯ ⲙⲙⲟϲ (ϯⲟⲓⲕⲟⲧⲙⲉⲡⲏ) ⲉϩⲉⲛ ⲡⲓⲁⲗⲁϲⲟⲧ:
αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν (*τὴν οἰκουμένην*). Ps. 23, 2.

[15] οτⲁⲓ ⲛⲡⲉⲧⲁⲱ ⲙⲙⲁⲥ ⲉⲡⲉⲧⲡⲁⲛⲟⲧϥ ⲍⲉ ϥϩⲁⲧ ⲁⲧⲱ ⲡⲉⲧ-ϩⲁⲧ ⲍⲉ ⲡⲁⲛⲟⲧϥ:
οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν. Isa. 5, 20.

[16] οτⲁⲉ ⲛⲉⲧⲃⲏⲕ ⲉϩⲟⲧⲡ ⲛⲧⲉⲧⲛⲕⲱ ⲙⲙⲟⲟⲧ ⲁⲛ ⲉⲃⲱⲕ ⲉϩⲟⲧⲡ:
οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίτε εἰσελθεῖν. Matth. 23, 13.

[17] ⲁⲙⲟⲡⲓ ⲙⲙⲱⲟⲧ ϭⲁϲⲟⲧ ϣⲁ ⲉⲡⲉϩ:
ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. Ps. 27, 9.

[18] οτϩⲟⲟ ⲡⲉⲙ ⲟⲧⲧⲉⲙⲟⲁⲙ ⲛⲛⲉⲧⲉ ⲙⲙⲟⲡ ⲟⲧⲕⲁϯ ⲙⲙⲁⲧ:
ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ps. 31, 9.

Pronomina derivativa separata, pro sexto casu.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲛϩⲏⲧ	idem	ⲛ.ϩⲏⲧ [1]	*a me.*
	(plur.	comm.	ⲛϩⲏⲧⲛ̀	idem	ⲛ.ϩⲏⲧⲉⲛ [2]	*a nobis.*
2.	(singul.	mascul.	ⲛϩⲏⲧⲕ	idem	ⲛ.ϩⲏⲧⲕ	*a te.*
	(	fem.	ⲛϩⲏⲧⲉ [3]	idem	ⲛ.ϩⲏϯ [4]	*a te.*
	(plur.	comm.	ⲛϩⲏⲧⲛ̀ⲧⲉ-ⲡⲟⲧ [5]	idem	ⲛ.ϩⲏⲧⲉⲛ-ⲟⲛⲡⲟⲧ	*a vobis.*

Persona	Num.	Genus	T.	B.	M.	
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲉⲏⲧϥ [6]	idem	ⲛⲁϩⲛⲧϥ [7]	*ab illo.*
	(	fem.	ⲛⲉⲏⲧⲥ [8]	idem	ⲛⲁϩⲛⲧⲥ [9]	*ab illa.*
	(plur.	comm.	ⲛⲉⲏⲛⲧⲟⲩ [10]	idem	ⲛⲁϩⲛⲧⲟⲩ [11]	*ab illis.*

[1] ⲥⲉ ⲛϩⲣⲏⲓ ⲛⲁϩⲛⲧ ϕϯ ⲛϩⲉ ⲡⲓⲉⲧⲭⲏ :
ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς αἱ εὐχαί. Ps. 55, 13.

[2] ⲉⲃⲏⲗ ⲁⲉ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ϣⲟⲡ ⲛⲁϩⲛⲧⲉⲡ :
εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ps. 123, 1.

[3] ⲁⲧⲭⲉⲡⲉⲑⲟⲟⲧⲡ ⲛⲥⲁ ⲟⲩⲉⲓⲱⲧ ⲙⲛ̀ ⲟⲩⲙⲁⲁⲧ ⲉⲣⲁⲓ ⲛⲉⲏⲧⲉ :
πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοί. Ezech. 22, 7.

[4] ⲓⲥⲁⲉ ⲕⲉⲣⲉϥⲙⲁⲡⲱⲱⲡⲓ ⲛⲧⲉ ⲡⲛⲉⲧⲟⲩⲡⲟϥ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛⲁϩⲛⲧϥ (ϯ-ⲃⲁⲕⲓ ⲛⲧⲉ ϕϯ) :
ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ (ἡ πόλις τοῦ θεοῦ). Ps. 86, 7.

[5] ⲉⲣϣⲁⲛ ⲟⲩⲣⲱⲙⲉ ⲛⲉⲏⲧⲧⲏⲧⲛ̀ (pro ⲛⲉⲏⲧⲛ̀ⲧⲉⲛⲟⲩ) ⲡⲉ :
ἐὰν καὶ . . . ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν (sic Didym. legit). Gal. 6, 1.

[6] ⲁⲓϩⲱⲡ ⲉⲧⲟⲟⲧⲕ ⲉⲧⲛ̀ ⲟⲩⲱⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲉⲏⲧϥ :
ἐνετειλάμην σοι . . . μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ. Gen. 3, 17.

[7] ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲡⲁⲥⲣⲱⲟⲩ ⲉⲧⲁⲓⲱϣ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁϩⲛⲧϥ :
εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα. Ps. 26, 7.

[8] ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ . . . ⲉⲙⲙ ⲛ̀ⲗⲁⲁⲧ ⲛⲁⲱⲣⲉ ⲛⲉⲏⲧⲥ :
τὴν ἐκκλησίαν . . . μὴ ἔχουσαν σπῖλον. Eph. 5, 27.

[9] ⲡⲛⲉⲟⲙⲉⲓ ⲉⲙⲡⲉⲕⲣⲁⲛ ⲥⲉⲡⲁϣⲱⲡⲓ ⲛⲁϩⲛⲧⲥ (ⲛⲥⲓⲱⲛ) :
οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ (ἐν τῇ σιὼν). Ps. 68, 37.

[10] ⲡⲁϥϣⲟⲧ ⲡⲥⲑⲗⲧⲯⲓⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲟⲙⲛⲓ ⲛⲡⲓⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥ : ⲁⲧⲱ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲡⲁⲡⲁⲉⲙⲟⲧ ⲛⲉⲏⲛⲧⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος. Ps. 33, 20.

[11] ⲡⲁϣⲱⲧ ⲡⲓⲑⲗⲧⲯⲓⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲟⲙⲛⲓ : ⲟⲩⲟϩ ⲩⲡⲁⲡⲁⲉⲙⲟⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁϩⲛⲧⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ. Ps. idem.

Annotatio.

„ In textibus thebanensibus pronomina sexti casus hucusque recensita

„ passim obvia sunt sub hac forma ϩнт, ϩнтⲏ, ϩнтк, ϩнту, ϩн-
„ тс etc. exclusa scilicet praepositione ⲏ „.

De pronomine composito.

§. III.

1. Praeter simplicia, et derivativa pronomina, alia insuper habet lingua aegyptiaca, quae *composita* vocantur, a quibus perinde casus repraesentantur: atque non minus ac illa sunt separata. Coalescunt ista a substantivis ϩо *facies*, *vultus*; ро *os*, *oris* et *caput*; рⲁт *pes*; et тот *manus*, quibus una ex his praepositionibus praefigitur ⲉ, ⲏ et ϩⲁ, quae peculiariter casibus inserviunt, habentque suffixa simplicia pronomina, quorum est personas denotare atque genera. Formantur itaque in singulis casibus hoc pacto:

Pronomina composita, pro primo casu.

2. Constant primo e praepositione ⲏ; deinde e monosyllaba voce то T.; тⲁ B., ⲑо M. quae per compendium scriptionis, ut videtur, a тϩо, тϩⲁ *faciem dare*, et hoc a ☩ *dans*, ϩо vel ϩⲁ *facies* provenit; tertio e pronomine simplici suffixo.

3. Quamvis autem in prima persona singul. et prima plur. comm. gen. extra regulam traditam ⲁⲛок *ego*, et ⲁⲛоⲛ *nos* prodire videantur, si tamen paullo attentius id pronomen consideres, in ⲁⲛ praepositionem ⲏ deprehendes, atque in posteriore syllaba оⲛ dignosces pronomen simplex ⲛ primae pers. plur. (paragraph.I. hujus cap. num. 5.) de ⲩ, к non liquet.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	M.	
1.	singul.	comm.	ⲁⲛⲧ ⲁⲛок [1]	ⲁⲛⲁⲕ [2]	ⲁⲛок [3]	*ego.*
	plur.	comm.	ⲁⲛⲏ [4] ⲁⲛоⲛ	ⲁⲛⲁⲛ [5]	ⲁⲛоⲛ [6]	*nos.*
2.	singul.	mascul.	ⲏⲧк [7] ⲏток [8]	ⲏтⲁⲕ [9]	ⲏⲑок [10]	*tu.*
		fem.	ⲏто [11]	ⲏтⲁ	ⲏⲑо [12]	*tu.*
	plur.	comm.	ⲏтⲱтⲏ [13]	ⲏтⲛтеⲛ ⲏтⲁтеⲛ [14]	ⲏⲑⲱтеⲛ [15]	*vos.*
3.	singul.	mascul.	ⲏтоу [16]	ⲏтⲁⲩ	ⲏⲑоу [17]	*ille.*
		fem.	ⲏтос [18]	ⲏтⲁс	ⲏⲑос [19]	*illa.*
	plur.	comm.	ⲏтоот [20]	ⲏтⲁⲧ	ⲏⲑⲱт [21]	*illi.* *illae.*

1 ⲁⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲛⲧ ⲟⲧⲣⲏⲕⲉ : ⲁⲛⲧ ⲟⲧⲉⲃⲓⲏⲛ :
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Ps. 85, 1.
2 ⲟⲧⲁⲧⲏⲓ ⲁⲛⲁⲕ ⲛⲟⲧⲣⲡ ⲉⲟⲧⲱⲓⲁ :
ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν. Ioh. 4, 32.
3 ⲁⲛⲟⲕ ⲇⲉ ⲙⲁⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲧⲕⲟⲧⲣ ⲡⲁⲓⲥⲱⲧⲉⲙ ⲁⲛ :
ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον. Ps. 37, 14.
4 ⲁⲛⲟⲛ ⲅⲁⲣ ⲁⲛⲏ ⲛⲉⲣⲡⲉ ⲙⲡⲛⲟⲟⲧⲧⲉ ⲉⲧⲟⲣⲉ :
ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν ζῶντος (juxta Cod. Alex.) 2 Cor. 6, 16.
5 ⲉⲱⲱⲉ ⲁⲛⲁⲛ ⲁⲛⲉⲡⲁ ⲡⲛⲧⲉⲛ ⲛⲡⲉⲡⲡⲉⲧⲙⲁⲁⲓⲕⲟⲛ :
εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν. 1 Cor. 9, 11.
6 ⲁⲛⲟⲛ ⲉⲡⲉⲁⲓⲁⲓ ⲛⲉⲛ ⲫⲣⲁⲛ ⲙⲡⲃⲟⲉⲓⲥ :
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου μεγαλυνθησόμεθα. Ps. 19, 8.
7 ⲛⲧⲕ ⲡⲁⲉⲟⲟⲩ ⲁⲧⲱ ⲉⲧⲃⲓⲥⲉ ⲛⲧⲁⲁⲡⲉ :
σὺ δὲ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Ps. 3, 4.
ⲡⲉⲭⲉ ⲡⲓⲗⲁⲧⲟⲥ ⲁⲉ ⲟⲧⲛⲟⲧⲛ ⲃⲉ ⲛⲧⲕ ⲟⲧⲣⲣⲟ :
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος: οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ioh. 18, 37.
8 ⲛⲧⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲟⲧⲏⲃ ⲫⲁ ⲉⲡⲉϩ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲝⲓⲥ ⲙⲙⲉⲗⲭⲓⲥⲉⲇⲉⲕ :
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. Ps. 109, 4.
9 ⲛⲧⲁⲕ ⲡⲉ ⲡⲁϣⲏⲣⲉ ⲁⲛⲁⲕ ⲁⲓⲍⲡⲁⲕ ⲙⲡⲟⲟⲧ :
υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγεννηκά σε. Hebr. 5, 5.
10 ⲛⲟⲟⲕ ⲇⲉ ⲁⲕϣⲟⲡ ⲙⲡⲛⲉⲟⲟⲧⲁⲃ :
σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς. Ps. 21, 4.
11 ⲛⲧⲟ ⲇⲉ ⲟⲧⲡ ⲟⲧⲥⲛⲉϥⲉ ⲡⲛⲧ ⲉⲃⲟⲗϩⲓ ⲧⲉϥⲧⲭⲏ :
καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. Luc. 2, 35.
12 ⲟⲧⲟϩ ⲛⲑⲟ ⲉⲱⲓ ⲉⲣⲉⲟⲧⲥⲛⲉⲩⲓ ⲥⲓⲡⲓ ⲛⲧⲉϥⲧⲭⲏ. Idem.
13 ⲛⲧⲱⲧⲛ ⲙⲛⲧⲣⲉⲙⲡⲣⲁⲧⲩ :
ὑμεῖς οἱ . . . ἐν πνεύματι πραΰτητος. Gal. 6, 1.
14 ⲙⲛ ⲛⲧⲁⲧⲛ ⲉⲡ ⲡⲥ ⲡⲁϩⲱϣ ⲉⲓⲁ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ :
οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; 1 Cor. 9, 1.
15 ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲓⲍⲟⲥ ⲁⲉ : ⲛⲑⲱⲧⲉⲛ ⲫⲁⲛ ⲡⲟⲧϯ :
ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, Ps. 81, 6.
16 ⲛⲧⲟϥ ⲡⲉⲧⲡⲁⲕⲣⲓⲛⲉ ⲛⲧⲟⲓⲕⲟⲧⲙⲉⲡⲏ :
αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην. Ps. 9, 9.
17 ⲡⲥⲟⲃⲛⲓ ⲇⲉ ⲛⲑⲟϥ ⲙⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ϣⲟⲡ ϣⲁ ⲉⲡⲉϩ :
ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ps. 32, 11.
18 ⲛⲧⲟⲥ ⲇⲉ ⲡⲁⲥⲣⲧⲁϩⲣⲟ :

ἡ δὲ (Ῥόδη) διϊσχυρίζιτο. Act. 12, 15.

[19] ⲛⲑⲟⲟⲥ ⲁⲉ ⲉⲥⲙⲉⲧⲓ ⲁⲉ ⲡⲓⲃⲙⲉ ⲛⲃⲱⲙ ⲡⲉ :
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι. Ioh. 20, 15.

[20] ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲁⲉ ⲡⲉⲕⲁⲧ ⲁⲉ : ⲉⲣⲁⲓ ⲉⲛ̀ ⲃⲏⲟⲗⲉⲉⲙ :
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ. Matth. 2, 5.

[21] ⲛⲉⲱⲟⲩ ⲁⲧⲥⲱⲡⲉ ⲟⲧⲟⲉ ⲁⲧⲉⲓ ⲁⲡⲟⲛ ⲁⲡⲧⲱⲟⲩⲡ :
αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν. Ps. 19, 9.

4. Hujusce pronominis significatio, sequente *conjunctione* ⲉⲱⲱ T. B. ⲉⲱ M. B. *etiam*, *quoque*, et adjuncto pronomine simplici, fit intensior:

T.	M.	B.	
ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲱⲱⲧ [1] vel ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲱ [2]	ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲱ [3]	ⲁⲡⲁⲕ ⲉⲱ [4]	*ego quoque*
ⲁⲡⲟⲛ ⲉⲱⲱⲛ [5] vel ⲁⲡⲟⲛ ⲉⲱⲛ [6]	idem	ⲁⲡⲁⲛ ⲉⲱⲱⲛ [7]	*nos quoque*
ⲛⲧⲟⲕ ⲉⲱⲱⲕ [8]	ⲛⲉⲱⲕ ⲉⲱⲕ [9]	ⲛⲧⲁⲕ ⲉⲱⲱⲕ	*tu quoque*
ⲛⲧⲟ ⲉⲱⲧⲉ [10]	ⲛⲉⲟ ⲉⲱⲓ [11]	ⲛⲧⲁ ⲉⲱⲧⲉ	*tu quoque* (fem.)
ⲛⲧⲱⲧⲛ ⲉⲱⲱⲧⲧⲏⲧⲛ̀ [12]	ⲛⲉⲱⲧⲉⲛ ⲉⲓⲱⲧⲉⲛ [13]	ⲛⲧⲁⲧⲉⲛ ⲉⲱⲧⲧⲏⲟⲩ [14]	*vos quoque*
ⲛⲧⲟⲩ ⲉⲱⲱⲩ [15]	ⲛⲉⲟⲩ ⲉⲱⲩ [16]	ⲛⲧⲁⲩ ⲉⲱⲱⲩ [17]	*ille quoque*
ⲛⲧⲟⲥ ⲉⲱⲱⲥ [18]	ⲛⲉⲟⲥ ⲉⲱⲥ [19]	ⲛⲧⲁⲥ ⲉⲱⲱⲥ [20]	*illa quoque*
ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲉⲱⲟⲧ [21]	ⲛⲉⲱⲟⲧ ⲉⲱⲟⲧ [22]	ⲛⲧⲁⲧ ⲉⲱⲧ	*illi, illae quoque*

[1] ⲡⲉⲕⲁⲩ ⲡⲁⲧ ⲁⲉ : ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲱⲙⲧ ⲛ̀ⲧⲙⲁⲍⲟⲟⲥ ⲙⲡⲧⲛ̀ ⲁⲙ :
ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν. Matth. 21, 27.

[2] ⲁⲉⲣⲁⲡ ⲡⲁⲓ ⲉⲱ ⲉⲁⲓⲟⲧⲁⲉⲧ ⲛⲥⲁ ⲉⲱⲃ̀ ⲡⲓⲙ :
ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν. Luc. 1, 3.

[3] ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲱ ⲧⲙⲁⲭⲁⲩ ⲱⲁⲙⲓⲥⲓ ⲉϥⲃⲟⲥⲓ ⲙⲁⲣⲉⲙ ⲡⲓⲟⲧⲣⲱⲟⲧ ⲧⲙⲣⲟⲧ ⲙⲧⲉ ⲡⲕⲁⲉⲓ :
καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεύσι τῆς γῆς. Ps. 88, 28.

[4] ⲁⲡⲁⲕ ⲉⲱ ⲁⲓⲁⲱⲕ ⲉⲗⲁⲧ ⲡⲉⲭⲉ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ :
κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. Hebr. 8, 9.

[5] ⲁⲉⲣⲟⲛ ⲉⲱⲱⲛ ⲧⲛ̀ⲕⲧⲙⲁⲡⲡⲉⲧⲉ ⲛ̀ⲛⲁⲧ ⲡⲓⲙ :
τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν ; 1 Cor. 15, 30.

[6] ⲁⲡⲟⲛ ⲉⲱⲛ ⲧⲉⲡⲉⲧⲁⲩⲧⲉⲗⲓⲍⲉ ⲡⲛⲧⲛ̀ :
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα. Act. 13, 32.

[7] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲓ ⲁⲡⲁⲛ ⲉⲱⲱⲛ ⲧⲉⲡϣⲉⲡ ⲉⲙⲁⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲛⲟⲧϯ :

διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, 1 Thess. 2, 13.

[8] ϫε ⲓⲧⲟⲕ ϩⲱⲱⲕ ⲟⲛ ⲛⲉⲁⲓ ⲛⲓⲙⲥⲟⲧⲥ ⲡⲧⲁⲗⲓⲗⲁⲓⲟⲥ:
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου. Matth. 26, 69.

[9] ϫε ⲛⲑⲟⲕ ϩⲱⲕ ⲡⲁⲕϫⲡ ⲡⲉⲁⲓ ⲓⲙⲥⲟⲧⲥ ⲡⲓⲧⲁⲗⲓⲗⲁⲓⲟⲥ. Ibidem.

[10] ⲛⲧⲟ ϩⲱⲧⲉ ⲃⲛⲑⲗⲉⲉⲙ ⲡⲕⲁϩ ⲛⲓⲟⲧⲁⲁⲓ:
καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, Matth. 2, 6.

[11] ⲟⲧⲟϩ ⲛⲑⲟ ϩⲱⲓ ⲉⲣⲉ ⲟⲧⲥⲉϩⲓ ⲥⲓⲙⲓ ⲛⲧⲉϥϯⲧⲭⲏ:
καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. Luc. 2, 35.

[12] ⲛⲧⲱⲧⲛ ϩⲱⲱⲧⲧⲏⲧⲧⲛ ⲁⲧⲉⲧⲛⲧⲃⲃⲉ ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲓⲱⲁϩⲉ ⲛⲧⲁⲓϫⲟⲟϥ ⲙⲛⲧⲛ:
ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Ioh. 13, 14.

[13] ⲛⲑⲱⲧⲉⲛ ϩⲱⲧⲉⲛ ⲥⲉⲗⲓϣⲁ ⲛⲧⲉⲧⲉⲛⲓⲁⲣⲁⲧⲟⲩ ⲛⲛⲉⲧⲉⲣⲛⲟⲩ:
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ioh. 13, 14.

[14] ϫⲉⲕⲉⲉⲥ ϫε ⲁⲧⲉⲧⲉⲡⲉⲓⲱⲓ ϩⲱⲧⲧⲙⲛⲟⲩ ⲉⲡⲁⲟⲩⲱ ϫε ⲁⲓⲉⲗⲗⲟⲩⲧⲛ:
ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ τί πράσσω, Eph. 6, 21.

[15] ⲁϥⲓ ϫε ϩⲱⲱϥ ⲟⲛ ⲛⲃⲓ ⲛⲓⲕⲟⲇⲏⲙⲟⲥ:
ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος, Ioh. 19, 39.

[16] Ϫⲉⲛ ⲟⲧⲙⲉⲑⲙⲛⲧⲙ ⲡⲁⲣⲉ ϥⲁⲓ ϩⲱϥ ϫⲙ ⲡⲉⲙⲁϥ:
ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν. Luc. 22, 59.

[17] ⲧⲟⲧⲉ ⲛⲧⲁϥ ϩⲱⲱϥ ⲡⲱⲏⲗⲓ ⲉⲡⲁⲉⲧⲛⲟⲧⲁⲥⲥⲓ ⲛⲁⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲧⲣⲉ-ⲕⲉ ⲉⲙⲙⲁⲁ ⲉⲧⲛⲟⲧⲁⲥⲥⲓ ⲙⲙⲟϥ:
τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἐν πᾶσι. 1 Cor. 15, 28.

[18] ⲛⲧⲟⲥ ϩⲱⲱⲥ ⲟⲛ ⲁⲥⲱ ⲛⲟⲧⲱⲣⲉ:
καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱόν. Luc. 1, 36.

[19] ⲁⲥⲉⲣⲃⲱⲕⲓ (ⲛⲑⲟⲟⲥ) ϩⲱⲥ ⲛⲟⲧⲱⲣⲓ: Ibidem.

[20] ⲉϩⲟⲧⲡ ⲉⲧⲡⲙ (ⲛⲧⲁⲥ) ϩⲱⲱⲥ:
εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. Hebr. 9, 24.

[21] ⲛⲧⲟⲟⲧ ϩⲱⲟⲧ ⲟⲛ ⲛⲉⲁⲧⲉⲓ ⲉⲡϣⲁ:
καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ioh. 4, 45.
ⲧⲁⲓ ⲧⲉⲑⲉ ⲙⲁⲣⲉⲡⲉϩⲓⲟⲙⲉ ⲉⲧⲛⲟⲧⲁⲥⲥⲉ ϩⲱⲟⲧ ⲛⲛⲉⲧϩⲁⲓ ⲉⲛ ϩⲱϧ ⲡⲓⲁ:
οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Eph. 5, 24.

[22] ϩⲓⲡⲁ . . . ⲛⲧⲟⲧϣⲱⲡⲓ ⲉⲙⲙⲁⲩ (ⲛⲑⲱⲟⲧ) ϩⲱⲟⲧ ⲡⲉⲙⲙⲓ:
ἵνα . . . κἀκεῖνοι ὦσι μεθ' ἡμοῦ. Ioh. 17, 24.

Pronomina composita, pro tertio casu.

5. Formantur ope praepositionum ϩⲁ et ⲉ praefixarum vocibus substantivis ⲣⲁⲧ *pes*, atque ⲣⲟ *os*, *oris*, adjuncto in fine pronomine simplici. Unde fit ϩⲁⲣⲟⲓ (ori meo) idest *mihi*; vel *versus me*; ⲉⲣⲁⲧⲕ (pedi tuo) idest *tibi*, vel *ad te*. Utriusque formae paradigmata subjungimus; antea monendo, formam alteram in dialecto memphitica haud occurrere:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ϩⲁⲣⲟⲓ	idem [1]	ϩⲁⲗⲁⲓ [2]	*mihi, versus me.*
	plur.	comm.	ϩⲁⲣⲟⲛ	idem [3]	ϩⲁϩⲁⲛ [4]	*nobis*, etc.
2.	singul.	mascul.	ϩⲁⲣⲟⲕ	idem [5]	ϩⲁⲗⲁⲕ	*tibi.*
		fem.	ϩⲁⲣⲟ	idem [5]	ϩⲁⲗⲁ	*tibi.*
	plur.	comm.	ϩⲁⲣⲱⲧⲛ̄	ϩⲁⲣⲱ-ⲧⲉⲛ [6]	ϩⲁⲗⲁⲧⲉⲛⲩ	*vobis.*
3.	singul.	mascul.	ϩⲁⲣⲟϥ	idem [8]	ϩⲁⲗⲁϥ [9]	*illi.*
		fem.	ϩⲁⲣⲟⲥ [10]	idem	ϩⲁⲗⲁⲥ	*illi.*
	plur.	comm.	ϩⲁⲣⲟⲟⲩ [11]	ϩⲁⲣⲱ-ⲟⲩ [12]	ϩⲁⲗⲁⲧ [13]	*illis.*

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉⲣⲁⲧ	ⲉⲗⲉⲧ	*mihi, ad me.*
	plur.	comm.	ⲉⲣⲁⲧⲛ̄	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛ	*nobis*, etc.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲣⲁⲧⲕ	ⲉⲗⲉⲧⲕ	*tibi.*
		fem.	ⲉⲣⲁⲧⲉ	ⲉⲗⲉϯ	*tibi.*
	plur.	comm.	ⲉⲣⲁⲧⲛ̄ⲧⲉⲛⲟⲩ	ⲉⲗⲉⲧⲛ̄ⲧⲛⲟⲩ [14]	*vobis.*
3.	singul.	mascul.	ⲉⲣⲁⲧϥ [15]	ⲉⲗⲉⲧϥ [16]	*illi.*
		fem.	ⲉⲣⲁⲧⲥ [17]	ⲉⲗⲉⲧⲥ	*illi.*
	plur.	comm.	ⲉⲣⲁⲧⲟⲩ [19]	ⲉⲗⲉⲧⲟⲩ	*illis.*

[1] ⲁⲧϯⲱⲟⲩⲧⲓⲧ ϩⲁⲣⲟⲓ ⲛⲉ ⲛⲁⲓⲃⲟⲗⲓ ⲡⲉ ⲛ̀ⲥⲁ ϯⲙⲉⲑⲙⲏⲓ:
ἐνδιέβαλλόν μι (*detrahebant mihi* Vulg.) ἐπὶ κατιδίωκον δικαιοσύνην. Ps. 37, 21.

[2] ϩⲁⲡⲉⲧⲟⲧⲁⲁⲃ̄ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲁⲧⲱ ϩⲁⲗⲁⲓ:
περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. Eph. 6, 18. 19.

[3] ⲁⲕⲥⲱⲡⲧ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲕⲱⲩⲉⲛⲉⲩⲏⲧ ⲉⲁⲣⲟⲛ :
ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς (*misertus es nobis* Vulg.) Ps. 59, 3.

[4] ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ · · · ⲉⲧⲣⲉϥⲟⲧⲱⲡⲉ ⲉⲃⲟⲗ ϯⲡⲟⲧ ⲛ̀ⲧⲡⲉ ⲁⲛⲡϯ ⲉⲁ-
ⲗⲁⲛ :
ὁ χριστὸς . . . νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Hebr. 9, 24.

[4] ⲉⲧⲉⲧⲱⲃⲉ ⲛ̀ⲡⲱϣ ⲉⲁⲣⲟⲕ ⲏⲕⲉ ⲟⲧⲟⲛ ⲡⲓⲃⲉⲛ ⲉⲟⲟⲧⲁⲃ :
προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος. Ps. 31, 6.

[5] ⲡⲁⲧ ⲉⲣⲱⲟⲧ ⲧⲏⲣⲟⲧ ⲉⲙⲡⲡⲉ ⲉⲧⲟⲩⲱⲟⲧϯ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲧⲓ ⲉⲁⲣⲟ :
ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν, καὶ ἦλθοσαν πρὸς σέ· Isa. 49, 18.

[6] ⲡⲁⲓϫⲏ ⲉⲁⲣⲱⲧⲉⲛ ⲁⲙⲙⲛ̀ⲛⲓ ⲉ̀ϯⲥⲃⲱ :
καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς . . . διδάσκων, Mar. 14, 49.

[7] ⲕⲁⲧⲁ ⲟⲛ ⲉⲧⲁⲓⲕⲉⲟⲛ ⲛⲏⲓ ⲡⲉ ⲁⲙⲛⲟⲧⲉⲓ ⲉ̀ⲡⲉⲓ ⲉⲁⲗⲁⲧⲉⲛ ⲧⲏⲣ-
ⲧⲉⲛ :
καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν (idest *de omnibus vobis*) Phil. 1, 7.

[8] ⲁⲙⲱⲟⲛⲓ ⲉⲁⲣⲟϥ ⲏⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲟⲧⲱⲟⲛⲓ :
προσίλτατι πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητι, Ps. 33, 6.

[9] ⲡⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ · · · ⲡⲉⲓ ⲛ̀ϣⲁϥⲧⲁⲗⲁϥ ⲉ̀ⲣⲗⲏⲓ ⲉⲁⲗⲁϥ ⲁⲧⲱ ⲉⲁ-
ⲡⲉⲙⲉⲧⲁⲧⲥⲟⲟⲧⲛ ⲁ̀ⲡⲗⲁⲟⲥ :
ὁ ἀρχιερεὺς . . . ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων Hebr. 9, 7.

[10] ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲙⲉⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ ⲁⲧⲱ ⲁϥⲧⲁⲗⲁϥ ⲉⲁⲣⲟⲥ ⲛⲉ ⲉⲩⲉ-
ⲧⲃⲃⲟⲥ :
ὁ χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ: Ephes. 5, 25. 26.

[11] ⲁⲣⲟⲟⲧ ⲃⲉ ⲥⲉⲃⲁⲡⲧⲓⲍⲉ ⲉⲁⲣⲟⲟⲧ :
τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; 1 Cor. 15, 29.

[12] ⲁⲙⲙⲟⲛ ⲡⲁⲱⲁⲓ ⲁ̀ⲫⲛⲉⲧⲁⲧⲧⲏⲩ ⲉⲁⲣⲱⲟⲧ :
οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν. Ps. 43, 13.

[13] ⲉⲧⲃⲉⲟⲧ ⲙⲥⲉⲃⲁⲡϯⲍⲉ ⲉⲁⲣⲁⲧ (sic apud Zoegam pro ⲉⲁⲗⲁⲧ) 1 Cor. 15, 29. ut supr.

[14] ⲛⲉ ⲧⲉⲧⲉⲡⲱⲓ ⲉ̀ⲗⲉⲧⲧⲏⲡⲟⲧ (Zoeg. p. 166.) ⲉⲓ̀ ⲟⲧⲡⲡⲉⲧⲙⲁ ⲛⲟ-
ⲧⲱⲧ :
ὅτι στήκιτε ἐν ἑνὶ πνεύματι, Philipp. 1, 27.

[15] ⲉⲫⲣⲁⲓⲙ · · · ⲁⲩⲭⲟⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲃⲁⲓⲱⲡⲉ ⲉⲣⲁⲧⲩ ⲁ̀ⲡⲣⲣⲟ ⲁⲣⲓⲙ :
ἐφραὶμ ἀπίστιλι πρίσβεις πρὸς βασιλέα ἀριὴμ. Osee 5, 13.

[16] ⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲧⲥ ⲙⲁⲓ ⲅⲁⲣ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲩⲱⲥⲓ ⲉⲗⲉⲧⲩ ⲁⲙⲁⲡⲓ ⲉⲩⲯⲡⲁⲓⲱⲓ:
πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν. Hebr. 10, 11.

[17] ⲧⲥⲧⲡⲁⲧⲱⲧⲏ ⲧⲏⲣⲥ ⲁⲥⲉⲓ ⲁⲥⲁⲫ ⲉⲣⲁⲧⲥ ⲁⲙⲡⲉⲙⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲙ-
ⲍⲟⲉⲓⲥ:
προσῆλθε πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου. Lev. 9, 5.

[18] ⲉⲫⲣⲁⲓⲙ ⲃⲱⲕ ⲉⲣⲁⲧⲟⲩ ⲓⲙⲁⲥⲥⲧⲣⲓⲟⲥ:
ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους, Oee. 5, 13.

Pronomina composita, pro quarto casu.

6. Praeponendo è voci substantivae ро *os*, *oris* vel *caput*; et subjungendo pronomen simplex, habetur: ѐроι *os meum* idest *me*; ѐрок *os tuum* idest *te*; ѐроϥ *os suum* idest *illum* vel *se*, prout in sequenti paradigmate:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ѐроι	idem [1]	ѐλⲁι [2]	*me.*
	(plur.	comm.	ѐроⲛ	idem [3]	ѐλⲁⲛ	*nos.*
2.	(singul.	mascul.	ѐрок	idem [4]	ѐλⲁк [5]	*te.*
	(	fem.	ѐро [6]	idem	ѐλⲁ	*te.*
	(plur.	comm.	ѐρωτѝ [7]	ѐρωτεⲛ [8]	ѐλⲁτεⲛ [9]	*vos.*
3.	(singul.	mascul.	ѐроϥ	idem [10]	ѐλⲁϥ [11]	*illum.*
	(	fem.	ѐрос	idem [12]	ѐλⲁс [13]	*illam.*
	(plur.	comm.	ѐроот [14]	ѐρωот [15]	ѐλⲁт [16]	*illos, illas.*

[1] ⲁⲣⲉϩ ѐроι ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ:
φυλαξόν με κύριε. Ps. 15, 1.
ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ⲡⲁϣⲏⲣⲓ ⲥⲱⲧⲉⲙ ѐроι:
δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου. Ps. 33, 12.

[2] ⲡⲉⲁⲏ ⲁⲉ ⲓⲙⲁⲁⲧ ⲧⲏⲣⲟⲧ ⲏⲟⲏ ⲛⲟⲧϩⲟⲧϩⲏ ⲁϥⲟⲧⲁⲡϩϥ ⲉⲗⲁⲓ ϩⲱⲓ
ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. 1 Cor. 15, 8.

[3] ⲓⲁϥⲱⲣ ѐροⲛ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲓⲁϥⲱⲣ ѐροⲛ ⲁⲗⲗⲁ ⲙⲁⲱⲟⲧ ⲓⲙⲉⲕⲣⲁⲓⲙ:
μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν. Ps. 113, 9.

[4] ⲉϥⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ѐрок ⲏⲁⲉ ⲡⲁⲥ ⲁⲉⲡ ⲡⲓⲉⲣⲟⲟⲧ ⲏⲧⲉ ⲡⲉⲕϩⲟⲍⲣⲉⲁ:
ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως Ps. 19, 2.

5 ερϣⲁⲛ ⲟⲩⲉⲉⲓ ⲧⲁⲣ ⲛⲉⲧ ⲉⲣⲁⲕ (pro ⲉⲗⲁⲕ) . . . ⲉⲕⲛⲏⲩ ⲉⲓⲛ ⲟⲩ-
ⲙⲁⲛⲓⲇⲟⲗⲟⲛ :
ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε . . . ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον. 1 Cor. 8, 10.

6 ⲙⲁⲓ ⲟⲩⲉⲱⲃⲉ ⲛⲛⲉⲭⲱⲣⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲉⲃⲟⲩⲏⲓ ⲉⲣⲟ :
καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σέ.
Exech. 22, 4. 5.

7 ⲛⲁⲓ ⲁⲥ ⲛⲉ ϣⲩⲥ ⲉⲣⲱⲧⲉⲓⲧ ⲉⲁⲁⲩ :
ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι (ὑμᾶς). Matth. 23, 23.

8 ⲁⲛⲉⲙⲟⲩ ⲉⲣⲱⲧⲉⲛ ⲉⲃⲁⲗϩⲉⲛ ⲛⲓⲙ ⲙⲛⲓⲃⲟⲥⲓⲥ :
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου. Ps. 117, 26.

9 ⲓⲧⲛⲁⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲛ ⲉⲗⲁⲧⲉⲛ :
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν. Isa. 1, 15.

10 ⲫⲓ ⲁⲉ ⲉⲧⲉⲣϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲛⲃⲟⲥⲓⲥ ⲟⲩⲛⲁⲓ ⲉⲩⲉⲃⲣⲱϥ ⲉⲣⲟϥ :
τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει. Ps. 31, 10.

11 ⲛϩⲁⲧ ⲁⲉ ⲙⲁⲗⲉϥϯ ⲙⲡⲉⲧⲉⲗⲁⲩ ⲛⲧⲉⲫϩⲏⲓ :
τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω. 1 Cor. 7, 3.

12 ⲟⲩⲟϩ ⲧⲁϩⲉⲃⲱ ⲁⲧϩⲓⲱⲛ ⲉⲣⲟⲥ :
καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Ps. 21, 19.

13 ⲟⲟⲣⲁⲥⲓⲥ ⲛⲧ ⲁⲛⲉⲁⲓⲁⲥ ⲛⲉⲧ ⲉⲗⲁⲥ :
ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας. Isa. 1, 1.

14 ⲡⲉⲧϩⲙⲟⲟⲥ ⲉⲓ ⲛⲉⲟⲣⲟⲛⲟⲥ ⲛⲁϩϩⲁⲓⲃⲉⲥ ⲉⲣⲟⲟⲩ :
ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ᾽ αὐτούς. Apoc. 7, 15.

15 ⲡⲓⲱⲱⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲱⲛϩ ⲁⲕⲧⲁⲙⲟⲓ ⲉⲣⲱⲟⲩ : ⲉⲕⲉⲙⲁϩⲧ ⲛⲟⲩⲧⲛⲟⲩ
ⲙⲉⲛ ⲛⲉⲕϩⲟ :
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προ-
σώπου σου. Ps. 15, 11.

16 ⲛⲉϩⲃⲏⲟⲩⲧ ⲁⲥ ⲛⲛⲃⲟⲥⲓⲥ ⲛⲛⲉⲥⲁⲁⲩ ⲉⲗⲁⲩ ⲉⲛ :
τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, Isa. 5, 12.

Pronomina composita, pro sexto casu.

7. Hisce partibus constant, primo nempe praepositione ⲛ̀; deinde voce ⲧⲟⲟⲧ, ⲧⲟⲟⲩ *manus*; tertio pronomine simplici, ex. gr, ⲛ̀-ⲧⲟⲟⲧ *a manu mea* idest *a me*, ⲛ̀-ⲧⲟⲟⲧ-ⲕ *a manu tua* idest *a te* etc. ut in paradigmate :

Persona	*Numerus*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛⲧⲟⲟⲧ [1]	ⲛⲧⲟⲧ [2]	ⲛⲧⲁⲁⲧ	*a me.*
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲟⲟⲧⲛ	ⲛⲧⲟⲧⲉⲛ	ⲛⲧⲁⲁⲧⲉⲛ	*a nobis.*
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲧⲟⲟⲧⲕ	ⲛⲧⲟⲧⲕ [3]	ⲛⲧⲁⲁⲧⲕ	*a te.*
	(	fem.	ⲛⲧⲟⲟⲧⲉ	ⲛⲧⲟ†	ⲛⲧⲁⲁⲧⲉ	*a te.*
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲟⲟⲧⲛ-ⲧⲉⲛⲟⲩ	ⲛⲧⲟⲧⲉⲛ-ⲟⲛⲟⲩ	ⲛⲧⲁⲁⲧⲛ-ⲧⲛⲟⲩ	*a vobis.*
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲧⲟⲟⲩ	ⲛⲧⲟⲩ	ⲛⲧⲁⲁⲩ	*ab illo.*
	(	fem.	ⲛⲧⲟⲟⲥ	ⲛⲧⲟⲥ [4]	ⲛⲧⲁⲁⲥ	*ab illa.*
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲟⲟⲧⲟⲩ	ⲛⲧⲟⲧⲟⲩ [5]	ⲛⲧⲁⲁⲧⲁⲩ	*ab illis.*

[1] ⲍⲉⲕⲁⲥ ⲉⲩⲉⲃⲱⲱⲡⲉ ⲛⲧⲟⲟⲧ ⲛⲃⲓ ⲛⲥⲉ ⲛⲥⲉ :
ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναί. 2 Cor. 1, 17.

[2] ⲁⲕⲱⲱⲡⲓ ⲉⲓ ⲟⲧⲁⲁ ⲡⲉⲓⲁⲡⲓ ⲁⲕⲟⲣⲉ ⲫⲁⲡϩⲣⲏⲟⲧⲓ ⲉⲗⲟⲩ ⲛⲧⲟⲧ :
ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανάς μοι (ed. complut.) *ἐδίσματα.* Ps. 54, 15.

[3] ⲟⲩ ⲡⲉ ⲉⲧⲟⲧⲁⲱⲩ ⲛⲧⲟⲧⲕ ⲉⲓⲍⲉⲡ ⲡⲕⲁⲉⲓ :
παρὰ σοῦ τί ἐθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς ; Ps. 72, 25.

[4] ⲡⲟⲉⲉⲁ ⲛⲧⲁⲯⲧⲭⲏ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲟⲧⲥ ⲛⲧⲉⲛⲉⲓ ⲡⲉⲁⲁ ⲧⲁⲗⲉⲧⲯⲙⲣⲓ ⲁⲗⲗⲁⲧⲁⲧⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲟⲧⲩ ⲛⲟⲩⲟⲧⲉⲣⲟⲣ :
ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Ps. 21, 21.

[5] ⲁⲕⲡⲁⲉⲓⲉⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲟⲧⲟⲩ ⲛⲛⲉⲥⲧⲛⲁ ⲉϫⲣⲏⲓ ⲉϫⲫⲗⲁⲕⲕⲟⲥ :
ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ps. 29, 4.

8. Pronomen istud aliter atque aliter in dialecto thebana, et in baschmurica, variata scilicet praepositione, sed fere eodem sensu, componitur. Dicimus *fere* eodem sensu; casuum namque notatio apud aegyptios non a verbi *διάθεσι*, aut a potestate praepositionum, quemadmodum apud graecos et latinos, sed a sermonis structura pendet (quod nunquam prae oculis in universa de aegyptiacis casibus praeceptione non habendum). Itaque in thebana dialecto pro ⲛⲧⲟⲟⲧⲛ usurpatur ⲉⲧⲟⲟⲧⲛ; pro ⲛⲧⲟⲟⲧⲕ, ⲉⲧⲟⲟⲧⲕ; pro ⲛⲧⲟⲟⲩ, ⲉⲧⲟⲟⲩ. ex. gr. Marc. 8, 6. ⲁⲩⲣⲱⲡ ⲉⲧⲟⲟⲧⲩ ⲁⲡⲁⲁⲡⲱⲉ : *παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ* (scil. περὶ τὸν ὄχλον) Gen. 3, 17. ⲡⲱⲛⲓ ⲡⲁⲓ ⲛⲧ ⲁⲓⲣⲱⲡ ⲉⲧⲟⲟⲧⲕ : *τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι·* In baschmurica vero usurpatur ⲉⲃⲟⲗⲣⲓⲧⲁⲁⲧⲉⲛ pro ⲛⲧⲁⲁⲧⲉⲛ, ex. gr. 1 Thess. 2, 13. ⲛⲧⲉⲗⲉⲡⲁⲓ ⲁⲛⲥⲱⲧⲁ ⲁⲛⲫⲧ ⲉⲃⲟⲗⲣⲓⲧⲁⲁⲧⲉⲛ : *παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ*, et 1

Cor. 15, 2. ⲡⲁⲉⲧⲁⲩⲧⲉⲗⲓⲟⲛ . . . ⲁⲧⲉⲧⲛⲟⲩⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗⲃⲓⲧⲁⲁⲧⲩ : *τὸ εὐαγγέλιον . . . δι' οὗ καὶ σώζεσθε*, denique Hebr. 7, 19. ⲡⲉⲓ ⲁⲉ ⲉⲃⲟⲩⲛ ⲉⲧⲃⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲧⲥⲁⲡⲧ ⲧⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗⲃⲓⲧⲁⲁⲧⲥ ⲉⲡⲡⲁⲣⲱⲡ ⲉⲃⲟⲩⲛ ⲉⲡⲫϯ : *ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.*

9. Idem dic de pronomine e voce ⲣⲁⲧ *pes* composito ⲉⲣⲁⲧ, ⲉⲣⲁⲧⲕ, ⲉⲣⲁⲧⲥ etc. cujus varia est, pro syntaxeos varietate, potestas. Ex. gr. Eph. 5, 27. (T.) ⲭⲉⲕⲁⲥ ⲉⲩⲉⲧⲁⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ ⲡⲁⲓ ⲉⲣⲁⲧⲉ ⲉⲥⲧⲁ-ⲉⲓⲛⲉ : *ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν* (l. recepta) *ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν*, Isa. 1, 15. (B.) ⲛ̀ϯⲡⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲡ ⲉⲗⲁⲧⲉⲡ : *οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν* posset id latine verti *non sinam exorari a vobis.*

De pronomine reciproco seu reflexo.

§ IV.

1. Pronomen cujus officium est innuere, eundemmet agentem esse actionis terminum vel se solo agere, aut pati, *reciproci* seu *reflexi* nomen sortitur. Utuntur itaque aegyptii derivativo pronomine ⲁⲛⲛⲟⲓ *me*, ⲁⲛⲛⲟⲕ *te* etc. praecedente voce ⲁⲛⲛⲓⲙ, cujus vix liquet origo. Componitur hoc pacto :

Persona Num.	*Genus*	T.	M.	B.	
1. (singul.	comm.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟⲓ [1]	idem	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁⲓ	*meipsum.*
1. (plur.	comm.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟⲛ	idem	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁⲛ	*nos ipsos.*
2. (singul.	mascul.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟⲕ [3]	idem	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁⲕ	*te ipsum.*
2. (	fem.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟ	idem	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁ	*te ipsam.*
2. (plur.	comm.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲱⲧⲛ	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲱⲧⲉⲛ	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁⲧⲉⲛ	*vos ipsos, ipsas.*
3. (singul.	mascul.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟϥ	idem [4]	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁϥ	*se ipsum.*
3. (	fem.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟⲥ	idem [5]	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁⲥ	*se ipsam.*
3. (plur.	comm.	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟⲟⲩ	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲱⲟⲩ [6]	ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲁⲩ [7]	*se ipsos, ipsas.*

[1] ⲉⲓ̀ ⲟⲩⲱⲣⲕ ⲁⲓⲱⲣⲕ ⲁⲛⲛⲟⲓ ⲁⲛⲛⲓⲙ ⲁⲛⲛⲟⲓ :

κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα. Gen. 22, 16.

[2] ⲁⲧⲁ̀ⲯⲧⲭⲏ ⲯⲟⲟⲣⲧⲉⲣ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲛ̀ⲛⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲟⲓ :
πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη. Ps. 41, 7.

[3] ⲟⲩⲧⲱⲕ ⲙ̀ⲙⲁⲁⲩ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲟⲕ :
μεταξύ σου καὶ αὐτοῦ μόνου. Matth. 18, 15.

[4] ⲡⲓⲕⲉⲉⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲟⲙ ⲧⲉⲩⲉⲣⲯⲱⲙ ⲛ̀ⲥⲉⲛⲉⲩⲥⲱⲙⲁ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲟⲩ :
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει. 1 Cor. 7, 4.

[5] ⲁ̀ⲫⲙⲉⲧⲃⲓ̀ⲏⲕⲟⲙⲥ ⲁⲉ ⲙⲉⲧⲡⲟⲧⲁ ⲉ̀ⲣⲟⲥ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲟⲥ :
ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Ps. 26, 12.

[6] ⲙⲁⲣⲟⲧⲥⲁⲃⲉ ⲛ̀ⲯⲟⲣⲡ ⲉⲟⲧⲙⲉⲧⲉⲧⲥⲉⲃⲏⲥ ϩⲉⲛ ⲡⲟⲧⲏⲓ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲱⲟⲩ :
μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν. 1 Tim. 5, 4.

[7] ⲟⲩⲁⲓ ⲛ̀ⲡⲓⲥⲁⲃⲏⲟⲩ ⲡⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲁⲁⲩ :
οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς. Isa. 5, 21.

Annotatio.

„ Eandem vim habet in dialecto thebana ⲛ̀ⲛⲉⲓⲛⲟⲩ ; componiturque „ eodem modo, ex. gr. ⲛ̀ⲛⲉⲓⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲟⲙ *nos ipsos*, ⲛ̀ⲛⲉⲓⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲟⲟⲩ „ *se ipsos* vel *ipsas* etc. „.

2. Alterum pronomen reciprocum oritur a voce ⲉⲣⲛⲟⲩ graeco ἀλλήλων quod ad sensum respondente, idest *mutuo*, *vicissim*, *alter alterius*, *se invicem* :

Persona	T.	M.	B.	
1.	ⲛⲉⲛ ⲉⲣⲛⲟⲩ	idem [1]	ⲛⲉⲛ ⲁⲗⲛⲟⲩ	*nos invicem*
2.	ⲛⲉⲧⲛ̀ ⲉⲣⲛⲟⲩ [2]	ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲛⲟⲩ [3]	ⲛⲉⲧⲉⲛⲁⲗⲛⲟⲩ [4]	*vos invicem*
3.	ⲛⲟⲩ ⲉⲣⲛⲟⲩ [5]	idem [6]	ⲛⲉⲩ ⲁⲗⲛⲟⲩ [7]	*se invicem*

[1] ⲥⲉⲙⲡⲱⲁ ⲛⲁⲛ ⲉⲱⲛ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲙⲉⲛⲣⲉ ⲛⲉⲛ ⲉⲣⲛⲟⲩ :
καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 1 Joh. 4, 11.

[2] ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ⲉⲱⲧⲧⲏⲧⲧⲛ̀ ⲯⲱⲉ ⲉⲣⲱⲧⲛ̀ ⲉⲓⲁⲣⲁⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲛ̀ ⲉⲣⲛⲟⲩ :
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Joh. 13, 14.

[3] ⲉⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲙⲉⲛⲣⲉ ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲛⲟⲩ :
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· Joh. 13, 34.

4 ⲙⲡⲉⲗⲗⲁⲥ ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲁⲗⲗⲟ ⲙⲛ̄ⲧ ⲉⲓ̈ ⲟⲩⲱⲙⲉ ⲡⲣⲟⲥ ⲟⲧⲁⲉⲓⲱ :
μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, 1 Cor. 7, 5.

5 ⲡⲣⲱⲙⲉ ⲁⲃⲧⲟⲥⲁⲙⲉ ⲛⲉⲕⲁⲥ ⲛⲛⲉⲥ ⲉⲣⲏⲩ (lege ⲛⲛⲟⲩ ⲉⲣⲏⲟⲩ) :
εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ βεθσαμὺς (supple *μετ' ἀλλήλων*· 1 Reg. 6, 20.

6 ⲟⲩⲛⲁⲓ ⲛⲉⲓⲁ ⲟⲩⲁⲉⲑⲙⲓⲙⲓ ⲁ·ⲧⲓ ⲉ̈ⲃⲟⲗ ⲛⲟⲩ ⲉⲣⲏⲟⲩ :
ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, Ps. 84, 11.

7 ⲡⲁ·ⲧⲁⲱ ⲟⲩⲛ ⲛⲛⲁⲥ ⲛ̄ⲧⲉ ⲡⲉⲙⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲛ̄ ⲛⲉⲧ ⲁⲗⲗⲟⲩ :
ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Joh. 4, 33.

CAPUT IV.

DE ARTICULO.

Articulorum apud aegyptiosuclasses sunt quatuor:

I. Classis articulos complectitur eos qui personarum aut rerum existentiam (quod ad individua) ratione minus accurata denotant, *numerum* scilicet enunciantes tantummodo, nulla *generis* habita ratione. Qui proinde *articuli enunciativi*, communius vero *indefinitivi* appellantur.

II. atque III. Classi referuntur articuli *numerum* simul et *genus* indicantes, verum hoc discrimine quod alii ex istis (*determinantes* seu *definitivi* appellandi) personarum aut rerum *genus* et *numerum* de quibus sermo sit, definite notant; alii vero (*demonstrativi* potius dicendi) res aut personas veluti praesentes tangunt de quibus sermo praecessit.

IV. Classis est articulorum, qui vulgo *pronomina possessiva* dicuntur, quorum ea vis est ut peculiariter res personasque ita accurate respiciant quod statim clientela nominum, quibus hi articuli praeponuntur, ad easdem, neque aliter, possit referri. De singulis seorsim agendum.

De articulo enunciativo seu indefinitivo.

§. 1.

1. Articulus *indefinitivus singularis* in tribus dialectis est ⲟⲩ nominibus masculinis et femininis ita copulandus ut in unam tantummodo cum nomine dictionem coalescat. Graeci id exprimunt suppresso articulo *ὁ, ἡ, τὸ*. Ex. gr. ⲟⲩⲗⲗⲟⲩ *Leo*, ⲟⲩⲗⲗⲓⲛ *Leaena* (itali indefinitive dicunt *un leone, una leonessa*).

2. Pluralis est ϩⲏ, ϩⲁⲡ, ϩⲉⲓⲡ pro dialectorum varietate, utrique generi convenit, scribiturque passim seorsim a nomine: ex. gr.

T. ϩⲏ)	T. ϩⲏ)
M. ϩⲁⲡ) ⲙⲟⲩⲓ *leones* (generatim	M. ϩⲁⲡ) ⲙⲓⲛ *leaenae* (generatim
B. ϩⲉⲓⲡ) accepti)	B. ϩⲉⲓⲡ) acceptae)

ϯⲡⲁϩⲟⲟⲩ ⲡⲁⲧ ⲛϩⲏ ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀ ϩⲏ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ :
ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· Luc. 11, 49.

ⲡⲁⲓ ⲁⲉⲓⲡ ϩⲁⲡ ϩⲁⲣⲙⲁ ⲟⲩⲟϩ ⲡⲁⲓ ϩⲁⲡ ϩⲟⲟⲣ :
οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· Ps. 19, 8.

ⲁⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲯⲉⲭⲓ : ϩⲉⲓⲡ ⲯⲏⲗⲓ ⲁⲓⲭⲡⲁⲧ :
κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς ἐγέννησα. Isa. 1, 2.

Annotatio.

„ Si nomen articulo indefinitivo ⲟⲩ notatum praepositionem ϩⲓ vel articulum fem. ⲧⲉ ante se habeat, vocalis praepositiva ipsius articuli excidit; contrahunturque ϩⲓ et ⲩ, ex. gr. Ps. 88, 8. (M.) ⲉⲧⲉⲙⲙⲟⲩⲓ ⲉϧⲟⲗ ⲁⲉⲓⲡ ⲟⲩⲭⲟⲙ ⲏⲩⲭⲟⲙ pro ϩⲟⲩⲭⲟⲙ: *πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν.* Dan. 9, 7. (T.) ϩⲣⲁⲓ ϩⲏ ⲧⲉⲧⲙⲛ̀ⲧⲁⲧⲥⲱⲧⲙ̀ : *ἐν ἀθετήσει αὐτῶν*. Quae contractio quidem olim non obtinuerat quum aegyptii suis uterentur in scribendo characteribus; praesto namque erat proprium elementum seu hieroglyphicum signum hujusce vocalis seu diphtongi ⲟⲩ, quae postea, graecorum alphabeto in locum veteris scripturae succedente, duplici littera indiguit, tanquam si esset diphtongo *ou* comparanda, ad sonum suum edendum „.

De articulo determinante seu definitivo.

§. II.

1. Praeter *numeri*, *generis* quoque notationem praestat hic articulus nominibus quibus praefigitur; estque ab illis inseparabilis: en forma ipsius:

Num.	*Genus*	T.	M.	B.	
singul.	mascul.	ⲡⲉ [4]	ⲡⲓ [8]	ⲡⲓ vel ⲡⲉ [3]	*ὁ, τὸ* (ital. *il*)
singul.	fem.	ⲧⲉ [6]	ϯ [5]	ϯ vel ⲧⲉ [6]	*ἡ* (*la*)
plur.	comm.	ⲛⲉ vel ⲛⲉⲓ [7]	ⲛⲓ [9]	ⲛⲉ vel ⲛⲓ [9]	*οἱ, αἱ, τὰ* (*li, le*)

[1] ⲡⲉⲙⲁⲁⲧⲉ :
τὸ ὠτίον· Marc. 14, 47.
[2] ⲡⲓⲕⲁϩⲓ :
ἡ γῆ. Ps. 23, 1.
[3] ⲡⲓϩⲉⲓ :
ὁ ἀνὴρ. 1 Cor. 7, 14.
ⲡⲉⲃⲓⲏⲧ :
ὁ θυμὸς, Isa. 5, 25.
[4] ⲧⲉⲥⲃⲱ :
τῇ διδαχῇ· Act. 2, 42.
[5] †ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ :
ἡ προφῆτις· Ex. 15, 20.
[6] †ϫⲉⲓⲙⲓ :
ἡ γυνὴ, 1 Cor. 7, 14.

ⲧⲉϫⲓⲙⲓ :
ἡ γυνὴ, ib. 3.
[7] ⲛⲉϩⲟⲟⲩ :
αἱ ἡμέραι; 1. Reg. 7, 2.
ⲛⲉⲙⲁⲁⲧⲉ :
τὰ ῥήματα, Isa. 29, 11.
[8] ⲛⲓϩⲓⲟⲙⲓ :
αἱ γυναῖκες· Gen. 30, 13.
[9] ⲛⲉⲧⲁⲩ :
τὰ ὄρη, Isa. 5, 25.
ⲛⲓⲥⲁⲃⲏⲟⲩ :
οἱ σωτῆρες, ib. 21.

2. Adjungitur praesertim hic articulus nomini repetito, quod antea eodem sermone fuerat indefinite enunciatum per articulum ⲟⲩ. ex. gr. Apoc. 19, 8. ⲁⲩϯ ⲛⲁⲥ ⲉⲧⲣⲉⲥⲃⲟⲟⲗⲉⲥ ⲛⲟⲩϫⲓⲥ ⲉϫⲟⲧⲟⲃϣ ⲉⲡⲁⲛⲟⲩϥ ⲉϫⲟⲧⲁⲁⲃ : ⲡⲩⲓⲥ ⲅⲁⲣ ⲛⲉ ⲡⲁⲓⲕⲁⲓⲱⲙⲁ ⲛⲛⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ : ⲓⲇⲉⲑⲏ ⲁⲩⲧⲏ ⲓⲛⲁ ⲉⲣⲓⲃⲁⲗⲏⲧⲁⲓ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

3. Forma thebana, quippe ceteris vetustior, articulorum *determinantium* originem ⲉ ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ *ille est*, *illa est*, *illi* et *illae sunt* agnoscendam esse prodit. Etenim hae voces monosyllabae cum rerum aut personarum existentiam asserant, suapte natura constituunt *unicum verbum* linguae aegyptiacae, prout de verbo agendo videbimus. Notatu porro dignissimum est, iisdem vocibus subsistentiam indicantibus articulorum *determinantium* vim aegyptios tribuisse; cum alioquin particula ⲟⲩ *quis, quid* dubium exprimens, ut ⲟⲩ ⲛⲉ *quis*, vel *quid est?* articuli *indefinitivi* vicem apud eosdem gesserit. Cujus abditae philosophiae haec sint, quamque copticam grammaticam a metaphysica commendent, (1) nemo orientalibus praesertim litteris excultus non videt.

(1) Qui hanc laudem aegyptiacae linguae aut immiserunt (confer. *Biblioteca italiana*, num. CCXLI. CCXLII. pag. 21–30.) aut detrectant, ii nobis non satis distinguere videntur inter grammaticam a philosophia et ingenio concinnatam, et grammaticam ubi τὰς λογικὰς ratio maxime sit conspicua. Primum non aegyptiacae modo linguae convenire, verum et cuicumque populorum dialecto. Alterum est quod affirmamus. Fuerit profecto hic ordo in priscis hominum linguis; verum postmodum ab illo defluxe, aliam methodum, veluti pactione facta inita, sequi coeperunt; sed aegyptiis non hoc ere-

4. Vocalibus articulorum *determinantium* interdum exclusis, solae remanent consonae litterae, ex. gr. Ps. 71, 1. (T.) ⲡⲟⲩⲧⲉ ϯ ⲡⲉⲕⲉⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲣⲟ ⲁⲧⲱ ⲧⲉⲕⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥⲩⲛⲏ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲛⲣⲉ ⲙ̀ⲡⲣⲣⲟ: *ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.* Ps. 18, 1. (M.) ⲡⲓⲫⲛⲟⲩ̀ ⲥⲉⲥⲁϩⲓ ⲙ̀ⲡⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲁⲫϯ: *οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.* Ex. 15, 20. (M.) ⲙⲁⲣⲓⲁⲙ ϯⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲓⲥ ⲧⲥⲱⲛⲓ ⲛ̀ⲁⲁⲣⲱⲛ: *μαριὰμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ ἀαρών.* 1 Petr. 1, 21. (T.) ⲁⲧⲡⲁϩⲓ ⲛ̀ϭⲓ ⲡⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲟⲧⲁⲁϥ: *ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι*, Joh. 4, 50. (B.) ⲁⲧⲱ ⲁⲩⲉⲗⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲓⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲗⲱⲙⲓ: *καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος.*

5. Memphiticae dialecto proprium est π, τ sive ϯ sequentibus litteris ϧ, ϫ, ⲙ, ⲣ et ⲟⲩ mutare in ⲫ et ⲑ, ex. gr. Ps. 25, 8. ⲡⲧⲟⲡⲟⲥ ⲛ̀ϧⲫⲁϧⲏⲡⲱⲙⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲱⲟⲩ: *τόπον σκηνώματος δόξης σου.* Rom. 8, 10. ⲡⲓⲥⲱⲙⲁ ⲙⲉⲛ ⲫⲙⲱⲟⲩⲧ ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲛⲟⲃⲓ: *τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν·* Ps. 109, 4. ⲛ̀ⲑⲟⲟⲕ ⲡⲉ ⲫⲟⲧⲛϧ ϣⲁ ⲉⲡⲉϩ: *σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα*, Ps. 47, 2. Ϩⲉⲛ ⲟⲃⲁⲕⲓ ⲛ̀ⲁⲡⲉⲡⲛⲟⲩ̀ϯ: *ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*, Idem Baschmur. Isa. 1, 1. ⲑⲟⲣⲁⲥⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲁⲛⲥⲁⲓⲁⲥ ⲡⲉⲧ ⲟⲗⲁⲥ: *ὅρασις ἣν εἶδεν ἡσαΐας.*

De articulo demonstrativo.

§. III.

1. Articulus ille, ope cujus nomen appellativum, quod per se nimis late patet, contrahitur quodammodo ad unam tantum partem significandam individuorum quae sub universali sensu ejusdem nominis appellativi cadunt, dicitur *demonstrativus*; et ab articulo *determinante* ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ, vocali in diphtongum commutata, derivatus est. Quoniam vero aut nomini unitur, prout superior articulus *definitivus*, aut separatus nomen ipsum antecedit; ideo in priori casu vocatur *articulus demonstrativus conjunctus*, in altero *demonstrativus separatus*.

Articulus demonstrativus conjunctus.

2. ε artic. *definitivi* ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ in ⲉⲓ commutato; atque ⲓ formae ⲡⲓ, ϯ, ⲛⲓ in ⲁⲓ, fit:

nerit. Profecto hoc, non alio sensu, copticae linguae grammaticam ad philosophiae leges exegimentatam dicimus.

Numerus	T.	M.	B.	
singul.	ⲡⲉⲓ [1]	ⲡⲁⲓ [2]	ⲡⲉⲓ [3]	*hic, hoc.*
singul.	ⲧⲉⲓ [4]	ⲧⲁⲓ	ⲧⲉⲓ	*haec.*
plur.	ⲛⲉⲓ [5]	ⲛⲁⲓ [6]	ⲛⲉⲓ	*hi, hae, haec.*

[1] ⲛⲉⲧⲡⲁⲟⲃⲃⲓⲟⲩ ⲃⲉ ⲛⲟⲉ ⲙⲡⲉⲓⲱⲣⲉⲱⲓ ⲡⲁⲓ :
ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, Matth. 18, 4.

[2] ⲡⲁⲓⲱⲟⲩ ⲫⲁⲓ ⲁⲫⲱⲟⲩ ⲫⲉⲛ ⲡⲛⲉⲟⲟⲩⲁⲃ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ps. 149, 9.

[3] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲓⲧⲁⲣⲓ ⲉⲧⲉⲙⲁⲗⲉⲟⲩⲗⲁⲟⲩⲓ ⲧⲉⲗⲁ :
διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη, Isa. 5, 24.

[4] ⲛⲉⲙⲡⲁⲉⲓⲙⲉ ⲉⲃⲟ ⲟⲩⲧⲉ . . . ⲧⲉⲓϩⲓⲙⲉ :
ἐγίνωσκεν ἄν, τίς . . . ἡ γυνὴ. Luc. 7, 39.

[5] ⲟⲩⲛⲉ ⲛⲉⲓⲥⲛⲏϣ ⲉⲧ ϩⲏ ⲧⲓⲙⲧⲉ ⲛⲛⲉⲕⲃⲓⲍ :
τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσον τῶν χειρῶν σου; Zach. 13, 6.

[6] ⲡⲁⲓⲧⲡⲟⲧ ⲉⲧⲉ ⲃⲁⲣⲏⲓ ⲉϧⲱⲡ :
ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς. Ps. 43, 18.

3. Idem articulus vim suam *ἐπιρρηματικὴν* exerit si post se habeat vocem ⲟⲩⲱⲧ, quae est ab ⲟⲩⲁ *unus*, ⲡⲉⲓ vel ⲡⲁⲓ ⲟⲩⲱⲧ *hic idem*, ⲧⲉⲓ vel ⲧⲁⲓ ⲟⲩⲱⲧ *haec eadem* etc. atque inter artic. et ⲟⲩⲱⲧ verbum nonnunquam aut nomen interseritur, ex. gr. 1 Thess. 2, 14. ⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲯⲱⲡ ⲉⲱⲧⲉⲛ ⲛⲛⲁⲓⲉⲙⲕⲁⲧⲉ ⲛⲟⲧⲱⲧ ⲉⲃⲟⲗϩⲓⲧⲟⲧ ⲛⲛⲉⲧⲉⲡⲯⲫⲏⲣ ⲛⲓⲫⲧⲗⲓ : *ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν*.

Articulus demonstrativus separatus.

4. Articulus determinans formae memphiticae per ϥ et ϴ (paragraph. super. num. 3.) alium *demonstrativum* articulum gignit seorsim a nomine ponendum; cui alia forma in ceteris dialectis respondet:

Num.	T.	M.	B.	
singul.	ⲡⲁⲓ [1]	ϥⲁⲓ [2]	ⲡⲉⲓ [3]	*iste, istud.*
singul.	ⲧⲁⲓ [4]	ϴⲁⲓ [5]	ⲧⲉⲓ [6]	*ista.*
plur.	ⲛⲁⲓ [7]	ⲛⲁⲓ [8]	ⲛⲉⲓ [9]	*isti, istae, ista.*

[1] ⲡⲁⲓ ⲡⲉ ⲙⲱⲩⲥⲏⲥ ⲛⲧⲉ ⲫⲁⲟⲟⲥ ⲛⲛⲩⲏⲣⲓ ⲛⲓⲥⲣⲁⲏⲗ :
οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Act. 7, 37.

[2] ϥⲁⲓ ⲉⲩⲉⲃⲓ ⲛⲟⲧⲥⲙⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗϩⲓⲧⲉⲛ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ :
οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, Ps. 23, 5.

[3] ⲙⲏⲧ ⲡⲉⲓ ⲡⲉ ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ :
μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; Joh. 4, 29.

[4] ⲧⲁⲓ ⲧⲉ ⲧⲡⲩⲗⲏ ⲛⲛⲕⲟⲉⲓⲥ :
αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου· Ps. 117, 20.

[5] ⲙⲁⲣⲟⲧⲉⲙⲙⲓ ⲁⲉ ⲟⲁⲓ ⲧⲉ ⲧⲉⲕⲭⲓⲁ :
γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη. Ps. 108, 27.

[6] ⲁⲩⲓⲙⲓ ⲛⲁⲉ ⲡⲉⲩⲓⲱⲧ ⲁⲉ ⲧⲉⲓ ⲧⲉ ⲧⲟⲧⲡⲟⲩ :
ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ. Joh. 4, 53.

[7] ⲡⲁⲓ ⲁⲉ ⲡⲉⲡⲣⲁⲡ ⲛⲙⲙⲁⲛⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲧⲥ ⲛⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ :
τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· Matth. 10, 2.

[8] ⲁⲧϥⲱⲟⲩ ⲛⲁⲡⲓⲗⲁⲁⲟⲥ ⲉⲧⲉ ⲡⲁⲓ ⲩⲟⲡ ⲡⲁϥ :
ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτὰ ἐστι. Ps. 143, 15.

[9] ⲡⲉⲓ ⲛⲧⲁⲧⲉⲗⲉⲣⲣⲁ ⲉⲁⲛ ϯⲟⲧⲁⲉⲁ :
οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Isa. 1, 1.

5. Quotiescumque hic articulus relativo pronomini ⲉⲧ vel ⲉⲧⲉ *qui*, *quae*, *quod* copulatur, diphtongum ⲁⲓ mutat in ⲏ; quapropter in dialectis saltem Thebana et Memphitica, de Baschmurica namque nondum liquet, habetur sub hac forma :

Num.	T.	M.	
singul.	ⲡⲏⲉⲧ [1]	ⲫⲏⲉⲧ [2]	*iste qui, istud quod.*
singul.	ⲧⲏⲉⲧ	ⲑⲏⲉⲧ [3]	*ista quae.*
plur.	ⲡⲏⲉⲧ	idem [4]	*isti qui, istae quae, ista quae.*

[1] ⲡⲏⲉⲧⲉ ⲡⲁⲩⲱⲟⲡ ⲛⲓⲙⲁⲕ ⲉⲓ ⲡⲉⲕⲣⲟ ⲛⲓⲟⲣⲇⲁⲛⲏⲥ :
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Joh. 3, 26.

[2] ⲫⲛ ⲁⲉ ⲉⲟⲡⲁⲁⲩⲟⲡ ⲛⲧⲟⲧⲩ ⲱⲁ ⲉⲃⲟⲗ ϥⲁⲓ ⲡⲉ ⲫⲏⲉⲧ ⲡⲁⲣⲉⲉⲓ :
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. Matth. 24, 13.

[3] ϯⲙⲉⲧⲥⲁⲓⲉ ⲛⲧⲉ ⲓⲁⲕⲱⲃ ⲑⲏⲉⲧ ⲁⲩⲙⲉⲡⲣⲓⲧⲥ :
τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε. Ps. 46, 5.

[4] ⲑⲁⲓ ⲧⲉ ϯⲧⲉⲡⲉⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲛⲉⲧ ⲕⲱϯ ⲛⲥⲁ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ :
αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτὸν (τὸν κύριον). Ps. 23, 6.

De articulo possessivo.

§. IV.

1. Voces illas quae minus accurate *pronomina possessiva* audiunt, *articulos possessivos* nominamus, sunt quippe veri articuli.

2. Lingua aegyptiaca compluribus articulis hujusmodi ditatur, qui in tres classes dividuntur, nempe:

I. Articuli possessivi *vagantes* dicti.

II. Articuli possessivi orti ab *articulis determinantibus.*

III. Articuli possessivi ab *articulis demonstrativis* profecti.

3. Universi hi articuli, in sua quisque classe, perinde sunt ac articuli *enunciantes*, *determinantes* et *demonstrativi* respectu rerum aut personarum quibus referuntur. Istos superius explicavimus, nunc de illis agendum.

Articuli possessivi vagantes.

4. Junguntur nomini possidentis ita ut inseparabiles sint; sed nonnisi *genus* et *numerum* indicant rei possessae, nulla habita possidentis ratione, quare ipsis nomen *vagantium* recte obvenit. Contra ac de articulis sequentium classium fieri videbimus, qui quidem genus tum possidentis tum rei possessae exprimunt atque utriusque insuper numerum.

5. Ab articulis Π vel Φ, Τ vel Θ, et Π originem ducunt sub hac forma:

Num.	*Genus*	T.	M.	B.	
singul.	mascul.	ⲡⲁ- [1]	ⲫⲁ- [2]	ⲡⲁ	*qui pertinet ad* (ital. *il di*).
singul.	fem.	ⲧⲁ- [3]	ⲑⲁ- [4]	ⲧⲁ [5]	*quae pert. ad* (ital. *la di*).
plur.	comm.	ⲛⲁ- [6]	idem [7]	idem	*qui, quae p. ad* (*i, le di*).

[1] ⲁⲧⲟⲧⲱⲛ ⲉⲕⲉ ⲍⲱⲱⲙⲉ ⲉⲧⲉ ⲡⲁⲡⲱⲛ ⲛⲉ:
καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς. Apoc. 20, 12.

[2] ⲡⲓⲕⲁϩⲓ ⲫⲁⲡⲟⲉⲓⲥ ⲛⲉ:
τοῦ κυρίου ἡ γῆ. Ps. 23, 1.

[3] ⲧⲁⲡⲉⲓⲛⲉ ⲛⲉ:
τίνος ἡ εἰκών; Matth. 22, 20.

[4] ⲁⲉ ϯⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ ⲑⲁⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉ :
ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία , Ps. 21 , 29.

[5] ⲧⲁⲡⲓⲧⲉⲗⲓⲟⲥ ⲧⲉ ⲧⲉϩⲣⲏ ⲉⲧⲁⲁⲣ :
τελείων δὲ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή , Hebr. 5 , 14.

[6] ⲡⲉϫⲁϥ ⲡⲁⲓ ⲁⲉ : ⲉⲉⲡⲓⲙⲉ ⲡⲉ ⲡⲓⲱⲁⲁⲉ ⲉⲓⲧⲁⲓϩⲟⲟⲩ ⲁⲧⲱ ⲡⲁⲡⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉ :
λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ. Apoc. 19 , 9.

[7] ⲡⲉϫⲁϥ ⲡⲱⲟⲩ . . . ⲡⲁⲡⲟⲩⲣⲟ ⲙⲡⲟⲩⲣⲟ ⲟⲩⲟϩ ⲡⲁⲫϯ ⲙⲫϯ :
λέγει αὐτοῖς . . . τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Matth. 22 , 21.

6. Ope hujus articuli sic uniti nomina quaedam existunt appellativa, *ut* ⲡⲁⲧⲩⲡⲏ *qui pertinet ad hortum* (hortulanus) Ioh. 20, 15. (T.) ⲧⲏ ⲁⲉ ⲏⲉⲥⲙⲉⲉⲧⲉ ⲁⲉ ⲡⲁⲧⲩⲡⲏ ⲡⲉ : *ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι·* ⲡⲁⲧⲩⲉⲗⲉⲧ *qui pertinet ad sponsam* (sponsus) Ps. 18, 6. (M.) ⲏⲟⲟⲩ ⲙⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲧⲡⲁⲧⲩⲉⲗⲉⲧ : *αὐτὲς ὡς νυμφίος* , ⲡⲁϫⲏⲓ *ad aegyptum pertinentes* (aegyptii) Ps. 135 , 10. (M.) ⲫⲛⲉⲧ ⲁϥⲩⲁⲣⲓ ⲉⲡⲁϫⲏⲓ ⲡⲉⲙ ⲛⲟⲧⲩⲁⲓⲓⲥⲓ : *τῷ ϖατάξαντι αἴγυϖτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·* Passim etiam nomina propria, ut ⲡⲁⲡⲟⲧⲧⲉ vel ⲫⲁⲫϯ *qui Dei est* (vir Dei); ⲧⲁⲛⲥⲉ *quae ad Isidem* (Isidis famula); ⲡⲁⲛⲥⲉ *pertinentia ad Isidem* (Isidis loca) etc.

Articuli possessivi orti ab articulis determinantibus.

7. Inseparabiles sunt a nomine; et coalescunt ab articulis determinantibus atque pronominibus simplicibus pro omnibus personis, prima sing. excepta; etenim in ⲡⲁ *meus*, ⲧⲁ *mea*, ⲡⲁ *mei*, *meae* (qui accurate distinguendus est ab articulo *vagante*) hujusmodi compositio non deprehenditur. Verum per subiectum paradigmà eorumdem declinatio plenius addiscetur:

Singular. mascul.

T.	B.	M.	
ⲡⲁ [1]	idem [2]	idem [3]	ὁ , τὸ ... *μοῦ meus , meum.*
ⲡⲉⲕ [4]	idem [5]	idem [6]	ὁ , τὸ ... σοῦ *tuus, tuum.*
ⲡⲟⲧ [7]	. . . .	ⲡⲉ [8]	ὁ , τὸ... σοῦ *tuus, tuum* (f.).

T.	B.	M.	
печ [9]	idem [10]	idem [11]	ὁ, τὸ ... *αὐτοῦ ejus*
пес [12]	idem [13]	idem [14]	ὁ, τὸ ...*αὐτῆς ejus.*
пен [15]	idem [16]	idem [17]	ὁ, τὸ ... *ἡμῶν noster, nostrum.*
петѝ [18]	петеп [19]	петеп [20]	ὁ, τὸ ... *ὑμῶν vester, vestrum.*
пет [21]	idem [22]	пот [23]	ὁ, τὸ ... *αὐτῶν eorum, earum.*

Singular. fem.

та [24]	idem [25]	idem [26]	ἡ ... *μοῦ mea.*
тек [27]	idem	idem [28]	ἡ ... *σοῦ tua.*
тот [29]	. . . .	те [30]	ἡ ... *σοῦ tua* (femina).
теч [31]	idem [32]	idem [33]	ἡ ... *αὐτοῦ ejus.*
тес [34]	idem [35]	idem [36]	ἡ ... *αὐτῆς ejus.*
тен [37]	idem [38]	idem [39]	ἡ ... *ἡμῶν nostra.*
тетѝ [40]	тетеп [41]	тетеп [42]	ἡ ... *ὑμῶν vestra.*
тет [43]	idem [44]	тот [45]	ἡ ..., *αὐτῶν eorum, earum.*

Plural. comm. gen.

на [46]	idem [47]	idem [48]	οἱ, αἱ, τὰ ... *μοῦ mei, meae, mea.*
нек [49]	idem	idem [50]	οἱ, αἱ, τὰ ... *σοῦ tui, tuae, tua.*
нот [51]	. . . .	не [52]	οἱ, αἱ, τὰ ... *σοῦ tui, tuae, tua* (f.)
неч [53]	idem [54]	idem [55]	οἱ, αἱ, τὰ ... *αὐτοῦ ejus.*
нес [56]	idem [57]	idem [58]	οἱ, αἱ, τὰ ... *αὐτῆς ejus*
нен [59]	idem [60]	idem [61]	οἱ, αἱ, τὰ ... *ἡμῶν nostri, ae, a.*
нетѝ [62]	нетеп [63]	нетеп [64]	οἱ, αἱ, τὰ ... *ὑμῶν vestri, ae, a.*
нет [65]	idem [66]	{нот [67]	οἱ, αἱ, τὰ ... *αὐτῶν eorum, earum.*

[1] ⲁⲓⲟⲧⲱⲗ ⲙ̀ⲡⲁⲇⲟⲉⲓⲕ ⲙ̀ⲙⲏ ⲡⲁⲉⲃⲓⲱ ⲛ̀ ⲁⲓⲥⲱ ⲙ̀ⲡⲁⲣⲡ ⲙ̀ⲙⲏ ⲡⲁ-
ⲉⲣⲱⲧⲉ ⲛ̀

ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γά-
λακτός μου· Cant. 5, 1.

[2] ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲟⲧ ⲉ̀ⲣⲙⲏ ⲉⲙⲙⲁⲧⲉϥⲙⲟⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲁⲁⲁⲩ ⲛ̀

κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Ioh. 4, 49.

[3] ⲛ̀ⲟⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲁⲟⲩⲣⲟ ⲟⲧⲟϩ ⲡⲁⲛⲟⲩ† ⲛ̀

σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ps. 43, 5.

[4] ⲁϥⲛⲟⲧⲃⲉ ⲛ̀ⲃⲓ ⲡⲉⲕⲃⲱⲡⲧ ⲉ̀ⲭⲏ ⲡⲉⲥⲟⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟϩⲓ ⲛ̀

ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου ; Ps. 73, 1.

5 ⲫⲁⲣⲉⲡⲛⲓ ⲅⲁⲣ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲑⲓ ⲡⲉⲧⲱⲱⲡⲓ ⲉⲓ̀ ⲡⲉⲕⲥⲟⲟⲧⲡ ⲡⲥⲁⲗ :

ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει , 1 Cor. 8, 11.

6 ⲉⲕⲉⲙⲉⲓ ⲡⲁⲕⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲉⲕⲥⲟⲛ :

καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· Ps. 49, 20.

7 ⲥⲱⲧⲙ̀ ⲧⲁⲱⲉⲣⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲡⲁⲧ ⲛ̀ⲧⲉⲕⲱ ⲁ̀ⲡⲟⲧⲙⲁⲁϫⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲣⲡⲱϯ ⲁ̀ⲡⲟⲧⲗⲁⲟⲥ ⲙ̀ⲛ̀ ⲡⲛⲓ ⲁ̀ⲡⲟⲧⲉⲓⲱⲧ ϫⲉ ⲁⲡⲣⲣⲟ ⲉⲡⲉⲉⲟⲧⲙⲓⲉⲓ ⲉ̀ⲡⲟⲧⲥⲁ :

ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· Ps. 44, 11. 12.

8 ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲧⲁⲱⲉⲣⲓ ⲁⲡⲁⲧ ⲣⲉⲕ ⲡⲉⲙⲁⲱϫ ⲁⲣⲡⲱϯ ⲁ̀ⲡⲉⲗⲁⲟⲥ ⲡⲉⲙ ⲡⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲓⲱⲧ ϫⲉ ⲁⲡⲓⲟⲧⲣⲟ ⲉⲣⲉⲡⲓⲟⲧⲙⲓⲡ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲁⲓ :

Id. ib.

9 ⲟⲧ ⲡⲉ ⲡⲉⲃⲟⲧⲟ ⲁ̀ⲡⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲱⲟⲟⲡ ⲡⲁϥ ⲉⲓ̀ ⲡⲉϥⲣⲓⲥⲉ ⲧⲏⲣϥ :

τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ; Eccle. 1, 3.

10 ⲟⲧⲁⲡ ⲟⲧⲃⲁⲥⲓⲗⲓⲕⲟⲥ ⲁ̀ⲙⲉⲉⲧ ⲡⲉ ⲉⲗⲉⲡⲉϥⲱⲡⲗⲓ ⲱⲱⲡⲓ :

ἤν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει, Ioh. 4, 46.

11 ϯⲡⲟⲧ ⲁ̀ⲓⲉⲙⲓ ϫⲉ ⲁⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲡⲟⲃⲉⲙ ⲁ̀ⲡⲉϥⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ :

νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· Ps. 19, 7.

12 ⲉⲓⲉⲃⲱ ⲛⲟⲧⲙⲁⲧⲁⲁϫⲉ ⲉⲓ̀ ⲧⲉⲕⲙⲛⲧⲉ ⲙ̀ⲛ̀ ⲧⲉⲥⲃⲓⲙⲉ ⲟⲧⲧⲱⲕ ⲙ̀ⲛ̀ ⲡⲉⲕⲥⲡⲉⲣⲙⲁ ⲙ̀ⲛ̀ ⲟⲧⲧⲉ ⲡⲉⲥⲥⲡⲉⲣⲙⲁ :

ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· Gen. 3, 15.

13 ⲧⲉⲥⲃⲓⲙⲉ ϫⲉ ⲁⲓⲛ̀ⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲡ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲥⲱⲙⲁ ⲁⲗⲗⲁ ⲡⲉⲥⲃⲉⲓ ⲡⲉ :

ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει , ἀλλ' ὁ ἀνὴρ (αὐτῆς). 1 Cor. 7, 4.

14 ⲉⲩⲉ̀ⲣⲃⲟⲏⲟⲓⲡ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲃⲟ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫϯ :

βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ πρωΐ (C. Vatic.) Ps. 45, 6.

15 ⲛⲥⲁϫⲉ ⲉⲓ̀ ⲟⲧⲥⲟⲫⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲛⲟⲧⲧⲉ ⲉⲓ̀ ⲟⲧⲙⲩⲥⲧⲏⲣⲓⲟⲛ ⲧⲁⲓ ⲉⲧⲃⲏⲡⲧ ⲛ̀ⲧⲁⲡⲛⲟⲧⲧⲉ ⲡⲱⲣϫ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉⲁⲟⲛ ⲛ̀ⲛⲁⲓⲱⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲓⲟⲟⲧ :

λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν. 1 Cor. 2, 7.

16 ⲉⲱ ⲅⲁⲣ ⲧⲉ ⲧⲉⲡⲉⲗⲡⲓⲥ ⲓⲉ ⲡⲉⲡⲗⲉⲱⲓ ⲓⲉ ⲡⲉⲕⲗⲁⲁ ⲁ̀ⲡⲉⲡⲱⲟⲧⲱⲟⲧ :

τίς γαρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; 1 Thess. 2, 19.

17 ⲛⲉⲛϩⲏⲧ ⲙⲡⲉϥⲣⲓⲕⲓ ⲟⲫⲁⲣⲟⲧ:
οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· Ps. 43, 19.

18 ⲛⲁϫⲟⲉⲓⲥ ⲧⲏⲡⲟⲟⲩⲧ ⲙⲡⲉⲧⲏϩⲟⲉⲓⲥ:
ὁ κύριος μοῦ ἀπείθαλκέ με πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν. Isa. 36, 12.

19 ϯⲥⲟⲟⲧ ⲃⲓ ⲙⲡⲛⲟⲧϯ ⲉⲣⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛϭⲱⲙⲁ:
δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν· 1 Cor. 6, 20.

20 ⲙⲁⲣⲉϥⲧⲁϩⲣⲟ ⲏⲁⲉ ⲛⲉⲧⲉⲛϩⲏⲧ:
κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν. Ps. 30, 25.

21 ⲁⲧⲡⲁⲣⲧⲟⲧ ⲉⲣⲁⲓ ⲉⲧⲁⲓ ⲡⲉⲧⲣⲟ:
ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. Num. 16, 22.

22 ⲥⲉⲡⲁⲥⲟⲧⲱⲡⲧ ⲧⲏⲣⲟⲧ ⲏⲁⲓ ⲙⲡⲉⲧⲕⲟⲧⲓ ϣⲁ ⲛⲉⲧⲛⲟⲃ:
πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· Hebr. 8, 11.

23 ⲟⲩ ⲁⲉ ⲡⲟⲩϣⲱⲡϣ ⲁⲛ ⲛⲉⲧⲁϥⲡⲁⲣⲙⲟⲩ:
ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ps. 43, 4.

24 ⲁⲓⲃⲱⲕ ⲉⲣⲟⲧⲛ ⲉⲡⲁⲕⲙⲡⲟⲥ ⲧⲁϣⲱⲡⲉ ⲧⲁϣⲉⲗⲉⲉⲧ:
εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη. Cant. 5, 1.

25 ⲡⲁⲓⲉⲧⲉ ⲁⲉ ⲛⲣⲟⲧⲁ ⲉⲉⲥϣⲁⲗⲃϣ ⲏⲧⲉⲓϩⲛ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲓⲡⲟⲓⲙⲏ:
μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· 1 Cor. 7, 40.

26 ⲧⲁⲉⲉⲗⲡⲓⲥ ⲓⲥϫⲉⲛ ⲉⲓⲟⲧⲉⲙⲃⲓ ⲏⲧⲉ ⲧⲁⲙⲁⲁⲧ:
ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μού. Ps. 21, 10.

27 ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲡⲣⲣⲟ ⲉⲩⲉⲟⲧⲡⲟⲩ ⲓⲙⲓⲟⲩ ⲉⲣⲏ ⲧⲉⲕⲃⲟⲗ:
κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, Ps. 20, 2.

28 ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲇⲉⲛ ⲧⲉⲕϣⲱⲙ ⲉⲩⲉⲟⲧⲡⲟⲩ ⲓⲙⲓⲟⲩ ⲏⲁⲉ ⲡⲟⲧⲣⲟ Id. ib.

29 ⲏⲡⲉⲥⲃⲏⲧⲉ ⲏⲧⲁⲁⲧ ⲙⲏ ⲧⲟⲧϣⲱⲙⲉ ⲁⲧⲱ ⲙⲏⲡⲥⲁ ⲧⲣⲉⲡⲟⲧⲣⲁⲓ ⲙⲟⲧ ⲁⲧⲱ ⲏⲟⲉ ⲏⲧⲁⲣⲕⲱ ⲛⲥⲱ ⲉⲙⲟⲧⲉⲓⲱⲧ ⲙⲏ ⲧⲟⲧⲙⲁⲁⲧ:
πάντα ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, Ruth 2, 11.

30 ⲫⲛⲉⲧⲥⲓⲟ ⲏⲧⲉⲥⲡⲓⲟⲧⲙⲓⲁ ⲇⲉⲛ ⲣⲁⲡ ⲁⲧⲁⲁⲟⲡ: ⲉⲥⲉⲃⲣⲃⲉⲣⲓ ⲏⲁⲉ ⲧⲉⲙⲉⲧⲁⲗⲟⲧ ⲙⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲁⲟⲧⲁⲣⲱⲙⲁ:
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου (ἡ ψυχή μου)· Ps. 102, 5.

31 ⲁⲩⲃⲱⲕ ⲁⲉ ⲛⲃⲓ ⲧⲱⲃⲓⲁⲥ ⲙⲏ ⲧⲉⲩⲣⲓⲙⲉ ⲙⲏ ⲡⲉⲩϣⲡⲣⲓ:

ⲁⲡⲏⲗⲑⲉ ⲇⲉ Ⲧⲱⲃⲓⲁⲥ ⲙⲉⲧⲁ̀ ⲧⲏⲥ ⲅⲩⲛⲁⲓⲕⲟⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩ̃ ⲕⲁⲓ̀ ⲧⲱⲛ ⲩⲓⲱⲛ ⲁⲩⲧⲟⲩ̃, Tob. 14, 12.

[34] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲡⲟⲣⲛⲓⲁ ⲁⲉ ⲙⲁⲣⲉⲡⲟⲧⲥⲉⲓ ⲡⲟⲩⲉⲓ ⲕⲉⲧⲉⲩⲥⲃⲓⲙⲓ ⲡⲁⲩ:
διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, 1 Cor. 7, 2.

[35] ⲉⲩⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲡⲉⲩⲥⲱϣ ⲛ̀ⲁⲉ ⲫⲣⲱⲙⲓ ⲛⲉⲓⲙ ⲉⲁⲉⲡ ⲧⲉⲩⲓⲟⲡⲏ ⲱⲁ ⲣⲟⲧⲥⲓ:
ἐξιλεύσεῖαι ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ps. 103, 23.

[36] ⲛ̀ⲧⲟⲥ ⲉⲱⲟⲩⲥ ⲟⲡ ⲁⲥⲱ ⲛⲟⲧⲱⲛⲣⲉ ⲉⲓ̀ ⲧⲉⲥⲙⲉⲧⲉⲣⲉⲗⲗⲱ:
καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· Luc. 1, 36.

[37] ⲁⲧⲟⲧⲱⲥⲩ ⲅⲁⲣ ⲱ ... (sic apud Zoeg. p. 160.) ⲱⲁⲣⲡⲓ ⲛⲉⲡⲧⲟⲗⲏ ⲉⲧⲃⲉ ⲧⲉⲥⲙⲉⲧⲁⲧⲃⲟⲓⲁ ⲙ̀ⲙⲏ ⲧⲉⲥⲙⲉⲧⲁⲧⲡⲁⲃⲣⲉ:
ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεῖαι προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές. Hebr. 7, 18.

[38] ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛⲉⲥϯⲡⲁⲣⲕⲓ .... ⲉⲣⲡⲓ ⲉⲧⲉⲡ ⲧⲉⲥⲡⲁⲣⲕⲓ ⲱⲁⲥⲱⲱ ⲉⲃⲟⲗ:
ὡς ἡ ὠδίνουσα ... ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν. Isa. 26, 17.

[39] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲡⲉⲓ ⲉⲣⲣⲁⲓ ⲉⲧⲙⲁⲕⲉⲗⲟⲡⲓⲁ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲡⲥⲁⲣⲝ ⲉ ⲗⲁⲁⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲧⲛⲉⲥ:
ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, 2 Cor. 7, 5.

[40] ⲉⲩⲭⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲧⲱⲟⲧⲛ ⲓⲉ ⲡⲉⲡⲧⲁⲩⲣⲉⲟⲉⲓⲩ ⲩⲱⲟⲧⲉⲓⲧ ⲁⲧⲱ ⲥⲩⲟⲧⲉⲓⲧ ⲙⲃⲓ ⲧⲉⲡⲕⲉⲡⲓⲥⲧⲓⲥ:
εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν (ἡμῶν al. apud Scholz) 1 Cor. 15, 14.

[41] ⲁⲕⲉⲣⲡⲱⲃⲱ ⲛ̀ⲧⲉⲡⲙⲉⲧⲣⲏⲕⲓ:
ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν; Ps. 43, 25.

[42] ⲛ̀ⲧⲁⲉⲓⲡⲉ ⲛⲟⲧⲟⲉⲓⲕ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛⲟⲧⲱⲙ ⲙ̀ⲙⲏⲥⲁ ⲡⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛⲱⲣⲡⲧⲣ̀ⲧⲏ ⲉⲧⲉⲧⲛⲉⲓⲙ ⲉⲃⲟⲗ:
λήψομαι ἄρτον καὶ φάγεσθε καὶ μετὰ ταῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Gen. 18, 5.

[43] ⲉⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲡⲥⲁⲧⲁⲛⲁⲥ ⲡⲓⲣⲁⲍⲉ ⲙ̀ⲙⲁⲧⲉⲡ ⲉⲧⲣⲉ ⲧⲉⲧⲉⲡⲙⲉⲧⲁⲧⲡⲉⲃϯ:
ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 1 Cor 7, 5.

[44] ⲉⲥⲉⲱⲡⲃ ⲛ̀ⲭⲉ ⲧⲉⲧⲉⲡⲯⲩⲭⲏ:
ζήσεῖαι ἡ ψυχὴ ὑμῶν, Ps. 68, 33.

40 ⲡⲛⲟⲧⲧⲉ ⲡⲁⲟⲃⲃⲓⲟ ⲛⲡⲁⲣⲭⲱⲛ ⲛⲁⲩⲉⲣⲉ ⲛⲥⲓⲱⲛ ··· ⲁⲧⲱ ⲡⲕⲟ-
ⲉⲓⲥ ⲡⲁⲩⲓ ⲙⲡⲉⲟⲟⲩ ⲛⲧⲉⲧⲣⲉⲃⲥⲱ :

Ταπεινώσει ὁ Θεὸς ἀρχούσας Θυγατέρας σιὼν ... καὶ ἀφελεῖ κύριος Τὴν δόξαν Τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, Isa. 3, 17. 18.

41 ⲉⲓⲙ ⲡⲉⲃⲟⲟⲩ ⲛⲧⲁⲓⲁⲙⲉⲉⲓ ⲛⲧⲉⲧⲃⲓⲕ ⲁⲓⲉⲡⲧⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗⲉⲓⲙ ⲡⲕⲉ-
ⲉⲓ ⲛⲕⲏⲁⲓ :

ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου Τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. Hebr. 8, 9.

43 ⲧⲟⲧⲥⲛⲏⲓ ⲉⲥⲉⲱⲉ ⲉⲃⲟⲩⲛ ⲉⲡⲟⲧⲉⲣⲛⲧ :

ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς Τὴν καρδίαν αὐτῶν, Ps. 36, 15.

44 ⲛⲧⲱⲧⲛ ⲛⲧⲉⲧⲛⲥⲟⲟⲩⲛ ⲛⲉ ⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲧⲱⲛ ⲡⲉ ⲁⲧⲱ ⲁⲩⲟⲧⲱⲛ
ⲛⲡⲁⲃⲁⲗ :

ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ καὶ ἀνέῳξέ μου Τοὺς ὀφθαλμούς. Ioh. 9, 30.

47 ⲙⲛⲛⲥⲁ ⲡⲉⲃⲟⲟⲩ ⲉⲧⲙⲙⲉⲩ ⲡⲉⲭⲉ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲓⲉϯ ⲛⲡⲁⲣⲟⲙⲟⲥ ⲉⲭⲉⲓ
ⲡⲉⲧⲙⲛⲧⲟⲩⲉⲓ :

μετὰ Τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, Hebr. 8, 10.

49 ⲁⲧⲥⲱⲣ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲭⲉ ⲡⲁⲕⲁⲥ ⲧⲏⲣⲟⲩ :

διεσκορπίσθη πάντα Τὰ ὀστᾶ μου. Ps. 21, 15.

50 ϯⲛⲁⲭⲱ ⲛⲡⲉⲕⲥⲩⲡⲣⲉ :

διηγήσομαι (πάντα) Τὰ Θαυμάσιά σου. Ps. 74, 2.

51 ⲉⲓⲉⲉⲣⲙⲉⲧⲓ ⲛⲡⲉⲕⲥⲟⲧⲥⲱⲟⲧⲱⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ : ⲡⲉⲕⲃⲗⲓⲗ ⲥⲉⲕⲉⲡⲓⲱⲟⲧⲧ
ⲡⲁⲩ :

μνησθείη πάσης Θυσίας σου καὶ Τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Ps. 19, 4.

52 ⲡⲓⲁ ⲡⲟⲧⲕⲟⲥⲙⲟⲥ ⲛⲡⲟⲧⲃ ⲛⲧⲟⲧⲁⲡⲉ ⲥⲉⲡⲁⲣⲉⲉⲕⲉ ⲭⲱ ⲉⲧⲃⲉ
ⲛⲡⲟⲧⲣⲃⲏⲧⲉ :

ἀντὶ Τοῦ κόσμου Τῆς κεφαλῆς Τοῦ χρυσίου φαλάκρωμα ἔξεις διὰ Τὰ ἔργα σου, Isa. 3, 24.

53 ⲧⲁϣⲧⲭⲏ ⲥⲙⲟⲧ ⲉⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ··· ⲫⲛⲉⲧⲭⲱ ⲛⲛⲉⲁⲡⲟⲙⲓⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ·
ⲫⲛⲉⲧⲧⲁⲗⲃⲟ ⲛⲛⲉⲩⲱⲙⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ :

εὐλόγει ἡ ψυχή μου Τὸν κύριον ... Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις Ταῖς ἀνομίαις σου Τὸν ἰώμενον πάσας Τὰς νόσους σου. Ps. 102, 2. 3.

53 ⲁⲓⲡⲁⲣⲧ ⲁⲡⲉⲙⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲛⲉⲩⲉⲣⲡⲧⲉⲉ ⲧⲛⲁⲟⲧⲱⲱⲧ ⲡⲁⲩ :

ἔπεσον ἔμπροσθεν Τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Apoc. 19, 10.

[54] ϣⲁⲡⲧⲟⲧⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥⲭⲉⲕⲁⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲥⲁⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ⲛⲉϥⲟⲩⲉⲣⲏϯ:
ἕως Τιθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Hebr. 10, 13.

[55] ϥⲥⲟⲩⲧⲱⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲥⲁⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲉⲩⲉⲃⲏⲟⲩⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ϩⲉⲛ ⲟⲩⲙⲁⲑϯ:
εὐθὺς ὁ λόγος Τοῦ κυρίου καὶ πᾶσα Τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ps. 32, 4.

[56] ⲍⲓⲉⲁⲡ ⲟⲩⲃⲉ ⲧⲡⲟⲗⲓⲥ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲡⲱⲱϥ ⲁⲧⲱ ⲛ̀ⲕⲟⲧⲱⲡⲉ ⲡⲁⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲁⲙⲟⲙⲓⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ:
κρινεῖς Τὴν πόλιν Τῶν αἱμάτων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας Τὰς ἀνομίας αὐτῆς, Ezech. 22, 2.

[57] ⲉⲧⲉ̀ⲩⲛ ⲉ̀ⲛⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲧⲧⲁⲓⲛⲟⲩⲧ ⲙ̀ⲙⲏ ⲡⲉⲡⲁⲃ ⲙ̀ⲙⲏ ⲡⲓⲗⲉⲙⲉⲁ ⲙ̀ⲙⲏ ⲡⲉⲥⲉⲣⲣⲱ:
καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιποὶ (1) αὐτῆς. Isa. 5, 15.

[58] ⲉⲧⲉⲓⲙⲓ ⲡⲁⲉⲓ ⲉ̀ϧⲟⲧⲡ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲕⲉϣⲫⲉⲣⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ:
οἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενιχθήσονταί σοι. Ps. 44, 15.

[59] ⲙ̀ⲡⲉⲣⲡⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲉϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲛⲁⲉⲣⲏ ⲡⲉⲡⲉⲓⲟⲧⲉ ⲍⲉ ⲁⲛⲛⲟⲧⲧⲉ ⲍⲟⲕ ⲟⲧⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲧϣⲡⲣⲉ:
Τὴν πρὸς Τοὺς παλίρας ἐπαγγελίαν γενομένην ὅτι Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε Τοῖς Τέκνοις αὐτῶν, Act. 13, 32.

[60] ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲙⲙⲟⲧ ⲅⲁ ⲡⲉⲛⲛⲟⲃⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲡⲉⲕⲣⲁⲫⲏ:
Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ Τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ Τὰς γραφάς. 1 Cor. 15, 3.

[61] ⲁⲧⲙⲁⲑϯ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲛⲓⲟϯ:
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, Ps. 21, 5.

[62] ⲙⲉⲣⲉ ⲡⲉⲧⲏⲃⲓⲟⲙⲉ ⲕⲁⲧⲁ ⲟⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲙⲉⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ:
ἀγαπᾶτε Τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν (ὑμῶν al. ap. Scholz) καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε Τὴν ἐκκλησίαν, Eph. 5, 25.

[63] ⲁⲧⲉⲧⲏⲩⲁⲡⲉⲓⲥⲓ ⲉⲱⲧⲧⲏⲡⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗⲅⲓⲧⲉⲛ ⲡⲉⲧⲉⲡⲗⲉⲙⲉϯⲙⲓ:
Ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ Τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, 1 Thess. 2, 14.

[64] ⲛ̀ⲡⲟⲧⲃⲓⲱⲙⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲧⲉⲡⲉⲟ:

(1) Ne te moveat, lector, graecum verbum *pestilentes* aegyptiacum translatorem vertisse *reges*; eamque lectus Complut. habet ὁ αγελλιώμενος quod est ab hebraico לַעַג: et collato λοιμῶν Jer. 15, 21. ex לַעֲרִיצִים *tyrannorum*, conjectandi locus datur.

Τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καῖαισχυνθῇ· Ps. 33, 6.

65 ϥαι ⲛⲛⲉⲕⲃⲓⲕ ⲉϩⲣⲁⲓ ⲉϫⲛ ⲡⲉⲧⲛⲁⲓⲧⲁⲃⲓϩⲛⲧ ϣⲁⲃⲟⲗ:
ἔπαρον Τὰς χεῖράς σου ἐκ Τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς Τέλος. Ps. 73, 3.

66 ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲓⲁⲑⲏⲕⲏ ⲉⲛ ⲛⲧⲁⲓⲉⲓⲥ ⲙⲛ̀ ⲡⲉⲧⲓⲁϯ:
οὐ καῖὰ Τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα Τοῖς πάῖράσιν αὐτῶν, Hebr. 8, 9.

67 ⲟⲧⲥⲡⲉϥⲓ ϩⲉⲛ ⲡⲟⲧⲥϕⲟⲧⲟⲩ:
ῥομφαία ἐν Τοῖς χειλεσιν αὐτῶν· Ps. 58, 8.

8. E proposito paradigmate subjectisque exemplis pronum est intelligere articulos *possessivos* hujusce classis non tantum *possidentis* genus atque numerum enunciare, verum et *rei possessae*: ⲡⲉϥ ex. gr. graeco ὁ vel τὸ αὐτοῦ sive ἴδιος, aut ἴδιον (ital. *il di lui*) respondens, in primis docet personam penes quam est possessio ad genus masculinum pertinere; et insuper ejusdem generis esse rem possessam, utramque tandem esse in numero singulari. Hinc de viro loquendo sic profertur ⲡⲉϥⲓⲱⲧ ὁ πατὴρ αὐτοῦ *ejus pater*; verum de femina ⲡⲉⲥⲓⲱⲧ dicendum. Pariter ⲧⲉϥⲙⲁⲧ ἡ μήτηρ αὐτοῦ si de viro; ⲧⲉⲥⲙⲁⲧ ἡ μήτηρ αὐτῆς si sermo sit de femina.

Articuli possessivi a demonstrativis orti.

9. Tertia haec articulorum *possessivorum* classis derivata est a *demonstrativis separatis* ⲡⲁⲓ vel ϕⲁⲓ, ⲧⲁⲓ vel ⲑⲁⲓ, et ⲛⲁⲓ (sup. pag. 41.) additis a fine pronominibus simplicibus, quae ita suffiguntur ut diphtongum quae immediate praecedit mutent in ⲱ et ⲟⲩ. Fit igitur ⲡⲱⲓ, ⲧⲱⲓ, ⲛⲟⲩⲓ *hic mihi*, *haec mihi*, *hi mihi*, idest *meus*, *mea*, *mei* etc.

10. Neque unquam istiusmodi articuli conjunguntur nominibus, sed, quemadmodum *demonstrativi*, separati et hi collocantur. Eorum declinatio ἀναλόγως eadem in tribus dialectis (sola memphitica ⲡ et ⲧ in ϕ et ⲟ in gen. mascul. commutante) est hujusmodi:

Num.	*Genus*			
singul.	(comm.	ⲡⲱⲓ [1]	ϕⲱⲓ [2]	ὁ, οὗτος, Τὸ, Τοῦτο ... μοῦ *meus*, *meum*.
	(mascul.	ⲡⲱⲕ	ϕⲱⲕ [3]	. . . . . σοῦ *tuus*, *tuum*.
	(fem.	ⲡⲱ		. . . . . σοῦ *tuus*, *tuum*.

Num.	*Genus*			
singul.	mascul.	ⲡⲱϥ [1]	ϕⲱϥ [5]	. . . . . αὐτοῦ *suus, suum.*
	fem.	ⲡⲱⲥ		. . . . . αὐτῆς *suus, suum.*
	comm.	ⲡⲱⲛ	ϕⲱⲛ	. . . . . ἡμῶν *noster, um.*
	comm.	ⲡⲱⲧⲏ [6]	ϕⲱⲧⲉⲛ [7]	. . . . . ὑμῶν *vester, um.*
	comm.	ⲡⲟⲟⲩ	ϕⲱⲟⲩ	. . . . . αὐτῶν *eorum, earum.*
singul.	comm.	ⲧⲱⲓ	ⲑⲱⲓ [8]	ἡ, αὕτη . . . μοῦ *mea.*
	mascul.	ⲧⲱⲕ	ⲑⲱⲕ	. . . . . σοῦ *tua.*
	fem.	ⲧⲱ		. . . . . σοῦ *tua.*
	mascul.	ⲧⲱϥ	ⲑⲱϥ	. . . . . αὐτοῦ *sua.*
	fem.	ⲧⲱⲥ		. . . . . αὐτῆς *sua.*
	comm.	ⲧⲱⲛ	ⲑⲱⲛ	. . . . . ἡμῶν *nostra.*
	comm.	ⲧⲱⲧⲏ	ⲑⲱⲧⲉⲛ	. . . . . ὑμῶν *vestra.*
	comm.	ⲧⲱⲟⲩ	ⲑⲱⲟⲩ	. . . . . αὐτῶν *eorum, earum.*
plural.	comm.	ⲡⲟⲩⲓ [9]		οἱ, οὗτοι, αἱ, αὗται, τὰ, ταῦτα.. μοῦ *mei, meae, mea.*
	mascul.	ⲡⲟⲩⲕ [10]		. . . . . σοῦ *tui, tuae, tua.*
	fem.	ⲡⲟⲩ		. . . . . σοῦ *tui, tuae, tua.*
	mascul.	ⲡⲟⲩϥ [11]	ⲡⲱϥ	. . . . . αὐτοῦ *sui, suae, sua.*
	fem.	ⲡⲟⲩⲥ		. . . . . αὐτῆς *sui, suae, sua.*
	comm.	ⲡⲟⲩⲛ [12]		. . . . . ἡμῶν *nostri, ae, a.*
	comm.	ⲡⲟⲩⲧⲏ		. . . . . ὑμῶν *vestri, ae, a.*
	comm.	ⲡⲟⲩⲟⲩ		. . . . . αὐτῶν *suorum, suarum.*

[1] ⲡⲱⲓ ⲛⲉ ⲡⲓⲟⲩⲃ ⲁⲧⲱ ⲡⲱⲓ ⲛⲉ ⲡϩⲁⲧ ⲛⲉϫⲉ ⲡϩⲟⲉⲓⲥ :
ἐμόν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμόν τὸ χρυσίον, λέγει κύριος. Agg. 2, 8

[5] ϕⲱⲓ ⲛⲉ ⲅⲁⲗⲁⲁⲁ ⲟⲧⲟϥ ϕⲱⲓ ⲛⲉ ⲙⲁⲛⲁⲥⲥⲏ :
ἐμός ἐστι γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆ. Ps. 59, 9.

[3] ⲡⲓⲁⲙⲁϩⲓ ϕⲁϥϯ ⲛⲉ ⲟⲧⲟϥ ϕⲱⲕ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲛⲉ ⲡⲓⲛⲁⲓ :
Τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος. Ps. 61, 12. 13.

[4] ⲡⲱϥ ⲛⲉ ⲡⲧⲁⲉⲓⲟ ⲙⲙⲏ ⲡⲁⲙⲁϩ :
ᾧ Τιμὴ καὶ κράτος· 1 Tim. 6, 16.

[5] ϕⲱϥ ⲛⲉ ⲡⲓⲧⲁⲓⲟ ⲛⲉⲙ ⲡⲓⲱⲟⲧ :
Θεῷ Τιμὴ καὶ δόξα· 1 Tim. 1, 17.

[6] ⲉⲓⲧⲉ ⲛⲉⲧⲱⲟⲟⲡ ⲉⲓⲧⲉ ⲛⲉⲧⲛⲁⲱⲱⲡⲉ ⲛⲧⲙⲣϥ ⲡⲱⲧⲏ ⲛⲉ :
εἴτε ἐνιστῶτα, εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ἐστιν. 1 Cor. 3, 22.

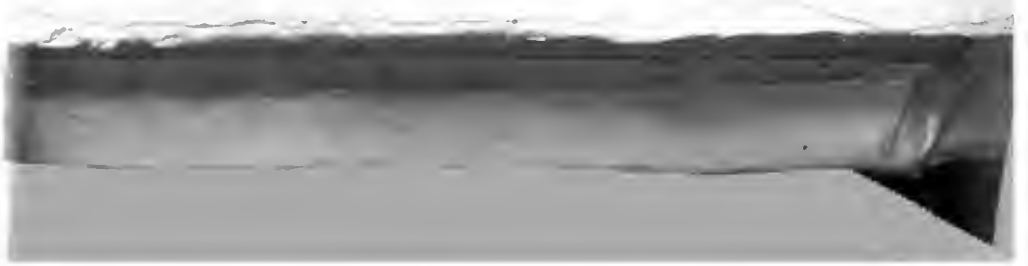

» *Baschmurice*, retento π, sed *memphitice* inflex. ⲛⲕⲁⲧⲏ ⲡⲱⲧⲉⲛ ⲉⲡ ⲡⲉ:
οὐκ ἐστὶ ἑαυτῶν 1 Cor. 6, 19.

» ⲟⲟⲓ ⲅⲁⲣ ⲧⲉ ϯⲟⲓⲕⲟⲧⲙⲉⲛⲏ ⲙⲉⲛ ⲡⲉⲥⲙⲟⲩ:
ἐμὴ γὰρ ἔστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς Ps. 49, 12.

» ⲙⲛⲏⲣⲓⲟⲛ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲁⲣⲧⲙⲟⲥ ⲡⲟⲧⲉ ⲡⲉ:
ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. Ps. 49, 10.

» ⲁⲛⲟⲕ ⲉⲓⲥⲟⲡⲥ · · · ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲓⲧⲁⲕⲧⲁⲁⲧ ⲙⲁⲓ ⲙⲉ ⲡⲟⲧⲕ ⲡⲉ ⲁⲧⲱ ⲡⲟⲧⲕ ⲡⲟⲧⲉ ⲡⲉ:
ἐγὼ ἐρωτῶ . . . περὶ ὧν δέδοκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι καὶ τὰ σὰ ἐμά. Ioh. 17, 9. 10.

» ⲉⲁⲙⲉⲉⲣⲉ ⲛⲉⲧⲉⲡⲟⲧⲉ ⲡⲉ ⲉⲧⲃⲏ ⲡⲕⲟⲥⲙⲟⲥ ⲁⲙⲉⲙⲉⲣⲓⲧⲟⲩ ⲙⲁⲣⲟⲗ:
ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Ioh. 13, 1.

» ⲉⲓⲏ ⲉⲉⲛⲉⲓⲥⲉ ⲛⲛⲟⲧⲡ ⲁⲛ ⲡⲉ:
ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, 2 Cor. 10, 15.

Annotatio.

„ Quandoquidem plura nobis exempla e SS. Codicibus in praesens non „ suppetunt, quomodo pronomina singula singulique articuli efformandi „ sint, quemve locum in aegyptiaca oratione obtinere debeant, e regu„ lis traditis, et analogiae ratione facile quisque intelliget „.

CAPUT V.

DE NOMINIBUS ADIECTIVIS, SEU QUALITATUM.

1. Quemadmodum superius docuimus (cap. II. num. 1.), nomen *adjectivum* rei quidem existentiam per se non notat, verum ejusdem rei accidens tantum sive proprietatem; et in hoc a *substantivo* differt quod hujus absoluta sit acceptio, *adjectivi* autem cum respectu ad *substantivum*, cujus illud qualitatem dicit. Hinc sub hac appellatione *nominum qualitatum* adjectiva simul et participia comprehendimus.

2. Cum *nomen substantivum*, *qualitas*, et *verbum* praecipua sint sermonis elementa ita quidem, ut absolute per se ad mentis judicium enun-

ciandum illa sufficiant, ceteris orationis partibus ad praedicta elementa instar modorum se habentibus, linguae aegyptiacae primariae radices universae aut *substantiva nomina* sunt aut *nomina qualitatum.*

3. Sed non e radicibus tantum primariis profluunt adjectiva, verum et a derivatis atque a compositis, perinde igitur dividuntur et ipsa adjectiva in *primaria*, *derivativa* et *composita.*

De adjectivis e radicibus primariis.

§ I.

1. [illegible]unt classem hanc radices primariae quotquot cap. I. §. I. recensuimus, dummodo sensu *qualitatis* sint affectae. Istiusmodi *adjectiva* monosyllaba sunt, sed nulla gaudent peculiari forma qua discernantur a *substantivis*; hinc illorum cognitio a sensu probe intellecto omnino pendet. Ex. gr. ⲟⲩⲱϣϥ *vacuus*, *deficiens*, ϲⲁ *pulcher*; ϫⲓ *capiens*; ⲙⲁ *dans*; ϩⲱⲗ *avolans* etc.

2. Ex his alia exprimunt actionem, ut ⲙⲉⲓ *amans*; ⲭⲱⲗ *spolians*; ⲙⲟⲩⲣ *ligans* etc.; alia modum essendi ullo absque respectu ad actionem vel passionem in subjecto receptam, ut ⲱⲛϩ *vivens*; ⲭⲧⲟ *decumbens*; ⲱϭⲣ *tremens*; ⲭⲟⲙ *tenuis*; ⲭⲁⲧ *indigens*; ϩⲱⲕ *frigidus* etc. Priora itaque activa sunt, posteriora neutra.

3. Utraque porro adjectiva hujusmodi, quotiescumque unam ex his vocibus ϵϥ, ϵϲ, ϵⲧ affixam habent, participii praesentis vicem gerunt. Sunt namque illae voces in lingua aegyptiaca indices personarum mascul. et fem. tertiae numeri singular. et tertiae plural. generis communis ad tempus *praesens indefinitivum* verbi auxiliaris substantivi pertinentium. Componitur igitur participium ex. gr. ⲙⲉⲓ hoc pacto:

Num.	*Genus*	*In tribus dial.*	
singul.	mascul.	ϵϥⲙⲉⲓ	amans.
singul.	fem.	ϵϲⲙⲉⲓ	amans.
plur.	comm.	ϵⲧⲙⲉⲓ	amantes.

4. Voces pariter ϵϥⲡⲁ, ϵϲⲡⲁ, ϵⲧⲡⲁ, personae tertiae etc. futuri *definitivi* ex eodem verbo auxiliari, gignunt participium τῷ μέλλοντι respondens:

Num.	*Genus*	*In tribus dial.*	
singul.	mascul.	ϵϥπ&ϻϵι	amaturus.
singul.	fem.	ϵϲπ&ϻϵι	amatura.
plur.	comm.	ϵтπ&ϻϵι	amaturi.

5. Forma tamen hujusmodi participii et aliorum hujusce primae classis, quorum exempla subnectimus, ad *composita adjectiva* censenda est pertinere.

Exempla.

ϵтйтϵϥ отр&п ϵϥснϱϵ ⲙⲛ̀ л&&т соотп ⲛ̀ⲙⲙоϥ ϵⲓⲙⲁнтⲓ ⲛ̀тоϥ (Theb. dial.):

ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. Apoc. 19, 12.

отϱ&тнт ϵссωк ⲁ̀п отс&ϱ ⲛ̀кωϱт ϵϥотωⲥ (T.):

καῖαιγὶς φερομένη καὶ φλὸξ πυρὸς καῖεσθίουσα. Isa. 29, 6.

ϱⲓ̀ пϵϱоот ϵтⲁⲙⲁт ϵтϱ&ϩп ⲁ̀пк&т&клтсⲙос ϵтотωⲥ ϵтсω ϵтⲁⲓ ϱⲓⲙⲉ ϵтϱⲙоос ⲙⲛ̀ ϱ&ⲓ (T.):

ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ καῖακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, Matth. 24, 38.

ⲛ̀ϱрнⲓ ϩϵп пϵϥтⲓлтⲓлⲓ ϵϥϵ̀отпоϥ ϵϥп&рωт (M. dial.):

ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Ps. 64, 11.

ϵтϵсп&ⲛ̀кот ϱⲓгωот (M.):

ἐφ' ὃ ἂν ἐκοικαθίσῃ (ἡ γυνὴ) ἐπ' αὐτό. Lev. 15, 20.

ⲛ̀&ω б ⲉ̀ ⲛϱⲉ ϵтп&ϵпⲉⲓк&лⲉⲓ ⲉ̀пⲉтⲉ ⲛ̀ⲁⲓпотпⲓстⲉтⲉ ⲉ̀роϥ: ⲛ̀&ω ⲁⲉ ⲉ̀ⲛϱⲉ ϵтп&пⲓстⲉтⲉ ⲉ̀пⲉтⲉ ⲛ̀ⲁⲓпотсωтⲁ ⲉ̀роϥ (T.):

πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Rom. 10, 14.

De adjectivis e radicibus derivativis.

§ II.

1. Classis haec universas radices secundarias sensu *qualitatis* praeditas complectitur. Et primum locum obtinent adjectiva derivata a radicibus primariis ope mutationis vocalis ω sive ϵ aut & in н (sup. cap. I. §. II.) quo in statu ad subjectum referuntur actionis terminum, abstrahendo ab agente quocumque, ex. gr. бнп *captus* a бωп *capiens*; снϱ *scriptus* a с&ϱ *scribens*; нп *computatus* ab ωп *computans* etc.

2. Huc referas *adjectiva* quae in statu activo ad superiorem classem pertinent quidem; sed cum per finale incrementum ⲏⲧ theb., ⲏⲟⲩ memphit. et baschmur., ⲏⲟⲧⲧ ⲟⲧⲧ comm. tribus dialectis fiant passiva, a derivatis radicibus censentur venire, ex. gr. ⲍⲏⲧ *captus* a ⲍⲓ T. *capiens*; ⲃⲏⲟⲩ *captus* a ⲃⲓ M. capiens ⲃⲏⲟⲧⲧ *seminatus* a ⲃⲟ T. M. *seminans*; ⲯⲏⲧ *libratus* a ⲯⲉ T. *librans*; ⲯⲏⲟⲩ *libratus* a ⲯⲓ M. *librans*; ⲉⲓⲱⲟⲧⲧ *lavatus* ab ⲉⲓⲱ T. *lavans*; ⲓⲱⲟⲧⲧ *lavatus* ab ⲓⲱ M. *lavans* etc.

3. Tandem quaedam *adjectiva* passiva e derivatis activis oriuntur per additionem finalis litterae ⲧ, mutata etiam aliquando vocali ultima, ex. gr. ⲙⲉⲣⲓⲧ *dilectus* a ⲙⲉⲣⲉ *diligens*; ⲥϩⲟⲧⲱⲣⲧ *maledictus* a ⲥϩⲟⲧⲱⲣ *maledicens* etc.

De adjectivis e radicibus compositis.

§. III.

1. Haec *adjectiva* formam sequuntur radicum compositarum, perinde itaque sunt et ipsa monosyllaba aut dissyllaba aut polysyllaba (cf. cap. I. §. III.). Significatione gaudent activa vel neutrali; quod si e statu activo ad passivum movenda sint, id per additamentum finalis syllabae ⲏⲧ T., ⲏⲟⲩ M. B., ⲏⲟⲧⲧ, ⲟⲧⲧ comm. consequuntur.

2. *Adjectiva composita activa* formae ⲧⲁϧⲟ mutata ⲟ in ⲏ additoque ⲟⲧⲧ fiunt passiva; ex. gr. ⲧⲟⲧϧⲏⲟⲧⲧ *sanctificatus* a ⲧⲟⲧϧⲟ *sanctificans*, ⲧⲁⲥⲧⲏⲟⲧⲧ *conversus* a ⲧⲁⲥⲧⲟ *convertens*; ⲧⲁⲓⲏⲟⲧⲧ *honoratus* a ⲧⲁⲓⲟ *honorans*: ⲧⲉⲙⲙⲏⲟⲧⲧ *contritus* a ⲧⲉⲙⲙⲟ *conterens* etc.

3. Sunt et alia adjectiva quae, in sua quodque specie, formam habent propriam et constanti ratione ubique servatam; haec ita distinguimus:

α. Adjectiva intensioris significationis.
β. Adjectiva privantia.
γ. Adjectiva constituentia nomina habitudinis, artis, agentis etc.
δ. Adjectiva relativa seu patronymica.

α.

4. Illa sunt quae, e quavis classe procedant, augentur ab initio vocula ⲯⲟⲩ, cujus ea vis est ut *dignus qui* ..., vel *multus in* ... significet, prout vel ad radicem ⲯⲁ., aut ⲥⲯⲁ. *decens esse*, sive ad ⲱⲯ *mul-*

tus referre lubeat : utra admittatur origo ejus, superlativum exprimit, ut ⲙⲉⲣⲓⲧ *carus*, ⲫⲟⲧⲙⲉⲣⲓⲧ *carissimus*.

5. Praeposita adjectivis activis sensum passivum eisdem tribuit ; ex. gr. ⲙⲟⲥⲧⲉ T., ⲙⲟⲥϯ M. *odio habens*, ⲫⲟⲧⲙⲟⲥⲧⲉ, ⲫⲟⲧⲙⲟⲥϯ *perquam exosus*; ⲧⲁⲓⲟ *honorans*, ⲫⲟⲧⲧⲁⲓⲟ *perhonoratus*.

6. Hujusmodi intensioris significationis adjectiva, etsi non admodum obvia in textibus copticis, articulos *enunciativos*, *determinantes*, *demonstrativos*, et *possessivos*, non secus atque cetera nomina, assumunt.

β.

7. Privantia adjectiva formantur ope particulae negantis ⲁⲧ, vel ⲁⲧⲫ iisdem praepositae.

8. ⲁⲧ (affinis radici primariae ⲉⲧ *deficiens*, sequente ⲉⲃⲟⲗ ἀφορίζειν) omnimode respondet graecorum *alphae privativae* ; hinc adjectiva privantia, omne genus, existunt : ex. gr.

ⲁⲧⲙⲟⲩ *immortalis* ἀθάνατος . . . . . a ⲙⲟⲩ θάνατος.
ⲁⲧⲙⲁⲧ *matris expers* ἀμήτωρ . . . . . a ⲙⲁⲧ μήτηρ.
ⲁⲧⲥⲃⲱ *indoctus* ἀπαίδευτος . . . . . a ⲥⲃⲱ παιδεία.
ⲁⲧⲥⲟⲛⲧ *increatus* ἄκτιστος . . . . . a ⲥⲟⲛⲧ κτίσις.
ⲁⲧⲉⲣⲟⲧⲱ *inexcusabilis* ἀναπολόγητος . . . ab ⲉⲣⲟⲧⲱ ἀπόκριμα.
ⲁⲧⲙⲉⲧⲫⲟⲃⲓ *sincerus* ἀνυπόκριτος . . . a ⲙⲉⲧⲫⲟⲃⲓ ὑπώκρισις.
ⲁⲧⲙⲏⲧⲙⲁⲓⲣⲟⲙⲏⲧ *munificus* . . . . . a ⲙⲏⲧⲙⲁⲓⲣⲟⲙⲏⲧ φιλάργυρος. φιλαργυρία.

9. ⲁⲧ ante litteras ⲓ, ⲗ, ⲙ, ⲛ, ⲟⲩ, et ⲣ in dialecto memphitica passim in ⲁⲑ mutatur.

10. ⲁⲧⲫ eodem pacto cum nominibus componitur ; verum intensioris est quam ⲁⲧ significationis ; cum enim ea vis insit ⲫ ut sensum ubique intendat, efficit in compositione quod vulgo dicimus *esse impossibile* ; hinc ⲁⲧⲫⲥⲁⲍⲓ e. g. exprimit *rem explicatu impossibilem*, *ineffabilem*.

γ.

11. Praefixa nomini substantivo particula ⲥⲁ possessionem fere demonstrante, et subsequente praepositione ϩⲓ genitivi casus, fiunt nomina *habitudinis*, *artis* : ex. gr.

ⲥⲁϩⲭⲣⲟⲫ *malefactor* . . . . . a ⲭⲣⲟⲫ *malum*.

ⲥⲁⲓⲛⲟⲧⲥ *deceptor* . . . . . a ⲕⲟⲧⲥ *astutia.*
ⲥⲁⲛⲕⲁⲡ *textor* . . . . . a ⲕⲁⲡ *filum.*

12. *Agentium* porro nomina constituuntur per ⲣⲉϥ, in dialecto Baschmurica ⲗⲉϥ, hoc pacto:

ⲣⲉϥⲡⲁⲧ *inspector* . . . . . a ⲡⲁⲧ *videns.*
ⲣⲉϥⲥⲱⲛⲧ *creator* . . . . . a ⲥⲱⲛⲧ *creans.*
ⲣⲉϥⲙⲁⲱⲓ *proelians* . . . . . a ⲙⲁⲱⲓ *bellator, miles.*
ⲣⲉϥⲧⲣⲟ *adorator* . . . . . a ⲧⲣⲟ *adorans.*
ⲗⲉϥⲧⲣⲉⲛ *judex* . . . . . a ⲧⲣⲉⲛ *judicans.*

δ.

13. Classis haec ea complectitur adjectiva, quae *patronymica* audiunt; quorum compositio est per nomen patriae, praefixa voce monosyllabica ⲡⲓ T. ⲡⲉ M. et ⲗⲉ B, radice scilicet primaria nominis ⲣⲱⲙⲉ T. ⲣⲱⲙⲓ M. et ⲗⲱⲙⲓ B. *homo*; et in hoc casu *incolam* exprimit, prout e subjectis exemplis:

ⲡⲓⲛⲕⲏⲙⲉ *aegyptius* . . . . . a ⲕⲏⲙⲉ T. *Aegyptus.*
ⲡⲉⲙⲛⲭⲏⲙⲓ idem . . . . . a ⲭⲏⲙⲓ M. . . . . .
ⲗⲉⲙⲛⲭⲏⲙⲉ idem . . . . . a ⲭⲏⲙⲉ B. . . . . .
ⲡⲓⲛⲥⲟⲩⲁⲛ *Syenites* . . . . . a ⲥⲟⲩⲁⲛ *Syene.*
ⲡⲓⲛⲧⲉⲛⲧⲱⲣⲉ *Tentyrita* . . . . . a ⲧⲉⲛⲧⲱⲣⲉ *Tentyris.*
ⲡⲓⲛⲙⲉϥⲓ *Memphites* . . . . . a ⲙⲉϥⲓ *Memphis.*

14. Praepositio ⲛ quandoque omittitur, ut ⲡⲓⲧⲁⲛⲓ *Tanites*, a ⲧⲁⲛⲓ *Tanis.*

15. Adsunt et nomina classis γ. per hanc vocem ⲡⲓ efformata; ex. gr. ⲡⲓⲛⲓϩⲏⲧ *cordatus*, a ϩⲏⲧ *cor*; ⲡⲓⲛⲕⲁϯ *intelligens*, a ⲕⲁϯ *intellectus.*

16. Hujusmodi adjectivis accensenda quoque sunt nomina propria articulis *possessivis vagantibus* ⲡⲁ, ⲧⲁ, ⲛⲁ (cap. IV. §. IV. class. I.) affecta, ut ⲡⲁⲓⲥⲉ *Isiacus*, ⲧⲁⲓⲥⲉ *Isiaca*, ⲛⲁⲓⲥⲉ *Isiaci* etc.

17. Peculiaris formae sunt quaedam nomina *qualitatum* quae a constituta lege discedere videntur; cujusmodi sunt ⲥⲁⲛⲟ *decorus* a ⲥⲁ *pulcher* et ⲛϩⲟ *facie*, vel *faciei*; ⲛⲁⲛⲧ *misericors* a ⲛⲁ *miserans* et ϩⲛⲧ; ⲥⲱⲧⲙⲛⲧ *obediens* a ⲥⲧⲙ *audiens* et ϩⲛⲧ. Verum et rariora sunt, et a prava scriptura probabiliter ducunt originem.

De genere atque numero nominum qualitatis.

§ IV.

1. Genus atque numerus in nominibus *qualitatis* per articulos *enunciativos*, *determinantes* et *possessivos* innotescunt; et in nonnullis etiam per pronomina suffixa ϥ, ϲ, ϭϲ quorum prius mascul. sing., alterum fem. sing., tertium comm. genus plurale indicat, ex. g. ⲡⲁⲓⲟⲩϥ *bonus*, ⲡⲁⲓⲟⲩϲ *bona*, ⲡⲁⲓⲟⲩϭⲟⲩ *boni* et *bonae*.

2. Pronomina demum simplicia quibusdam nominibus *qualitatis* suffixa eorumdem genus atque numerum definiunt perspicue et una respectum ad personam; exemplum sit ⲡⲁⲓⲁⲧ T., ⲡⲁⲓⲁⲧ M. *felix*:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲁⲓⲁⲧⲧ	ⲡⲁⲓⲁⲧⲧ	felix ego.
	plur.	comm.	ⲡⲁⲓⲁⲧⲛ̀	ⲡⲁⲓⲁⲧⲉⲛ	felices nos.
2.	singul.	mascul.	ⲡⲁⲓⲁⲧⲕ	ⲡⲁⲓⲁⲧⲕ	felix tu.
		fem.	ⲡⲁⲓⲁⲧⲉ	ⲡⲁⲓⲁ†	felix tu.
	plur.	comm.	ⲡⲁⲓⲁⲧⲧⲏⲧⲛ̀	ⲡⲁⲓⲁⲧⲉⲡⲟⲛⲧⲟⲩ	felices vos.
3.	singul.	mascul.	ⲡⲁⲓⲁⲧϥ [1]	ⲡⲁⲓⲁⲧϥ	felix ille.
		fem.	ⲡⲁⲓⲁⲧϲ	ⲡⲁⲓⲁⲧϲ (ⲡⲁⲓⲉⲧϲ B.) [2]	felix illa.
	plur.	comm.	ⲡⲁⲓⲁⲧⲟⲩ, ⲡⲁⲓⲡⲁⲧⲟⲩ [3]	ⲡⲁⲓⲁⲧⲟⲩ [4]	felices illi, et illae.

[1] ⲡⲁⲓⲁⲧϥ ⲙ̀ⲡⲣⲱⲙⲉ:
makários ὁ ἀνὴρ, Ps. 1, 1.

[2] ⲡⲁⲓⲉⲧϲ ⲁⲉ ⲛ̀ⲧⲟⲧⲁ ⲉⲉϣⲁⲛⲃⲱ ⲛ̀ⲧⲉⲓⲣⲏ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲩⲡⲟⲙⲏ:
makaristéra δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην 1 Cor. 7, 40.

[3] ⲡⲁⲓⲡⲁⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉⲡⲧⲁⲧⲧⲁϩⲙⲟⲩ ⲉⲡⲁⲓⲡⲛⲟⲛ ⲛ̀ⲧϣⲉⲗⲉⲉⲧ ⲙ̀ⲡⲉϩⲓⲉⲃ:
makárioi οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Apoc. 19, 9.

[4] ⲡⲁⲓⲁⲧⲟⲩ ϩⲁⲛ ⲁⲧϭⲣⲡⲏ:
makáriai αἱ στεῖραι. Luc. 23, 29.

CAPUT VI.

DE VERBO.

1. Quamvis unius dumtaxat verbi *substantivi*, quod dicunt, subsidio mens nostra quodcumque judicium suum patefacere valeat, affirmando scilicet vel negando entis alicujus existentiam; maluerunt gentes omnes, vel humano potius generi ab initio inditum fuit brevitati simul atque varietati consulere in judiciis eliciendis, dictiones pene innumeras ad id usurpando quae una perspicua accurataque prolatione *subsisteudi* actum cum aliquo *praedicato* innuerent; has vulgo dicimus *verba*; ad normam vero universalis grammaticae disciplinae *verba adtributiva* vel *concreta* appellantur, simplici *substantivo*, cui latinorum *esse* respondet, *auxiliaris verbi* nomine reservato.

2. Primigeniae simplicitatis aegyptii ubique studiosi linguam quoque expertem aliorum fere *verborum* habuerunt, uno excepto verbo substantivo seu auxiliari, quod tamen diversimode moderalsantur prout infra:

De Verbo substantivo primario.

§ I.

1. Verbum *substantivum* existentiam notat *subjecti* una cum respectu ad aliquod *praedicatum* in specie.

2. Monosyllabae voces quaedam verbum *substaativum primarium* in lingua aegyptiaca constituunt, quarum ea vis est ut *existentiam praesentem* sive *praeteritam* generatim quod ad essendi modum indicent; verum, quod ad *subjectum*, distinctius; etenim si subjectum sit e genere masculino et singularis numeri ⲡⲉ adhibetur; ⲧⲉ si singulare femininum; ⲛⲉ vero si plurale sit ex alterutro genere. Hinc tempus existit ⲡⲉ *ille est* vel *fuit*; ⲧⲉ *illa est* vel *fuit*; ⲛⲉ *illi* vel *illae sunt* vel *fuerunt*, quod congruenter *tempus vagans* dicitur, ejusque forma tribus dialectis communis est: ex. gr. 1 Cor. 11, 3. ⲡⲣⲟⲟⲩⲧ ⲧⲁⲡⲉ ⲡⲉ ⲛⲧⲉⲥϩⲓⲙⲉ (T.): κεφαλὴ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ· 1 Cor. 7, 39. ⲉⲣϣⲁⲛ ⲡⲉⲥϩⲉⲓ ⲙⲟⲩ ⲁⲉ ⲟⲩⲗⲉⲩϩⲏ ⲧⲉ (B.): ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν, Ps. 104, 6. ⲛⲩⲙⲡⲓ ⲛⲓⲁⲕⲱⲃ ⲡⲉ ⲡⲓⲥⲱⲧⲡ ⲛⲧⲁϥ (M.): υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

3. Itaque in numero singulari variatur id verbum juxta subjecti genus, quemcunque tandem locum idem subjectum occupet in oratione: ex. gr.

ται τε τρε *hic est modus*, et τρε τε ται; ⲟⲩⲁⲧ ⲛⲁⲡⲁ ⲯⲉⲡⲟⲧϯ ⲧⲥⲱⲡⲓ ⲛⲁⲡⲁ ⲡⲍⲱⲧ τε *mater Abbatis Scenutii soror Abbatis Pidioti fuit.*.

4. Nonnnnquam verbum, ut fere in aliis linguis evenit, subintelligitur: ex. gr. Isa. 1, 15. ⲡⲉⲧⲉⲡⲃⲓⲁ ⲙⲉⲣ ⲛⲥⲡⲁϥ (B.): αἱ χεῖρες ὑμῶν αἱμάτος πλήρεις. Ioh. 4, 50. ⲡⲉⲕⲩⲡⲗⲓ ⲁⲡⲣ (B.): ὁ υἱός σου ζῇ. Ps. 21, 7. ⲁⲛⲟⲕ ⲇⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲟⲩϣⲉⲛⲧ: ⲟⲩⲟⲣ ⲁⲛⲟⲕ ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ⲁⲡ (M.): ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος.

5. Tempus *vagans* ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ evadit *praeteritum relativum* seu *praesens anterius* (vulgo *praeter. imperfect.*) quotiescumque vocula ⲡⲉ in sermone praecedit: ex. gr. Marc. 14, 1. ⲡⲉ ⲡⲓⲡⲁϩⲥ̀ⲭⲁ ⲛⲉ (M.): ἦν τὸ πάσχα, Ioh. 10, 22. ⲡⲉ ϯⲫⲣⲱ ⲧⲉ (M.): χειμὼν ἦν. Matth. 4, 18. ⲡⲉ ⲥⲁⲡⲟⲧⲟⲥⲓ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ (M.): ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.

6. Cum subjecti vices pronomen separatum gerit, tunc ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ subjungitur eidem pronomini non variata istius forma in qualibet persona: ex. gr. Ps. 89. 2. ⲓⲥϧⲉⲛ ⲛⲉⲛⲉⲥ ⲯⲁ ⲉⲛⲉⲥ ⲛⲟⲟⲕ ⲡⲉ (M.): ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ps. 23, 10. ⲛⲟⲟϥ ⲡⲉ ⲡⲟⲣⲣⲟ ⲛⲧⲉⲡⲱⲟⲩ (M.): αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Integrum paradigma perspicuitatis ergo subjicimus:

Praesens et praeteritum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲁⲛⲕ ⲡⲉ	ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ	ⲁⲛⲁⲕ ⲡⲉ	sum, fui...
	plur.	comm.	ⲁⲛⲛ̀ ⲡⲉ	ⲁⲛⲟⲙ ⲡⲉ	ⲁⲛⲁⲛ ⲡⲉ	sumus, fuimus...
2.	singul.	mascul.	ⲛⲧⲕ ⲡⲉ	ⲛⲑⲟⲕ ⲡⲉ	ⲛⲧⲁⲕ ⲡⲉ	es, fuisti...
		fem.	ⲛⲧⲟ ⲧⲉ	ⲛⲟⲟ ⲧⲉ	ⲛⲧⲁ ⲧⲉ	es, fuisti...
	plur.	comm.	ⲛⲧⲱⲧⲛ̀ ⲡⲉ	ⲛⲑⲟⲧⲉⲙ ⲡⲉ	ⲛⲧⲡⲧⲉⲙ ⲡⲉ	estis, fuistis...
3.	singul.	mascul.	ⲛⲧⲟϥ ⲡⲉ	ⲛⲑⲟϥ ⲡⲉ	ⲛⲧⲁϥ ⲡⲉ	ille est, fuit...
		fem.	ⲛⲧⲟⲥ ⲧⲉ	ⲛⲑⲟⲟⲥ ⲧⲉ	ⲛⲧⲁⲥ ⲧⲉ	illa est, fuit...
	plur.	comm.	ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲛⲉ	ⲛⲑⲱⲟⲩ ⲛⲉ	ⲛⲧⲁⲩ ⲛⲉ	sunt, fuerunt...

Praesens anterius seu imperfectum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲉ ⲁⲛⲕ ⲡⲉ	ⲡⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ	ⲡⲉ ⲁⲛⲁⲕ ⲡⲉ	eram . . .
	plur.	comm.	ⲡⲉ ⲁⲛϩ ⲡⲉ	ⲡⲉ ⲁⲛⲟⲛ ⲡⲉ	ⲡⲉ ⲁⲛⲁⲛ ⲡⲉ	eramus . . .
2.	singul.	mascul.	ⲡⲉ ϩⲧⲕ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲑⲟⲕ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲧⲁⲕ ⲡⲉ	eras . . .
		fem.	ⲡⲉ ϩⲧⲟ ⲧⲉ	ⲡⲉ ϩⲑⲟ ⲧⲉ	ⲡⲉ ϩⲧⲁ ⲧⲉ	eras . . .
	plur.	comm.	ⲡⲉ ϩⲧⲱⲧϩ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲟⲟⲧⲉⲛ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲧⲏⲧⲉⲛ ⲡⲉ	eratis . . .
3.	singul.	mascul.	ⲡⲉ ϩⲧⲟϥ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲟⲟϥ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲧⲁϥ ⲡⲉ	erat ille . . .
		fem.	ⲡⲉ ϩⲧⲟⲥ ⲧⲉ	ⲡⲉ ϩⲑⲟⲥ ⲧⲉ	ⲡⲉ ϩⲧⲁⲥ ⲧⲉ	erat illa . . .
	plur.	comm.	ⲡⲉ ϩⲧⲟⲟⲩ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲟⲱⲟⲩ ⲡⲉ	ⲡⲉ ϩⲧⲁⲩ ⲡⲉ	erant illi, illae . . .

7. Quod si post ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ sequatur particula ⲁⲛ, verbum substantivum induit formam negativam: ⲁⲛⲕ ⲡⲉ ⲁⲛ *non sum*, ϩⲧⲕ ⲡⲉ ⲁⲛ *non es*, ϩⲧⲟ ⲧⲉ ⲁⲛ (fem.) *non es* ⲁⲛϩ ⲡⲉ ⲁⲛ *non sumus* etc. Interdum tamen antecedit ⲁⲛ et ⲛⲉ, ⲧⲉ, ⲡⲉ immediate subsequitur: ex. gr. Ps. 58, 4. ⲟⲩⲁⲉ ⲧⲁⲁⲡⲟⲙⲓⲁ ⲁⲛ ⲧⲉ ⲟⲩⲁⲉ ⲡⲁⲡⲟⲃⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ (M.): οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου.

8. Ratio conjugandi verbum hujusmodi ope pronominis compositi separati primitus obtinuisse videtur apud aegyptios respectu nominum *qualitatum*; ita quidem ut praeponendo eadem pronomina *existentiam* denotantia nominibus *qualitatum* praedicatum seu attributum exprimentibus, verborum formae gignerentur quae parum abludcrent a verbis *concretis* vel *attributivis* passim obviis in linguis tum nostrae tum priscae aetatis.

9. Hinc tale pronomen addendo voci ⲟⲩⲛ T., ⲟⲩⲟⲛ M., ⲟⲩⲁⲛ B. quae vox *qualitatis* nominis instar est, valet nempe *qui est*, *qui habet* etc. (cf. Peyron lexic. pag. 144 – 146. et hic §. X. huj. cap.) dixerint: ⲁⲛⲕ ⲟⲩϩ *ego existens*, *habens* (tempus vagans); ϩⲧⲕ ⲟⲩϩ *tu existens*, *habens*, ϩⲧⲟ ⲟⲩϩ idem fem. Pari ratione *imperfectum*: ⲡⲉ ⲁⲛⲕ ⲟⲩϩ *eram existens*, *habens*; ⲡⲉ ϩⲧⲕ ⲟⲩϩ *eras existens*, *habens*, et sic deinceps.

10. Sed cum pronominis *compositi separati* crebra repetitio commode minus eveniret, ad eam congrua ratione evitandam duplici methodo usi sunt aegyptii. Primo quidem in locum ⲁⲛⲕ, ⲛⲧⲕ, ⲛⲧⲟ, ⲛⲧⲟϥ etc. pronomen *simplex conjunctum* ⲓ, ⲕ, ⲉ, ϥ, ⲥ, ⲛ, ⲧⲉ et ⲟⲩ subrogarunt, nominibus *agentium*, aut *qualitatum*, quae *attributum* praeseferunt, suffigentes, praefixo iisdem verbo substantivo ⲡⲉ quae vox *improprie construitur etiam cum fem. singul. et cum pluralibus* (Peyron Lex. pag. 164.)

11. Qua in compositione animadvertendum est, nomen *qualitatis* vocali terminatum hanc leviter immutare ante suffixa; namque e. g. ϫⲱ *dicens* evadit subinde ϫⲁ, ϫⲉ vel ϫⲏ pro dialectorum natura, id quod conspicuum reddet subjecta tabula temporis *vagantis* praesentis scilicet et praeteriti exhibens paradigma:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉϫⲁⲓ	ⲡⲉϫⲏⲓ [1]	ⲡⲉϫⲉⲓ	dico, dixi.
	(plur.	comm.	ⲡⲉϫⲁⲛ	ⲡⲉϫⲁⲛ	ⲡⲉϫⲉⲛ	dicimus, diximus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϫⲁⲕ	ⲡⲉϫⲁⲕ	ⲡⲉϫⲉⲕ	dicis, dixisti.
	(	fem.	ⲡⲉϫⲉ	ⲡⲉϫⲉ	ⲡⲉϫⲉ	dicis, dixisti.
	(plur.	comm.	ⲡⲉϫⲱⲧⲏ	ⲡⲉϫⲱⲧⲉⲛ	ⲡⲉϫⲱⲧⲉⲛ	dicitis, dixistis.
3.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϫⲁϥ [2]	ⲡⲉϫⲁϥ [3]	ⲡⲉϫⲉϥ [4]	dicit, dixit.
	(	fem.	ⲡⲉϫⲁⲥ	ⲡⲉϫⲁⲥ [5]	ⲡⲉϫⲉⲥ [6]	dicit, dixit.
	(plur.	comm.	ⲡⲉϫⲁⲩ [7]	ⲡⲉϫⲱⲟⲩ [8]	ⲡⲉϫⲉⲩ [9]	dicunt, dixerunt.

[1] ⲟⲩⲟϩ ⲡⲉϫⲏⲓ ϫⲉ ϯⲛⲟⲩ ⲁⲓⲉⲣϩⲏⲧⲥ:
καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην. Ps. 76, 11.

[2] ⲁⲩⲱ ⲡⲉϫⲁϥ ϫⲉⲓ ⲥϩⲁⲓ:
καὶ λέγει μοι· γραψον· Apoc. 19, 9.

[3] ⲁϥⲉⲣⲟⲩⲱ ⲛϫⲉ ⲡⲁⲃⲟⲩϫⲟⲇⲟⲛⲟⲥⲟⲣ ⲡⲉϫⲁϥ ⲛⲱⲟⲩ:
ἀπεκρίθη ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Dan. 3, 14.

[4] ⲛⲧⲁϥ ⲁⲉ ⲡⲉϫⲉϥ ⲛⲉⲧ: ⲟⲩⲁⲡⲧⲏⲓ ⲁⲛⲁⲕ ⲛⲟⲩϩⲣⲏ ⲉⲟⲩⲱⲙⲥ:
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, Ioh. 4, 32.

[5] ⲡⲉϫⲁⲥ ϫⲉ: ⲁϥⲧⲁϫⲣⲟ ⲛϫⲉ ⲡⲁϩⲏⲧ ϧⲉⲛ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ:

εἶπεν· ἐστηρίχθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ. 1 Reg. 2, 1.

6 ⲡⲉϫⲉⲥ ⲛⲡⲓⲗⲱⲥⲓ ϫⲉ ⲁⲓⲥⲟⲙⲓ ⲛ
λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε, Ioh. 4, 28. 29.

7 ⲛⲧⲟⲟⲩ ϫⲉ ⲡⲉϫⲁⲩ ⲉⲣⲟⲩ ϫⲉ ⲉⲣⲁⲓ ⲉⲛ ⲃⲏⲑⲗⲉⲉⲙ ⲛ
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ· Matth. 2, 5.

8 ⲥⲉⲇⲣⲁⲕ ⲙⲓⲥⲁⲕ ⲁⲃⲇⲉⲛⲁⲅⲱ ⲡⲉϫⲱⲟⲩ ⲛⲛⲁⲃⲟⲩⲭⲟⲇⲟⲛⲟⲥⲟⲣ
ⲡⲟⲩⲣⲟ ⲛ
ἀπεκρίθησαν σεδράκ, μισάκ, ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ ναβουχοδονόσορ· Dan. 3, 16.

9 ⲡⲉϫⲉⲩ ⲡⲛⲉⲩ ⲛϫⲉ ⲡⲉⲩⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ϫⲉ ⲉⲣⲁⲃⲃⲓ ⲟⲩⲱⲛ ⲛ
ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββὶ φάγε. Ioh. 4, 31.

Annotatio.

„ Pleraque e nominibus *qualitatum* antiquitus (ut pronum est ju-
„ dicare) hac ratione copulata fuerunt cum verbo primitivo ⲡⲉ, verum
„ cum minus id aptum esset ceteris temporibus eorumque modificationibus
„ exprimendis, sequiore aetate obsolevit; manente dumtaxat eadem for-
„ ma quod ad ϫⲱ *dicens*, in quo veluti nobis vestigium relinqueretur
„ primaevae simplicitatis in hujusmodi verbo conjugando „.

12. Methodus altera, qua usi sunt ad pronominum *compositorum* repetitionem evitandam, fuit omissio verbi *substantivi* ⲡⲉ, ejusque loco usus pronominis simplicis, cujus sensus detorqueretur ad significandam *existentiam* cum respectu ad adtributum quodcumque.

13. Eo in casu pronomina simplicia, quamvis suapte natura inseparabilia, seorsim poni licuit, eo quod ad statum transierint verbi *abstracti* seu *substantivi*.

14. Porro nonnulla ex his pronominibus una cum novo sensu novam quoque formam sunt consecuta: ⲓ *ego*, ex. gr., literam ⲧ euphonicam assumpsit, evasitque ⲧⲓ; ⲉ *tu* fem. ⲧⲉ; ⲛ *nos* ⲧⲛ̄ aut ⲧⲉⲛ; ⲧⲉⲛ etiam sive ⲧⲛ̄ *vos* ⲧⲉⲧⲉⲛ vel ⲧⲉⲧⲛ̄; denique ⲟⲩ *illi*, *illae* ⲥⲉ. Sed ϥ *ille* et ⲥ *illa* nullam passa sunt mutationem.

15. Itaque e pronominibus simplicibus tum quod ad formam, tum quod ad naturam tali pacto immutatis prognatum est aliud verbum *substantivum* sensum *existentiae praesentis respectivae* praeseferens, tribus dialectis fere commune, quod *secundarium* appellabimus.

De Verbo substantivo secundario.

§. II.

1. Tempore gaudebat *praesenti* ex quo oriebatur *futurum*. Illud e simplici pronomine constabat; istud vero nomen qualitatis ⲡⲁ. *jens* adsciscens ulterius, ex. gr. ϯⲡⲁ. *ego sum vadens esse* (*ero*). Utriusque temporis paradigmata hic sistimus una cum exemplis, antea monendo, ⲕ 2. pers. sing. masc. in dialecto memphitica vertendum esse in ⲭ ante litteras ⲃ, ⲗ, ⲙⲙ, ⲛ, ⲟⲩ et ⲣ.

Tempus praesens.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M. B.	
1.	(singul.	comm.	ϯ	ϯ [1]	ego sum...
	(plur.	comm.	ⲧⲛ̀ [2]	ⲧⲉⲛ [2]	nos sumus...
2.	(singul.	mascul.	ⲕ	ⲕ [4], ⲭ	tu es...
	(	fem.	ⲧⲉ	ⲧⲉ [5]	tu es...
	(plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛ̀ [6]	ⲧⲉⲧⲉⲛ [7]	vos estis...
3.	(singul.	mascul.	ⲉϥ	ⲉϥ [8]	ille est...
	(	fem.	ⲥ	ⲥ [9]	illa est...
	(plur.	comm.	ⲥⲉ	ⲥⲉ [10]	illi, illae sunt...

[1] ⲛⲁⲓ ⲙⲛⲓ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲍⲉ ϯⲉⲍⲉⲣⲱⲍ:
ἐλεήσόν μι κύριε ὅτι θλίβομαι. Ps. 30, 10.

[2] ⲧⲛ̀ⲉⲣⲉⲟⲧⲉ ⲉⲛⲧⲉϥ ⲁⲡⲁⲁⲛϣⲉ:
φοβούμεθα τὸν ὄχλον· Matth. 21, 26.

[3] ⲧⲉⲛⲥⲁⲣⲱⲟⲩⲧⲧ ⲁⲛⲟⲛ (1) ⲉⲃⲟⲗⲉⲓⲧⲉⲛ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ:
ἰυλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ· Ps. 113, 23.

[4] ⲕⲁⲣ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲟⲧⲟⲍ ⲥⲕⲱϯ ⲉⲣⲟⲕ ⲛ̀ⲁⲍⲉ ⲧⲉⲕⲙⲉⲧⲟⲩⲁⲓ:
δύνατος εἶ κύριε καὶ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Ps. 88, 9.

[5] ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ⲧⲉⲙⲙⲟⲕⲉ ⲛ̀ⲍⲏⲧ ⲟⲧⲟⲍ ⲉⲟⲃⲉ ⲟⲩ ⲧⲉⲩⲟⲟⲣⲧⲉⲣ ⲙ̀ⲙⲟⲓ:
ἱνατὶ περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατὶ συνταράσσεις με; Ps. 41, 12.

[6] ⲍⲉ ⲧⲉⲧⲛ̀ⲯⲧⲁⲁⲗ ⲛ̀ⲧⲙⲛ̀ⲧⲉⲣⲟ ⲛ̀ⲛⲓⲧⲉ ⲁⲡⲉⲙⲧⲟ ⲛ̀ⲛⲓⲣⲱⲙⲉ:

(1) Ita edit. rom. Psal. copt. 1749. Sed text. graec. universi habent in secunda persona pronomen

ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· Matth. 23, 13.

7 ⲛⲁⲓ ⲉ ⲧⲉⲧⲉⲛⲧ ⲁⲩⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲃⲓⲱ ⲁ̀ⲡⲟⲩⲉⲓⲉ:
ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Deut. 32, 6.

8 ⲫⲩⲟⲛ ⲁⲛ ⲓⲁⲉ ⲫⲛⲉⲧⲉⲣⲃⲟⲏⲑⲓⲛ.
οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. Ps. 21, 12.

9 ⲁⲥⲟⲟⲩⲛ ⲥⲁⲣⲣⲁ ... ⲉⲓⲉⲣⲙⲡⲉ ⲉⲉⲡⲁⲑⲟⲧⲡ ⲁⲉⲛ ⲧⲥⲕⲓⲛⲏ:
ποῦ σάῤῥα; ... ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. Gen. 18, 9.

10 ⲉⲉ ⲛ̀ⲉⲣⲙⲓ ⲁⲉⲛ ⲡⲉⲩⲭⲓⲁ ⲓⲁⲉ ⲁⲧⲣⲙⲍⲩ ⲛ̀ⲁⲕⲁⲉⲓ:
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ps. 94, 4.

Tempus futurum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲧⲡⲁ	ⲧⲡⲁ [1]	ⲧⲡⲉ [2]	ego ero ...
	(plur.	comm.	ⲧⲛⲡⲁ	ⲧⲉⲛⲡⲁ [3]	ⲧⲉⲛⲡⲉ	nos erimus...
2.	(singul.	mascul.	ⲕⲡⲁ [4]	ⲭⲡⲁ [5]	ⲕⲡⲉ	tu eris ...
	(	fem.	ⲧⲉⲡⲁ [6]	ⲧⲉⲡⲁ	ⲧⲉⲡⲉ	tu eris ...
	(plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲏ-ⲡⲁ [7]	ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲡⲁ [8]	ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲡⲉ	vos eritis ...
3.	(singul.	mascul.	ⲫⲡⲁ [9]	ⲫⲡⲁ [10]	ⲫⲡⲉ	ille erit ...
	(	fem.	ⲥⲡⲁ	ⲥⲡⲁ [11]	ⲥⲡⲉ	illa erit ...
	(plur.	comm.	ⲥⲉⲡⲁ	ⲥⲉⲡⲁ [12]	ⲥⲉⲡⲉ [13]	illi, illae erunt ...

1 ⲧⲡⲁⲱⲩ ⲉⲡⲩⲱⲓ ⲟⲧⲃⲏⲕ ⲁ̀ⲡⲓⲉⲃⲟⲟⲧ:
κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ. Ps. 21, 3.

2 ⲧⲡⲉⲕⲧⲁ ⲛ̀ⲡⲁⲃⲉⲗ ⲛⲥⲁ ⲁⲃⲁⲗ ⲁ̀ⲙⲁⲧⲉⲡ:
ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν. Isa. 1, 15.

3 ⲛ̀ⲑⲣⲙⲓ ⲛ̀ⲑⲏⲧⲕ ⲡⲉⲡⲕⲁⲓ ⲧⲉⲡⲡⲁⲑⲉⲗⲑⲱⲗⲟⲧ: ⲟⲧⲟⲉ ⲛ̀ⲑⲣⲙⲓ ⲁⲉⲛ ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ ⲧⲉⲡⲡⲁⲱⲉⲱ ⲟⲧⲟⲡ ⲙⲡⲃⲉⲡ ⲉⲧⲁⲩⲧⲱⲟⲧⲡⲟⲧ ⲉ̀ⲑⲣⲙⲓ ⲉ̀ⲧⲱⲡ:
ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κρατησοῦμεν, καὶ ἐν τὸ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν. Ps. 43, 6.

4 ⲉⲁ ⲡⲉⲓ ⲉⲙⲟⲧ ⲅⲁⲣ ⲕⲙⲁⲣⲟⲧⲙⲟⲃ ⲛ̀ⲁⲉⲉ:
τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον. Prov. 9, 11.

5 ⲭⲙⲁⲧ ⲡⲁⲩ ⲛ̀ⲟⲧⲥⲙⲟⲧ ⲱⲁ ⲉ̀ⲡⲉⲉ:
δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα· Ps. 20, 7.

[6] ⲟⲩ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲣⲉⲥⲟⲟⲩⲛ ⲧⲉⲥⲉⲓⲱⲉ ⲙⲛ ⲧⲉⲡⲁⲓⲱⲧⲟⲩⲭⲉ ⲡⲟⲧⲉⲁⲓ:
τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις. 1 Cor. 7, 16.

[7] ⲧⲉⲧⲛⲛⲁ ⲥⲕⲁⲛⲇⲁⲗⲓⲍⲉ ⲛⲉⲛⲧⲧ ⲛⲧⲉⲓⲟⲧⲱⲛ:
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· Matth. 26. 31.

[8] ⲛⲱⲧⲉⲛ ⲁⲉ ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲙⲟⲩ ⲙⲫⲣⲏϯ ⲛⲉⲁⲡⲣⲱⲙⲓ ⲟⲧⲟⲉ ⲙⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲩⲁⲓ ⲛⲛⲁⲣⲭⲱⲛ ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲉⲉⲓ:
ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθανεῖσθε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πεσεῖσθε. Ps. 81, 7. (e Versione Symm.)

[9] ⲡⲉⲧ ⲛⲁⲟⲩⲉⲱ ⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲉⲧⲁⲗⲉⲟⲥ ϩⲛⲁⲥⲟⲣⲙⲓⲉⲥ: ⲁⲧⲱ ⲡⲉⲧ ⲛⲁⲥⲟⲣⲙⲓ ⲛⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ϩⲛⲁⲧⲁⲗⲉⲟⲥ.
ὃς . . . ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν. Luc. 9, 24.

[10] ϩⲛⲁⲟⲣⲟⲧⲱⲙⲁ ⲙⲫⲣⲏϯ ⲙⲡⲓⲙⲁⲥⲓ ⲛⲗⲓⲃⲁⲛⲟⲥ:
λειτουργεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ λιβάνου· Ps. 28, 6.

[11] ⲥⲛⲁⲛⲁⲍⲙⲉⲧ ⲁⲛ ⲛⲍⲉ ⲧⲁⲥⲛⲉϥⲓ:
ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ps. 43, 7.

[12] ⲥⲉⲛⲁⲍⲱⲣⲕ ⲉⲍⲉⲛ ⲧⲯⲩⲭⲏ ⲛⲟⲧⲟⲙⲙⲏ ⲟⲧⲟⲉ ⲟⲧⲥⲛⲟϥ ⲛⲁⲟⲛⲟⲃⲓ ⲥⲉⲛⲁⲉⲓⲧϥ ⲉⲛⲉⲁⲛ:
θηριύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται. Ps. 93, 21.

[13] ⲁⲧⲱ ⲥⲉⲡⲉⲃⲉⲛⲧⲉⲛ (1) ⲉⲛⲁⲓ ⲙⲙⲉⲧⲣⲏ ⲛⲛⲟⲧⲕ ⲉⲁ ⲡⲛⲟⲧϯ:
εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· 1 Cor. 15, 15.

2. Perspicue ab allatis exemplis edocemur, verbum *substantivum secundarium* non secus ac *primarium* compositionem admittere nominis *qualitatis*; quo fit ut hujusmodi verba verbis aequiparentur *adtributivis* seu *concretis*, quae vocantur, ceteris in linguis. Verum quo res magis in aperto sit, traditam doctrinam hujusce compositionis verbi *substantivi* cum nomine *qualitatis* sequenti conjugatione radicis ⲧⲱⲱⲛ *claudens* confirmamus:

Praesens.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M. B.	
1.	(singul.	comm.	ϯⲧⲱⲱⲛ	ϯⲧⲱⲱⲛ	claudo (*sum claudens*).

(1) Confer locum *verbi impersonal. passiv.*, inferius paragraph. IX.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M. B.	
1.	plur.	comm.	ⲧⲛⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲛⲧⲱⲱⲛ	claudimus.
	singul.	mascul.	ⲕⲧⲱⲱⲛ	ⲭⲧⲱⲱⲛ, ⲕⲧⲱⲱⲛ	claudis.
2.		fem.	ⲧⲉⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲧⲱⲱⲛ	claudis.
	plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲧⲉⲛⲧⲱⲱⲛ	clauditis.
	singul.	mascul.	ⲫⲧⲱⲱⲛ	ⲫⲧⲱⲱⲛ	ille claudit.
3.		fem.	ⲥⲧⲱⲱⲛ	ⲥⲧⲱⲱⲛ	illa claudit.
	plur.	comm.	ⲥⲉⲧⲱⲱⲛ	ⲥⲉⲧⲱⲱⲛ	illi, illae claudunt.

Futurum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ϯⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ϯⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ϯⲡⲉⲧⲱⲱⲛ	claudam (*sum-iens-claudens*)
	plur.	comm.	ⲧⲛⲛⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲛⲛⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲛⲛⲉ-ⲧⲱⲱⲛ	claudemus.
2.	singul.	mascul.	ⲕⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲭⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲕⲡⲉⲧⲱⲱⲛ	claudes.
		fem.	ⲧⲉⲡⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲡⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲡⲉ-ⲧⲱⲱⲛ	claudes.
	plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛⲛⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲉ-ⲧⲱⲱⲛ	claudetis.
3.	singul.	mascul.	ⲫⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲫⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲫⲡⲉⲧⲱⲱⲛ	ille claudet.
		fem.	ⲥⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲥⲡⲁⲧⲱⲱⲛ	ⲥⲡⲉⲧⲱⲱⲛ	illa claudet.
	plur.	comm.	ⲥⲉⲡⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲥⲉⲡⲁ-ⲧⲱⲱⲛ	ⲥⲉⲡⲉⲧⲱⲱⲛ	illi, illae claudent.

3. Quamvis per Verbum tum *substantivum primarium*, tum *secundarium* existentia notetur juxta tempora (quemadmodum hucusque vidimus) praecipua, *praesens* nimirum, *praeteritum*, *praesens anterius* atque *futurum*; adhuc tamen ad orationis complementum aliquid desiderabatur quod varia temporum adjuncta valeret exprimere. Id assequuti sunt aegyptii promendo veluti tertium *verbum substantivum* quod nos *compositum* et *auxiliare* appellamus.

§ III.

1. Haec de hujusmodi Verbo in universum notanda: colescit e Verbo *secundario* †, κ, ϥ etc. nec non characteristicis aliorum temporum, additis nominibus *qualitatum*, seu vocibus *praedicati* vim habentibus.

2. Tres in eo distinguuntur formae, *Affirmativa*, *Negativa* et *Transitiva*. Modi sunt quinque, *Indicativus*, *Subjunctivus*, *Hypotheticus*, *Imperativus*, et *Infinitivus*. Postremi duo *modi* tales improprie dicuntur, tunc enim solum existunt in re quando verbum auxiliare alicui praedicato unitur.

3. Tempora sunt, *Praesens*, *Praeteritum* et *Futurum* appellanda *simplicia* eo quod alia tempora *composita* ab iisdem oriantur.

4. Notae *characteristicae* temporum sive simplicium sive compositorum quatuor recensentur, ϵ, ⲁ, ⲡϵ et ⲡⲁ,

ϵ tempus notat *praesens indefinitum*;

ⲁ tempus *praeteritum indefinitum*;

ⲡϵ jam vidimus (pag. 62.) *praesens anterius* signare, sive *imperfectum*;

ⲡⲁ tandem notat tempus *futurum definitivum*.

5. Characteristicae ⲁ, ⲡϵ, ⲡⲁ verbi substantivi vicem sustinent persaepe; quibus in casibus ⲁ orationis subjectum anteire solet, ex. gr. ⲁⲡⲁϩⲏⲧ ⲉⲣ ⲓⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲩⲙⲟⲧⲗϩ M.: *ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς*, Ps. 21, 15. ⲡϵ vero et ⲡⲁ ante vel post subjectum ad libitum ponuntur. Ante, ut: ⲡϵ ⲟⲧⲟⲛ ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ⲉⲟⲧⲟⲛ ⲡⲉϥϣⲏⲣⲓ ⲥⲡⲁⲧ ⲓⲙⲁⲧ M.: *ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο* Matth. 21, 28. Post autem, ut ⲧⲉϥϩⲣⲉ ⲁⲉ ⲡϵ ⲉⲁⲡϣⲁϵ M.: *ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες*, Matth. 3, 4. ⲡⲁϣⲱⲡⲉ ⲅⲁⲣ ⲉⲓⲁ ⲡⲉⲟⲧⲟⲉⲓϣ ⲉⲧⲓⲙⲁⲧ ⲙⲡⲓ ⲟⲧⲡⲟϭ ⲛⲟⲗⲓϣⲓⲥ T.: *ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη*, Matth. 24, 21. ⲡⲣⲏ ⲡⲁⲉⲱⲧⲏ ⲓⲙⲡⲟⲩ ⲓⲙⲓⲉⲉⲣⲉ T.: *δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας*, Amos 8, 9.

Annotatio.

„ Si quando post ⲁ characterist. diphtongus ⲟⲩ immediate sequatur, ⲁ „ et ⲟⲩ contrahuntur in ⲁⲧ, ex. gr. ⲁⲧⲱ ⲁⲧⲓⲱ (pro ⲁⲟⲩⲓⲱ) ⲥⲟⲩ- „ ⲱⲛ ⲡⲟⲧⲁⲙⲓⲉϥ ⲙⲡⲉⲉϥⲃⲟⲉⲓⲥ. B.: *καὶ ὅτος (ἴγτω) τὴν φάτνην τοῦ κυ-*

„ *pou αὐτοῦ*. Isa.1,4. Haec tamen contractio minime confundenda est cum „ tertia plural. comm. *praeteriti indefiniti* ⲁⲩ illi, illae fuerunt „ .

6. Elementa praecipua Verbum *substantivum auxiliare* constituentia sunt pronomina simplicia ⲓ *ego*, ⲕ *tu* m., ⲉ *tu* f., ⲫ *ille*, ⲥ *illa*, ⲛ *nos*, ⲧⲉⲛ *vos*, ⲟⲩ *illi*, *illae*, quippe quae personam simul genus numerumque designant.

7. Hisce pronominibus itaque praefiguntur temporum characteristicae ⲉ, ⲁ, ⲛⲉ, ⲛⲁ. Verum illa, dictae compositionis gratia, aliquam subeunt mutationem; ⲉ namque transit in ⲣⲉ memphitice, in ⲡ saepe thebaice, baschmurice in ⲗⲉ; ⲧⲏ et ⲧⲉⲛ mutatur in ⲣⲉⲧⲏ et ⲣⲉⲧⲉⲛ; ⲟⲩ in ⲧ quavis in dialecto.

8. Quod si tandem eadem pronomina copulanda sint quibusdam conjunctionibus, aut alicui illarum dictionum quae variis temporibus formandis usuveniunt in coptica lingua, tunc eorumdem pristinam formam reassumunt, praeterquam ⲓ *ego* quod in ⲁ vertitur.

9. Pronomina simplicia hac ratione composita sensum existentiae cum respectu ad aliquod praedicatum indeterminate sumptum prae se fernnt. Age vero, et de methodo efformandi in actu tempora pro variis modis singillatim agamus.

De Modis Verbi substantivi auxiliaris.

§. IV.

1. Modus *Indicativus* tempora *primaria* omnia complectitur, nec non aliquot e temporibus *compositis*, primo, per vocem ⲛⲉ characteristicam *praesentis anterioris*, secundo, per vocem ⲛⲁ characteristicam futuri *proximi* seu *definitivi*. Cetera indicativi tempora e conjunctionibus atque pronominibus simplicibus, adveniente Verbo *primario* ⲛⲉ, coalescunt.

2. *Subjunctivus* habet, primo, tempora indicativi *primaria* et *composita* particulis affecta conjunctivis ⲉⲧ, ⲛⲧ *ut*, quarum ope eadem tempora novam acquirunt acceptionem; secundo, tempora *composita* e pronominibus simplicibus quae Verbi quibusdam formis affigi solent.

3. Modus *Hypotheticus* a temporibus simplicibus constituitur, praecunte aut sequente una ex his conjunctionibus ϣⲁⲛ, ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲛⲉ *si*.

4. De *Imperativo et Infinitivo* infra agendum (paragrapho XI.). Nunc de compositione temporum formae primariae *affirmantis* Verbi *substantivi auxiliaris*.

§. V.

1. Tempora *primaria* ita dicta quod cetera tempora, complura quidem, immediate ab illis, quamquam diversimode composita, procedant, tria sunt, 1. *Praesens definitivum*, 2. *Praesens indefinitum*, 3. *Praeteritum indefinitum*, et ad modum *Indicativum* pertinent.

2. Praesens *definitivum* idem est cum praesente Verbi substantivi *secundarii* proxime superius exposito (§ II).

3. Praesens *indefinitum* constat pronomine simplici et litera ɛ characteristica hujus temporis eidem praefixa, ex. gr. ɛı presse valet *existens ego*, ıt, vel ɛn *existentes nos* etc. resolvendum in *sum*, *sumus* etc. En ipsius paradigma:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ɛı [1]	ɛı [2]	ɛı	sum.
	(plur.	comm.	ıt [3]	ɛn [4]	ɛn	sumus.
2.	(singul.	mascul.	ɛĸ	ɛĸ [5]	ɛĸ [6]	es.
	(	fem.	ɛpɛ [7]	ɛpɛ	ɛλɛ vel ɛλ [8]	es.
	(plur.	comm.	ɛpɛtıt [9]	ɛpɛ-τɛn [10]	ɛλɛτɛn	estis.
3.	(singul.	mascul.	ɛɛȷ	ɛɛȷ [11]	ɛɛȷ	ille est.
	(	fem.	ɛc [12]	ɛc [13]	ɛc	illa est.
	(plur.	comm.	ɛτ	ɛτ [14]	ɛτ	illi, illae sunt.

[1] ɲɛıȝɯooc ɛıʇcßω (1):
ἐκαθιζόμην διδάσκων. Matth. 26, 55.

[2] τȧȝɛλπıc ıcxɛn ɛıotɛɯßı (2) ıtɛ τɯıȧτ:
ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· Ps. 21, 10.

[3] ıtȧxɛ ȝıt otcoφıȧ ıtɛ ɲnotte:
λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ· 1 Cor. 2, 7.

[4] ȝȧpȧ ȧtɲȧoɯĸtɛn ɛnoɲϧ:
ἆρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· Ps. 123, 3.

(1) i. e. *existens ego docens*.
(2) i. e. *existens ego sugens ubera*.

[5] ⲉⲕⲣⲉⲙⲥⲓ ⲡⲁⲕⲥⲁⲃⲓ ⲛⲥⲁ ⲡⲉⲕⲥⲟⲛ :
καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· Ps. 49, 20.

[6] ⲟⲧⲛ ⲡⲉⲧⲉⲕⲥⲟⲟⲧⲛ ⲙⲙⲟⲩ ⲡⲣⲉⲓ ⲙⲛ ⲕⲛⲁⲱⲧⲟⲧⲃⲁ ⲛⲧⲉⲕⲥⲣⲓⲙⲓ :
τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; 1 Cor. 7, 16.

[7] ⲟⲩ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲣⲉⲥⲟⲟⲧⲛ ⲙⲙⲟⲩ ⲧⲉⲥⲣⲓⲙⲉ ⲙⲛ ⲧⲉⲡⲁⲱⲧⲟⲧⲃⲉ ⲡⲟⲧⲣⲁⲓ :
τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; id. ib.

[8] ⲟⲧⲛ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲗⲥⲟⲟⲧⲛ ⲙⲙⲟⲩ ⲱ ⲧⲉⲥⲣⲓⲙⲓ ⲙⲛⲧⲉⲗⲡⲁⲱⲧⲟⲧⲃⲁ ⲙⲡⲉⲣⲉⲓ :
. . . . . id. ib.

[9] ϯⲥⲟⲟⲧⲛ ⲅⲁⲣ ⲉⲉ ⲉⲧⲉⲧⲛⲛⲁⲓⲡⲉ (ⲧ pro ⲣ) ⲛⲥⲁ Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ :
οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν . . . ζητεῖτε. Matth. 28, 5.

[10] ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ ⲉⲱⲧⲉⲛ ⲩⲱⲡⲓ ⲉⲣⲉⲧⲉⲡⲥⲉⲃⲧⲱⲧ :
διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· Matth. 24, 44.

[11] ⲁⲕⲭⲱ ⲉⲓⲥⲱⲟⲩ ⲛⲟⲩⲭⲗⲟⲙ ⲉⲃⲟⲗⲃⲉⲛ ⲟⲩⲱⲡⲓ ⲉⲩⲧⲁⲓⲛⲟⲩⲧ :
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ps. 20, 4.

[12] ⲉⲥⲭⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲉ : ⲣⲁⲩⲉ ⲡⲉⲙⲙⲁⲓ : ⲉⲉ ⲁⲓⲉⲉ ⲉⲧⲁⲥⲕⲓⲧⲉ ⲛⲧⲁⲓ-ⲥⲟⲣⲙⲓⲉⲥ :
λέγουσα· συγχάρητέ μοι· ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Luc. 15, 9.

[13] ⲛⲁⲉ ϯⲟⲧⲣⲱ · · · ⲉⲥⲭⲱⲗⲉ ⲉⲥⲥⲉⲗⲥⲱⲗ ⲛⲟⲧⲟⲟ ⲛⲣⲏϯ :
ἡ βασίλισσα . . . περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Ps. 44, 10.

[14] ⲉⲁⲡⲧⲁⲧⲣⲟⲥ ⲉⲧⲕⲉⲡⲓⲱⲟⲧⲧ :
ταῦροι πίονες. Ps. 21, 13.

Annotatio.

„ In textibus Thebaicis loco ⲏ 1. pers. plur. invenitur ⲁⲓ et ⲉⲓⲉ, cum
„ scilicet in compositione offenditur nomen *adtributivum* incipiens a ⲙⲙ:
„ sic pro ⲏⲙⲉ scribitur ⲁⲓⲙⲉ vel ⲉⲓⲙⲙⲉ *nos sumus amantes* (*amamus*),
„ pro ⲏⲙⲟⲥⲧⲉ ⲁⲓⲙⲟⲥⲧⲉ vel ⲉⲓⲙⲙⲟⲥⲧⲉ *sumus abhorrentes* etc. „

4. Praeteritum *indefinitum* convenit cum praesente indefinito, characteristica tantum ⲁ pro ⲉ subrogata, prout in sequente paradigmate:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲁⲓ	ⲁⲓ [1]	ⲁⲓ	fui.
	plur.	comm.	ⲁⲛ	ⲁⲛ [2]	ⲁⲛ	fuimus.
2.	singul.	mascul.	ⲁⲕ	ⲁⲕ [3]	ⲁⲕ	fuisti.
		fem.	ⲁⲣⲉ	ⲁⲣⲉ [4]	ⲁⲗⲉ	fuisti.
	plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲏ [5]	ⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ [6]	ⲁⲗⲉⲧⲉⲛ	fuistis.
3.	singul.	mascul.	ⲁϥ [7]	ⲁϥ [8]	ⲁϥ	ille fuit.
		fem.	ⲁⲥ	ⲁⲥ [9]	ⲁⲥ	illa fuit.
	plur.	comm.	ⲁⲧ	ⲁⲧ [10]	ⲁⲧ	illi, illae fuerunt.

[1] ⲁⲓϣⲡ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲧⲙⲱⲟⲩ
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην. Ps. 21, 15.

[2] ⲙ̀ⲡⲉⲛⲑⲟⲣⲧⲍⲟⲥ ⲍⲉ ⲁⲡⲟⲙⲕϥ :
μηδὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν. Ps. 34, 25.

[3] ⲁⲕⲙⲉⲣⲉ ⲟⲩⲙⲛⲓ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲕⲙⲉⲥⲧⲉ ϯⲁⲡⲟⲙⲓⲁ :
ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν Ps. 44, 8.

[4] ⲱⲟⲧⲡⲓⲁⲧϥ ⲙ̀ⲫⲛⲉⲟⲡⲁϯⲭⲉⲃⲓⲱ ⲛⲉ ⲙ̀ⲡⲉϯⲭⲉⲃⲓⲱ ⲉⲧⲁⲣⲉⲧⲏϥ ⲡⲁⲛ :
μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν Ps. 136, 8.

[5] ⲁⲣⲉⲧⲏⲧⲛ ⲛ̀ⲧⲙⲛⲧⲙ ϯ ⲛ̀ⲧⲙⲛⲧⲙ :
δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. Matth. 10, 8.

[6] ⲉϧⲟⲥⲟⲛ ⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲁⲓⲧⲟⲩ ⲛⲟⲩⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲁⲓⲕⲟⲧⲧⲉ ⲛ̀ⲉⲛⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲙⲓ :
ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων· Matth. 26, 40.

[7] ⲟⲩ ⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲁϥϣⲱⲡⲉ : ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲟⲛ ⲡⲉⲧⲛⲁϣⲱⲡⲉ :
τί τὸ γεγονὸς; αὐτὸ τὸ γενησόμενον. Eccle. 1, 9.

[8] ⲉϥⲉⲥⲉⲙⲡⲉ ⲡⲟⲙⲟⲥ ⲛⲁϥ ⲉⲓ ⲡⲓⲙⲱⲓⲧ ⲉⲧⲁϥⲣⲁⲛⲁϥ :
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο· Ps. 24, 12.

[9] ϯⲫⲓϯ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓϧⲱⲣⲓ ⲁϣⲱⲡⲓ :
τόξον δυνατῶν ἠσθένησε· 1 Reg. 2, 4.

[10] ⲁⲧⲣⲓⲕⲓ ⲉⲃⲣⲏⲓ ⲉϧⲱⲕ ⲛ̀ⲣⲁⲡⲉⲧⲣⲱⲟⲩ ⲁⲧⲥⲟⲃⲓ ⲛ̀ⲟⲧⲥⲟⲃⲓ :
ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὴν (ita Vat. Cod.), Ps. 20, 12.

Tempora Composita.

§. VI.

1. Cum plurima sint haec tempora, distinctionis causa ad quatuor classes illa rediguntur: α. Tempora modi *Indicativi*; β. *Subjunctivi*; γ. modi *Hypothetici*; δ. tempora a *primariis* minime derivata.

α. Tempora composita *Indicativi*.

2. Universa a temporibus *primariis* descendunt. Ⲁ † *praesente definitivo* cum ⲡⲁ composito oritur *futurum* †ⲡⲁ, ⲕⲡⲁ etc. quo de superius paragrapho II. egimus, ejusque praebuimus paradigma.

3. ⲛⲉ characteristica nota imperfecti (vide § III. num. 4.) praeposita praesenti *indefinito* ⲉⲓ, factaque crasi alterius ⲉ ⲛⲉ-ⲉⲓ ⲛⲉⲓ, ⲛⲉ-ⲉⲕ ⲛⲉⲕ, ⲛⲉ-ⲉⲣⲉ ⲛⲉⲣⲉ pro dialecto thebana; pro memphitica vero et basch. murica ⲛⲉ contracta cum praeter. *indefinito* ⲁⲓ, fit ⲛⲁⲓ, ⲛⲁⲕ, ⲛⲁⲣⲉ, gignāturque *praesens anterius* seu *praeteritum relativum* hujusmodi; cujus fere sensus est *olim eram*, *olim eras*, vel simpliciter *eram*, *eras* etc.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛⲉⲓ	ⲛⲁⲓ [2]	ⲛⲁⲓ	eram.
	(plur.	comm.	ⲛⲉⲛ [3]	ⲛⲁⲛ [4]	ⲛⲁⲛ	eramus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲉⲕ [5]	ⲛⲁⲕ [6]	ⲛⲁⲕ	eras.
	(	fem.	ⲛⲉⲣⲉ [7]	ⲛⲁⲣⲉ	ⲛⲁⲗⲉ	eras.
	(plur.	comm.	ⲛⲉⲣⲉⲧⲏ	ⲛⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲙ [8]	ⲛⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲙ	eratis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲉϥ [9]	ⲛⲁϥ [10]	ⲛⲁϥ	ille erat.
	(	fem.	ⲛⲉⲥ [11]	ⲛⲁⲥ [12]	ⲛⲁⲥ	illa erat.
	(plur.	comm.	ⲛⲉⲧ [13]	ⲛⲁⲧ [14]	ⲛⲁⲧ	illi, illae erant.

[1] ⲛⲉⲓⲉⲙⲟⲟⲩ ⲉⲓⲙⲁⲙⲙⲉ ⲉⲁⲓ ⲡⲣⲙⲉ ⲉⲧⲣⲉⲃⲱ:
καθ' ἡμέραν . . . ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Matth. 26, 55.

[2] ⲁⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲩⲱⲫⲣ ⲛⲉⲁⲓ ⲟⲩⲥⲟⲛ ⲁⲧⲧⲏⲓ ⲡⲁⲓⲣⲏϯ ⲡⲁⲓⲣⲁⲡⲁϥ: ⲁⲫⲣⲏϯ ⲉⲡⲁⲓⲉⲣⲉⲙⲃⲁⲓ ⲟⲩⲟⲉ ⲡⲁⲓⲟⲩⲉⲁⲓⲱ ⲁⲙⲁⲓⲣⲏϯ ⲡⲁⲓⲟⲉⲃⲁⲓⲱ ⲁⲙⲙⲟⲓ:
ὡς ϖλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν· ὡς ϖενθῶν καῖ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην. Ps. 34, 14.

[3] τει ⲁⲉ ⲡⲉⲙⲯⲟⲟⲡ ⲉⲣⲟⲧⲛ ⲧⲡⲟⲗⲓⲥ :
ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Act. 16, 12.

[4] ⲉⲛⲡⲡⲉⲓⲥ ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉⲡⲛⲟⲧϯ ⲫⲛⲉⲡⲁⲡⲉⲣⲃⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲣⲟⲩ ... ⲟⲧⲟⲃ ⲡⲁⲡⲟⲧⲡⲟⲩ :
ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν ... καὶ ἠγαλλιώμεθα Isa. 25, 9.

[5] ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲡⲉⲕ (pro ⲉⲡⲉⲡⲉⲕ) ⲁⲡⲉⲓⲣⲁ :
κύριε, εἰ ἦς ὧδε, Ioh. 11, 21.

[6] ⲁⲕⲱⲁⲡⲁⲧ ⲛⲟⲧⲣⲉϥⲃⲓⲟⲧⲓ ⲡⲁⲕⲃⲟⲥ ⲡⲉⲓⲁⲉϥ :
εἶ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ Ps. 49, 18.

[7] ⲡⲉϫⲃⲏⲧⲉ ⲉⲡⲉⲣⲉⲓⲣⲉ ⲓⲙⲙⲟⲟⲧ :
ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις Ezech. 22, 4.

[8] ⲡⲏⲉⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲟⲧⲱⲓⲁ ⲛⲡⲓⲱⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲟⲧⲱⲟⲧⲱⲱⲟⲧⲱⲓ :
ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἤσθιετε, (Cod. Vatic.) Deut. 32, 38.

[9] ⲡⲉϥⲙⲟⲟⲩⲉ ⲛⲃⲓ Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲉⲓⲁ ⲡϧⲡⲉ ⲉⲁ ⲧⲉⲥⲧⲟⲁ ⲛⲥⲟⲗⲟⲙⲱⲛ :
περιπάτει ὁ Ἰησους ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σαλομῶντος. Ioh. 10, 23.

[10] ⲡⲁϥⲡⲏⲟⲩ ⲉⲃⲟⲧⲛ ⲡⲉ ⲉⲡⲁⲩ ⲡⲁⲩⲥⲁⲃⲓ ⲛⲟⲧⲙⲉⲧⲉϧⲗⲏⲟⲩ :
εἰσπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει Ps. 40, 7.

[11] ⲡⲓⲁ ⲛⲥϧⲓⲙⲉ ⲉⲟⲧⲛⲧⲥ ⲙⲛⲧⲉ ⲛⲃⲓ ⲥⲕⲓⲧⲉ ⲡⲉⲥⲥⲉⲣⲉⲁ ⲟⲧⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲛϧⲏⲧⲟⲩ :
τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν Luc. 15, 8.

[12] ⲧⲟⲧⲯⲩⲭⲏ ⲁⲉ ⲡⲁⲥⲃⲏⲗ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲉⲛ ⲥⲁⲡⲉⲧⲥⲱⲟⲩ :
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο Ps. 106, 26.

[13] ⲁⲧⲱ ⲡⲉⲧⲟⲧⲱⲓⲁ ⲥⲓⲕⲏ ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲡⲉⲧ ⲛⲉⲣⲁⲓ ⲛⲉⲛⲧⲉ :
καὶ ἐκεῖ τῶν ὀρέων ἤσθιον ἐν σοί, Ezech. 22, 9.

[14] ⲉⲛⲡⲡⲓⲥ ⲱⲟⲓⲓⲧ ⲛⲣⲱⲓⲓⲉⲓ ⲡⲁⲧⲟⲥⲓⲉⲣⲁⲧⲟⲧ ⲥⲁⲡⲱⲱⲓ ⲓⲙⲙⲟⲩ :
ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ. Gen. 18, 2.

4. Hoc idem *praesens anterius*, subsequente Verbo *primario* ⲡⲉ pro unoquoque num. et gen., sensum assumit praeteriti imperfecti *simultanei* dicti, notat namque anteriorem existentiam eodem temporis vestigio cum alia persona vel eventu cujus mentio explicita aut implicita habetur in sermone. Ita porro subsequitur ⲡⲉⲓ T., vel ⲡⲁⲓ M. B. ut inter hanc vocem et ⲡⲉ liceat nomini *qualitatis* aut alii nomini vel particulae locum dare, prout exempla nonnulla quae paradigmati subjiciuntur edocent:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	пеі пе [1]	пді пе [2]	пді пе	una eram.
	(plur.	comm.	пеп пе	пдп пе[3]	пдп пе	una eramus.
2.	(singul.	mascul.	пек пе	пдк пе	пдк пе	una eras.
	(	fem.	пере пе	пдре пе	пдле пе	una eras.
	(plur.	comm.	перетй пе	пдретеп пе	пдлетеп пе	una eratis.
3.	(singul.	mascul.	пеq пе	пдq пе[4]	пдq пе	una erat ille.
	(	fem.	пес пе	пдс пе[5]	пдс пе	una erat illa.
	(plur.	comm.	пет пе[6]	пдт пе[7]	пдт пе	una erant illi, illae.

[1] пеікнкадит пе ѧпетйтдіѡѡт:
γύμνος (ἤμην) καὶ οὐ περιεβάλετέ με· Matth. 25, 43.

[2] дттѡоотіт бдроі ѯе пдібозі пе ѧса тдеоѡні:
ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατιδίωκον δικαιοσύνην, (C. Vat.) Ps. 37, 21.

[3] етдпсштем ѯе ѐпді пдптдо пе дпоп пем пістос ѧтепіма:
ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι· Act. 21, 12.

[4] отоq пдфхн ѧмдт пемѡот пе еуtѡмс:
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. Ioh. 3, 22.

[5] ѳнппе іс отсѳіѡі · · · пдскѡлх пе йѡсѡоттеп ѧмос дп ѐптнрq:
ἰδοὺ γυνὴ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Luc. 13, 11.

[6] петѡіпе бе пе ѧса Інсотс:
ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν· Ioh. 11, 56.

[7] дтбѡреѧ ѳеп потвдл: ѯе пдтсдді пеѧні пе ѳеп ѳдпсдді йѳірнпікоп:
διαπύοντες ὀφθαλμοῖς· ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, Ps. 34, 19. 20.

5. Futurum *indefinitum* a praesente *indefinito* et suffixa praepositione ѐ derivatur hoc pacto, ειѐ *futurus sum*; verum in secunda persona fem. in-

tervenit crasis alterius e, epè pro epeè; quare ita conjugatur hoc tempus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	eiè	eiè [1]	eiè	futurus sum.
	(plur.	comm.	enè	enè [2]	enè	futuri sumus.
2.	(singul.	mascul.	ekè	ekè [3]	ekè	futurus es.
	(	fem.	epè [4]	epè	elè	futura es.
	(plur.	comm.	eretnè	eretenè [5]	eletenè	futuri, futurae estis.
3.	(singul.	mascul.	ejè	ejè [6]	ejè [7]	futurus est.
	(	fem.	ecè	ecè [8]	ecè	futura est.
	(plur.	comm.	etè [9]	etè [10]	etè [11]	futuri, futurae sunt.

[1] eiècaxi ⲁⲡekpaⲓ ϩaτotoτ ⲛⲧⲁcⲛⲏoτ:
διεγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου Ps. 21, 23.

[2] ϩeⲛ ⲡekoτwiⲛⲓ enèⲛaτ èoτwiⲛⲓ:
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Ps. 35, 10.

[3] oτⲛiⲱϯ ⲁⲙⲉτcaⲓe ekèχaτ ⲉiχⲱⲥ:
μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ps. 20, 6.

[4] epèχⲡo ⲛⲡoτⲱⲛⲣe ⲉⲛ oτaⲱⲁⲉoⲩ:
ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· Gen. 3, 16.

[5] eretenèⲛaτ èⲡⲱⲛⲣⲓ ⲁϥⲣⲱⲙⲓ ejⲉⲙⲓcⲓ caoτiⲡaⲗ ⲛϯⲭⲱⲙ:
ὄψισθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· Matth. 26, 64.

[6] ejèⲙⲟⲩ ⲛⲭe oτχⲣⲱⲙ ⲁⲡeⲙⲙⲟo èⲃoⲗ:
πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, Ps. 49, 3.

[7] ejèχⲓcⲓ ⲛⲭe ⲛⲃoⲉⲓc caⲃⲁⲱ ⲉⲛ ⲛoτⲉⲣⲡ:
ὑψωθήσεται κύριος σαβαὼθ ἐν κρίσει (al. *κρίματι*) Isa. 5, 16.

[8] ϯⲧepeⲁ eⲟⲡⲛoτ ecècaⲓ ⲁⲡⲃoⲉⲓc:
ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· Ps. 21, 31.

[9] cepⲁⲣe ⲉⲛ τcⲏye ⲁⲡeτⲥaⲁe: ⲡekⲃⲁⲗ eτèⲡaτ:
πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· Ier. 20, 4.

[10] eτèoτwiⲛ ⲛⲭe ⲡiⲣⲁⲕⲓ oτoⲩ eτècⲓ: eτècⲙoτ èⲡⲃoⲉⲓc ⲛⲭe ⲡⲛeτkⲱϯ ⲛcⲱⲥ:
φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· Ps. 21, 27.

" ετϑωπ ϑπεσητ ϫτε πεττ&ιηοττ ϫϧ̀ πεπ&ϭ ϫϧ̀ πιλεϫιε&
ϫϧ̀ πεσερρω (1) :

καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς Isa. 5, 15.

6. Futurum *definitivum proximum* coalescit ab ϵι praesente *indefinito* subjuncta characteristica futuri syllaba π&, ita quidem ut per ϵιπ& litteralis sensus eliciatur *sum-jens-ad-existendum*, i. e. *mox ero* (2) quod postea unitur nomini *qualitatis*. Tertia persona pluralis per simplex pronomen ϭτ haud immutatum (§. III. num. 7.) et π& non raro componitur praecipue post relativum ϵτ, quemadmodum exempla innuere possunt inferius adducenda :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ϵιπ& [1]	ϵιπ&	ϵιπ&	mox ero.
	plur.	comm.	ϵπιπ&	ϵπιπ&	ϵπιπ& [2]	mox erimus.
2.	singul.	mascul.	ϵκιπ& [3]	ϵκιπ& [4]	ϵκιπ&	mox eris.
		fem.	ϵρϵπ&	ϵρϵπ&	ϵλϵπϵ vel ϵλιπ& [5]	mox eris.
	plur.	comm.	ϵρϵτἠ-π&	ϵρϵτϵπ-π& [6]	ϵλϵτϵπ-πϵ vel ϵλτϵππ&	mox eritis.
3.	singul.	mascul.	ϵϥιπ& [7]	ϵϥιπ& [8]	ϵϥιπ&	mox erit ille.
		fem.	ϵϲπ& [9]	ϵϲιπ& [10]	ϵϲπ&	mox erit illa.
	plur.	comm.	ϵτιπ& [11] vel ϭτπ&	ϵτιπ& [12] vel ϭτπ& [13]	ϵτιπ& vel ϭτπ&	mox erunt illi, illae.

' ϵιϣ&ιπϩοοϲ ϫε ἠϥϲοοτπ ἀιιοϥ &π ϵιπ&ϣωπε ἠρϵϥϫιϭοʌ
ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι . . . ψεύστης. Ioh. 8, 55.

(1) *Nisi id verbum* ϵρρω rex *contuleris cum textu quem s. Cyrillus Alex. explanabat* (*opp. t. 2. pag. 88.*), *in quo quidem legitur* οἱ νομῖς αὐτῆς, *cur sic verterit interpres noster difficile admodum reperies.*

(2) *Aegyptii Translatores Sacror. Codd. hoc futuro pro tempore praesente usi sunt non semel.*

[9] πει ⲁⲉ ⲉⲣⲟⲧⲛ ⲉⲧⲃⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲧⲥⲁⲡⲧ ⲧⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗⲃⲓⲧⲁⲁⲧⲥ ⲉⲡⲡⲁ-
ⲣⲱⲡ ⲉⲣⲟⲧⲛ ⲉⲛϥ :
ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν (al. *ἐγγίζωμεν*) *τῷ Θεῷ.* Hebr. 7, 19.

[3] ⲏⲧⲛⲥⲟⲟⲧⲛ ⲁⲛ ⲉⲉ ⲉⲕⲡⲁⲉⲓ ⲧⲱⲛ . . .
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις Ioh. 14, 5. . . .
. . . ⲉⲧⲃⲉ ⲟⲧ ⲉⲕⲡⲁⲟⲧⲟⲡⲣⲕ ⲡⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ :
. . . *τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν;* Ibid. 14, 22.

[4] ⲉⲧⲉⲕⲡⲁⲧⲛⲓϥ :
τί . . . δώσεις; Gen. 15, 2.

[5] ⲟⲧⲛ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲗⲥⲟⲟⲧⲛ ⲙⲙⲟϥ ⲱ ⲧⲉⲥⲃⲓⲙⲓ ⲙⲛⲧⲉⲗⲡⲁⲱⲧⲟⲧⲁⲁ
ⲙⲡⲉⲣⲉⲓ :
τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; 1 Cor. 7, 16.

[6] ⲉⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁⲱⲉ ⲉⲃⲟⲧⲛ ⲉⲣⲟϥ ⲉⲣⲉⲧⲉⲡⲉⲁⲓⲙⲓ ⲛⲟⲧⲥⲛⲧⲁ ⲉϥⲥⲟⲡⲉ :
εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον Mar. 11, 2.

[7] ⲉϥⲡⲁⲙⲟⲧ :
ἤμελλεν ἀποθνήσκειν Ioh. 18, 32.

[8] ⲉⲃⲉ ⲡⲓⲙⲉⲧⲥⲉⲡⲉⲛⲧ ⲛⲧⲉⲫⲁⲓ ⲙⲡⲉⲛⲛⲟⲧϥ : ⲇⲉⲛ ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉϥ-
ⲡⲁⲱⲡⲓ ⲉⲣⲟⲛ ⲏⲇⲛⲧⲟⲧ :
διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν ἐν οἷς ἐπισκέψεται (C. Vatic.) *ἡμᾶς.* Luc. 1, 78.

[9] ⲡⲛⲟⲧⲧⲉ ⲉⲛ ⲧⲉⲥⲙⲛⲧⲉ ⲛⲉⲥⲡⲁⲕⲓⲁ ⲁⲛ :
ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται Ps. 45, 6.

[10] ⲙⲡⲉⲣϥ ⲛⲟⲧⲯⲩⲭⲏ ⲛⲛⲓⲟⲛⲣⲓⲟⲛ ⲉⲥⲡⲁⲟⲧⲟⲡⲣⲕ ⲡⲁⲕ ⲉⲃⲟⲗ :
μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι Ps. 73, 19.

[11] ⲡⲁⲓ ⲛⲧⲁⲧⲯⲁⲍⲉ ⲛⲁⲁⲩ : ⲍⲉ ⲓⲥⲁⲁⲕ ⲉⲧⲡⲁⲙⲟⲧⲧⲉ (1) ⲡⲁⲕ
ⲉⲟⲧⲥⲡⲉⲣⲙⲁ :
φρὸς ὃν ἐλαλήθη· ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· Hebr. 11, 18.

[12] ⲁϥⲯⲁⲡⲁⲧ ⲉⲃⲉⲡⲥⲁⲃⲉⲟⲩ ⲉⲧⲡⲁⲙⲟⲧ :
ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, Ps. 48, 11.

[13] ⲉⲱⲃ ⲡⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲉⲭⲁⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲛⲓⲱⲙⲣⲓ ⲛⲧⲉⲡⲓⲣⲱⲙⲁⲓ ⲛⲓⲙⲟⲃⲓ ⲛⲉⲙ
ⲡⲓⲃⲉⲟⲧⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲟⲧⲡⲁⲃⲉⲟⲧⲁ ⲙⲙⲱⲟⲩ :
πάντα ἀφιθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· Mar. 3, 28.

(1) Cf. paragraph. IX. inf. de *passivo-impersonali forma.*

7. Quod si eadem vox ⲡⲁ subjungatur praesenti *anteriori* seu *imperfecto* ⲡⲉⲓ T. ⲡⲁⲓ M. et B. (§. VI. n. 3.) exurget inde praeteritum *anterius* seu *plusquam perfectum* (1) ⲡⲉⲓⲡⲁ, ⲡⲁⲓⲡⲁ *eram-veniens-ab-existendo* nempe *fueram*:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲉⲓⲡⲁ [1]	ⲡⲁⲓⲡⲁ [2]	ⲡⲁⲓⲡⲁ	fueram.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲛⲡⲁ [3]	ⲡⲁⲛⲡⲁ	ⲡⲁⲛⲡⲁ	fueramus.
2.	singul.	mascul.	ⲡⲉⲕⲡⲁ	ⲡⲁⲕⲡⲁ [4]	ⲡⲁⲕⲡⲁ	fueras.
		fem.	ⲡⲉⲣⲉⲡⲁ	ⲡⲁⲣⲉⲡⲁ	ⲡⲁⲗⲉⲡⲁ vel ⲡⲁⲗⲉⲡⲉ	fueras.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲣⲉⲧⲛ̄ⲡⲁ	ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲡⲁ [5]	ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲡⲡⲁ vel ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲡⲡⲉ	fueratis.
3.	singul.	mascul.	ⲡⲉⲩⲡⲁ [6]	ⲡⲁⲩⲡⲁ	ⲡⲁⲩⲡⲁ	fuerat ille.
		fem.	ⲡⲉⲥⲡⲁ	ⲡⲁⲥⲡⲁ	ⲡⲁⲥⲡⲁ	fuerat illa.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲧⲡⲁ [7]	ⲡⲁⲧⲡⲁ [8]	ⲡⲁⲧⲡⲁ	fuerant illi, illae.

[1] ⲡⲉⲓⲡⲁⲁⲡⲓϫⲉ ⲁⲙⲙⲱⲧⲛ̄:
ἐντεσχόμην ὑμῶν Act. 19, 14.

[2] ⲡⲁⲓⲡⲁⲓⲛⲓ ⲛⲧⲁⲁⲓϫ ⲉϩⲣⲏⲓ ⲉϩⲉⲛ ⲡⲛⲉⲧⲃⲟϩϩⲉⲁ ⲁⲙⲙⲱⲟⲩ:
ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπίβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου Ps. 80, 15.

[3] ⲛⲉⲛⲡⲁⲧⲁⲁϥ ⲉⲧⲟⲟⲧⲕ ⲁⲛ:
οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτὸν. Ioh. 18, 30.

[4] (ⲉⲓⲟⲧⲟⲥϥ) ⲡⲁⲕⲛⲁϫⲁⲧ:
κεινόν με ἐξαπέστειλας (ἄν) · Gen. 31, 42.

[5] (ϩⲁⲣⲃⲱϧ ⲁⲃⲣⲁⲁⲙ) ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲡⲁⲁⲓⲧⲟⲩ·
τὰ ἔργα τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν. Ioh. 8, 39.

[6] ⲉⲡⲉ ⲟⲩⲡⲣⲟϥⲏⲧⲏⲥ ⲡⲉ ⲡⲁⲓ ⲡⲉⲩⲡⲁⲉⲓⲙⲉ ⲍⲉ ⲟⲩ ⲧⲉ · · · ⲧⲉⲓⲥ-ϩⲓⲙⲉ:
οὗτος εἰ ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς . . . ἡ γυνὴ Luc. 7, 39.

[7] ⲉⲡⲉ ⲛⲧⲁⲧⲥⲟⲧⲱⲡⲥ ⲧⲁⲣ ⲛⲉⲧⲡⲁⲥⲧⲁⲧⲣⲟⲥⲟⲩ ⲇⲛ ⲁⲙⲍⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲡⲉ-ⲟⲟⲩ:

(1) Id tempus aequiparari quoque potest futuro *imperfecto* graecorum, quod per particulam *potentialem* ἂν exprimere solent.

εἰ γὰρ ἔγνωσαν ; οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. 1 Cor. 2, 8.

[6] ⲡⲁⲧⲡⲁⲕⲉⲣⲃⲱⲣⲕ : τοῦ ἂν ἀπερρίφης ; Abd. 5.

8. Eadem forma aucta voce ⲡⲉ, nomine *qualitatis* vel etiam subjecto propositionis interposito, tempus *imperfectum posterius* constituit ⲙⲉⲧⲡⲁ ... ⲡⲉ T., ⲡⲁⲓⲡⲁ ... ⲡⲉ M. B. *ego-jens-eram*, sive *praesto-eram-ad-existendum* (ital. *io era sull' andare ad essere*) i. e. *futurus eram*. Hoc itaque pacto conjugatur :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲙⲉⲧⲡⲁ... ⲡⲉ [1]	ⲡⲁⲓⲡⲁ... ⲡⲉ [2]	ⲡⲁⲓⲡⲁ ... ⲡⲉ	futurus eram.
	plur.	comm.	ⲛⲉⲛⲡⲁ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲛⲡⲁ ... ⲡⲉ [3]	ⲡⲁⲛⲡⲁ ... ⲡⲉ	futuri eramus.
2.	singul.	mascul.	ⲛⲉⲕⲡⲁ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲕⲡⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲕⲡⲁ ... ⲡⲉ	futurus eras.
		fem.	ⲡⲉⲣⲉⲡⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉⲡⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲗⲉⲡⲁ, vel ⲡⲁⲗⲉⲡⲉ ... ⲡⲉ	futura eras.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲣⲉⲧⲛⲡⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁ ... ⲡⲉ [4]	ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲡⲡⲁ, vel ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲡⲡⲉ ... ⲡⲉ	futuri, futurae eratis.
3.	singul.	mascul.	ⲛⲉϥⲡⲁ... ⲡⲉ [5]	ⲡⲁϥⲡⲁ ... ⲡⲉ [6]	ⲡⲁϥⲡⲁ ... ⲡⲉ	futurus erat.
		fem.	ⲛⲉⲥⲡⲁ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲥⲡⲁ ... ⲡⲉ [7]	ⲡⲁⲥⲡⲁ ⲡⲉ ...	futura erat.
	plur.	comm.	ⲛⲉⲧⲡⲁ... ⲡⲉ [8]	ⲡⲁⲧⲡⲁ ... ⲡⲉ [9]	ⲡⲁⲧⲡⲁ ... ⲡⲉ	futuri, futurae erant.

[1] ⲉⲃⲏⲗ ϩⲉ ⲛⲉⲕⲙⲟⲙⲟⲥ ⲟ ⲙⲙⲉⲗⲉⲧⲏ ⲡⲁⲓ ⲙⲉⲡⲁⲧⲁⲕⲟ ⲙⲉ ϩⲛ̄ ⲡⲁ-ⲟⲃⲃⲓⲟ : εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου Ps. 118, 92.

[2] ⲛⲟⲟⲕ ⲉⲡⲁⲓⲡⲁ.ⲥⲟⲟⲃⲉⲕ ⲙⲉ : ⲟⲛ ϩⲉ ⲡⲁⲓⲡⲁⲧⲁⲡ.ⲥⲟⲥ ⲙⲉ :

σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιεποιησάμην. Num. 22, 33.

[3] ⲡⲁⲡⲡⲁⲧⲏⲉ ⲡⲁⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ:
οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Ioh. 18, 30.

[4] ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲁⲣⲁϩ ⲉⲣⲟⲓ ϩⲱ ⲡⲉ:
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί. Ioh. 5, 46.

[5] ⲛⲉⲩⲡⲁⲣⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉ ⲛⲉⲧⲁⲓⲕⲁⲁⲧ ⲉⲃⲱⲧϩ ⲉⲡⲉⲩⲛⲓ:
ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Matth. 24, 43.

[6] ⲡⲓⲛⲏⲃⲏⲓ ... ⲡⲁⲩⲡⲁⲣⲱⲓⲥ ⲡⲉ:
ὁ οἰκοδεσπότης ... ἐγρηγόρησεν ἄν ibid.

[7] ⲡⲁⲥⲡⲁⲙⲟⲩ ⲧⲁⲣ ⲡⲉ:
(ἡ Ῥαχὴλ) ἀπέθνησκε γάρ· Gen. 35, 18.

[8] ⲡⲉⲧⲡⲁⲃⲱ ⲛⲓⲙⲁⲛ ⲡⲉ:
μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· 1 Ioh. 2, 19.

[9] ⲡⲁϩⲧⲡⲉⲣⲉⲧⲏⲥ ⲡⲁⲧⲡⲁϯ ⲉϩⲣⲏⲓ ⲉϩⲱⲓ ⲡⲉ:
οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο· Ioh. 18, 36.

9. Demum praepositione ⲛⲧⲉⲣⲉ *quando* vel *ex quo* voci temporis primarii ⲉⲓ praefixa, contractisque duobus ⲉⲉ in ⲉ atque ⲉⲟⲧ in ⲟⲧ, *praesens anterius definitivum* gignitur *periodicum* appellandum, dialectis thebanae et baschmuricae tantummodo proprium, e. gr. ⲛⲧⲉⲣⲉⲓ *ex quo fui*, vel *statim ac fui*, cujus ἀπόδοσις implicita aut explicita est *e vestigio* .... Pro memphitica vero dialecto idem tempus exprimitur conjunctione ⲉⲧ praeterito indefinito ⲁⲓ praefixa; prout in sequenti paradigmate.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲛⲧⲉⲣⲉⲓ [1]	ⲉⲧⲁⲓ [2]	ⲛⲧⲉⲗⲉⲓ	ex quo (vel quando) fui.
	plur.	comm.	ⲛⲧⲉⲣⲛ̀ [3]	ⲉⲧⲁⲛ [4]	ⲛⲧⲉⲗⲉⲛ	ex quo fuimus.
2.	singul.	mascul.	ⲛⲧⲉⲣⲉⲕ [5]	ⲉⲧⲁⲕ	ⲛⲧⲉⲗⲉⲕ	ex quo fuisti.
		fem.	ⲛⲧⲉⲣⲉ [6]	ⲉⲧⲁⲣⲉ	ⲛⲧⲉⲗⲉ	ex quo fuisti.
	plur.	comm.	ⲛⲧⲉⲣⲉⲧⲉⲧⲛ̀ [7]	ⲉⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲛⲧⲉⲗⲉⲧⲉⲧⲉⲛ [8]	ex quo fuistis.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
3.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉϥ [9]	ⲉⲧⲁϥ [10]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉϥ [11]	ex quo ille fuit.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲥ [12]	ⲉⲧⲁⲥ [13]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲥ	ex quo illa fuit.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉ-ⲣⲟⲩ [14]	ⲉⲧⲁⲩ [15]	ⲛ̀ⲧⲉ-ⲗⲟⲩ [16]	ex quo illi, illae fuerunt.

[1] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲓ ⲉⲃⲣⲁⲓ ⲉⲧⲉⲧⲣⲱⲁⲥ ⲉⲡⲉⲧⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲛ̀ⲛⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ . . .
ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ . . . 2 Cor. 2, 12.

[2] ⲉⲧⲁⲓⲱϣ ⲉⲃⲣⲏⲓ ⲟⲧⲃⲏϥ ⲁϥⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲣⲟⲓ :
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέ μου· Ps. 21, 25.

[3] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲏⲉⲓ ⲉⲃⲣⲁⲓ ⲉⲧⲙⲁⲕⲉⲇⲟⲛⲓⲁ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ϫⲉⲗⲁⲁⲧ ⲛ̀ⲛⲓⲟⲧ-ⲛⲉⲥ :
ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἴσχηκεν ἄνεσιν ἡ σαρξ ἡμῶν· 2 Cor. 7, 5.

[4] ϩⲟⲧⲉ ⲉⲧⲁⲛϣⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲣⲱⲙⲏ :
ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ῥώμην· Act. 28, 16.

[5] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲕϣⲗⲏⲗ ⲛ̀ⲧⲟⲕ ⲙⲁⲓ ⲧⲉⲕϣⲉⲗⲉⲉⲧ ⲥⲁⲣⲣⲁ . . . .
ὅτι προσηὐξω σὺ καί ἡ νύμφη σου Σάῤῥα . . . Tob. 12, 12.

[6] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲟⲧⲉⲣⲙⲁⲗ ⲡⲁⲧ ⲉⲣⲟϥ . . .
ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις . . . Luc. 22, 56.

[7] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲟⲩⲣⲡ ⲛⲥⲱⲓ ⲁⲓⲉⲓ ⲛⲟⲩⲉϣ ⲏⲗⲟⲓⲃⲉ (1) .
διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς. Act. 10, 29.

[8] ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲡⲓ (l. ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲧⲉⲧⲉⲡⲓ) ⲙ̀ⲡⲥⲱⲧⲉⲙ ⲙ̀ⲡϕ̀ ⲉⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧⲉⲛ ⲁⲧⲉⲧⲉⲡϣⲁⲡϥ ⲉⲗⲁⲧⲉⲛ ⲛⲟⲩϣⲉϩⲓ ⲏⲗⲓⲱⲙⲓ :
παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων· 1 Thess. 2, 13.

[9] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉϥⲡⲁⲧ ϩⲉ ⲏⲃⲓ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ϩⲉ ⲁⲡⲓⲏⲃⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲣⲱ-ⲙⲉ ⲁϣⲁⲓ ⲉⲓϫⲏ ⲡϫⲁϩ . . .
ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς . . . Gen. 6, 5.

[10] ϕⲁⲓ ⲡⲓⲉⲡⲕⲓ ⲉⲧⲁⲩϣⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲣⲟϥ :

(1) Ad literam: *ideo ex quo fuistis accersentes me, veni absque praetextu.*

οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ· Ps. 33, 7.

[11] ⲉϥ ⲧⲁⲣ ⲡⲁϩⲓⲏ ⲧϧⲓⲛⲓ ⲉⲡⲉϥⲓⲱⲧ ⲛⲧⲉⲗⲉϥⲧⲱⲓⲛⲧ ⲉⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ⲛⲃⲓ ⲙⲉⲗⲭⲓⲥⲉⲇⲉⲕ:

ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ μελχισεδέκ· Hebr. 7, 10.

[12] ⲛⲧⲉⲣⲉⲥϫⲉ ⲙⲁⲓ ⲁⲥⲃⲱⲕ ⲁⲥⲙⲟⲧⲧⲉ ⲉⲙⲁⲣⲓⲁ ⲧⲉⲥⲥⲱⲡⲉ:

ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· Ioh. 11, 28.

[13] ⲙⲁⲓ ⲉⲧⲁⲥϫⲟⲧⲟⲩ ⲁⲥⲱⲉ ⲡⲁⲥ ⲁⲥⲙⲟⲧϥ ⲉⲙⲁⲣⲓⲁ ⲧⲉⲥⲥⲱⲡⲉ:

ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· Ioh. 11, 28.

[14] ⲛⲧⲉⲣⲟⲧⲉⲓ ⲃⲉ ⲱⲁⲣⲟⲩ ⲛⲃⲓ ⲛⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ ⲁⲧⲥⲉⲡⲥⲱⲡⲉ:

ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρῖται, ἠρώτων αὐτόν· Ioh. 4, 40.

[15] ⲉⲧⲁⲧⲓ ⲫⲁⲣⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ ⲁⲧϧⲟ ⲉⲣⲟⲩ:

ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν· Ioh. 4, 40.

[16] ⲛⲧⲉⲗⲟⲧⲡⲱⲱⲙⲓ ⲅⲁⲣ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲙⲉⲧⲟⲧⲡⲓⲃ ⲫⲁⲡⲉ ⲁⲡ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉⲟⲧⲡⲱⲱⲙⲓ ⲱⲱⲡⲓ ⲙⲡⲕⲉⲡⲟⲓⲟⲥ:

μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐκ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται· Hebr. 7, 12.

10. Quae sequuntur tempora fluunt a primario ⲁⲓ. Agmen ducit praeteritum *definitivum*, quod per ⲱ intensivum (sup. cap. V. §. III. num. 10.) praepositum ⲁⲓ, praet. *indefinito*, componitur tali pacto: ⲱⲁⲓ *ego fui*, ⲱⲁⲕ *tu fuisti* etc. Ubi animadvertendum est aegyptiaci sermonis indolem ita esse comparatam ut per praeteritum *definitivum* is actus exprimatur qui, more aliorum quidem idiomatum, praesenti tempore conveniat, sed quum id novum non sit, immo crebro fieri soleat, ad praeteritum reducitur, exgr. ⲱⲁⲓ ⲉϩⲟⲧⲡ *ingredi soleo*, vel *ingressus sum* (1); quod exemplis aliquot patebit paradigmati subjiciendis:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲱⲁⲓ [1]	ⲱⲁⲓ [2]	ⲱⲁⲓ	fui.
	(plur.	comm.	ⲱⲁⲛ	ⲱⲁⲛ	ⲱⲁⲛ	fuimus.
2.	(singul.	mascul.	ⲱⲁⲕ	ⲱⲁⲕ [3]	ⲱⲁⲕ	fuisti.
	(	fem.	ⲱⲁⲣⲉ	ⲱⲁⲣⲉ [4]	ⲱⲁⲗⲉ	fuisti.

(1) Cf. *Peyron Lexicon* pag. 45.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.	(plur.	comm.	ϣⲁρε-ⲧⲛ	ϣⲁρε-ⲧⲉⲛ [5]	ϣⲁⲗε-ⲧⲉⲛ	fuistis.
3.	(singul.	mascul.	ϣⲁϥ [6]	ϣⲁϥ [7]	ϣⲁϥ [8]	fuit ille.
	(	fem.	ϣⲁⲥ [9]	ϣⲁⲥ [10]	ϣⲁⲥ	fuit illa.
	(plur.	comm.	ϣⲁⲩ [11]	ϣⲁⲩ [12]	ϣⲁⲩ	fuerunt illi, illae.

[1] ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉⲧⲉϥⲧⲟⲓ ⲉⲧⲟⲟⲧ ⲁⲧⲱ ϣⲁⲓⲧⲁⲁϥ ⲡⲓⲉ̀ϧⲟⲧⲁⲱϥ :
ἐμοὶ παραδίδοται, καὶ ᾧ ἐὰν βίλω δίδωμι αὐτὴν. Luc. 4, 6.

[2] ⲡⲛⲉ̀ϣⲁⲓⲙⲉⲡⲣⲓⲧⲟⲩ ϣⲁⲓⲥⲁϩⲱⲟⲩ :
ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω, Apoc. 3, 19.

[3] ϣⲁⲕⲟⲧⲱⲡ ⲛ̀ⲛⲉⲕⲭⲓⲭ ϣⲁⲕⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲡⲭⲁⲓ ⲙⲡⲉⲃⲉⲡ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲉⲡ ⲟⲩϯ-ⲙⲁϯ :
ἀνοίγεις σου τὰς χεῖράς (Cod. Vat.) *σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.* Ps. 144, 16.

[4] ⲡⲛⲉⲧϣⲁⲣⲕⲟⲗϩ (l. ϣⲁⲣⲉⲕⲟⲗϩ) ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩⲧ (1) :
περιβόλαια ἐγένετό σοι. Ezech. 27, 7.

[5] ϣⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲉ̀ⲓⲙⲓ ⲭⲉ ⲉϥϩⲉⲛⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓϣⲱⲙ :
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. Matth. 24, 32.

[6] ϣⲁϥⲭⲟⲟⲥ . . . (2)
λέγει (*γὰρ* . . . 2 Cor. 6, 2.

[7] ⲡⲓⲟⲙⲙⲓ ⲭⲉ ⲛ̀ⲟⲟϥ ϣⲁϥϣⲉⲛϩⲛⲧ ⲟⲩⲟϩ ϣⲁϥϯ.
ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει καὶ δίδωσιν Ps. 36, 21.

[8] ϣⲁϥⲃⲓ ⲡϣⲁⲣⲉⲡ ⲭⲉ ⲉⲩⲉ̀ⲧⲁϩⲁ ⲡⲓⲉⲉ ⲥⲡⲁⲧ ⲉ̀ⲗⲉⲧϥ.
ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ Hebr. 10, 9.

[9] ⲁⲧⲱ ⲥϣⲁⲛϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟⲥ ϣⲁⲥⲙⲟⲧⲧⲉ ⲉ̀ⲡⲉⲥϣⲃⲉⲉⲣ :
καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας, Luc. 15, 9.

[10] ⲉ̀ⲣⲡⲓ ⲉ̀ϧⲉⲡ ⲧⲉⲥⲡⲁϩⲣⲓ ϣⲁⲥⲱϧ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :
ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν Isa. 26, 17.

[11] ⲛ̀ⲕⲉⲟⲧⲣⲟⲟⲣ ϣⲁⲧⲉⲓ ⲛ̀ⲥⲉⲗⲉϧϩ ⲡⲉⲩⲥⲁϣ :
καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Luc. 16, 21.

[12] ⲡⲓϣⲉⲡⲧⲁⲧⲥⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫⲣⲱⲙⲓ ϣⲁⲧⲥⲱⲟⲩⲧⲧⲉⲡ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲉⲡ ⲡⲃⲟ-ⲉⲓⲥ :
παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται Ps. 36, 23.

(1) Prosse : *quae induere soles* (amicula).
(2) I. e. *legi solet*, dictum prope Isa. 49, 8.

11. Aucto vero ab initio hoc praeterito vocula ⲡⲉ, aliud *praeteritum definitivum* existit ⲡⲉⲩⲁⲓ *eram tunc*; cujus, etsi non admodum obvil in textibus, hic ponimus paradigma juxta analogiam digestum:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲉⲩⲁⲓ	ⲡⲉⲩⲁⲓ[1]	ⲡⲉⲩⲁⲓ	eram tunc.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲩⲁⲛ	ⲡⲉⲩⲁⲛ	ⲡⲉⲩⲁⲛ	eramus tunc.
2.	singul.	mascul.	ⲡⲉⲩⲁⲕ	ⲡⲉⲩⲁⲕ	ⲡⲉⲩⲁⲕ	eras tunc.
		fem.	ⲡⲉⲩⲁⲣⲉ	ⲡⲉⲩⲁⲣⲉ	ⲡⲉⲩⲁⲗⲉ	eras tunc.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲩⲁ-ⲣⲉⲧⲛ̀	ⲡⲉⲩⲁ-ⲣⲉⲧⲉⲛ	ⲡⲉⲩⲁ-ⲗⲉⲧⲉⲛ	eratis tunc.
3.	singul.	mascul.	ⲡⲉⲩⲁϥ	ⲡⲉⲩⲁϥ	ⲡⲉⲩⲁϥ	erat ille tunc.
		fem.	ⲡⲉⲩⲁⲥ	ⲡⲉⲩⲁⲥ	ⲡⲉⲩⲁⲥ	erat illa tunc.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲩⲁⲩ	ⲡⲉⲩⲁⲩ[2]	ⲡⲉⲩⲁⲩ	erant illi, illae tunc.

[1] ⲡⲉⲩⲁⲓⲉⲣⲙⲉⲗⲉⲧⲁⲛ ⲟⲣⲟⲕ ⲡⲉ ⲛⲡⲛⲁⲩ ⲛⲧⲉ ⲫⲁⲛⲧⲟⲟⲩⲓ̀:
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· Ps. 62, 7.

[2] ⲟⲩⲱⲛ ⲁϥⲩⲁⲛⲁⲃⲱⲧⲉⲃ ⲛⲥⲱⲟⲩ ⲧⲟⲧⲉ ⲉⲩⲁⲧⲕⲱϯ (l. ⲡⲉⲩⲁⲧⲕⲱϯ) ⲛⲥⲱϥ:
ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν· Ps. 77, 34.

12. Tertium denique *praeteritum definitivum*, quod *periodicum* appellari placuit, ortum ducit et ipsum a primario ⲁⲓ, ⲁⲕ, ⲁⲣⲉ etc. subsequente ⲡⲁ *veniens*, ita quidem ut pressiorem sensum habeat hujusmodi: ⲁⲓ-ⲡⲁ *fui-veniens-ab-existendo* ... i. e. *quum fuissem*, vel *tandem fuissem* (1), quod aeque resolvi potest in *futurum relativum*, ex. gr. Marc. 11, 13. in textu memph. dicitur, Dominum N. venisse ad arborem ficulneam ⲍⲉ ⲁϥⲡⲁⲍⲉⲁⲩ ⲏⲗⲓ *num invenisset*, vel *inventurus ne fuisset tandem aliquid* εἰ ἄρα εὑρήσει τι.

(1) Non desunt exempla in Sacrorum LL. aegyptiacis translationibus, memphitica praesertim, *futurum* Graecorum per hanc formam effertatis.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲓⲙⲁ	ⲁⲓⲙⲁ	ⲁⲓⲙⲁ	...fuissem.
	(plur.	comm.	ⲁⲓⲙⲁ[1]	ⲁⲓⲙⲁ	ⲁⲓⲙⲁ	...fuissemus.
2.	(singul.	mascul.	ⲁⲕⲙⲁ	ⲁⲕⲙⲁ	ⲁⲕⲙⲁ	...fuisses.
	(	fem.	ⲁⲣⲉⲙⲁ	ⲁⲣⲉⲙⲁ	ⲁⲗⲉⲙⲁ	...fuisses.
	(plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲏⲙⲁ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲙⲙⲁ	ⲁⲗⲉⲧⲉⲙⲙⲁ	...fuissetis.
3.	(singul.	mascul.	ⲁϥⲙⲁ	ⲁϥⲙⲁ[2]	ⲁϥⲙⲁ	...fuisset ille.
	(	fem.	ⲁⲥⲙⲁ	ⲁⲥⲙⲁ	ⲁⲥⲙⲁ	...fuisset illa.
	(plur.	comm.	ⲁⲧⲙⲁ	ⲁⲧⲙⲁ[3]	ⲁⲧⲙⲁ	...fuissent illi, illae.

[1] ⲏⲧ ⲁⲙⲁⲁⲩ :
ἃ εἰργασάμεθα· 2 Ioh. 8.

[2] ϥⲁⲓⲟⲩⲱ ⲉⲃⲟⲗ ⲟⲧⲟϥ ϥⲉⲙⲓ ⲁⲛ ⲍⲉ ⲁϥⲙⲁⲟⲟⲩⲱⲧⲟⲩ ⲙⲙⲁⲓ :
θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει (συνάξει C. Vat. *) αὐτά.* Ps. 38, 7.

[3] ϩⲁⲣⲁ ⲁⲧⲙⲁⲟⲩⲁⲕⲧⲉⲛ ⲉⲙⲙⲟⲛ :
ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· Ps. 123, 3.

β. Tempus compositum modi *Subjunctivi.*

13. Unicum est atque a primario † prognatum : cumque a praesente *definitivo* indicativi (§. II. num. 1.) et a praepositione *ⲙ quod* (ital. *che*) coalescat, *praesens* idcirco *definitivum* subjunctivi constituendum, cujus quidem conjugatio est hujusmodi:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M. B.	
1.	(singul.	comm.	ⲙ†	ⲙ†	sim.
	(plur.	comm.	ⲙⲧⲛ̄[1]	ⲙⲧⲉⲛ[2]	simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲙⲛ[3], ⲙⲕ[4]	ⲙⲕ	sis.
	(	fem.	ⲙⲧⲉ	ⲙⲧⲉ[5]	sis.
	(plur.	comm.	ⲙⲧⲉⲧⲛ̄[6]	ⲙⲧⲉⲧⲉⲛ[7]	sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲙϥ[8]	ⲙϥ[9]	sit ille.
	(	fem.	ⲙⲥ[10]	ⲙⲥ[11]	sit illa.
	(plur.	comm.	ⲙⲛⲉ[12]	ⲙⲛⲉ[13]	sint illi, illae.

[1] ϫεκας εϩιμοτ ⲙⲡⲁϩρⲁ ⲡⲧⲟⲃⲉ ⲛⲧⲙⲟⲧⲱⲧⲛ̄ (l. ⲛⲧⲙⲱⲧⲛ̄) ⲉⲣⲏ ⲧⲁⲓⲕⲁⲓⲟⲥⲩⲛⲏ :

ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν 1 Petr. 2, 24.

[2] ⲙⲁⲣⲉⲡⲣⲁϣⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲧⲉⲡⲟⲉⲗⲏⲗ :

χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα· Apoc. 19, 7.

[3] ⲉⲕⲉϫⲓⲧⲟⲩ ⲉϩⲟⲩⲛ ⲉⲧⲕⲓⲃⲱⲧⲟⲥ ⲛⲧⲥⲁⲡⲟⲩϣⲟⲩ ⲛⲓⲙⲁⲕ :

εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφῃς μετὰ σαυτοῦ· Gen. 6, 19.

[4] ϫⲓϩⲁⲡ ⲟⲩⲃⲉ ⲧⲛⲟⲗⲓⲥ ⲛⲧⲉⲥⲡⲱⲱⲛϥ ⲁⲧⲱ ⲛⲕⲟⲧⲱⲛⲉ ⲛⲁⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲉⲁⲡⲟⲙⲓⲁ ⲧⲛⲟⲩ : ⲛⲕⲉⲟⲟⲥ :

εἰ κρινεῖς (Cod. Vat.) *τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς·* Ezech. 22, 2. 3.

[5] ϫⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉⲉⲣϥⲙⲉⲥⲧⲉ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲧⲉⲃⲓⲱⲙⲓ :

ὅπως μνησθῇς (Ἰερουσαλὴμ) *καὶ αἰσχυνθῇς·* Ezech. 16, 63.

[6] ⲛⲧⲉⲧⲛⲧⲁⲙⲉⲥⲉⲧⲉ ⲉⲃⲟⲟⲥ ⲛⲣⲉⲛⲧⲧⲛⲧⲧⲏ ⲁⲥ : ⲟⲩⲛⲧⲁⲣ ⲁⲙⲁⲧ ⲁⲛⲉⲡⲉⲓⲱⲧ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ :

μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ· Matth. 3, 9.

[7] ⲛⲧⲉⲧⲉⲡⲉⲣⲡⲉⲃⲁϩⲉ :

να βιώσητε· Prov. 9, 6.

[8] ⲙⲛ ϩⲁⲡⲥ ⲁⲛ ⲉⲧⲣⲉⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ϣⲛ̄ ⲡⲁⲓ ⲁⲧⲱ ⲛⲉϥⲃⲱⲕ ⲉⲣⲟⲧⲛ ⲉⲡⲉϥⲉⲟⲟⲩ :

οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσιλθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ ; Luc. 24, 26.

[9] ϩⲱⲥ ⲛⲉϥⲉⲓⲙⲓ ⲁⲛ ⲛⲟⲟⲩ.

ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. Mar. 4, 27.

[10] ⲛⲥⲟⲕⲓⲉⲥ ⲧⲡⲁⲣⲁⲃⲟⲗⲏ ⲉⲛ̄ ⲧⲡⲩⲡⲏ ⲙⲙⲟⲟⲩ :

ἐβαπτίζετο (τ. ε. *ὡς βαπτίζηται*) *ἐν τῇ παραμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος.* Iudith 12, 7.

[11] ϫⲓⲙⲁ ⲛⲥⲉⲁⲓ ⲛⲁⲉ ⲉⲧⲕⲱⲡ ⲛⲧⲉ ⲑⲏⲣⲓⲟⲛ :

ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου· Apoc. 13, 15.

[12] ⲡⲉⲧⲣⲟⲧⲉ ⲅⲁⲣ ⲉⲛⲧⲉϥ ⲉⲙⲡⲗⲁⲟⲥ ⲙⲙⲏⲟⲧⲉ ⲛⲥⲉⲣⲓⲱⲡⲉ ⲉⲣⲟⲟⲩ :

ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. Act. 5, 26.

[13] ϫⲓⲙⲁ ⲛⲥⲉϣⲧⲉⲙϩⲉⲟⲩⲉ ⲉϧⲣⲁⲡ ⲉⲡϯ ⲛⲉⲙⲁ ϯⲥⲃⲱ :

ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. 1 Tim. 6, 1.

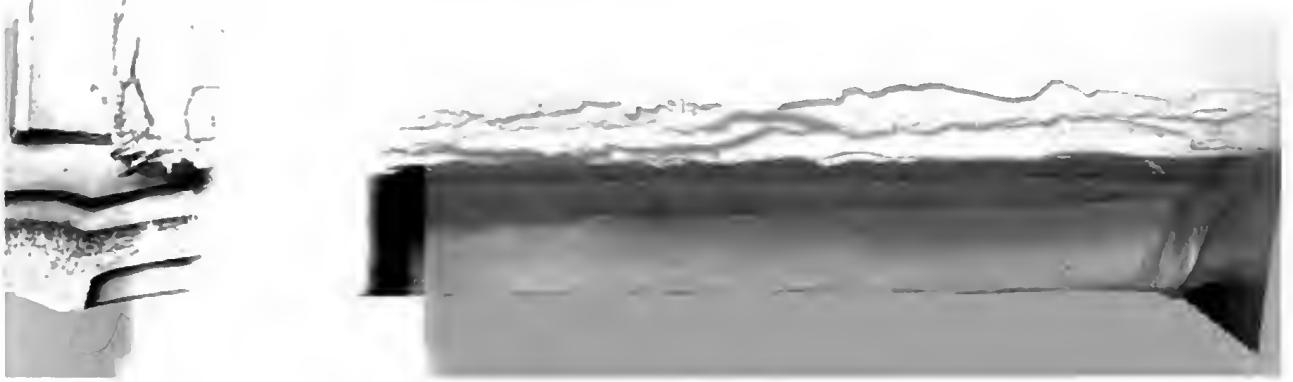

γ. Tempora composita modi *Hypothetici*.

14. Quatuor numerantur, a temporibus primariis †, ει, et ϩι oriunda. A † quidem duplex praesens *definitivum*, alterum praecedente conjunctione ϵγωπε T., ϵγωπ M., ϵγωπι B., *si*, *quando* ex. gr. ϵγωπε † *si*, *quando sim*; ϵγωπε c *si*, *quando sit illa* etc.; alterum post ϵρϣϩπ *si* eodem pacto collocatam, ex. gr. ϵρϣϩπ ϥ *si est ille*, ϵρϣϩπ τἰτ vel τϵπ *si sumus nos* etc. Utriusque conjugationem hic sistimus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ϵγωπε †	ϵγωπ †	ϵγωπι †	quando sim.
	plur.	comm.	ϵγωπε τἰν	ϵγωπ τϵν	ϵγωπι τϵν	quando simus.
2.	singul.	mascul.	ϵγωπε κ	ϵγωπ χ	ϵγωπι κ	quando sis.
		fem.	ϵγωπε τε	ϵγωπ τε	ϵγωπι τε	quando sis.
	plur.	comm.	ϵγωπε τετἰτ	ϵγωπ τετεπ[1]	ϵγωπι τετεπ	quando sitis.
3.	singul.	mascul.	ϵγωπε ϥ [2]	ϵγωπ ϥ	ϵγωπι ϥ [3]	quando sit ille.
		fem.	ϵγωπε c	ϵγωπ c	ϵγωπι c	quando sit illa.
	plur.	comm.	ϵγωπε ce	ϵγωπ ce	ϵγωπι ce [4]	quando sint illi, illae.

[1] ϵγωπ ἡτετϵποτωϣ : οτοπϣχοιι ϩιιωτϵπ ϵϩρϵοπἀπϵϥ πϵιιωοτ :
ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι Mar. 14, 7.

[2] ϵγωπε ϵϥϣἀπϩοοc ἡϭἰ πϩἰϩϩἀλ ϵοοοτ ϵϩρἀι ϵϩἰ πϵϥϩπτ:
ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Matth. 24, 48.

[3] ϵγωπι οτἀπ οτϵἀπ ϵοτἀπτηϥ (1) ϩιιϵτ ἡοτϵϩιιι ἡἀ-πιστος :

(1) Deest characteristica; neque enim constructio istiusmodi admitti illam, verum subintelligitur.

εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον· 1 Cor. 7, 12.

4 ϣωπι ⲁⲉ ⲥⲉⲟⲧⲱϣ ⲉⲓⲙⲓ ⲉⲧϣⲉⲍⲓ: ⲙⲁⲣⲟⲧϣⲉ ⲏⲧ ⲡⲉⲧϩⲉⲓ ⲉϩ ⲡⲉⲧⲏⲓ:

εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· 1 Cor. 14, 35.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ερϣⲁⲛ †	ερϣⲁⲛ †	ερϣⲁⲛ *vel* ελϣⲁⲛ †	si sim.
	plur.	comm.	ερϣⲁⲛ ⲧⲛ	ερϣⲁⲛ ⲧⲉⲛ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ⲧⲉⲛ	si simus.
2.	singul.	mascul.	ερϣⲁⲛ ⲕ	ερϣⲁⲛ ϫ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ⲕ	si sis.
		fem.	ερϣⲁⲛ ⲧⲉ	ερϣⲁⲛ ⲧⲉ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ⲧⲉ	si sis.
	plur.	comm.	ερϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲛ[1]	ερϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲉⲛ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲉⲛ	si sitis.
3.	singul.	mascul.	ερϣⲁⲛ ϥ	ερϣⲁⲛ ϥ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ϥ	si sit ille.
		fem.	ερϣⲁⲛ ⲥ	ερϣⲁⲛ ⲥ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ⲥ	si sit illa.
	plur.	comm.	ερϣⲁⲛ ⲥⲉ	ερϣⲁⲛ ⲥⲉ	ερϣⲁⲛ, ελϣⲁⲛ ⲥⲉ	si sint illi, illae.

[1] ερϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲛⲛⲕⲟⲧⲕ ⲉϩ ⲧⲙⲛⲧⲉ ⲛⲡⲉⲕⲗⲏⲣⲟⲥ:

ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων· Ps. 67, 14.

15. Tertium tempus est *praeteritum relativum* simul et *plusquam perfectum* compositum e praepositione ⲉⲡ, vel ⲉⲡⲉ *si*, atque ⲉⲓ et ⲁⲓ; hinc ⲉⲡⲉⲓ, pro ⲉⲡⲉ ⲉⲓ T. et B., ⲉⲡⲉ ⲁⲓ, et ⲉⲡⲁⲓ M. *si essem* vel *fuissem*, prout in subjecto paradigmate:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉⲡⲉⲓ	ⲉⲡⲉ ⲁⲓ[1], *vel* ⲉⲡⲁⲓ	ⲉⲡⲉⲓ	si essem *vel* fuissem.
	plur.	comm.	ⲉⲡⲉⲛ *vel* ⲉⲡⲛ	ⲉⲡⲉ ⲁⲛ, ⲉⲡⲁⲛ[2]	ⲉⲡⲉⲛ	si essemus, fuissemus.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
2.	singul.	mascul.	ⲉⲡⲉⲕ	ⲉⲡⲉ ⲁⲕ [3], ⲉⲡⲁⲕ	ⲉⲡⲉⲕ	si esses, fuisses.
		fem.	ⲉⲡⲉⲣⲉ	ⲉⲡⲉ ⲁⲣⲉ, ⲉⲡⲁⲣⲉ	ⲉⲡⲉⲗⲉ	si esses, fuisses.
	plur.	comm.	ⲉⲡⲉⲣⲉⲧⲏⲛ	ⲉⲡⲉ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, ⲉⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛ [4]	ⲉⲡⲉⲗⲉⲧⲉⲛ	si essetis fuissetis.
3.	singul.	mascul.	ⲉⲡⲉϥ [5]	ⲉⲡⲉ ⲁϥ [6], ⲉⲡⲁϥ	ⲉⲡⲉϥ	si esset, fuisset ille.
		fem.	ⲉⲡⲉⲥ	ⲉⲡⲉ ⲁⲥ, ⲉⲡⲁⲥ	ⲉⲡⲉⲥ	si esset, fuisset illa.
	plur.	comm.	ⲉⲡⲉⲧ	ⲉⲡⲉ ⲁⲧ [7], ⲉⲡⲁⲧ	ⲉⲡⲉⲧ	si essent, fuissent illi, illae.

[1] ⲉⲡⲉ ⲁⲓⲡⲁⲧ ⲉⲟⲧⲁⲗⲓⲕⲓⲁ ϩⲉⲛ ⲡⲁϩⲏⲧ:
ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου· Ps. 65, 18.

[2] ⲉⲡⲁⲣⲭⲏ ϩⲉⲛ ⲡⲉϩⲟⲟⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲙⲓⲟϥ:
εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν· Matth. 23, 30.

[3] ⲉⲡⲉ ⲁⲕⲟⲧⲱϣ ϣⲟⲧϣⲱⲟⲧϣⲓ: ⲡⲁⲓ ⲡⲁϯ ⲟⲛ ⲡⲉ:
εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· Ps. 50, 18.

[4] ⲉⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲙⲉⲓ ⲙⲙⲟⲓ ⲡⲉ: ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲡⲉⲣⲁϣⲓ ⲡⲉ:
εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν· Ioh. 14, 28.

[5] ⲉⲡⲉϥⲥⲟϯⲛ̀ ⲛ̀ⲑⲓ ⲡⲥⲟⲉⲓⲥ ⲙⲡⲛⲓ ⲍⲉ ⲉⲣⲉ ⲡⲣⲉϥⲭⲓ ⲟⲩ ⲉⲡⲓⲧ ⲉⲓⲛ ⲁϣ ⲛⲟⲩϫⲣϣⲉ:
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται· Matth. 24, 43.

[6] ⲉⲡⲉ ⲁϥⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛ̀ⲥⲱⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲉ ⲡⲁⲗⲁⲟⲥ: ⲟⲩⲟϩ ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ ⲉⲡⲉ ⲁϥ-ⲙⲱϣⲓ ⲙⲉ ⲉⲓ ⲡⲁⲙⲱⲓⲧ:
εἰ ὁ λαός μου, ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου εἰ (Cod. Vat.) ἐπορεύθη· Ps. 80, 14.

[7] ⲉⲡⲉ ⲁⲧⲥⲟⲧⲱⲛⲥ ⲅⲁⲣ: ⲡⲉⲧⲡⲁϩⲱϥ ⲉⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲱⲟⲧ ⲁⲡ ⲡⲉ:
εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἄν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· 1 Cor. 2, 8.

16. Quartum denique tempus compositum modi *hypothetici* constat eadem voce ⲉⲓ, subjuncta conjunctione ϣⲁⲛ *si*, ⲉⲛϣⲁⲛ thebaice et baschmu-

rice; atque ⲁⲓⲱⲁⲛ memphitice *si* vel *quando fuero*; quod *ἀοριστικὸν tempus* appellare possumus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉⲓⲱⲁⲛ[1]	ⲁⲓⲱⲁⲛ[2]	ⲉⲓⲱⲁⲛ[3]	si *vel* quando fuero.
	plur.	comm.	ⲛⲱⲁⲛ[4]	ⲁⲛⲱⲁⲛ[5]	ⲉⲛⲱⲁⲛ[6]	si, quando fuerimus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲕⲱⲁⲛ[7]	ⲁⲕⲱⲁⲛ[8]	ⲉⲕⲱⲁⲛ[9]	si, quando fueris.
		fem.	ⲉⲣⲉⲱⲁⲛ	ⲁⲣⲉⲱⲁⲛ	ⲉⲗⲉⲱⲁⲛ	si, quando fueris.
	plur.	comm.	ⲉⲣⲉⲧⲛ̄ⲱⲁⲛ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲱⲁⲛ[10]	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛⲱⲁⲛ	si, quando fueritis.
3.	singul.	mascul.	ⲉⲓⲱⲁⲛ[11]	ⲁⲓⲱⲁⲛ[12]	ⲉⲓⲱⲁⲛ	si, quando fuerit ille.
		fem.	ⲉⲥⲱⲁⲛ[13]	ⲁⲥⲱⲁⲛ[14]	ⲉⲥⲱⲁⲛ[15]	si, quando fuerit illa.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲱⲁⲛ[16]	ⲁⲧⲱⲁⲛ[17]	ⲉⲧⲱⲁⲛ[18]	si, quando fuerint illi, illae.

[1] ⲉⲓⲱⲁⲛⲧⲉ ⲓⲙⲙⲟ ⲛⲛⲁⲣⲭⲟⲛⲧⲁ ⲧⲛⲟⲩ:
ἐάν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου· 1 Cor. 13, 3.

[2] ⲉⲱⲱⲡ ⲁⲓⲱⲁⲛⲁⲱⲱⲓ ϩⲉⲛ ⲟⲓⲙⲛ̄ ⲛⲧϩⲏⲓⲃⲓ ⲙⲫⲓⲟⲩ:
ἐάν γαρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου· Ps. 22, 4.

[3] ⲉⲓⲱⲁⲛⲉⲧⲁⲩⲧⲉⲗⲓⲍⲉ . . . . . .
ἐάν γαρ εὐαγγελίζομαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· 1 Cor. 9, 16.

[4] ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲁⲉ ⲁⲧⲙⲉⲧⲉ ⲉⲣⲁⲓ ⲛⲣⲛⲧⲟⲩ ⲉⲧⲁⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲁⲉ: ⲛⲱⲁⲛ-ⲍⲟⲟⲥ:
οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν Matth. 21, 25.

[5] ⲛⲑⲱⲟⲩ ⲁⲉ ⲡⲁⲧⲙⲟⲕⲙⲉⲕ ⲛⲉⲣⲙⲓ ⲛⲣⲛⲧⲟⲩ ⲉⲧⲁⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲁⲉ: ⲉⲱⲱⲡ ⲁⲛⲱⲁⲛⲍⲟⲥ: ⲁⲉ ⲟⲧ ⲉⲃⲟⲗϩⲉⲛ ⲧⲫⲉ:
. . . . . ἐξ οὐρανοῦ· id.

[6] ⲉⲛⲱⲁⲛⲧⲙⲟⲧⲙⲁ ⲛⲧⲉⲛⲛⲁⲱⲱⲱⲧⲉⲛ:
οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα· 1 Cor. 8, 8.

[7] ⲉⲕⲱⲁⲛⲕⲉⲗⲍ ⲡⲉⲕⲙⲁⲕⲣ ⲁⲛ ⲡⲉ ⲛⲟⲉ ⲛⲟⲧⲕⲣⲓⲕⲟⲥ:
οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου· Isa. 58, 5.

[8] ϵϥèστωπϱ πάκ èβολ ϵϣωπ ⲁⲕϣⲁⲡῥι ⲁⲡⲓⲁⲧⲁθοπ πⲁϥ :
ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ· Ps. 48, 19.

[9] ϵϣωπι ⲁⲉ ⲁⲛ ⲉⲕϣⲁⲛⲧⲓ ⲁⲡⲉⲕⲉⲗⲓⲧⲁⲃⲓ :
ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς οὐχ ἥμαρτες· 1 Cor. 7, 28.

[10] ϵⲓⲡⲁ ⲁⲣⲉⲧⲉⲡϣⲁⲛⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲧⲥⲙⲏ ⲛⲧⲉ ϯⲥⲁⲗⲡⲓⲅⲅⲟⲥ :
ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· Dan. 3, 15.

[11] ϵϥϣⲁⲛ ⲡϩ ⲓⲧⲱⲟⲧⲡ ⲛⲃⲓ ⲡⲧⲟⲉⲓⲥ ⲛⲉϥⲱⲧⲁⲙ ⲁⲡⲣⲟ :
ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν· Luc. 13, 25.

[12] ϵⲩⲉⲟⲧⲡⲟϥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲟⲙⲛⲓ ϵϣωπ ⲁϥϣⲁⲡⲁⲧ ⲉⲡⲃⲓ ⲁⲛϣⲟ :
εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν· Ps. 57, 11.

[13] ⲉⲥϣⲁⲙ (1) ϣⲟⲡⲉ ⲉⲧⲁⲙⲟⲧ ⲛⲁⲙⲁⲕ : ⲛϯⲁⲁⲡⲁⲣⲡⲁ ⲙⲙⲟⲕ ⲁⲡ :
κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Matth. 26, 35.

[14] ϱⲟⲧⲁⲙ ⲁⲥϣⲁⲡϣⲱϥⲧ ⲛⲧⲉ ⲧⲟⲧϥⲁⲧ :
ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· Deut. 32, 35.

[15] ⲉⲥϣⲁⲛⲧⲓ ⲛⲃⲓ ⲧⲡⲁⲣⲑⲉⲛⲟⲥ ⲁⲡⲉⲥⲉⲗⲓⲧⲁⲃⲓ :
ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος οὐχ' ἥμαρτε· 1 Cor. 7, 28.

[16] ⲉⲧϣⲁⲡⲧⲁⲁϥ ⲛⲟⲧⲣⲱⲙⲉ ⲉϥⲥⲟⲟⲧⲡ ⲛⲥⲉⲁⲓ ⲉⲧⲁⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲉ :
ⲉϣ ⲡⲁⲓ :
ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες· ἀνάγνωθι ταῦτα· Isa. 29, 11.

[17] ⲁⲧϣⲁⲡϣⲱⲡⲓ ⲃⲉⲡ ⲟⲩⲙⲉⲧⲭⲱⲣⲓ : ⲃⲙⲉⲡⲉ (ⲛⲣⲟⲙⲡⲓ) ⲡⲉ :
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη· Ps. 89, 10.

[18] ϵϣϫⲉ · · · ⲡⲕⲧⲣⲁⲓ ⲛⲉⲛϩⲃⲉϱⲥⲓ ⲉⲧϣⲁⲡⲃⲉϣⲃⲱϣ ⲛⲉⲧⲥⲉϱⲉⲓ
ⲙⲙⲁⲧ ϣⲁⲧⲧⲉⲃⲟ :
εἰ γὰρ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει· Hebr. 9, 13.

δ. Tempora a *Primariis minime derivata.*

17. Septem numerantur, quorum unum tantummodo ad modum *Hypotheticum* (infra, num. 22.) cetera pertinent ad *Subjunctivum*.

18. Praesens *indefinitum* coalescit e particulis ⲙⲁ *concede*, *da*, *permitte*, ⲡⲉ *esse*, *evadere* atque pronominibus simplicibus ⲓ, ⲕ etc. Hinc ⲙⲁ-

(1) Genus fem. pro neutrali.

ρει *da ut sim, permitte me esse*: concinit *imperativo* modo, cujus peculiaris character est ⲙⲁϩ, prout loco suo videbimus.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲙⲁϩρει [1]	ⲙⲁϩρι [2]	ⲙⲁϩλι	sim.
	(plur.	comm.	ⲙⲁϩρⲛ̀ [3]	ⲙⲁϩρεⲡ [4]	ⲙⲁϩλεⲡ [5]	simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲙⲁϩρⲉⲕ	ⲙⲁϩρⲉⲕ	ⲙⲁϩλⲉⲕ	sis.
	(	fem.	ⲙⲁϩρⲉ	ⲙⲁϩρⲉ [6]	ⲙⲁϩλⲉ	sis.
	(plur.	comm.	ⲙⲁϩρⲉ-ⲧⲛ̀	ⲙⲁϩρⲉ-ⲧⲉⲡ	ⲙⲁϩλⲉ-ⲧⲉⲡ	sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲙⲁϩρⲉϥ [7]	ⲙⲁϩρⲉϥ [8]	ⲙⲁϩλⲉϥ [9]	sit ille.
	(	fem.	ⲙⲁϩρⲉⲥ [10]	ⲙⲁϩρⲉⲥ [11]	ⲙⲁϩλⲉⲥ [12]	sit illa.
	(plur.	comm.	ⲙⲁϩρⲟⲩ	ⲙⲁϩρⲟⲩ [13]	ⲙⲁϩλⲟⲩ [14]	sint illi, illae.

[1] ⲙⲁϩρⲉⲓⲥⲱⲧⲛ̀ ⲉⲡⲉⲕⲡⲁ ⲛ̀ⲛⲁⲩ ⲛ̀ⲧⲙⲟⲩⲧⲉ :
ἀκουστὸν ποίησόν μοι τοπρωΐ τὸ ἔλεός σου· Ps. 142, 8.

[2] ⲙⲁϩρⲓⲱⲡⲉ ϧⲉⲡ ⲧⲉⲕⲙⲉⲟⲩⲛⲓ :
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Ps. 118, 40.

[3] ⲙⲁϩⲣⲏⲙⲟⲧⲣ ⲛ̀ⲡⲗⲓⲕⲁⲓⲟⲥ ⲁⲉ ⲫⲙⲟⲕⲉ ⲉⲣ ⲭⲣⲏⲥⲧⲟⲥ ⲉⲣⲟⲛ :
δήσομεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· Isa. 3, 10.

[4] ⲙⲁϩⲉⲡϧⲓⲥⲓ ⲛ̀ⲛⲉϥⲣⲁⲡ ⲉⲓ ⲟⲩⲥⲟⲡ .
ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό· Ps. 33, 4.

[5] ⲉⲩϫⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲙⲟⲩ ⲧⲛⲁⲧⲱⲟⲧⲛ̀ ⲉⲡ : ⲙⲁϩⲗⲉⲡⲟⲧⲱⲁⲁ ⲧⲉⲡⲥⲱ : ⲁⲉ ⲗⲉⲥϯ ⲅⲁⲣ ⲧⲉⲡⲡⲁⲙⲟⲧ.
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 1 Cor. 15, 32.

[6] ⲙⲁϩⲣⲉ ⲡⲕⲁϩⲓ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉϧⲁⲡⲥⲁⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗϧⲉⲡ ⲣⲱⲓ.
ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Deut. 32, 1.

[7] ⲡⲉⲧⲱⲁⲁⲉ ⲉϩⲛ̀ ⲧⲁⲥⲡⲉ ⲙⲁϩⲣⲉϥⲱⲗⲏⲗ ⲭⲉⲕⲁⲥ ⲉⲡⲉⲃⲟⲗ ⲉⲃⲟⲗ.
ὁ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ· 1 Cor. 14, 13.

[8] ⲙⲁϩⲣⲉϥⲧⲁϫⲣⲟ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕϩⲏⲧ :
κραταιούσθω ἡ καρδία σου, (Cod. Vatic.) Ps. 26, 14.

[9] ⲙⲁϩⲗⲉϥⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫⲁϫⲡⲓ ⲛ̀ⲡⲉⲧⲟⲧⲉⲉϩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ :
ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, (C. Vat.) Isa. 5, 19.

[10] ⲧⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲛ̀ⲛⲟⲧⲧⲉ ⲙⲁϩⲣⲉⲥⲧⲁϫⲣⲟ ϧⲛ̀ ⲡⲉⲧⲛ̀ϩⲏⲧ :
ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· Col. 3, 15.

11 ⲙⲁⲣⲉⲥⲓ ⲉϧⲟⲧⲡ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲗⲓⲟⲟ ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲁⲡⲣⲟⲥⲉⲧⲭⲏ :
εἰσιλθάτω ἐνωπιόν σου ἡ προσευχή μου Ps. 87, 3.

12 ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ ⲙⲁⲗⲉⲥϥ ⲙ̀ⲡⲉⲧ ⲉⲗⲁⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲥϩⲉⲓ.
ἡ γυνὴ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω τῷ ἀνδρί 1 Cor. 7, 3.

13 ⲙⲁⲣⲟⲧⲃⲓϣⲓⲡⲓ ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲛⲉⲧⲓⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲡⲟⲗⲓⲁ :
αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες Ps. 24, 3.

14 ⲙⲁⲗⲟⲧϩⲱⲡⲧ ⲉⲓ̀ ⲛⲟⲧⲃⲉⲡⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲧⲉϥⲛⲁⲉⲓⲧⲟⲩ :
τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει Isa. 5, 19.

19. Binae conjunctivae voces ⲉⲧ atque ⲛ̀ⲧ *quod, ut* pronominibus simplicibus copulatae duplex praesens *indefinitum* gignunt *subjunctivi* modi, addito ⲉ epenthetico ante pronomen, *euphonia* id postulante; ex. gr. ⲉⲧⲉⲕ *quod sis*, ⲉⲧⲉϥ *quod sit*: ⲛ̀ⲧⲉⲕ *ut sis*, ⲛ̀ⲧⲉϥ *ut sit*. Notandum porro, primam personam sing. esse ⲉϯ, raro ⲉⲧⲁ, tertiam autem plur. ⲉⲧ. Verum in altera forma prima sing. est ⲛ̀ⲧⲁ *ut sim*. Utriusque temporis paradigmata sistimus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉϯ	ⲉϯ	ⲉϯ [1]	quod sim.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲛ̀	ⲉⲧⲉⲛ [2]	ⲉⲧⲉⲛ	quod simus.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲉⲕ	ⲉⲧⲉⲕ	ⲉⲧⲉⲕ	quod sis.
2.	(	fem.	ⲉⲧⲉ	ⲉⲧⲉ	ⲉⲧⲉ	quod sis.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ [3]	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	quod sitis.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲉϥ	ⲉⲧⲉϥ	ⲉⲧⲉϥ	quod sit ille.
3.	(	fem.	ⲉⲧⲉⲥ	ⲉⲧⲉⲥ	ⲉⲧⲉⲥ	quod sitilla.
	(plur.	comm.	ⲉⲧ	ⲉⲧ [4]	ⲉⲧ	quod sint illi, illae.

1 ⲡⲁⲙⲉⲧⲣⲏ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲡⲫϯ : ⲏⲟⲉ ⲉϧⲟⲧⲉϣⲧⲏⲛⲟⲩ ⲧⲏⲣⲧⲛ̀ ⲉⲓ̀ ⲡⲉ-
ⲙⲉⲧⲩⲁⲡⲁⲅⲧⲏϥ ⲙ̀ⲡⲉϫⲣⲓⲥⲧⲟⲥ.
μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Philipp. 1, 8.

2 ⲁⲛⲣⲓⲙⲓ ⲉⲡⲁⲓⲡⲧⲉⲡⲉⲣϧⲙⲉⲧⲛ̀ ⲛⲥⲓⲱⲛ. (inserto ⲡⲁⲓⲛ).
ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών Ps. 136, 1.

3 ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲉⲓ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲡⲁϣⲱⲗⲛ̀ⲗ ⲙ̀ⲡⲣϣⲱⲡⲉ ⲏⲟⲉ ⲛ̀ⲡⲉⲓϩⲩⲡⲟⲕⲣⲓⲧⲏⲥ :
ὅταν προσεύχησθε οὐκ ἔσεσθε (1) ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. Matth. 6, 5.

(1) Tex. graec. receptus singulari numero; verum codd. non pauci cum vulg. lat. pluraliter sic habent.

[4] ϩⲁⲓⲙⲁϩ ⲙⲙⲟⲧ ⲉⲧϩⲉⲙϩⲉⲙ ⲉⲧϩⲱⲗⲉⲙ ⲉⲧⲕⲱϯ ⲛϩⲁ ⲧⲟⲧϭⲣⲉ ⲡⲱⲟⲧ .

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι . . . βρῶσιν αὐτοῖς· Ps. 103, 21.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲓⲧⲁ [1]	ⲓⲧⲁ [2]	ⲓⲧⲁ [3]	ut sim.
	(plur.	comm.	ⲓⲧⲛ̀	ⲓⲧⲉⲛ [4]	ⲓⲧⲉⲛ [5]	ut simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲓⲧⲉⲕ	ⲓⲧⲉⲕ [6]	ⲓⲧⲉⲕ	ut sis.
	(	fem.	ⲓⲧⲉ	ⲓⲧⲉ [7]	ⲓⲧⲉ	ut sis.
	(plur.	comm.	ⲓⲧⲉⲧⲛ̀ [8]	ⲓⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [9]	ⲓⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [10]	ut sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲓⲧⲉϥ	ⲓⲧⲉϥ [11]	ⲓⲧⲉϥ	ut sit ille.
	(	fem.	ⲓⲧⲉⲥ	ⲓⲧⲉⲥ [12]	ⲓⲧⲉⲥ	ut sit illa.
	(plur.	comm.	ⲓⲧⲟⲟⲧ	ⲓⲧⲟⲟⲧ [13]	ⲓⲧⲟⲟⲧ	ut sint illi, illae.

[1] ⲕⲁ ⲛⲁⲓ ⲓⲧⲁⲧⲁⲕⲟⲟⲧ :
ἔασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· Deut. 9, 14.

[2] ⲉⲡⲉⲓⲛⲧⲁⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲡϭⲣⲱⲟⲧ ⲓⲧⲉ ⲡⲉⲕⲥⲙⲟⲧ ⲟⲧⲟⲩ ⲓⲧⲁⲥⲁⲁⲓ ⲛⲡⲉⲕⲱϣⲡⲣⲓ ⲧⲛⲟⲧ.
τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ps. 25, 7.

[3] ⲧⲉϩⲣⲡ ⲁⲡⲁⲕ ⲧⲉ ϩⲓⲡⲁ ⲓⲧⲁⲓⲗⲓ . . . . .
ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ . . . . Ioh. 4, 34.

[4] ⲓⲧⲉⲡϯ ⲡⲱⲟⲧ ⲉⲟⲧⲱⲙ :
δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; Marc. 6, 37.

[5] ⲙⲁⲗⲟⲧϩⲱⲡⲧ ϩⲛ̀ ⲛⲟⲧϭⲉⲡⲏ ⲛⲓⲉ ⲡⲉⲧⲉⲙⲡⲉⲓⲧⲟⲧ : ϩⲓⲡⲁ ⲓⲧⲉⲡ-ⲛⲉⲧ ⲉⲗⲁⲧ :
τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· Isa. 5, 19.

[6] ⲙⲏⲡⲱⲥ ⲓⲧⲉⲕϭⲓϭⲣⲟⲡ ⲉⲟⲧⲱⲟⲩ ⲓⲣⲁⲧⲕ :
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· Ps. 90, 12.

[7] ϩⲓⲡⲁ ⲓⲧⲉⲃⲣⲫⲓⲉⲉⲧⲓ ⲟⲧⲟⲩ ⲓⲧⲉⲃⲓⲱⲡⲓ :
ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς (Ἱερουσαλήμ)· Ezech. 16, 63.

[8] ⲱⲡⲉ ⲍⲉⲕⲁⲥ ⲓⲧⲉⲧⲛ̀ⲣⲟⲧⲟ :
ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 1 Cor. 14, 12.

[9] ⲫⲟⲡⲱⲥ ⲓⲧⲉⲧⲉⲡϣⲓⲣⲓ ⲉⲣⲱⲟⲧ ⲉⲕⲉⲍⲱⲟⲧ :

ὅπως ἂν δικηώσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ps. 47, 14.

" ⲛⲉⲓ ⲛⲧⲁⲓⲧⲁⲁϥ ⲙⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲉⲛⲉⲓ ⲉⲱⲃ: ⲍⲉ ⲛⲧⲉⲧⲛⲉⲓⲙⲓ (*sic*) ⲉⲡⲉⲛⲟⲩⲱ:

ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν. Ephes. 6, 22.

" ⲉⲓⲛⲁ ⲛⲧⲉϥⲉⲣϣⲁⲗⲓⲡ ⲉⲣⲟⲕ ⲛⲧⲙⲉ ⲙⲁⲱⲟⲩ:

ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου. Ps. 29, 13.

" ⲁⲣⲛⲟⲩ ⲛⲧⲉⲥⲉⲛⲟⲩⲧⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ (1):

κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν Luc. 13, 9.

" ⲉⲓⲛⲁ ⲛⲧⲟⲩⲱⲉ ⲛⲱⲟⲩ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲧⲟⲩⲍⲉⲓ ⲉⲫⲁⲩⲟⲩ:

ἵνα πορευθῶσι καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω Isa. 28, 13.

20. Praedictis temporum formis auctis a principio una e duabus particulis ⲩⲁ *donec*, ⲁⲛⲁ unde ⲁⲛⲁⲧⲉ (2) *priusquam*, alia exurgunt tempora ad modum *subjunctivum* et ipsa quoque spectantia. Unum est ⲩⲁⲓⲧ Theb. et Baschm., ⲩⲁϯ Memphit. contractum e ⲩⲁ atque ⲓϯ pro duabus prioribus dialectis; nec non ⲩⲁ atque ⲉϯ pro tertia; estque praesens *definitivum* simul et *anterius*: *donec sim* vel *fuerim*. Alterum est ⲁⲛⲁϯ ex ⲁⲛⲁ atque ⲉϯ praesens *definitivum*: *priusquam sim*, vel *antequam sim*, sive etiam *nondum sum* . . .

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	T.	
1.	singul.	comm.	ⲩⲁⲓⲧ [1]	ⲩⲁϯ [2]	ⲩⲁⲓϯ	donec sim *vel* fuerim.
	plur.	comm.	ⲩⲁⲓⲧⲛ	ⲩⲁⲧⲉⲛ [3]	ⲩⲁⲓ-ⲧⲉⲛ	donec simus, fuerimus.
2.	singul.	mascul.	ⲩⲁⲓ-ⲧⲉⲕ [4]	ⲩⲁⲧⲉⲕ [5]	ⲩⲁⲓ-ⲧⲉⲕ	donec sis, fueris.
		fem.	ⲩⲁⲓⲧⲉ	ⲩⲁⲧⲉ	ⲩⲁⲓⲧⲉ	donec sis, fueris.
	plur.	comm.	ⲩⲁⲓⲧⲉ-ⲧⲛ [6]	ⲩⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [7]	ⲩⲁⲓⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	donec sitis, fueritis.

(1) *A graeco parumper interpres discessit, presse namque coptica sententia est*: forte erit ut fructum proferat.

(2) *Nisi* ⲁⲛⲁⲧⲉ *compendium fuerit integrae praepositionis* ⲁⲛⲍⲁⲧⲍⲛ ἔμπροσθεν; ⲍⲁⲧⲍⲛ *namque thebaice* ante, coram *significat.*

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
3.	singul.	mascul.	ϣⲁϩ-ⲧⲉϥ [8]	ϣⲁⲧⲉϥ [9]	ϣⲁϩ-ⲧⲉϥ [10]	donec sit, fuerit ille.
		fem.	ϣⲁϩ-ⲧⲉⲥ [11]	ϣⲁⲧⲉⲥ [12]	ϣⲁϩ-ⲧⲉⲥ	donec sit, fuerit illa.
	plur.	comm.	ϣⲁϩ-ⲧⲟⲩ [13]	ϣⲁⲧⲟⲩ [14]	ϣⲁϩ-ⲧⲟⲩ [15]	donec sint, fuerint illi, illae.

[1] ϩⲙⲟⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲱⲁ ϣⲁϩⲧⲃⲱⲕ ⲉⲡⲉⲓⲱⲁ ⲛ̀ⲧⲁϣⲗⲏⲗ :
καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ· Matth. 26, 36.

[2] ϣⲁⲧⲫⲓⲣⲓ ⲉⲡⲉⲕϣⲱⲃϣ ⲛ̀ⲧⲧⲉⲡⲉⲁ ⲧⲏⲣⲥ ⲉⲟⲩⲛⲟⲩ :
ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ· Ps. 70, 18.

[3] ϣⲁⲧⲉⲡⲉⲣⲕⲁⲧⲁⲛⲧⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες. Ephes. 4, 13.

[4] ⲉⲕⲉⲟⲩⲱⲁ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟⲉⲓⲕ ⲉⲣⲏ ⲧⲃⲱⲧⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲣⲟ ϣⲁⲛⲧⲉⲕⲕⲉⲕⲟⲧⲕ ⲉⲃⲣⲁⲓ ⲉⲡⲕⲁϩ :
ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν. Gen. 3, 19.

[5] ⲥⲉⲟⲩⲓ ⲙⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲉ ⲉⲁⲡⲟⲙⲙⲓ ϣⲁⲧⲉⲕϯ ⲙⲛⲓ ⲛⲟⲩϣⲉⲃⲓⲱ :
ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι. Ps. 141, 8.

[6] ⲛ̀ⲙⲉⲧⲛ̀ⲧⲁⲩ ⲉⲣⲟⲓ ⲭⲓⲛ ⲧⲉⲡⲟⲩ ϣⲁⲛⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲁⲟⲟⲥ : ⲉϥⲙⲁⲁⲩ ⲛ̀ⲃⲓ ⲡⲉⲧⲙⲛⲧ ⲉⲓⲉ ⲡⲣⲁⲡ ⲛ̀ⲛⲁⲟⲉⲓⲥ :
οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Matth. 23, 39.

[7] ⲛ̀ⲙⲉⲧⲉⲡⲡⲁⲩ ⲉⲣⲟⲓ ⲓⲥⲁⲉⲡ ϯⲡⲟⲩ ϣⲁⲧⲉⲧⲉⲡⲁⲟⲥ ⲁⲉ : ⲉϥⲙⲁ-ⲣⲱⲟⲩⲧ . . . .
. . . . . id. ibid.

[8] ⲁϥⲛⲟⲍϥ ⲉⲡⲉϣⲧⲉⲕⲟ ϣⲁⲛⲧⲉϥϯ ⲛ̀ⲙⲉⲧⲉⲣⲟϥ ⲧⲏⲣϥ :
ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. Matth. 18, 30.

[9] ϣⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩⲧⲛⲕ ⲛ̀ⲁⲉ ⲡⲛⲟⲩ :
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη· Ps. 71, 7.

[10] ϩⲁⲡⲥ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉϥⲉⲗⲉⲣⲣⲟ ϣⲁⲛⲧⲉϥⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥϫⲉⲕⲁⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲥⲁⲡⲉⲥⲛⲧ ⲛ̀ⲛⲉϥⲟⲧⲉⲣⲛϯ :
δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς (αὐτοῦ legit Didym.) ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. 1 Cor. 15, 25.

[11] ссеϩр песнı песωıпе ϩй отωрϫ ωа̀ıтесϩе ѣрос :
σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ. Luc. 15, 8.

[12] †пϫерϩелпıс ϕ̀ат ϕпıві ıте пектепϩ ωа̀тесс ıнхе †ϫпоыıϫ :
ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Ps. 56, 2.

[13] ıпетаı†пе ѣпııот ωа̀ıтотпа̀т тететотро ѣппотте :
οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Luc. 9, 27.

[14] ϥпа̀бωлк ıтеϥрı† ωа̀тотωωпı :
ἐκτενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ps. 57, 8.

[15] еϥсаııс ѐвол ωа̀ıтоткω ıпеϥаıа . . . . .
ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ . . . Hebr. 10, 13.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ѣпа† [1]	ѣпа† [2]	ѣпа†	priusquam sim.
	plur.	comm.	ѣпатѝ	ѣпатеп	ѣпатеп	priusquam simus.
2.	singul.	masc.	ѣпатек [3]	ѣпатек [4]	ѣпатек	priusquam sis.
		fem.	ѣпате	ѣпате	ѣпате	priusquam sis.
	plur.	comm.	ѣпатетѝ [5]	ѣпатетеп	ѣпатетеп	priusquam sitis.
3.	singul.	masc.	ѣпатеϥ [6]	ѣпатеϥ [7]	ѣпатеϥ [8]	priusq. sit ille.
		fem.	ѣпатес	ѣпатес [9]	ѣпатес	priusq. sit illa.
	plur.	comm.	ѣпатот [10]	ѣпатот [11]	ѣпатот	priusq. sint illi, illae.

[1] ѣпа†ѣı ϫарок ѐϫотп ѐкнаі :
πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρός σε εἰς αἴγυπτον. Gen. 48, 5.

[2] χω пнı ϫпа̀ ıтаχвоβ ѣпа†ωе пп :
ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν. Ps. 38, 14.

[3] ѣпатекѝ таıот ıроыпе ато ѧкпа̀т ѐаврϫаам :
πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ αβραὰμ ἑώρακας; Ioh. 8, 57.

[4] ѧıотωаı тнрот ѣпатекı :

ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε εἰσιλθεῖν. Gen. 27, 33.

5 ⲁⲙⲁⲧⲉⲧⲛⲁⲓ† ⲛⲁⲩ:
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Matth. 6, 8.

6 Ⲓⲛⲥⲟⲩⲥ ⲁⲙⲁⲧⲉⲩⲁⲓ ⲉⲟⲟⲩ ⲡⲉ:
ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Ioh. 7, 39.

7 ⲡⲉⲃⲟⲉⲓⲥ ⲁⲛⲟⲩ ⲉⲃⲣⲡⲓ ⲙⲁⲧⲉⲩⲙⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲡⲁⲗⲟⲩ:
κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Ioh. 4, 49.

8 ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲁⲛⲟⲩ ⲉⲃⲗⲏⲓ ⲉⲙⲙⲁⲧⲉⲩⲙⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲡⲁⲗⲟⲩ:
. . . . . id. ibid.

9 ⲁϥⲟ ⲡⲉⲙⲙⲓ ⲉⲱⲓ †ⲥⲉⲓⲙⲓ: ⲙⲁⲧⲉⲥⲓ ⲛⲧⲉ ⲧⲁⲟⲩⲛⲟⲩ:
τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Ioh. 2, 4.

10 ⲙⲁⲧⲉ ⲉⲁⲉ ⲁⲉ ⲛⲉⲟⲟⲩ ⲟⲧⲉⲓⲡⲉ (pro ⲙⲁⲧⲟⲧⲉⲓⲡⲉ):
μιτ' οὐ πολλὰς ἡμέρας (τ. ε. πρὶν ἔρχεσθαι πολλ. ἡμέρ.) Luc. 15, 13.

11 ⲙⲁⲧⲟⲧⲱⲡⲓ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲧⲱⲟⲩ: ⲉⲙⲙⲁⲧⲟⲧⲙⲟⲩⲛⲕ ⲙⲡⲕⲁⲉⲓ ⲡⲉⲙⲁ †ⲟⲓⲕⲟⲧⲙⲉⲛⲏ:
πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. Ps. 89, 2.

Annotatio.

„ Tum in hoc tempore tum in sequente pronomen simplex omittitur „ quotiescumque nominativus immediate post ⲙⲁⲧⲉ sequatur; ex. gr. „ ⲙⲁⲧⲉ ⲁⲃⲣⲁⲁⲁⲙ ⲱⲡⲉ ⲁⲛⲟⲕ †ⲱⲟⲟⲓ T.: πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. Ioh. 8, 58. „.

21. Quod si voci ⲙⲁⲧ† anteit particula ⲡⲉ, tempus aliud habetur *subjunctivi*, idest praesens *definitivum anterius* hunc prae se ferens sensum *priusquam essem*, vel *nondum eram* ...

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	[illegible]
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉ ⲙⲁ-ⲧⲉ†	ⲡⲉ ⲙⲁ-ⲧⲉ†	ⲡⲉ ⲙⲁ-ⲧⲉ†	priusquam essem.
	(plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙⲁⲧⲉ-ⲧⲛ̄	ⲡⲉ ⲙⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	ⲡⲉ ⲙⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	priusq. essemus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉ ⲙⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲕ	ⲡⲉ ⲙⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲕ	ⲡⲉ ⲙⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲕ	priusq. esses

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.		fem.	пе ⲁⲡⲁ-те	пе ⲁⲡⲁ-те	пе ⲁⲡⲁ-те	priusq. esses.
	plur.	comm.	пе ⲁⲡⲁ-	пе ⲁⲡⲁ-	пе ⲁⲡⲁ-	priusq. es-
3.	singul.	mascul.	пе ⲁⲡⲁ-тец [1]	пе ⲁⲡⲁ-тец [1]	пе ⲁⲡⲁ-тец	priusq. esset ille.
		fem.	пе ⲁⲡⲁ-тес	пе ⲁⲡⲁ-тес	пе ⲁⲡⲁ-тес	priusq. esset illa.
	plur.	comm.	пе ⲁⲡⲁ-тот	пе ⲁⲡⲁ-тот	пе ⲁⲡⲁ-тот	priusq. essent illi, illae.

[1] пе ⲁⲡⲁтецⲉⲓ ⲅⲁр ⲉⲣⲣⲁⲓ ⲙⲡⲗⲁⲁⲩ ⲏⲣⲱⲙⲉ :
οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς· Act. 8, 16.

[2] пе ⲁⲡⲁтε Iнсоус ⲃⲓ ⲱⲟⲩ пе :
ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθαι. Ioh. 7, 39.

22. ⲉϯ denique praesens *indefinitum* (supr. num. 19.) si a fine augeatur conjunctione ⲩⲁⲛ *si*, oritur praesens *definitivum* ⲉϯⲩⲁⲛ ad modum *Hypotheticum* pertinens, *si sum* (nunc). Confer. num. 17.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉϯⲩⲁⲛ	ⲉϯⲩⲁⲛ	ⲉϯⲩⲁⲛ	si sum.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲛ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲛ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲛ-ⲩⲁⲛ	si sumus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲧⲉⲕ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲕ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲕ-ⲩⲁⲛ	si es.
		fem.	ⲉⲧⲉ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉ-ⲩⲁⲛ	si es.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲉⲧⲛ-ⲩⲁⲛ [1]	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲩⲁⲛ [1]	si estis.
3.	singul.	mascul.	ⲉⲧⲉϥ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉϥ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉϥ-ⲩⲁⲛ	si est ille.
		fem.	ⲉⲧⲉⲥ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲥ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲥ-ⲩⲁⲛ	si est illa.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲟⲩ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲟⲩ-ⲩⲁⲛ	ⲉⲧⲟⲩ-ⲩⲁⲛ	si sunt illi, illae.

[1] ϯπ&ze ñετητñ (*sic?*) ϱω ετϱ&ze ñοτωτ : π&ι ετετñϱ&π-
κοοϥ π&ι :
ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι· Matth. 21, 24.

[2] ετετεπϱαπτ&ϣ& ιπετεπτωβ&ϱ ñϯπεcωτεα επ ἐλ&τεπ :
ὑμῶν . Isa. 1, 15.

De forma negante verbi substantivi auxiliaris.

§. VII.

1. In singulis modis tum indicativo nempe, tum subjunctivo, tum etiam hypothetico atque imperativo inest haec forma negans.

2. Tempora sunt vel primaria, vel composita e forma *affirmativa*, quae forma per additionem unius vel alterius particulae negantis, sive etiam pronominum simplicium dictis particulis affixorum fit *negans*.

3. Sex recensentur magis obviae particulae negantes: &π, ñ, τ&ι, ϣτ&ι, π ··· &π, ε&ιñ *ne*, *non*, *nisi* etc. Ratio componendi has particulas cum verbis atque pronominibus est hujusmodi:

I. ΔΗ

4. Interseritur imperfecto *simultaneo* formae affirmantis πει πε, π&ι πε (sup. §. VI. num. 4.) fitque πει &π πε T. π&ι &π πε M. et B. *non eram*, juxta sequens paradigma:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	πει &π πε	π&ι &π πε [1]	π&ι &π πε	non eram.
	plur.	comm.	πεπ &π πε	π&π &π πε	π&π &π πε	non eramus.
2.	singul.	mascul.	πεκ &π πε	π&κ &π πε	π&κ &π πε	non eras.
		fem.	περε &π πε	π&ρε &π πε	π&λε &π πε	non eras.
	plur.	comm.	περετñ &π πε	π&ρε-τεπ &π πε	π&λε-τεπ &π πε	non eratis.
3.	singul.	mascul.	πεϥ &π πε [2]	π&ϥ &π πε [3]	π&ϥ &π πε	non erat ille.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
3.		fem.	πες ⲁⲛ πε	πⲁⲥ ⲁⲛ πε	πⲁⲥ ⲁⲛ πε	non erat illa.
	plur.	comm.	πετ ⲁⲛ πε [4]	πⲁⲧ ⲁⲛ πε [5]	πⲁⲧ ⲁⲛ πε	non erant illi, illae.

[1] ⲁⲧⲧⲏⲓⲧ ⲟⲧⲟⲩ ⲡⲁⲓⲙⲟⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲛ πε :
παριδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. Ps. 87, 9.

[2] Ⲑⲱⲙⲁⲥ . . . ⲛⲉⲩ ⲙⲙⲁⲧ ⲁⲛ πε :
Θωμᾶς ... οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν (ἐκεῖ al. addunt) Ioh. 20, 24.

[3] ⲁⲓⲟⲩⲓ ⲙⲫⲛⲉⲟⲡⲁⲣ ⲙⲁⲕⲁⲩ ⲛⲩⲏⲧ ⲡⲉⲙⲙⲓ : ⲟⲧⲟⲩ ⲡⲁⲣⲭⲟⲛ ⲁⲛ πε :
ὑπίμενα συλλυπούμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε. Ps. 68, 21.

[4] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲫⲁⲣⲓⲥⲁⲓⲟⲥ ⲡⲉⲧⲣⲟⲙⲟⲗⲟⲅⲉⲓ ⲁⲛ πε :
διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν. Ioh. 12, 42.

[5] ⲡⲟⲩⲟⲓⲉ ⲉϥⲟⲟⲩ ⲛⲧⲁⲩ ⲡⲉⲕⲁϣⲟⲓ : ⲟⲧⲟⲩ ⲡⲁⲧⲉⲙⲙⲓ ⲁⲛ πε :
κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν Isa. 26, 11.

Nota formam Baschmur. ἀναλογιστικῶς *hic atque alibi exhiberi ; desunt namque exempla, inopiane textuum, aut quia ex* ⲁⲛ *compositio non suppetit ?*

II. ⲏ

5. Nonnisi scriptionis compendium est pro ⲁⲛ, praefigiturque uni praesenti *anteriori* ⲛⲉⲓ *eram* ; ex. gr. ⲛⲛⲉⲓ *non eram*, ⲛⲛⲉⲣⲉ *non eras, fem.* etc. Quod quidem imperfectum in forma negante usurpatur nonnunquam pro praesente *indefinito* : neque hactenus alibi illud deprehendimus quam in dialecto thebana ut sequitur :

Persona	Num.	Genus		
1.	singul.	comm.	ⲛⲛⲉⲓ	non eram.
	plur.	comm.	ⲛⲛⲉⲙ [1]	non eramus.
2.	singul.	mascul.	ⲛⲛⲉⲕ	non eras.
		fem.	ⲛⲛⲉⲣⲉ	non eras.
	plur.	comm.	ⲛⲛⲉⲣⲉⲧⲛ	non eratis.
3.	singul.	mascul.	ⲛⲛⲉϥ [2]	non erat ille.
		fem.	ⲛⲛⲉⲥ	non erat illa.
	plur.	comm.	ⲛⲛⲉⲧ [3]	non erant illi, illae.

[1] ⲛⲛⲉⲛⲩⲟⲧⲱⲟⲩ ⲁⲙⲟⲛ ⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲛⲱⲓ ⲉⲗⲓ ⲉⲛ ⲉⲥⲛⲥⲓⲥⲉ ⲛⲛⲟⲩⲛ ⲁⲛ ⲛⲉ :

οὐκ εἰς Τὰ ἄμέτρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις. 2 Cor. 10, 15.

[2] ⲧⲁⲥⲡⲉ ⲛⲗⲁⲥ ⲛⲛⲉⲩⲥⲟⲟⲧⲡ ⲁⲙⲟⲟⲥ ⲁⲛ :

γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω. Ps. 80, 6.

[3] ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲁⲡⲟⲧⲃⲱⲕ ⲛⲁⲙⲁⲩ ⲉⲡⲉⲡⲣⲁⲓⲧⲱⲣⲓⲟⲛ : ⲭⲉⲕⲁⲥ ⲛⲛⲉⲧ-ⲥⲱⲱⲩ :

αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν. Ioh. 18, 28.

III. ΤΗ

6. Particula hujusmodi referenda est ad primariam radicem ⲧⲁⲓ, ⲧⲱⲁⲓ *rejiciens, claudens, negans*; suffigiturque praesenti *indefinito* subjunctivi modi (§. VI. num. 49.) ⲛⲧⲁ, unde fit ⲛⲧⲁⲧⲁⲓ (thebaice) *ne sim*:

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	(singul.	comm.	ⲛⲧⲁⲧⲁⲓ	ne sim.
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲛⲧⲁⲓ	ne simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲧⲉⲕⲧⲁⲓ	ne sis.
	(	fem.	ⲛⲧⲉⲧⲁⲓ	ne sis.
	(plur.	comm.	ⲛⲧⲉⲧⲛⲧⲁⲓ [1]	ne sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲧⲉϥⲧⲁⲓ	ne sit ille.
	(	fem.	ⲛⲧⲉⲥⲧⲁⲓ	ne sit illa.
	(plur.	comm.	ⲛⲥⲉⲧⲁⲓ [2], vel ⲛⲧⲟⲟⲧⲁⲓ	ne sint illi, illae.

[1] ⲛⲧⲉⲧⲛⲧⲁⲓⲙⲉⲉⲩⲉ ⲉϩⲟⲟⲥ ⲛϩⲏⲧⲛⲧⲏⲧⲛ ⲭⲉ : ⲟⲩⲛⲧⲁⲛ ⲁⲙⲁⲧ ⲁⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ :

μὴ δόξητε λέγειν ἐν αὐτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Matth. 3, 9.

[2] ⲉⲣⲁⲓ ⲭⲉ ⲉϩⲙ ⲛⲉϩⲟⲟⲩ ⲉⲧⲁⲙⲁⲩ ⲛⲣⲱⲙⲉ ⲙⲁⲩⲡⲙⲉ ⲛⲥⲁ ⲡⲓⲟⲩ ⲛⲥⲉⲧⲁϩⲉ ⲉⲣⲟϥ :

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐχ εὑρήσουσιν (al. *εὕρωσιν*) *αὐτόν.* Apoc. 9, 6.

7. Eadem particula praesenti *definitivo* subjunctivi modi ⲛϯ (§. VI. num. 43.) copulata ortum praebet thebanae formae neganti ⲛϯⲧⲁⲓ, ⲛⲧⲛⲧⲁⲓ *ne sim*, *ne simus* etc.

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	singul.	comm.	ⲓⲛϯⲧⲁⲓ	ne sim, *vel* essem.
	plur.	comm.	ⲓⲛⲧⲏⲧⲁⲓ	ne simus.
2.	singul.	mascul.	ⲓⲛⲧⲧⲁⲓ [1]	ne sis.
		fem.	ⲓⲛⲧⲉⲧⲁⲓ	ne sis.
	plur.	comm.	ⲓⲛⲧⲉⲧⲏⲧⲁⲓ	ne sitis.
3.	singul.	mascul.	ⲓⲛϥⲧⲁⲓ [2]	ne sit ille.
		fem.	ⲓⲛⲥⲧⲁⲓ [3]	ne sit illa.
	plur.	comm.	ⲓⲛⲥⲉⲧⲁⲓ [4]	ne sint illi, illae.

[1] ⲓⲛⲧⲁⲓⲱⲥⲕ ⲡⲁⲛⲟⲩⲧⲉ :
μὴ χρονίσῃς . . . θεός μου Dan. 9, 19.

[2] ⲓⲛϥⲧⲁⲓⲕⲁⲁⲩ ⲉⲥⲱⲧⲃ ⲉⲡⲉϥⲏⲓ :
οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Matth. 24, 43.

[3] ⲓⲥⲧⲁⲓϣⲡⲉ ⲓⲛⲁⲁⲟⲩⲁ ⲭⲓⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩ :
οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι. Zach. 14, 11.

[4] ⲥⲉⲛⲁⲡⲱⲧ ⲉⲧϣⲓⲛⲉ ⲛⲥⲁⲡϣⲁ ⲭⲉ ⲙⲡⲭⲟⲉⲓⲥ ⲛⲥⲉⲧⲁⲓϩⲉ ⲉⲣⲟϥ :
περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν. Amos 8, 12.

IV. ⲩⲧⲟ, vel ⲩⲧⲉⲟⲩ

8. A radice secundaria ⲩⲧⲱⲟⲩ *respuens*, *negans* derivata hujusmodi particula suffigitur praeterito *indefinito* formae affirmantis ⲁⲓ, ⲁⲕ etc. Inde tempus promanat modi hypothetici formae negantis ⲁⲉⲓⲩⲧⲉⲟⲩ *nisi fuerit*, quod in dialecto memphitica sic usitatum invenimus :

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	singul.	comm.	ⲁⲓⲩⲧⲉⲟⲩ [1]	nisi fuero.
	plur.	comm.	ⲁⲛⲩⲧⲉⲟⲩ	nisi fuerimus.
2.	singul.	mascul.	ⲁⲕⲩⲧⲉⲟⲩ	nisi fueris.
		fem.	ⲁⲣⲉⲩⲧⲉⲟⲩ	nisi fueris.
	plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲩⲧⲉⲟⲩ [2]	nisi fueritis.
3.	singul.	mascul.	ⲁⲉⲓⲩⲧⲉⲟⲩ [3]	nisi fuerit ille.
		fem.	ⲁⲥⲩⲧⲉⲟⲩ	nisi fuerit illa.
	plur.	comm.	ⲁⲧⲩⲧⲉⲟⲩ [4]	nisi fuerint illi, illae.

[1] ⲡⲁⲗⲁⲥ ⲉⲩⲉϫⲱⲗⲧ ⲉⲧⲁⲩⲃⲱⲃⲓ ⲉⲱⲟⲡ ⲁⲓⲱⲧⲉⲙⲉⲣⲡⲉⲙⲉϯ :
κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μή σου μνεσθῶ. Ps. 136, 6.

[2] ⲉⲱⲟⲡ ⲁⲉ ⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲱⲧⲉⲙⲟⲧⲱⲱⲧ : ⲇⲉⲡ ϯⲟⲧⲡⲟⲧ ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲁⲧ :
ἐὰν δέ μη προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Dan. 3, 15.

[3] ⲉⲱⲟⲡ ⲁⲩⲱⲧⲉⲙⲡⲁⲣⲙⲉⲛ : ⲁⲣⲓⲉⲙⲙⲓ ⲡⲟⲧⲣⲟ :
ἐὰν μή (θελήσῃ σῶσαι ἡμᾶς) · γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ. Dan. 3, 18.

[4] ⲙⲙⲟⲡ ⲩⲭⲟⲙ ⲛⲁⲉ ⲟⲧⲣⲱⲙⲙⲓ ⲃⲓ ⲉⲗⲓ ⲉⲃⲟⲗ · · · ⲁⲧⲱⲧⲉⲙⲧⲏⲓⲥ ⲡⲁⲣ ⲉⲃⲟⲗ ⲇⲉⲡ ⲧⲫⲉ : (constructio impersonal.)
οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ioh. 3, 27.

Annotatio.

„ Quemadmodum per allata exempla perspicuum est, hanc formam „ antecedant plerumque conjunctiones ⲉⲱⲟⲡ et ⲉⲡⲉ „.

V. ⲘⲘⲎ

9. Conflata ab ⲙ et ⲙⲁ̀ⲏ *non* praeponitur praesenti *definitivo* ϯ, ⲧⲁ̀ⲓ, ⲕ, ⲧⲉ etc. (saepius ex contextu supplendum) ut idem praesens habeatur in forma negante, quo thebana praecipue utitur dialectus, ad hunc modum:

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	(singul.	comm.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ϯ	non sum.
	(plur.	comm.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲧⲁ̀ⲓ [1]	non sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲕ	non es.
	(	fem.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲧⲉ	non es.
	(plur.	comm.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲧⲉⲧⲁ̀ⲏ	non estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲫ [2]	non est ille.
	(	fem.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲥ [3]	non est illa.
	(plur.	comm.	ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲥⲉ	non sunt illi, illae.

[1] ⲙⲙⲁ̀ⲏ ⲧⲁⲡ (l. ⲧⲁ̀ⲓ?) ⲗⲁⲁⲧ :
μηδὲν ἔχοντες (τ. ε. οὐκ ἐσμὲν ἔχοντες). 2 Cor. 6, 10.

[2] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲣⲟⲟⲩ ⲁⲉ ⲙⲛ̀ ⲧⲉⲧⲛⲟⲩ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲙⲛ̀ ⲛⲁⲁⲩ ⲥⲟⲟⲩⲛ :
περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν· Mar. 13, 32.

[3] ⲙⲛ̀ⲧⲣⲙⲙⲁⲟ ⲉⲙⲛ̀ⲧⲥ (cum τ epenthet.) ⲁⲣⲡⲁⲥ :
ὄλβος ἀμέτρητος· Eccli. 30, 15.

VI. Ⲏ . . . ⲘⲚ

10. ⲏ constanter praefigitur, seorsim manente ⲁⲛ (baschmurice in ⲉⲛ mutanda), quae particula ⲏ verbi formas ita sequitur ut cum iisdem unicam flictionem constituat. Ambae hae particulae porro nonnulla tempora afficiunt *indicativi*, atque in primis praesens *definitivum*, quod negans evadit hoc pacto :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲏϯ ⲁⲛ	ⲏϯ ⲁⲛ [1]	ⲏϯ ⲉⲛ [2]	non sum.
	(plur.	comm.	ⲏⲧⲛ̀ ⲁⲛ [3]	ⲏⲧⲉⲛ ⲁⲛ [4]	ⲏⲧⲉⲛ ⲉⲛ	non sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲏⲛ ⲁⲛ [5]	ⲏⲭ, ⲏⲕ ⲁⲛ [6]	ⲏⲕ, ⲏⲭ ⲉⲛ	non es.
	(	fem.	ⲏⲧⲉ ⲁⲛ [7]	ⲏⲧⲉ ⲁⲛ	ⲏⲧⲉ ⲉⲛ	non es.
	(plur.	comm.	ⲏⲧⲉⲧⲛ̀ ⲁⲛ [8]	ⲏⲧⲉⲧⲉⲛ ⲁⲛ [9]	ⲏⲧⲉⲧⲉⲛ ⲉⲛ [10]	non estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲏⲩ ⲁⲛ	ⲏⲩ ⲁⲛ [11]	ⲏⲩ ⲉⲛ [12]	non est ille.
	(	fem.	ⲏⲥ ⲁⲛ	ⲏⲥ ⲁⲛ [13]	ⲏⲥ ⲉⲛ	non est illa.
	(plur.	comm.	ⲏⲥⲉ ⲁⲛ [14]	ⲏⲥⲉ ⲁⲛ [15]	ⲏⲥⲉ ⲉⲛ [16]	non sunt illi, illae.

[1] ⲉⲛϯⲟⲧⲱⲩ ⲁⲛ ⲫⲙⲟⲩ ⲏⲧⲉ ⲉⲙⲙⲁⲙⲟⲩ :
οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, Ezech. 18, 32.

[2] ⲏϯⲉⲙⲱⲩ ⲉⲛ ⲉⲙⲟⲓϯ ⲉⲗⲁⲓ ⲍⲉ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ :
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, 1 Cor. 15, 9.

[3] ⲏⲧⲛ̀ⲉⲓⲣⲉ ⲁⲛ ⲏⲧⲁⲗⲉ :
οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· 1 Ioh. 1, 6.

[4] ⲏⲧⲉⲡⲉⲛⲓ ⲁⲛ ⲍⲉ ⲁϥϫⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲍⲉ ⲟⲧ :
οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· Ioh. 16, 18.

[5] ⲡⲉⲧⲉⲓⲉⲓⲣⲉ ⲙⲙⲟϥ ⲏⲧⲥⲟⲟⲩⲛ ⲁⲛ ⲏⲧⲟⲕ :
ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας· Ioh. 13, 7.

6 ϩⲛⲛⲉ ϯⲛⲟⲩ ⲛⲥⲁⲓ ⲛⲥⲉⲛ ⲟⲩⲡⲁⲣⲣⲏⲥⲓⲁ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲕⲁⲉ ⲉⲗⲓ ⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲁⲣⲟⲓⲙⲓⲁ :

ἰδὲ νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Ioh. 16, 29.

7 ⲣⲉⲃⲱⲕ ⲉⲣⲁⲧⲉϥ ⲛ̀ⲟⲩⲗⲁⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲟⲟⲩⲧⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ ⲁⲛ :

ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις. Ruth 2, 11.

8 ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ⲅⲁⲣ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲃⲏⲕ ⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲃⲏⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲕⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ ⲁⲛ ⲉⲃⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ :

ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Matth. 23, 13.

9 ϩⲉⲛ ϯⲟⲩⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲥⲱⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲁⲛ ⲁⲣⲉ ⲡⲱⲛⲣ ⲙ̀ⲫⲣⲱ-ⲙⲓ ⲛⲓⲟⲩ :

ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Matth. 24, 44.

10 ⲟⲩⲁⲓⲧⲛⲓ ⲁⲡⲁⲕ ⲛⲟⲩⲃⲣⲛ ⲉⲟⲧⲱⲙⲥ ⲧⲉⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲉⲛ ⲉⲡⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲥⲁⲟⲧⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲥ ⲉⲛ :

ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ioh. 4, 32.

11 ⲛ̀ⲏⲩⲭⲛ ⲙ̀ⲡⲁⲓⲙⲁ ⲁⲛ : ⲁⲉⲣⲧⲱⲡⲉϥ ⲅⲁⲣ :

οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ. Matth. 28, 6.

12 ⲛ̀ⲉⲓⲁⲓ ⲛ̀ⲃⲉⲙⲃⲉⲗ ⲉⲛ ⲙ̀ⲡⲓ ⲛⲥⲁⲛ :

οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς 1 Cor. 7, 15.

13 ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲩⲃⲉϥⲱ ⲛ̀ⲕⲁⲧⲣⲓ ⲛⲉⲥⲥⲱⲧⲉⲙ (e euphon.) ⲁⲛ :

ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτὰ αὐτῆς. Ps. 57, 5.

14 ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ ⲧⲁⲕⲣⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲥⲉⲡⲱⲱⲡⲉ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲛ̀ ⲁⲛ ⲉⲃⲟⲗ :

ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι Coloss. 1, 23.

15 ⲡⲛⲉⲧⲉ ⲛ̀ⲥⲉⲟⲩⲟⲡⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲉⲕⲥⲟⲫⲓⲁ ⲁⲕⲧⲁⲗⲟⲓ ⲉⲣⲱⲟⲩ :

τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ps. 50, 8.

16 ⲡⲉⲃⲃⲟⲧⲉ ⲁⲉ ⲙ̀ⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ⲥⲉⲥⲁⲙⲥ ⲉⲗⲁⲧ ⲉⲡ ⲁⲧⲱ ⲡⲉⲃⲃⲟⲧⲉ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲩⲃⲓⲕ ⲛ̀ⲥⲉϯⲏⲣⲧⲛⲟⲩ ⲡⲛⲟⲩ ⲉⲡ :

τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Isa. 5, 12.

12. Interposita syllaba characteristica futuri πⲁ (sup. §. III. num. 4.) oritur futurum *definitivum* ⲓⲧϯⲡⲁ ⲁⲛ T. M., ⲓⲧϯⲡⲉ ⲉⲡ B. *ego non ero*, cet. ut infra :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲁⲧϥⲡⲁ ⲁⲛ [1]	ⲁⲧϥⲡⲁ ⲁⲛ [2]	ⲁⲧϥⲛⲉ ⲉⲛ [3]	non ero.
	plur.	comm.	ⲁⲧⲧⲛⲁ ⲁⲛ	ⲁⲧⲉⲛⲛⲁ ⲁⲛ	ⲁⲧⲉⲛⲛⲉ ⲉⲛ	non erimus.
2.	singul.	mascul.	ⲁⲧⲛⲁ ⲁⲛ [4]	ⲁⲩⲭⲁ ⲁⲛ	ⲁⲩⲛⲉ, ⲁⲩⲭⲉ ⲉⲛ	non eris.
		fem.	ⲁⲧⲉⲡⲁ ⲁⲛ	ⲁⲧⲉⲡⲁ ⲁⲛ	ⲁⲧⲉⲡⲉ ⲉⲛ	non eris.
	plur.	comm.	ⲁⲧⲉⲧⲛ-ⲛⲁ ⲁⲛ [5]	ⲁⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲛⲁ ⲁⲛ [6]	ⲁⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲛⲉ ⲉⲛ	non eritis.
3.	singul.	mascul.	ⲁϥⲛⲁ ⲁⲛ [7]	ⲁϥⲛⲁ ⲁⲛ [8]	ⲁϥⲛⲉ ⲉⲛ [9]	non erit ille.
		fem.	ⲁⲥⲡⲁ ⲁⲛ	ⲁⲥⲡⲁ ⲁⲛ [10]	ⲁⲥⲡⲉ ⲉⲛ	non erit illa.
	plur.	comm.	ⲁⲥⲉⲛⲁ ⲁⲛ [11]	ⲁⲥⲉⲛⲁ ⲁⲛ [11]	ⲁⲥⲉⲛⲉ ⲉⲛ [12]	non erunt illi, illae.

[1] ⲁⲧϥⲁⲓⲟⲩ ⲁⲛ ⲁⲗⲗⲁ ϥⲁⲟⲩϩ :
οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι. Ps. 117, 17.

[2] ⲟⲩⲇⲉ ⲁⲧϥⲁⲛⲁⲓ ⲁⲛ :
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. Exech. 9, 10.

[3] ⲁⲧϥⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲛ ⲉⲗⲁⲧⲉⲛ :
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν. Isa. 1, 15.

[4] ⲡⲁⲁ ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲧϥⲁⲃⲱⲕ ⲉⲣⲟϥ ⲁⲧⲛⲁϣⲟⲧⲁϩⲕ ⲛⲥⲱⲓ ⲁⲛ ⲧⲉⲡⲟⲧ:
ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι. Ioh. 13, 36.
ⲁⲧⲛⲁⲣⲣⲟⲧⲉ ⲁⲛ :
οὐ φοβηθήσῃ. Ps. 90, 5.

[6] ⲡⲁⲁ ⲁⲡⲟⲕ ⲉⲧϥⲁⲃⲱⲕ ⲉⲣⲟϥ ⲧⲱⲧⲛ ⲁⲧⲉⲧⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲁⲛ ⲉⲣⲟϥ :
ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ioh. 13, 33.

[6] ⲧⲉⲧⲉⲡⲛⲁⲕⲱϥ ⲛⲥⲱⲓ ⲟⲧⲟϩ ⲁⲧⲉⲧⲉⲡⲛⲁϩⲉⲙⲧ ⲁⲛ :
ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε (mss. nonnull. et verss.) Ioh. 8, 21.

[7] ⲛⲁϣ ⲁⲧⲟϥ ⲁⲓϩⲉ ⲁϥⲛⲁϫⲁⲣⲓⲍⲉ ⲡⲁⲛ ⲁⲛ ⲁⲛⲁⲕⲁⲡⲓⲁ .....
πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Rom. 8, 32.

[8] ⲡⲁϥⲛⲁⲟⲧⲱϣ (sic edit. Rom.) ⲁⲛ ϩⲉⲛ ⲟⲩⲉⲧϩⲱⲣⲓ ⲁⲧⲉ ⲡⲓϩⲟⲟⲩ:
οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει. Ps. 146, 10.

[9] ⲁⲧⲱ ⲡⲉⲧⲉϥⲛⲁⲧⲉⲓⲥ (sic ap. Zoeg. p. 153.) ⲉⲡ ⲟⲧⲟⲟⲧⲉ ⲕⲁⲗⲟⲥ ⲡⲉⲧⲉϥϫⲗⲓ ⲓⲙⲙⲟϥ :
ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσων ποιεῖ. 1 Cor. 7, 38.

[10] ϯϧω ⲛⲕⲉⲡⲧⲉ ⲛⲥⲡⲁϯⲟⲩⲧⲁϩ ⲁⲛ :
συκῆ οὐ καρποφορήσει Habac. 3, 17.

[11] ⲛⲥⲓⲟⲩ ⲥⲉⲡⲁϯ ⲁⲛ ⲁⲡⲉⲧⲟⲩⲉⲓⲡ :
τὰ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Joel 2, 10.

[12] ⲡⲛⲉⲧⲉⲓⲥⲉⲡⲁⲓ ⲁⲛ ⲉⲡⲱⲁⲓ :
ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν Zach. 14, 18.

[13] ⲉⲩⲱⲡⲓ ⲁⲉ ⲛⲥⲉⲡⲁⲉⲡⲣⲁⲧⲉⲧⲉ ⲁⲙⲁϯ ⲉⲡ : ⲙⲁⲗⲟⲩⲧⲁⲓ :
εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. 1 Cor. 7, 9.

Tempora formae negandi peculiaria.

13. Praesens *indefinitum* est ipsum Verbum *substantivum primarium* (§. I. num. 2.) juxta formam suam negantem ⲛⲓⲙⲉ *non esse*, pro ⲁⲛ ⲙⲉ (ibid. num. 7.) quod euphonice pronunciatur ⲁⲛⲓⲙⲉ, subjunctis a fine pronominibus *simplicibus*, ex. gr. ⲁⲛⲓ pro ⲁⲛⲓⲉⲓ *me non esse* i. e. *ego non sum* vel *non fui*, ⲁⲛⲉⲕ *te non esse* i. e. *tu non es* vel *non fuisti*; fem. ⲁⲛⲓⲉⲉ, per crasin ⲁⲛⲓⲉ, *tu non es*, et cetera ut in sequenti paradigmate, in quo juxta analogiam supplenda est forma Baschmurica :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	
1.	singul.	comm.	ⲁⲛⲓ *vel* ⲁⲛⲓⲉⲓ [1]	ⲁⲛⲓ [8]	non sum *vel* fui.
	plur.	comm.	ⲁⲛⲉⲙ, ⲁⲛⲓⲛ [3]	ⲁⲛⲉⲙ [4]	non sumus, fuimus.
2.	singul.	mascul.	ⲁⲛⲉⲕ [5]	ⲁⲛⲉⲕ [6]	non es, fuisti.
		fem.	ⲁⲛⲓⲉ	ⲁⲛⲓⲉ [7]	non es, fuisti.
	plur.	comm.	ⲁⲛⲉⲧⲛ	ⲁⲛⲉⲧⲉⲙ [8]	non estis, fuistis.
3.	singul.	mascul.	ⲁⲛⲉϥ [9]	ⲁⲛⲉϥ [10]	non est *vel* fuit ille
		fem.	ⲁⲛⲉⲥ	ⲁⲛⲉⲥ [11]	non est *vel* fuit illa.
	plur.	comm.	ⲁⲛⲟⲩ, ⲁⲛⲉⲩ [12]	ⲁⲛⲟⲩ [13]	non sunt *vel* fuerunt illi, illae.

[1] ⲁⲛⲉⲓⲥⲟⲧⲛ ⲉⲣⲱⲧⲏ :
οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς. Matth. 7, 23.

[2] ⲁⲛⲓⲣⲉⲙⲓ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲙⲁⲗϯⲣⲁⲡ ⲉⲩⲱⲟⲩⲧ :
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος Ps. 25, 4.

[3] ⲁⲛⲛⲏⲣⲉⲩⲉⲁⲗ ⲛⲗⲁⲁⲧ :
οὐδεπὶ δεδουλεύκαμεν. Ioh. 8, 33.

[4] ⲁⲛⲉⲡⲉⲣⲡⲉⲕⲱⲃⲱ ⲟⲧⲁⲉ ⲁⲛⲉⲡⲃⲓ ⲛⲁⲟⲛⲥ :
οὐκ ἐπιλαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν· Ps. 43, 18.

[5] ⲁⲛⲉⲕⲱⲡ ⲉⲣⲟⲓ ⲉⲕⲉⲓⲣⲉ ⲁⲛⲉⲧⲛⲁⲟⲧⲉϥ :
οὐκ ἴλαθές με ἀγαθὸν ποιῶν· Tob. 12, 13.

[6] ⲁⲛⲉⲕⲟⲣⲉ ⲛⲁⲁⲁⲓ ⲟⲧⲛⲟϥ ⲁⲙⲙⲱⲟⲧ ⲉⲃⲟⲣⲛⲓ ⲉⲁⲱⲓ :
οὐκ ἤνφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμοί. Ps. 29, 2.

[7] ⲁⲛⲉⲓⲣⲓ ⲛⲟⲧⲕⲟⲧⲁⲓ :
οὐδὲ ἐποίησας (Ἱερουσαλὴμ) παρὰ μικρὸν, Ezech. 16, 47.

[8] ⲛⲁⲓⲟⲓ ⲛⲱⲉⲙⲙⲟ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲛⲉⲧⲉⲛⲱⲟⲛ ⲉⲣⲱⲧⲉⲛ : ⲛⲁⲓⲃⲛⲱ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲛⲉⲧⲉⲛⲣⲟⲃⲉⲥⲧ : ⲛⲁⲓⲱⲱⲛⲓ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲛⲉⲧⲉⲛⲉⲁⲉⲙⲡⲁⲱⲛⲓ : ⲛⲁⲓⲭⲛ ⲉⲉⲛ ⲡⲓⲱⲧⲉⲕⲟ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲛⲉⲧⲉⲛⲓ ⲱⲁⲣⲟⲓ :
ξένος ἤμην καί οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Matth. 25, 43.

[9] ⲡⲧⲟϥ ⲁⲉ ⲁⲛⲉϥⲟⲧⲱⲱ : ⲁⲗⲗⲁ ⲁϥⲃⲱⲕ ⲁϥⲡⲟⲁϥ ⲉⲡⲉⲱⲧⲉⲕⲱ :
ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν· Matth. 18, 30.

[10] ⲁⲛⲉϥⲱⲱⲡⲓ ⲛⲏⲓ ⲉⲧⲙⲉⲧⲁⲧⲣⲏⲧ :
οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί (ἐστὶν ἡ ἀκουὴ). Ps. 21, 3.

[11] ⲁⲛⲉⲥⲟⲧⲱⲱ ⲁⲭⲉ ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ⲉⲃⲟⲣⲟⲧϯⲡⲟⲙϯ ⲙⲁⲥ :
ἀπνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. Ps. 76, 3.

[12] ⲁⲛⲉⲧⲣⲙⲉⲉⲧⲉ (ⲡⲉⲙⲙⲁϯ) ⲁⲛⲛⲟⲧⲉ :
οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ. Sap. 2, 22.

[13] ⲁⲧⲉⲣⲉⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲣⲟⲕ ⲟⲧⲟⲩ ⲁⲛⲟⲧⲃⲱⲱⲡⲓ :
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν· Ps. 21, 6.

14. Praefixa particula negativa ⲁ characteristicae futuri ⲡⲁ, quam pronomina *simplicia* subeunt, habetur futurum *indefinitum* hujusmodi :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲛⲁ	ⲁⲛⲁ [1]	ⲁⲛⲁ [2]	non ero.
	(plur.	comm.	ⲁⲛⲉⲛ [3]	ⲁⲛⲉⲛ [4]	ⲁⲛⲉⲛ [5]	non erimus.
2.	(singul.	mascul.	ⲁⲛⲉⲕ [6]	ⲁⲛⲉⲕ [7]	ⲁⲛⲉⲕ	non eris.
	(	fem.	ⲁⲛⲉ	ⲁⲛⲉ [8]	ⲁⲛⲉ	non eris.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.	plur.	comm.	ⲓⲡⲉⲣⲉ-ⲧⲏ *vel* ⲓⲡⲉⲧⲏ[9]	ⲓⲡⲉⲣⲉ-ⲧⲉⲛ *vel* ⲓⲡⲉ-ⲧⲉⲛ [10]	ⲓⲡⲉⲗⲉ-ⲧⲉⲛ *vel* ⲓⲡⲉⲧⲉⲛ	non eri-tis.
3.	singul.	mascul.	ⲓⲡⲉϥ	ⲓⲡⲉϥ [11]	ⲓⲡⲉϥ	non erit ille.
	plur.	fem.	ⲓⲡⲉⲥ [12]	ⲓⲡⲉⲥ [13]	ⲓⲡⲉⲥ	non erit illa.
		comm.	ⲓⲡⲉⲧ [14]	ⲓⲡⲟⲧ [15] *vel* ⲓⲡⲉⲧ [16]	ⲓⲡⲟⲧ	non erunt illi, illae.

[1] ⲓⲡⲁⲗⲟⲭⲧ ⲉⲓⲉⲥⲙⲟⲧ ⲉⲣⲟⲕ :
οὐ παύσομαι ὑμνῶν σε· Isa. 38, 19.

[2] ⲉϣⲁⲉ ⲟⲩⲣⲏ ⲧⲉⲧⲛⲁ (sic ap. Zoeg. p. 154.) ⲥⲕⲁⲛⲇⲁⲗⲓⲍⲉ ⲙⲡⲁ-ⲥⲁⲛ ⲛⲡⲁⲟⲩⲁⲛ ⲁϥ ⲛⲱⲃⲉⲡⲉϩ :
εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τον αἰῶνα· 1 Cor. 8, 13.

[3] ⲙⲡⲥⲛⲟⲧⲱⲙ ⲟⲩⲁⲉ ⲙⲡⲉⲡⲥⲱ :
λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν· Act. 23, 12.

[4] ⲉⲟⲃⲉ ⲫⲁⲓ ⲙⲡⲉⲡⲉⲣϩⲟϯ ⲁϥⲱⲙⲡⲥⲑⲟⲣⲧⲉⲣ ⲙⲡⲉ ⲡⲕⲁϩⲓ :
διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν· Ps. 45, 3.

[5] ⲉⲉ ⲙⲡⲉⲙϯ ⲛⲟⲩⲉⲗⲁⲡ ⲙⲡⲉⲧⲁⲩⲧⲉⲗⲓⲟⲛ ⲙⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ :
ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. 1 Cor. 9, 12.

[6] ⲙⲡⲉⲕⲟⲧⲱⲩⲧ ⲛⲕⲉⲡⲟⲧⲧⲉ ⲛⲱⲙⲓⲛⲓ :
οὐδὲ προσκυτήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ps. 80, 10.

[7] ⲉⲣⲉⲕⲱϯ ⲙⲁ ⲡⲉⲙⲙⲁ ⲟⲧⲟⲩ ⲙⲡⲉⲕⲕⲉⲙⲉϥ :
ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς· Ps. 36, 10.

[8] ⲟⲧⲟⲩ ⲙⲡⲉⲥⲓ (ⲟⲃⲁⲕⲓ) · · · ⲟⲧⲟⲩ ⲙⲡⲉⲟⲧⲃⲁⲓ :
καὶ οὐ μή ἰμπλησθῇς (ὦ πόλις) . . . καὶ οὐ μὴ διασωθῇς· Mich. 6, 14.

[9] ⲁⲃⲱ ⲧⲁⲣ ⲛⲓⲙⲟⲥ ⲡⲓⲧⲏ ⲉⲉ : ⲙⲡⲉⲧⲏⲡⲁⲧ ⲉⲣⲟⲓ :
λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε· Matth. 23, 39.

[10] ⲙⲡⲉⲧⲉⲙϧⲟⲩ ⲱⲗⲉⲩⲧ ⲙⲡⲓⲃⲁⲕⲓ ⲛⲓⲥⲣⲁⲏⲗ :
οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ· Matth. 10, 23.

11 отаı èвол ıʌбнтот ıппеүлоүлеү :
ἵν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Ps. 33, 21.

12 олıψıс ıмпеотоп ıттесде ψωпе . . . отде оп ıппесψωпе :
θλῖψις . . . οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς . . . οὐδ' οὐ μὴ γένηται· Matth. 24, 21.

13 ıппесψωпı де ıотаıаоемд :
καὶ οὐκ ἔσται ἀτάθμα· Zach. 14, 11.

14 ıпетрпове ıбı отоп пııı етделпıде èроү :
οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν. Ps. 33, 23.

отп̄ доıпе ıпетадердтот ıмпемд ıпетдıғпе ıмпıот :
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου· Luc. 9, 27.

15 отоп пıвеп етоді пдк ıпотбıψıпı :
πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· Ps. 24, 3.

16 ıпрωмı етѐкωғ̄ ıсд фıот отоς ппетдемү :
ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν. Apoc. 9, 7.

Forma transitiva seu efficiens verbi substantivi auxiliaris.

§. VIII.

1. Verbum, cujus est actionem innuere a subjecto non immediate quidem procedentem, verum mediante instrumento alterius vice, nomine, aut imperio agente, *transitivum* appellatur, veluti si dicas; *gregem per pastores meos duco*, aut: *Rex per milites suos hostes interimit.*

2. Uno tempore gaudet praeterito, nempe *indefinito* (1) *indicativi* modi, coalescente ex ді *fui*, atque particula тре T., ope M., atque тле B. *faciens esse*; hinc дıтре *effeci ut esset*, etc.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	дıтре	дıөре	дıтле	feci esse.
	(plur.	comm.	дıптре	дıөре	дıптле	fecimus esse.

(1) *Futurum quoque* indefinitum, *etsi rarius*, *occurrit in forma hac transitiva*: *ut Deut.* 32, 42. еıөоре пдсотпеү оıбı деп псноү: *μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος.*

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.	singul.	mascul.	ⲁⲕⲧⲣⲉ	ⲁⲕⲟⲣⲉ[2]	ⲁⲕⲧⲗⲉ	fecisti esse.
		fem.	ⲁⲣⲉⲧⲣⲉ	ⲁⲣⲉⲑⲣⲉ	ⲁⲗⲉⲧⲗⲉ	fecisti esse.
	plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲓⲧⲧⲣⲉ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲡⲑⲣⲉ	ⲁⲗⲉⲧⲉⲡⲧⲗⲉ	fecistis esse.
3.	singul.	mascul.	ⲁⲩⲧⲣⲉ[3]	ⲁⲩⲟⲣⲉ[4]	ⲁⲩⲧⲗⲉ[5]	fecit ille esse.
		fem.	ⲁⲥⲧⲣⲉ	ⲁⲥⲑⲣⲉ	ⲁⲥⲧⲗⲉ	fecit illa esse.
	plur.	comm.	ⲁⲧⲧⲣⲉ[6]	ⲁⲧⲑⲣⲉ[7]	ⲁⲧⲧⲗⲉ	fecerunt illi, illae esse.

[1] ⲡⲁⲥⲡⲛⲟⲩ : ⲛⲥⲉⲉⲣⲟⲛ ⲁⲛⲧⲣⲉⲱⲛⲉ ⲕⲁⲧⲁ ⲥⲁⲣⲝ :
ἀδελφοὶ , ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Rom. 8 , 12.

[2] ⲁⲕⲟⲣⲉ ⲧⲉⲫⲯⲩⲭⲏ ⲃⲱⲗ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛⲟⲩⲥⲧⲁϩⲟⲩⲗ :
ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· Ps. 38 , 12.

[3] ⲁⲩⲧⲣⲉⲧⲥⲱⲧⲙ̀ ⲟⲡⲉⲩⲉⲣⲟⲟⲩ :
ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ· Eccli. 46 , 17.

[4] ⲉⲁⲡⲗⲁⲟⲥ ⲁⲩⲟⲣⲟⲩ (pro ⲁⲩⲑⲣⲉⲩ?) ⲡⲁⲙ ⲃⲛⲉϩⲱⲟⲩ :
ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, Ps. 46 , 4.

[5] ⲁⲩⲧⲣⲉ (sic apud Zoeg. pag. 150.) ⲡⲓⲁϩⲧ ⲉⲗⲏⲗⲡ ⲁⲙⲉⲧ :
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Joh. 4 , 46.

[6] ⲁⲧⲁⲁⲥ ⲁⲉ ⲉⲓⲡⲁⲓ ⲁⲧⲧⲣⲉⲧⲡⲟϩⲟⲩ ⲧⲡⲣⲟⲩ :
καὶ ἐποίησαν οὕτω καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. Luc. 9 , 15.

[7] ⲁⲑⲟⲣⲉ ⲁⲱⲧⲥⲡⲉ ϫⲱⲡⲧ ϩⲉⲛ ϯⲡⲁⲣⲉⲙⲃⲟⲗⲏ :
παρώργισαν τὸν μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ· Ps. 105 , 16.

3. Duplex praeterea *supinum* in forma hujusmodi *transitiva* deprehenditur ; quorum prius e voce ⲧⲁⲣⲉ (ⲧⲁ *ad*, ⲣ *facere*, ⲉ existentiae praesentis index est) atque pronominibus simplicibus componitur , presseque significat *ad faciendum esse*. Ex. gr. ⲧⲁⲣⲉⲓ , vel memphit. ⲧⲁⲣⲓ *ad efficiendum me* , sive *ad faciendum me esse* ; in praesens subjunctivi subinde resolvendum *ut sim* , atque adeo in futurum , prout exemplis nonnullis mox proponendis constabit :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ταρει	ταρι	ταλει	ad faciendum me . . .
	(plur.	comm.	ταρή [1]	ταρεπ	ταλεπ	ad faciendum nos . . .
2.	(singul.	mascul.	ταρεκ	ταρεκ	ταλεκ	ad faciendum te . . .
	(	fem.	ταρε	ταρε	ταλε	ad faciendum te . . .
	(plur.	comm.	ταρε-τή [2]	ταρε-τεπ	ταλε-τεπ [3]	ad faciendum vos . . .
3.	(singul.	mascul.	ταρεϳ [4]	ταρεϳ	ταλεϳ	ad faciendum illum . . .
	(	fem.	ταρεc	ταρεc	ταλεc	ad faciendum illam. . . .
	(plur.	comm.	ταροτ [5]	ταροτ	ταλοτ	ad faciendum illos, illas...

[1] ταρὴgιοτε ὴτcηϳε : (ad lit. *erimus ne facientes nos percutientes* etc.)
εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ ; Luc. 22 , 49.

[2] ԁρι ɯιπε ὴcԁ ταρετὴбιπε :
ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· Luc. 11 , 9.

[3] ԁɯοιπι ταλετεππετ ὸπειλωɯι : (i. e. *ut videatis hominem*) :
διῦτε , ἴδετε ἄνθρωπον· Joh. 4 , 29.

[4] zπι ὸοτcԁe ταρεϳɯεριτκ : .(i. e. *ad faciendum illum diligentem* tc.)
ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Prov. 9 , 8.

[5] ταροτϯ . . . ταροτοτωπ : (i. e. *ut dent , ut aperiant*) .
δοθήσεται . . . ανοιγήσεται· Luc. 11 , 9.

4. Alterum componitur ope vocis ετpe , (in prima persona sing. ετ per T. εορι M. εολι B.) et pronominum simplicium perinde atque superius ; estque fere ejusdem sensus ; resolvitur namque in subjunctivum :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ετρει	εορι [1]	εολι	ut sim.
	(plur.	comm.	ετρὴ [2]	εορεπ [3]	εολεπ	ut simus.
2.	(singul.	mascul.	ετρεκ	εορεκ [4]	εολεκ	ut sis.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.	(	fem.	ετρε	εωρε	εωλε	ut sis.
	(plur.	comm.	ετρε-τπ [5]	εωρε-τεπ [6]	εωλε-τεπ [7]	ut sitis.
3.	(singul.	mascul.	ετρεϥ [8]	εωρεϥ [9]	εωλεϥ	ut sit ille.
	(	fem.	ετρες	εωρες [10]	εωλες	ut sit illa.
	(plur.	comm.	ετροτ [11]	εωροτ [12]	εωλοτ	ut sint illi, illae.

[1] ⲛϭⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉⲟⲡⲁⲗⲗⲟⲡⲓ ⲙⲙⲟⲓ ⲙⲡⲉϥⲟⲣⲓⲉⲣ ⲇⲁⲉ ⲛⲉⲗⲓ : ⲁϥⲟⲣⲓ-ⲱⲡⲓ ⲇⲉⲛ ⲟⲧⲙⲁ ⲉϫⲟⲧⲉⲧⲟⲧⲱⲧ :

κύριος ποιμανεῖ με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν Ps. 22, 1. 2.

[2] ⲱⲱⲉ ⲇⲉ ⲉⲣⲟⲡ · · · ⲉⲧⲣⲏⲓ ⲛⲛⲟⲃⲱ ⲙⲡⲉⲧⲉ ⲙⲙⲏ ⲃⲟⲗⲗ :

ὀφείλομεν . . . τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν Rom. 15, 1.

[3] ⲉⲱⲣⲉⲡⲟⲧⲡⲟϥ ⲇⲉⲛ ⲟⲧⲟⲧⲡⲟϥ ⲙⲧⲉ ⲡⲉⲕⲉⲟⲡⲟⲥ : ⲉⲱⲣⲉⲡⲱⲟⲧⲱⲟⲧ ⲙⲙⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲣⲟⲛⲟⲙⲓⲁ :

τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι (ἡμᾶς) μετὰ τῆς κληρονομίας σου Ps. 105, 5.

[4] ϫⲱⲗⲉⲙ ⲉⲡⲉⲙⲡⲟⲣⲉⲕⲛⲁϩⲙⲉⲧ :

τάχυνον τοῦ ἐξελίσθαί με Ps. 30, 3.

[5] ⲡⲁⲓ ⲡⲱⲁⲕⲉ ⲙⲡⲓϫⲟⲉⲓⲥ ⲉⲡⲧⲁϥϫⲟⲟϥ ⲉⲧⲣⲉⲧⲛⲁⲁϥ :

τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπε κύριος, ποιήσατε Lev. 9, 6.

[6] ⲉⲓⲱⲡⲓ ⲙⲙⲁⲱⲧⲉⲡ ⲉⲟⲃⲉ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲟⲣⲉⲧⲉⲡⲱⲱ ⲧⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲏ :

ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολήν 1 Thess. 5, 27.

[7] ⲉⲓⲇⲧⲉϥ ⲧⲙⲡⲟⲧ ⲁⲉ ⲉⲟⲗⲉⲧⲉⲡⲱⲱⲡⲓ ⲛⲁⲧⲣⲁⲟⲧⲱ :

θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. 1 Cor. 7, 32.

[8] ⲉⲧⲣⲉϥϫⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲃⲓ ⲡⲛⲟⲃⲉ :

τοῦ συντελέσαι ἁμαρτίαν Dan. 9, 24.

[9] ⲡⲉⲟ ⲁⲉ ⲛⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲃⲉⲡ ⲡⲛⲉⲧⲓⲣⲓ ⲙⲡⲓⲡⲉⲧϫⲱⲟⲧ ⲉⲟⲣⲉϥϥⲱϯ ⲙⲡⲟⲧⲙⲉⲧⲉ :

πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι . . . τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ps. 33, 17.

[10] ⲙⲡⲉⲡⲟⲣⲉⲥⲕⲓⲁ ⲉⲣⲟⲓ ⲛⲧⲉ ⲧⲁⲓⲁ ⲛⲧⲉ ⲫⲁⲡⲣⲉϥⲉⲣⲡⲟⲃⲓ :

χεὶρ ἁμαρτολοῦ μὴ σαλεύσαί με (cod. Vat.), Ps. 35, 12.

[11] ⲁϥⲱⲡ ⲉⲧⲟⲟⲧⲕ ⲙⲡⲓⲙⲏⲛⲉ ⲉⲧⲣⲟⲧⲡⲟϫⲟⲧ ⲉⲓ ⲡⲉⲥⲏⲧ :

παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς. Mar. 8, 6.
» ⲕⲉⲟⲩⲛⲛⲟⲩ ⲉⲃⲟⲣⲧⲉⲩⲱϯ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲛⲛⲟⲃⲓ :
ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· Act. 3, 19.

De forma passivo-impersonali Verbi substantivi.

§ IX.

1. Cum aegyptiaca lingua ita sit comparata, ut ex una parte primariae ipsius radices sensu gaudeant plerumque activo, quippe quae qualitatem *agentis*, ut dictum est C.I.§.II. num.1. exprimunt; ex alia vero per alicujus qualitatis affirmationem aut negationem constituatur *verbum*, sequitur nullum dari *verbum passivum* proprie tale, sed *impersonale* tantummodo. Ex. gr. ϣⲁⲟⲩⲧⲉ *vocans est* (vocat), ⲉϥⲛⲁϣⲁⲟⲩⲧⲉ *mox futurus est vocans* (vocabit), qui possum passive id reddere, cum non sit ex iis radicibus quae per vocalis mutationem sensum induunt passivum (loc. sup. cit.)? Remanet igitur ut *vocantis* attributum a subjecto, quo de agitur, in alios transferatur, ita quidem ut fiant ipsi *vocantes* dicendo *vocant*, aut *vocabunt illum* homines scilicet generatim atque impersonaliter ⲉⲧⲛⲁϣⲁⲟⲩⲧⲉ: κληθήσεται, Hebr. 11, 18. Non absimili modo hebraica, quacum vix et in paucissimis aegyptiaca lingua convenit, hujusmodi utitur impersonali constructione, ex. gr. 1 Reg. 9, 9. כהיאמר האיש *dicebatur*; atque huc omnino referendus locus insignis Ier. 23, 6. אשריקראו יהוה *quem vocabunt Jèhova*, i. e. *vocabitur* impersonaliter,

2. Praeter commemoratas radices quae, vocali commutata, passivae fiunt, aliae sunt quibus sensus inest passivus, et circa istas regularis est forma verbi; ut ⲁⲕⲟⲩϩⲁⲓ; ὑγιὴς γέγονας, Joh. 5, 14., ⲟⲩϩⲁⲓ namque est *sanari*, *salvus esse*, (rad.prim. *salus*). Pariter ⲕⲓϣⲓ *agitatio*, et active *movere* et passive *commoveri* ad instar verborum communium usurpatur; ex gr. ⲁⲧⲕⲓϣⲓ ⲙ̀ⲡⲟⲧⲁϥⲉ : ἐκίνησαν κεφαλὴν, Ps. 21, 8.; sed ⲁⲧϣⲟⲟⲡⲧⲉⲣ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲧⲕⲓϣⲓ : ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, Ps. 47, 6.

3. Seclusis itaque radicibus sensu *medio*, activo scilicet atque passivo, praeditis, ceterae omnes sensum passivum assumunt ope tertiae personae plur. verbi substantivi auxiliaris uniuscujusque temporis et modi, pro utroque numero in unaquaque dialecto, id quod exemplis praestat confirmare :

Praesens indefinit. Indicat. ⲛⲟⲟⲥ ⲁⲉ ⲉⲧⲛⲓ ⲙⲙⲟⲥ : M.
αὐτὴ δὲ ἀγομένη· Gen. 28, 25.

Praesens anterius . . . . . ⲛⲧⲉⲗⲟⲧⲡⲱⲱⲡⲓ ⲅⲁⲣ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲙⲉⲧⲟⲧ-ⲛⲏⲃ ⲉⲁⲡⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉⲟⲧⲡⲱⲱⲡⲓ ⲱⲱⲡⲓ ⲙⲡⲕⲉⲡⲟⲙⲟⲥ : B.
μετατιθιμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀ-νάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Hebr. 7, 12.

Praeter. indefinit. . . . . . ⲁⲉ ⲁⲧⲧⲁⲱⲉⲃⲉⲓⲱ ⲓⲱⲱⲁⲉ ⲉⲃⲟⲗⲅⲓⲧⲙ ⲡⲁⲧⲗⲟⲥ : T.
ὅτι . . . κατηγγέλη ὑπὸ Παύλου ὁ λόγος· Act. 17, 13.
ⲁⲧⲅⲓⲧ ⲛⲥⲱⲕ ⲓⲥⲭⲉⲛ ⲉⲓ ⲁⲉⲛ ⲧⲟϥ : M.
ἐπὶ σὲ ἐπιρίφην ἐκ μήτρας· Ps. 21, 11.
ⲟⲧ ⲡⲉ ⲛⲧⲁⲧⲧⲁⲙⲓⲟⲩ : ⲛⲧⲟⲩ ⲟⲛ ⲡⲉⲧ-ⲟⲧⲡⲁⲧⲁⲙⲓⲟⲩ : T.
τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμε-νον. Eccle. 1, 9.

Pract. plusq. perf. . . . . ⲡⲉⲧⲡⲁⲡⲱⲧⲃ ⲉⲃⲟⲗ ⲡⲉⲥⲡⲟⲩ ⲛⲧⲉ ⲥⲧⲉ-ⲫⲁⲛⲟⲥ : T.
ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου· Act. 22, 20.

Futur. indefinit. . . . . . ⲉⲧⲉⲭⲁⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲛⲓⲛⲟⲃⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛⲛⲓ-ⲱⲙⲡⲓ ⲛⲛⲓⲣⲱⲙⲓ : M.
πάντα ἀφιθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· Mar. 3, 28.

Futur. definit. . . . . . ⲥⲉⲡⲁⲃⲱⲗ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲡⲥⲁⲧⲁⲛⲁⲥ ⲉⲛ ⲡⲉⲩ-ⲙⲁⲣⲉ : T.
λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐ-τοῦ. Apoc. 20, 7.

Fut. def. proximum . . . ⲉⲛ ⲓⲥⲁⲁⲕ ⲉⲧⲡⲁⲙⲟⲩⲧⲉ ⲡⲁⲕ ⲟⲧⲁⲟ : T.
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· Hebr. 11, 18.
ⲡⲓⲗⲁⲟⲥ ⲉⲧⲟⲧⲡⲁⲙⲁⲥⲉϥ ϩⲛⲉⲧ ⲁⲡⲃⲟⲉⲓⲥ ⲑⲁⲙⲓⲟϥ : M.
λαῷ τῷ τιχθησομένῳ, ὃν ἐποίησε κύριος· Ps. 21, 32.

Praesens indefinit.Subjunct. ⲙⲁⲣⲟⲩⲱⲗⲓ ⲁⲛⲓⲁⲥⲉⲃⲏⲥ ⲉⲓⲛⲁ ⲏⲧⲉⲩ-ⲯⲧⲉⲙⲛⲁⲧ ⲉⲡⲱⲟⲩ ⲁⲫ† : M.
ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. Isa. 26, 10.

Praesens definit. . . . . ⲯⲁ ⲉⲣⲣⲁⲓ ⲉⲡϫⲟⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲁⲛⲉⲧⲟⲉⲓⲯ ⲛⲥⲉ† ⲛⲟⲩⲃⲟⲧⲉ ⲁⲯⲱϥ : T.
ἕως τῆς συντελείας καιροῦ . . . δοθήσεται (βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως), Dan. 9, 27.

Praes. defin. alterum . . ⲉⲁⲛⲥ ⲏⲧⲟⲩⲱⲟⲩϥ ⲁⲛⲓⲱⲛⲣⲓ ⲛⲣⲱ-ⲙⲓ : M.
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου . . . ἀποδοκιμασθῆναι· Mar. 8, 31.

Praesens indefinit. Indicativi formae negantis ⲁⲛⲟⲩϫⲉⲙ ⲙⲁ ⲏⲧⲱⲟⲩ : M.
τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. Apoc. 20, 11.

Praesens indefinit. Hipothformae negantis ⲁⲩⲱⲧⲉⲙⲧⲏⲥ ⲡⲁϥ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲉⲛ ⲧⲫⲉ : M.
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Joh. 3, 27.

De particulis Verbi substantivi vicem gerentibus.

§ X.

1. Tres potissimum dantur particulae *ens* vel *existentiam* significantes, quarum usus in aegyptiaco sermone ab exemplis potius addiscendus est quam a praeceptionibus.

2. Has itaque juxta varias dialectorum formas ita recensebimus:

Particula	T.	M.	B.	
I.	ⲟ [1]	ⲟⲓ [2]	ⲱ [3] *vel* ϩⲓ [4]	est, sunt, etc.
II.	ⲟⲧⲏ [5]	ⲟⲩⲟⲛ [6]	ⲟⲧϩⲛ [7]	est, sunt, etc.
III.	ⲯⲱⲡⲉ [8], ⲯⲟ-ⲟⲡ [9]	ⲯⲱⲙ, ⲯⲱ-ⲙⲓ [10]	ⲯⲱⲙⲓ [11], ⲯⲟ-ⲟⲡ [12], ⲯⲁϩⲁⲛ [13]	est, sunt, etc.

ⲁ ⲍⲉⲕⲁⲥ ⲡⲓⲁ ⲁⲡⲟⲕ ⲉϯⲟ ⲓⲙⲟⲩ ⲉⲧⲉⲧⲛⲁⲣⲱⲡⲉ ⲉⲱⲧⲧⲛⲧⲧⲏ ⲓⲙⲁⲧ :
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε· Ioh. 14, 3.
ⲉⲓⲟ ⲛⲣⲁⲓⲃⲁⲗ ⲓⲙⲡⲕⲟⲉⲓⲥ ⲉϩⲓ ⲟⲩⲁⲓⲟ ⲡⲓⲁ :
δουλεύων (ἐγὼ) τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης· Act. 20, 19.
ⲁⲡⲓⲁⲧ ⲉⲣⲟⲕ ⲧⲛⲁⲧ ⲉⲕⲟ ⲛⲱⲓⲙⲓ :
πότε σε εἴδομεν ξένον; Matth. 25, 38.
ⲡⲉ ⲉⲩⲟ ⲣⲉϥⲭⲓⲟⲧⲉ :
κλίπτης ἦν· Ioh. 12, 6.
ⲡⲉⲧⲟ ⲡⲟⲧⲣⲏⲧ ⲡⲟⲧⲱⲧ :
ἦν ἡ καρδία . . . μία, Act. 4, 32.
ⲁ ⲁⲓⲱⲱⲡⲓ ⲉⲓⲟⲓ ⲛⲱⲉⲙⲙⲟ ⲓⲡⲁⲥⲡⲓⲟⲩ :
ἀπηλλοτριωμένος ἐγήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου· Ps. 68, 9.
ⲧⲉⲡⲟⲓ ⲛⲱⲫⲡⲣ ⲡⲣⲉⲩⲉⲣⲅⲱⲃ ⲉⲡⲉⲧⲉⲡⲣⲁⲱⲓ :
συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. 1 Cor. 1, 24.
ⲁⲡⲓⲁⲧ ⲉⲣⲟⲕ ⲛⲟⲡⲁⲧ ⲉⲕⲟⲓ ⲛⲱⲉⲙⲙⲟ :
πότε σε εἴδομεν ξένον; Matth. 25, 38.
ⲫⲛⲉⲧⲟⲓ ⲛⲁⲧⲥⲱⲧⲉⲁ :
ὁ ἀπειθῶν· Ezech. 3, 27.
ⲉⲡⲁⲣⲉ ϯⲃⲟⲧⲓϯ ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲧ ⲟⲓ ⲛⲁⲧⲁⲣⲓⲕⲓ :
εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, Hebr. 8, 7.
ⲉⲙⲁⲣⲉⲙⲉⲓ ⲛⲁⲉ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲉⲩⲟⲓ ⲛⲟⲧⲣⲟ ⲱⲁ ⲉⲡⲉⲣ :
καθίσεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Ps. 28, 10.
ⲉⲡⲉⲓⲙⲡⲧⲟⲧⲱⲡⲓ ⲉⲧⲟⲓ ⲛⲕⲟⲧⲁⲓ ϩⲉⲡ ⲧⲟⲧⲙⲡⲓ ⲉⲧⲟⲓ ⲛⲕⲟⲧⲁⲓ :
ἐν τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστούς. Ps. 104, 2.
ⲧⲉⲩⲙⲉⲧⲟⲧⲣⲟ ⲥⲟⲓ ⲛⲙⲡⲁ ⲉⲟⲧⲟⲛ ⲙⲡⲉⲛ :
ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· Ps. 102, 19.
ⲉⲃⲟⲥⲓ ⲛⲁⲉ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ ⲟⲧⲟⲩ ⲉⲟⲓ ⲛⲃⲟϥ :
κύριος ὕψιστος, φοβερός· Ps. 46, 3.
ⲡⲁⲓⲟⲓ ⲛⲁⲗⲟⲩ ⲡⲉ ⲕⲉⲧⲁⲣ ⲁⲓⲉⲣϩⲉⲗⲗⲟ :
νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα, Ps. 36, 25.
ⲉⲓⲉⲱⲱⲡⲓ ⲉⲓⲉⲟⲓ ⲛⲁⲧⲁⲃⲡⲓ ⲡⲉⲙⲁⲩ :
ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ· Ps. 17, 24.
ⲃ ⲧⲙⲉⲧⲱ ⲙⲡⲁⲣⲁⲃⲟⲗⲏ ⲙⲡⲓⲟⲧⲁⲓⲉⲓⲱ ϯⲛⲟⲩ :
ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα· Hebr. 9, 9.

4 ⲛⲑⲉ ⲃⲏ ⲉⲧⲁⲓ ⲁⲙⲟⲥ ϯⲁⲓ ⲁⲙⲁⲥ ⲉⲓⲁ ⲡⲉⲣⲙⲁⲧ ⲁⲙⲫϯ :
χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· 1 Cor. 15, 10.
ⲁⲧⲧⲁⲣⲙⲉⲕ ⲉⲕⲁⲓ ⲛⲣⲁⲓⲉⲗ :
δοῦλος ἐκλήθης ; 1 Cor. 7, 21.
ⲁⲧⲱ ⲥⲉⲡⲉⲃⲉⲡⲧⲉⲡ ⲉⲡⲁⲓ ⲁⲙⲉⲧⲣⲏ ⲛⲛⲟⲧⲕ ⲉⲁ ⲡⲛⲟⲧϯ :
εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ· 1 Cor. 15, 15.
5 ⲟⲧⲛ̀ ⲟⲧⲡⲟⲛⲏⲣⲓⲁ ⲁⲙⲟⲥ ⲕⲉ ⲟⲧⲥⲱⲱⲩ :
ἔστι πονηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα· Eccli. 19, 23.
ⲅⲁⲣ ⲟⲧⲛ̀ ϯⲟⲩ ⲡⲁϣⲡⲉ ⲉⲃⲣⲁⲓ ⲉⲃⲏ ⲡⲉⲛⲓ ⲟⲧⲁ :
ἔσονται γὰρ . . . πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ· Luc. 12, 52.
ⲟⲧⲛ̀ ⲃⲟⲓⲗ ⲁⲛⲛⲟⲧⲧⲉ ⲉⲧⲟⲧⲡⲉⲥ ⲉⲉⲡϣⲓⲣⲉ ⲛⲁⲃⲣⲁⲁⲙ ⲉⲃⲟⲗⲉⲛ̀
ⲡⲉⲓⲱⲙⲉ :
δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
Matth. 3, 9.
ⲟⲧⲛ̀ ⲣⲟⲓⲙⲉ ⲛⲛⲉⲧⲁⲣⲉⲣⲁⲧⲟⲩ ⲁⲛⲉⲓⲙⲁ :
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων· Luc. 9, 27.
6 ⲓⲥⲭⲉ ⲟⲧⲟⲛ ⲟⲧⲙⲉⲧⲃⲓⲛⲓⲕⲟⲛⲉ ⲛⲉⲛ ⲛⲁⲉⲓⲭ :
εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου· Ps. 7, 4.
ⲟⲧⲟⲛ ⲟⲧⲙⲛⲧ ⲙⲙⲟⲛⲏ ⲛⲉⲛ ⲛⲓ ⲙⲡⲁϣⲱⲧ :
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· Ioh. 14, 2.
7 ⲉⲩⲭⲉ ⲟⲧⲁⲡ ⲟⲧⲉⲉⲓ ⲁⲉ ⲁⲱⲙⲙⲟⲥ ⲁⲉ ⲉϥⲱⲙⲓ ⲉⲉⲡ ⲧⲉϥϣⲏⲗⲓ :
εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει· 1 Cor. 7, 36.
ⲉⲩⲭⲉ ⲟⲧⲁⲡ ⲟⲧⲉⲉⲓ ⲁⲉ ⲙⲡⲓ ⲙⲡⲛⲟⲧϯ ⲡⲉⲓ ⲁⲉⲥⲟⲧⲱⲡⲉ ⲉⲃⲟⲗⲉⲓ-
ⲧⲁⲁⲧⲉ :
εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· 1 Cor. 8, 3.
ⲟⲧⲁⲡ ⲉⲁⲓⲡⲓ ⲛⲱⲁⲧⲙⲟⲧϯ ⲉⲣⲁⲧ (pro ⲉⲗⲁⲧ) ⲁⲉ ⲡⲟⲧϯ ··· ⲟⲧⲁⲡ
ⲟⲧⲁⲧⲁ ⲛⲛⲟⲧϯ ⲉⲓ ⲟⲧⲁⲧⲁ ⲛⲃⲟⲉⲓⲥ :
εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ . . . εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί.
1 Cor. 8, 5.
8 ⲁⲡⲁⲧⲉ ⲁⲃⲣⲁⲁⲙ ⲱⲱⲡⲉ ⲁⲡⲟⲕ ϯⲱⲟⲟⲡ :
πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. Ioh. 8, 58.
ⲟⲧ ⲡⲉ ⲛⲧⲁϥϣⲱⲡⲉ : ⲛⲧⲟϥ ⲟⲛ ⲡⲉⲧⲡⲁⲱⲱⲡⲉ :
τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γινησόμενον. Eccle. 1, 9.
ⲥⲉⲡⲁⲱⲱⲡⲉ ⲉⲧⲣⲓⲙⲉ ⲁⲧⲱ ⲉⲧⲁⲱⲁⲣⲟⲙ :
στυγνάσουσιν (C. Alex.) *στιγάξουσιν* (C. Vat.), Ezech. 28, 19.
9 ⲡⲟⲧⲍⲁⲓ ⲉⲩⲱⲟⲟⲡ ⲉⲃⲟⲗⲉⲛ̀ ⲛⲓⲟⲧⲍⲁⲓ :

ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ioh. 4, 22. Cf. sup. Ioh. 8, 58.

[10] ⲁⲓⲱⲱⲡⲓ ⲉⲓⲱⲡⲱ ⲉⲃⲟⲗ ⲟⲩⲧⲱⲟⲩ ⲛⲛⲉⲍⲁⲍⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος· Ps. 30, 12.
ⲁⲕⲱⲁⲡⲟⲧⲱⲱⲩⲧ ⲁⲛⲉⲁⲓⲗⲉⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲉⲓⲉⲱⲡⲓ ⲛⲁⲕ ⲧⲏⲣⲉⲩ :
ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου ἔσται σου πᾶσα. Luc. 4, 7.
ⲉⲥⲉⲱⲡⲓ ⲉⲥⲙⲟⲡⲗⲉⲡ :
σεισθήσεται (*ἡ Ῥαββὰ*) Amos 1, 14.

[11] ⲧⲉⲩⲭⲁⲣⲓⲥ ⲛⲧⲁⲥ ⲡⲉ ⲱⲁⲣⲁⲓ ⲁⲛⲉⲥⲱⲡⲓ ⲉⲥⲱⲟⲧⲉⲓⲧ :
ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη· 1 Cor. 15, 10.
ⲉⲓⲟⲧⲉⲱ ⲧⲙⲛⲟⲧ ⲁⲉ ⲉⲧⲣⲉⲧⲉⲧⲛⲱⲱⲡⲓ ⲛⲁⲧⲣⲁⲟⲧⲱ :
θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. 1 Cor. 7, 32.

[12] ⲧⲉⲧⲉⲛⲱⲟⲟⲡ ⲉⲛ ⲛⲉⲧⲉⲛⲛⲟⲃⲓ :
ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· 1 Cor. 15, 17.
ⲉⲫⲱⲟⲟⲡ ⲛⲟⲧⲛⲛⲃ ⲱⲁ ⲉⲡⲉⲩ.
μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Hebr. 7, 3.

[13] ⲉⲡ ⲟⲧⲥⲱⲕ ⲁⲉ ⲱⲁ.ⲁⲡ ⲛⲧⲙⲉⲧⲟⲧⲛⲛⲃ ⲛⲗⲉⲧⲉⲓ :
εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· Hebr. 7, 11.

3. Tertiam hanc particulam prior nonnunquam comitatur, ita quidem ut ambae veluti pleonastice compleant eandem sententiam ex. gr. ⲁⲓⲱⲱⲡⲓ ⲉⲓⲟⲓ ⲛⲱⲉⲙⲙⲟ (ad lit. *accidit mihi esse ens extremum*) *ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην*, Ps. 68. 9.

De Imperativo, Infinitivo, et Gerundio.

§. XI.

1. *Modus imperativus* per ipsam radicem exprimitur (supra §. III. num. 2.) in utroque numero; quam non raro si est *verbum*, semper vero si est nomen, antecedit una ex his vocibus: ⲙⲁ T. M. ⲙⲟⲓ M. *dans*, ⲁⲣⲓ T. M. ⲁⲣⲓⲟⲧⲉ M. *faciens*, ⲁ idem (ex ⲁⲁ per crasin deducta) ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ M., ⲁⲙⲟⲟⲛⲓ B., atque ⲁⲛⲣ T. ⲁⲛⲉⲣ M. ⲁⲛⲉⲗ B. (supra §. VIII. num. 13.) Postrema hac utuntur aegyptii quum *verbi* sensus prohibitionem importat. Ex. gr.

ⲨⲖ) ⲙⲁ ⲡⲁⲛ ⲁⲛⲉⲓⲟⲉⲓⲕ ⲛⲟⲧⲟⲉⲓⲱ ⲛⲛⲁ T. :
πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. Ioh. 6, 34.

πκοεις ματσαβοι κατα πεκωαχε T. :
κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου σύστησόν με. Ps. 118, 169.
μαρομκ ἐπαδρωστ ἠτε πατωβρ M. :
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ps. 5, 3.
επε σωσ : : : ἐσωτεμ ἠμωτεμ : : : μαρατ M. :
εἰ δίκαιόν ἐστιν ... ὑμῶν ἀκούειν ... κρίνατε. Act. 4, 19.
μαωστ ἠπεκωηρι M. :
δοξασόν σου τὸν υἱόν. Joh. 17, 1.
ΨΟΙ) μοι ππι ἠποελπλ ἠτε πεκοτσαι :
ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου. Ps. 50, 14.
μοι πωστ κατα ποτβηοτι :
θὰς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Ps. 27, 4.
ΔΡΙ) αριβιβαλ ἠπσοεις βἰ στοτπος T. :
δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Ps. 99, 2.
αριμεθαποιπ στπ στος κεοπηηοτ M. :
μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε. Act. 3, 19.
τωπκ πδοειο αριωορπ ἐρωστ M. :
ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτούς. Ps. 16, 13.
ΔΡΙΟΥΙ) αριστι(1) πωστ ἠφρητ ἠμεδιαπ :
ποίησον αὐτοῖς ὡς τῷ Μαδιάμ. Ps. 82, 10.
Δ) πκοεις ἀστωπ ππαπ T. :
κύριε ἄνοιξον ἡμῖν. Luc. 13, 25.
ακος ἠτεψτχη σε ἀπακ πε πεκοτσαι M.
εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Ps. 34, 3.
ΔΙΩΩΙΠΙ) ἀιωωιπ ἠτἀρετεπτατ ἐπιβηοτι ἠτε πδοειc M.
δεῦτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τοῦ κυρίου. Ps. 45, 9.
ἀιωοπι ταλετετεπτατ ἐπειλωιπι B. :
δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον. Joh. 4, 29.
ΥΠΡ) ἠπρταλε βιχ βιπε μἠλἀατ :
χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει. 1 Tim. 5, 22.
ετετηαι ετετηπαψληλ ἠπρωπε ποc ἠπει-
ρτποκριτης :

(1) *Omnino hoc* στι *complementum syllabicum esse videtur, quod aliis etiam radicibus memphitico accedit, ut* ελ *sive* ελ *tollere,* ελιοτι *tolle, tollite; sic et* ωλπλ *ejulare,* ωλιλοτι *ejulate, passim in textu memphitico.*

ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ προσεύχεσθε, οὐκ ἔσεσθε (C. Vat., al.) *ὥσπερ οἱ ὑποκριταί.* Matth. 6, 5.
ⲁⲛⲉⲣⲭⲉ ⲙⲉⲑⲛⲟⲧⲉ ⲡⲉⲧⲉⲙ ⲉⲣⲛⲟⲩ:
μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους Col. 3, 9.
ⲉⲃⲏⲗ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲉⲓⲙⲓ: ⲁⲛⲉⲗⲕⲱϯ ⲛⲥⲁ ⲥⲉⲓⲙⲓ:
λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα· 1 Cor. 7, 27.

2. *Infinitivus* pariter est ipsa radix, cui frequenter affigitur una ex his praepositionibus in quavis dialecto: ⲉ, ⲓⲧ, vel ⲁⲁ si aliud ⲁⲁ aut ⲡ sequatur, atque ⲉⲧⲁⲁ T. B. in forma negante. Ex. gr.

Ⲑ) ⲓⲧⲁⲧⲏⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲃⲟⲡⲧ ⲏⲟⲉ ⲛⲟⲩⲥⲟⲟⲡⲉ T.:
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε . . . συλλαβεῖν με. Mar. 14, 48.
ⲁⲛⲉⲩⲟⲧⲱⲱ ⲉⲕⲁϯ ⲉⲓⲣⲓ ⲁⲛⲓⲁⲧⲁⲟⲟⲡ M.:
οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθύναι. Ps. 35, 4.
ⲫⲥⲉⲃⲧⲱⲧ ⲏⲧⲉ ⲡⲉⲩⲣⲏⲧ ⲉⲃⲣⲉⲗⲛⲓⲥ ⲉⲡⲃⲟⲉⲓⲥ M.:
ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· Ps. 111, 7.
ⲡⲁⲛⲟⲩⲥ ⲅⲁⲣ ⲉⲥⲓ ⲉⲃⲟⲩⲁ ⲓⲥⲧⲉ ⲉⲗⲱⲕⲉ B.:
κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. 1 Cor. 7, 9.
Ⲏ) ⲧⲉⲧⲛⲥⲟⲟⲧⲡ ⲛϯ ⲣⲉⲡϯ T.:
οἷδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι. Luc. 11, 13.
ⲡⲱⲥ ⲉⲡⲁⲩⲭⲉⲓⲧⲥⲟⲓⲁ ⲁⲓⲙⲉⲡⲣⲓⲧ M.:
πῶς δύναται ἀγαπᾶν; 1 Ioh. 4, 20.
ⲞⲦⲒ) ⲁⲡⲱⲣⲕ ⲉⲧⲁⲓⲧⲉⲡ ⲙⲁⲓⲗⲁⲁⲧ T.:
ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι, Act. 23, 14.
ⲙⲁⲣⲉⲡⲟⲧⲃⲁⲗ ⲣⲕⲁⲕⲉ ⲉⲧⲁⲓⲡⲁⲧ ⲉⲃⲟⲗ T.:
σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, Ps. 68, 24.

3. Tam *Gerundium* quam *Participale* quibusdam particulis exprimuntur, quarum usitatior est in dialecto thebana ⲉⲁⲁ, ex. gr. ⲉⲁⲁ ⲡⲧⲣⲁⲱⲱ: *ἐν τῷ κεκραγέναι με*, Ps. 4. 4. ⲍⲓⲡ vel ⲡⲍⲓⲡ in memphitica, ex. gr. ⲉⲡⲍⲓⲡⲧⲟⲧⲱⲱⲡⲓ ⲉⲧⲟⲓ ⲏⲕⲟⲧⲍⲓ ϩⲉⲡ ⲧⲟⲧⲏⲡⲓ: *ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς*, Ps. 104, 2. In baschmurica vero dialecto obtinet ⲏⲧⲉⲗⲉ, ex. gr. ⲏⲧⲉⲗⲉⲩⲍⲁⲁⲥ ⲍⲉ ⲟⲧⲃⲉⲣⲓ: *ἐν τῷ λέγειν καινήν*, Hebr. 8, 13.

Annotatio.

„ Huc referas licet nomina actionis (sup. pag. 13.); etenim quotiescum-
„ que nomen affectum deprehenderis particula ⲃⲓⲡ T., ⲍⲓⲡ M. in con-
„ structione, sensum per *gerundivum*, aut *infinitivum* jure optimo resolves;
„ est namque hisce particulis solemne *actionis praesentiam* denotare. De lit-
„ tera porro ϵ nota *participii* sive *praesentis*, sive *praeter.* aut *futuri* (cf.
„ Peyron Lex. pag. 29.), quum de formatione *subjunctivi* modi jam egeri-
„ mus, circa eandem nihil attinet hic praecipere „.

APPENDIX

De Suffixis.

1. Pronomina simplicia nominibus, et verbis a fine accedentia *suffixa* dicuntur (1); quae quidem respectu nominum vicem supplent articuli possessivi, ex. gr. ⲡⲟⲓ T., ⲡⲱⲓ M., ⲗⲱⲓ B. *os meum*; in verbis autem quartum exprimunt casum, ex. gr. ⲁⲉⲉⲡⲣⲓⲧⲉϥ *amans illum.* Nunc quae ad usum *suffixorum* pertinent paucis complectemur.

2. Nomina in ⲧ desinentia suffixum primae pers. sing. ⲓ non suscipiunt (nisi accidat metathesis, qua de infra), sed aliud ⲧ, ut ⲧⲟⲧⲧ *manus mea*, ⲣⲁⲧⲧ *pes meus.*

3. Si radix Verbi consona terminetur adsciscit pariter ⲧ pro suffixo primae personae, ex. gr. ⲁⲧⲃⲏⲧ ⲉⲡⲱⲱⲓ ⲉⲁⲉⲡ ⲡⲉⲕⲧⲱⲟⲩ ⲉⲟⲟⲩⲁⲃ : ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγιόν σου. Ps. 42, 3.

4. *Suffixum* secundae pers. sing. fem. est ϵ praecunte ⲧ in dialecto thebana, et baschumurica; verum in memphitica est unicum ϯ, ex.gr. ⲁⲓⲧⲁⲁⲧⲉ ⲉⲧⲡⲟⲃⲡⲉⲃ ⲛ̀ⲛⲉⲉⲟⲡⲟⲥ : δίδωκά σε εἰς ὄνιδος τοῖς ἔθνεσι, Ezech. 22, 4. ⲁⲧⲥⲁⲃⲓ ⲉⲟⲃⲡϯ ⲛⲉⲁⲡⲉⲃⲛⲟⲧ ⲉⲧⲧⲁⲓⲛⲟⲩⲧ ϯⲃⲁⲕⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ϕϯ: δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. Ps. 86, 3.

5. Aliquando ⲧ epentheticum locum habet inter nomen vel radicem, et suffixum *euphoniae* causa, ex. gr. ⲛ̀ⲧⲁⲩϵⲡⲧⲛ̀ ⲉⲃⲟⲗϩⲛ̀ ⲕⲁⲁⲉ : ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, Act. 7, 40. pro ⲛ̀ⲧⲁⲩϵⲡⲛ̀.

6. Dantur quaedam radices dissyllabae formae ⲥⲱⲣⲉⲁⲁ (cap. I. §. II.

(1) Recole superius tradita de *pronominibus simplicibus* Cap. III. §. I. num. 5. et 8. Item §. II. num. 4.

num. 6. et 7.) in quibus propter suffixum vocalis postrema cum sequente consona transponuntur, correpta insuper priori vocali, ex. gr. ⲡⲉⲧⲡⲁⲟⲧⲉⲱ ⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲉⲧⲁⲓϩⲟⲥ ⲉϥⲁⲥⲟⲣⲙⲉⲥ: *ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν.* Luc. 9, 24. ⲁⲛⲡⲉⲧⲉⲡⲟⲣⲃⲉⲕ ⲁⲡⲟⲛ (ab ⲟⲣⲉⲃ): *ἡμεῖς σι οὐκ ἐβδιλυξάμιθα* Gen. 26, 29. Constans est hujusmodi litterarum metathesis in ϩⲏⲧ *cor*, fit namque ϩⲧⲏⲓ T., ϩⲟⲏⲓ M. *cor meum*: ϩⲧⲏⲕ, ϩⲟⲏⲕ *cor tuum*: ϩⲧⲏⲛ, ϩⲟⲏⲛ *cor nostrum* etc. Sicubi porro, facta metathesi, occurrat ⲧ immediate praecedere ϫ, illud in ⲑ commutandum est memphitice: sic pro Ϫⲱⲧⲉϫ *occidens* est Ϫⲟⲟϫⲉ, ex. gr. ⲧⲉⲡⲓⲁ.Ϫⲟⲟϫⲉⲕ: *ἀποκτινοῦμίν σι*, Dan. 14, 29.

Quae adhuc praecipienda superessent, ea diligenti textuum lectione, usu atque Lexicis, praestantissimo Peyroniano praesertim, facilius addiscentur.

DE FRAGMENTO THEBANO HIC EDITO

MONITIO.

Contigit, ante annum et amplius, ut Libellum papyraceum coptice scriptum ad me deferret honestus vir Silvester Guidius Romanus, qui illum ab Aegypto, sexies jam a se peragrata, et quo septimam nunc parat profectiônem, attulerat. Hunc quum inspexissem comperi reliquias in eo contineri satis amplioris sylloges sententiarum seu ἀποφθέγματων thebana dialecto tetrastichis exaratae. Folia, ultra prius pene deperditum, numeravi undecim quae, prout utrinque scripta sunt, plagulas comprehendunt viginti duos longitudinis unciarum IX. et VII. latitudinis, characteribus accedentibus ad optimam formam, quorum typum exhibet tabula infra posita. Male illum quidem aetas multavit; etenim praeterquam mutilus est a principio et a fine, in medio quoque hiatus est non minimus, ita quidem ut sententiarum series a numerali nota XXI. ad LXXII. folia occupet sex; alia vero quinque folia sententias contineant a CLIII. ad CCXX. Titulus *proinde in eo desideratur quemodmodum et* subscriptio. *Folia ipsa praeterea valde sunt detrita ut nulla fere offendatur plagula quae alterutro morgine squalore non fuerit exesa. Nihilo minus tanta est librorum hujusmodi papyro scriptorum inopia ut hic noster pene singularis sit habendus. De quo judicat Vir omnigena eruditione Clarissimus, copticarumque litterarum peritus quam qui maxime* Aemilianus Sartius *(cui etiam hoc nomine multum debeo quod mihi in eodem dijudicando praeluxerit) non post VII. vel VIII. seculum fuisse exaratum, tum quia litterarum lineamenta aetatem illam redoleant, tum quia maxime Papyri usus non antea in desuetudinem abierit quam subjugata sub Omaro Chalifa fuerit Aegyptus medio circiter seculo VII. Quum autem ejusdem apographon a me delineatum oculis subjecissem Eminentissimi Viri Aloisii Lambruschini Card. Bibliothec. S. R. E. qui eo tempore Camerarii quoque Dignitate fungeretur, is fragmentum plurimi faciendum probe intellexit; statimque coemi illud et in Vaticana Bibliotheca asservari mandavit. Neque interim mihi, qui de excerptis ex illo edendis in fine hujus grammaticoe supplicoveram, abnuit, immo vero, pro sua in litteris omne genus juvandis propensione atque studio, id gratum sibi fore significavit. Itaque tetrasticha ex eo nonnulla selegimus quae aut fa-*

cili conjectura suppleri, aut restitui certe poterant, cujusmodi sunt praesertim illa quae sensu magis cohaerere videntur. Terna namque ibi plerumque, bina interdum et quaterna tetrasticha connectuntur, id quod laudatus deprehendit Sartius, *ut unam orationis praeseferant seriem; et ea distributio in adjecta latina versione servata est a nobis; qui tenue istud thebanae dialectus specimen in eorum gratiam, qui aegyptiacam linguam addiscere cupiunt, exhibuimus tanquam voluntatis nostrae erga orientales litteras argumentum.*

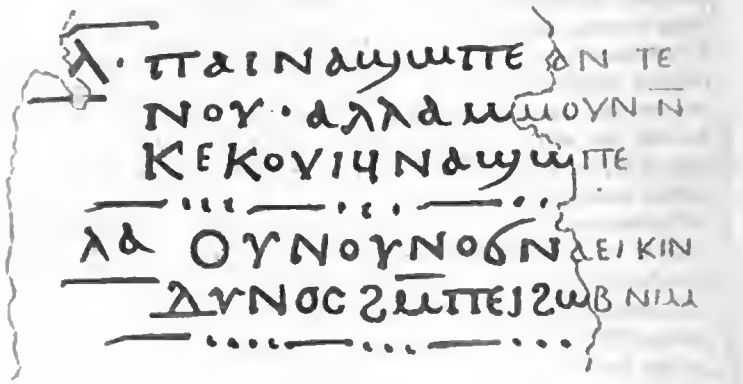

ΚΑ. ⲙⲡⲣⲕⲟⲧⲕ ⲥⲉⲣⲡⲟⲃⲉ ⲁⲉ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲟⲟⲟⲩⲧ ⲉⲡⲁⲓ. ⲩⲱⲡⲉ ⲙⲙⲟⲕ	XXI. (1) Cave pecces iterum, ne pejus hoc tibi eveniat . . . . .
ΚΒ. ⲡⲉⲛⲧⲁⲕⲉⲓⲧⲟⲟⲧⲕ ⲉⲁⲁⲩ ⲁⲣⲓⲩ ⲛⲧ ⲃⲉⲡⲛ ⲁⲟⲕⲩ ⲉⲃⲟⲗ.	XXIV. Quidquid faciendum arripueris, age illud, ut illico perficias.
ΚΓ. . . . . ⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲉ ⲡⲉⲧⲡⲁⲛⲟⲩⲩ ⲉⲧⲕⲡⲣⲟⲟ- ⲣⲉⲓ ⲉⲣⲟⲩ ⲁⲛ ⲡⲁⲧⲁⲉⲟⲕ.	XXV. . . . . fide Deo, quoniam faustus exitus, quem non praevides, superveniet tibi.
ΚΔ. ⲟⲗⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲓⲉⲱⲃ ⲕⲡⲁⲙⲁⲧⲉ ⲙⲙⲟⲩ ⲁⲛ.	XXVI. Abstine a re quam non es consequuturus.
Λ. ⲡⲁⲓ ⲡⲁⲱⲱⲡⲉ ⲁⲛ ⲧⲉ- ⲡⲟⲩ. ⲁⲗⲗⲁ ⲙⲙⲟⲧⲛ ⲛ- ⲕⲉⲕⲟⲧⲓ ⲉⲡⲁⲱⲱⲡⲉ	XXX. XXXI. Hoc equidem non erit in praesens: sed expecta adhuc paullulum, et erit; longum (namque) tempus discrimen adducit in quolibet negotio.
ΛΑ. ⲟⲩⲡⲟⲩ ⲡⲟⲃ ⲡⲁⲉⲓ ⲕⲓⲃⲏ ⲁⲩⲡⲟⲥ ⲉⲁⲓ ⲡⲉⲓⲉⲱⲃ ⲡⲓⲙ.	

(1) Joh. 5, 14. et hic fortasse unicus est locus conceptis verbis e Divinis LL. allegatus.

λB. ογπογ πογ̀ ⲁ̀κοπος
πⲁ̀ψωπε πⲁ̀κ
ⲁ̀τω κⲁ̀ⲁ̀ⲁ̀ⲓ ⲁ̀ποτⲁ̀ⲧοπ
ⲁ̀ⲣⲁⲧϥ ⲁ̀ⲧ πⲁ̀ⲣⲣⲓⲥⲓⲁ̀ⲍⲉⲓⲛ
ⲁ̀ⲙⲟⲕ ⲉⲛ̀ ϯⲣⲏⲛⲏ ⲁ̀ⲛⲍⲟⲉⲓⲥ

XXXII. XXXIII. XXXIV. Longum tempus tribulationis eveniet tibi, sed tu requiem invenies in ea, si confisus fueris in pace Domini: ambula in pace Domini . . . . . ut viam insistas bonam; nequaquam malum eveniet tibi; nam per hanc rem salvus eris.

λΓ. ⲙⲟⲟⲩⲉ ⲉⲛ̀ ϯⲣⲏⲛⲏ ⲁ̀ⲛⲍⲟⲉⲓⲥ
. . . . . .
ⲁⲧ ⲱⲉ πⲁ̀κ ⲛⲟⲧⲉⲓⲙ
πⲁ̀ⲛⲟⲧⲉ

λΔ. ⲁ̀ⲛⲧⲉⲑⲟⲟⲧ πⲁ̀ψωπⲉ̀
πⲁ̀κ ⲉⲁ̀ ⲡⲉⲓⲍⲱⲃ̀ πⲁⲓ
ⲕⲟⲧⲍⲏⲧ ⲅⲁⲣ.

λE. πⲁⲣⲁⲓⲧⲉⲓ ⲁ̀ⲛⲉⲓⲍⲱⲃ̀
. . . ϸⲛⲟⲩⲣⲉ ⲅⲁⲣ ⲁⲛ

XXXV. XXXVI. Abjice negotium . . . . . neque enim conducit; etsi id tibi (alii) suadeant, rejice illos, vanum immo pessimum est ipsorum consilium.

λⲤ. κⲁⲙ ⲥⲧⲙⲃⲟⲧⲗⲉⲧⲉ πⲁ̀κ
πⲁ̀ⲣⲁⲓⲧⲉⲓ ⲁ̀ⲙⲟⲟⲧ ⲡⲉⲧ-
ⲩⲟⲍⲙⲉ ⲩⲟⲧⲉⲓⲧ ⲁⲧⲱ
ⲉⲟⲟⲧ ⲉⲙⲁⲧⲉ.

λZ. ⲁⲣⲓⲕⲟⲧⲕ ⲉⲣ ⲡⲉⲓⲍⲱⲃ̀
ⲕⲁⲓⲡⲉⲣ ⲁ̀ⲡⲁⲧⲉⲩ ⲣⲁⲧ

XXXVII. XXXVIII. Confer te (libenter) ad opus quamvis nondum innotescat; verum quum factu rectum non sit, ne revertaris ad opus veluti si nondum illud noveris.

λH. ⲁ̀ⲙⲡⲉⲣⲕⲟⲧⲕ ⲉⲣⲡⲉⲓⲍⲱⲃ̀
ⲍⲉ ⲛⲉϥⲥⲟⲧⲧⲱⲛ ⲁⲛ ⲱⲥ-
ⲡⲉⲣ ⲁ̀ⲡⲁⲧⲉⲩ ⲣⲁⲧ.

λΘ. ⲡⲛⲟⲧⲧⲉ πⲁⲧⲛⲟⲟⲧ
ⲡⲉϥⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲉϥ ϯⲙⲟⲉⲓⲧ.

XXXIX. Deus mittet Angelum suum qui dirigat in via.

M. ⲁ̀ⲛⲣⲥⲡⲟⲧⲗⲁⲍⲉ ⲉⲟⲧⲉ
ⲡⲕⲁⲓⲣⲟⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ.

XL. Ne festines quando tempus nondum venit.

ⲘⲀ. ⲡⲉⲛⲧⲁⲕⲧⲁϩⲟⲩ ⲙⲁ-
ⲧⲉ ⲁⲙⲟⲩ.

XLI. Quod arripuisti id tene.

ⲘⲂ. ⲙⲁⲧⲱⲱⲩ ⲧⲁϫⲓ ⲁⲉ
ⲕⲁⲓⲣⲟⲥ ⲟⲩⲱ ⲉⲩⲟⲧⲥⲓⲙⲉ.

XLIII. Celeriter dispone, quia opportunitas jam praeterit.

ⲘⲄ. ⲙⲁⲟⲟⲩⲉ ϩⲣⲟⲥⲟⲛ ⲡⲙⲉⲧ
ⲡⲁⲧⲁϩⲟⲩ

ⲘⲆ. ⲁϩⲱⲕ ⲉϧⲟⲗ ϩⲧⲉⲙⲙⲏⲣⲡⲉ
ϩⲁ ⲛⲕⲣⲟⲩ ϩⲧⲟⲧⲁⲁⲓ

ⲘⲈ. ⲉⲕⲱⲁⲛ ⲣ̀ ⲡⲁⲓ ⲟⲧⲛ̀ ϩⲉⲛ-
ⲛⲉⲟⲟⲟⲧ ⲡⲛⲧⲁϩⲟⲩ ⲛ̀ⲧ
ⲥⲟⲟⲧⲛ ⲙⲙⲟⲟⲧ ⲁⲛ

XLIV.XLV.XLVI.XLVII. Ambulas ubi est qui te apprehendet: accinge te (igitur) hac zona adversus insidias, ut salvus fias; si id facis, mala supervenientia tibi non experiris; (etenim) Deus patrum nostrorum Abraham, et Isaac, et Iacob deducet te.

ⲘⲌ. ⲡⲓⲟⲧⲧⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲛⲉⲓⲟⲧⲉ
ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ⲙⲛ̀ ⲓⲥⲁⲁⲕ
ⲙⲛ̀ ⲓⲁⲕⲱⲃ ⲛⲁⲥⲓⲙⲟ-
ⲉⲓⲧ ⲙⲁⲕ.

Ⲛ. ⲙⲡⲓⲣⲁⲥⲙⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲁ-
ϩⲟⲕ ⲡⲁⲟⲉⲓⲥ ⲡⲁϧⲟⲗ ⲉ-
ϧⲟⲗ ⲙⲁⲡⲟⲛ ⲡⲓⲥⲧⲉⲧⲉ
ⲁⲧⲱ ⲕⲛⲁⲟⲧⲥⲁⲓ

L. LI. Tentationem quae apprehendit te Dominus disperget: tantum confide et salvus eris; Deus (enim) inspector est atque praeliabitur . . . .

ⲚⲀ. ⲡⲓⲟⲧⲧⲉ ⲡⲉⲧⲙⲟⲧⲩⲧ
ⲁⲧⲱ ⲫⲛⲁⲧⲟⲧⲉϩⲟⲧⲡ.

ⲚⲂ. ⲡⲓⲥⲧⲓⲥ ⲉⲧⲣⲁ̀ ⲡⲉϫⲣⲏⲧ
ⲛ̀ⲧⲕⲁⲁⲥ ⲉϧⲟⲗ ⲟⲧⲛ̀ⲧⲁϫ

LIII. Fidem, quae in corde tuo est, ne projicias, in ea (enim)

ⲁⲩⲱⲥⲧ ⲛⲟⲧⲃⲟⲏⲑⲟⲥ.

tibi est auxiliator.

ⲚⲔ. ⲙⲡⲣⲣⲱⲟⲧⲉ ⲉⲣⲉⲧⲉ ⲁⲡⲉⲓⲣⲱⲃ ⲉⲓⲥ ⲡⲉⲩⲕⲁⲓⲣⲟⲥ ⲛⲁⲉⲓ ⲉⲛ̀ ⲟⲩⲥⲟⲟⲩⲧⲛ̀

LIV. LV. LVI. Ne timeas incipere negotium cum ejus opportunitas est, quia cum directione erit: Ne sequaris eos qui consilium tibi dant; neque (nimium) confidas in illis: (sed) spera in Deo, malum non eveniet tibi...

ⲚⲤ. ⲙⲁⲣⲧⲁⲕ ⲉⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲙⲁⲛ̀ ⲛⲉⲑⲟⲟⲩ ⲡⲁⲱⲱⲡⲉ ⲙⲙⲟⲕ.

ⲝ. ⲙⲡⲣⲉⲓⲧⲟⲟⲧⲕ ⲉⲡⲉⲓⲣⲱⲃ ⲁⲉ ⲫⲁⲱⲱⲡⲉ ⲟⲩⲣⲟⲡ ⲁⲧⲱ ⲛⲥⲧⲁⲫⲟⲣⲁ

LX. LXI. LXII. Operi quo scandalum et calamitas inerit ne manum admoveas: istud (potius) hilariter age; ego mittam Angelum meum ut te ducat atque semitas tuas dirigat ante conspectum tuum. (Tunc) famam tenebis bonam vel a longe; laetusque valde eris in hoc opere.

ⲝⲁ. ⲁⲣⲓ ⲡⲁⲓ ⲉⲛ̀ ⲟⲩⲣⲁⲱⲓ ϯⲡⲁⲧⲏⲛⲟⲟⲩ ⲙⲡⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲥⲁⲓⲙⲟⲉⲓⲧⲕ ⲁⲧⲱ ⲛⲥⲟⲟⲩⲧⲛ̀ ⲡⲉⲓⲉⲓⲙ ⲙⲡⲉⲕⲁⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ

ⲝⲃ. ⲙⲟⲉⲓⲧ ⲉⲡⲁⲛⲟⲩ ⲉⲓⲉⲡⲁⲕ ⲙⲡⲟⲧⲉ. ⲁⲧⲱ ⲉⲕⲉⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲙⲁⲧⲉ ⲉⲛ̀ ⲡⲉⲣⲱⲃ ⲡⲁⲓ.

ⲝⲅ. ⲙⲡⲁⲧⲉ ⲡⲉ ⲟⲩⲟⲉⲓⲱ ⲉⲓ ⲙⲡⲉⲕⲱⲓⲡⲉ ⲛⲥⲁ ⲡⲉⲓⲣⲱⲃ ⲡⲁⲓ. ⲉⲕⲱⲁⲣⲣ̀ ⲡⲁⲓ ⲁⲉ ⲕⲁⲣⲟⲉ ⲙⲡⲉⲓⲧⲉⲩ ⲣ̀ ⲃⲟⲗ ⲉⲧⲡⲁⲱ ⲁⲩⲉⲉ ⲉⲣⲣⲁⲓ ⲉⲧⲃⲓⲉⲓⲧ.

LXIII. Tempus nondum advenit: ne sollicitus sis circa negotium; si autem id facis, ad instar illius ages, qui ut effugeret laqueum in foveam decidit.

ξλ. ετι κεκοτι πε ητ-
ναατε ιμπετκωιπε
ηca ewq.

LXIV. LXV. LXVI. LXVII. Adhuc modicum est, ut, rem quam obtinere niteris, consequaris : in ipso (namque) momento dabit . . desiderium tuum, ut tu des in hac re gloriam Deo : expecta (igitur) vel ad horam, post quam illico salus erit tibi : Dominum expecta ut servet te.

ξθ. qnaf . . . . . .
nekotwy ntetny ei
otbenk ntfooor im-
motte eai naiewß

ξι. etnoumne . . . . .
proc tetnor mmn-
cwc notkai nawo-
pe nak ei otoτnor

ξκ. etnoumne enzo-
eic ntotzok.

ξθ. neyaze nimak ey
mooyc p kroq erok
impf. alla kaetnk
immotte ze ntoq ne
ai teqein cottwn.

LXIX. Ne misceas cum eo sermones qui tecum insidiose ambulat ; verum confido in Deo, quia ipse rectus est in via sua.

o. tetnor mokec ai nei-
ewß nai

oa. impora ewek epeiewß

ob. impcwk ezwk mat-
aak notmeipasmoc
ze mn wboin imok.

LXX. LXXI. LXXII. Nunc dolores sunt in hoc negotio, relinque illud : Ne incites adversus te ipsum tentationem ; non enim inest tibi robur.

---

pnθ. pentaqcwpein nai

CLV. CLVI. CLVII. Quod a-

cenagε ἐροϥ	missum fuit, hoc invenietur: sustine te paullisper, (quoniam) rem tempus revelabit.
ΡΝϵ. ϥι ἐροκ ἡοτκοτι ἡοτοσιϥ	
ΡΝϵ. πρωϣ ναοτωπϩ ἐϧολ τεποτ.	
ΡϨϪ. αριπιεεετε ἀπεκερητ ἡτ τααϥ.	CLIV. Memento voti tui ut solvas illud.
ΡϨΘ κτοκἐϧολ ἐϧολϩἡ πειρωϣ ναι	CLXIX. CLXX. Recede ab hoc negotio; (nam) si tu solus illud agitas, multo tempore opus erit.
ΡΟ. ekϣanϩ̀ nai otaak noϭ ἡcητ naϣωπε.	
ΡΟΛ. τετποτ πρωϣ ἀπϩ̀κα ἐϧολ	CLXXIV. CLXXV. CLXXVI. Opus in praesens ne dimittas: conflictatio nunc erit, postea vinces; (alioquin) poenitens (illius) frustraberis negotium.
ΡΟϬ. τετποτ ϯτωπ naϣωπε ⲙⲁⲣⲉcωc κnaϩpo	
ΡΟϵ. κιετaπoι πρωϣ ἀnaϣωπε nak.	
ΡΟϨ. καρεcκε ἀπϩ̀ωιε nαρa πϣι	CLXXVII. CLXXVIII. Moderate hominibus quum placeas, salva res est . . . .
ΡΟΗ. πρωϣ τοτaιττ	

РЧН. пентакрі тоотк ерод пхоеіс пач-
зокч ёвол.

CXCVIII. Quidquid faciendum susceperis Dominus ad perfectionem adducet.

СЛ. ѧшй ѡбом етрефѡпе

СВ. йток ѧатадак ет
кѡтортр̀ ѧшок

СГ. ѧпатч р̀ пат йрі
тоотк ерод.

CCI. CCII. CCIII. Fieri non potest : tu solus es qui perturbas teipsum, ante considerationem illud suscipiendo.

СІӨ. ѯоте піатаѳоп па
ѡпе пак

СІЄ. еп етрекапехеіп
йрото йотоеіѡ

СІѯ. екпа етаокшпсеіп.

CCXV. CCXVI. CCXVII. Quando bonum contigerit tibi, si multo tempore (non superbe) illud sustinueris, tunc bonam famam consequeris.

Nonnulla sic emendanda:

Pag. 5.	*lin.* 5.	. . . . .	*lege* perfecta
	14.	. . . . .	diphtongo
	20.	. . . . .	terminos magis angustos
	28.	. . . . .	diphtongus, postpositiva
15.	15.	. . . . .	irregularium
20.	14.	. . . . .	affiguntur
74.	13.	. . . . .	gignitur
117.	25.	. . . . .	(radix prim. ΟΥΟΖ *sanus*)

D. PASCHALIS MALIPIERO

CONGREGATIONIS CLERIC. REGC. S. PAULLI PRAEPOSITUS GENERALIS.

Quum Librum, cui titulus: *Elementa Linguae Aegyptiacae vulgo Copticae quae Auditoribus suis in patrio Athenaeo Pisano tradebat Hippolytus Rosellini LL. OO. Vet. Histor. et Archaeologiae Professor* a R. P. Don Aloisio Maria Ungarelli Assistente nostro latine versum et ampliatum duo Congregationis Nostrae eruditi Viri, quibus id commisimus, recognoverint, et in lucem edi posse probaverint, Nos ut typis mandetur, quantum in Nobis est, facultatem facimus. In quorum fidem, has fieri, sigilloque nostro muniri jussimus.

Datum Liburni ex Collegio S. Sebastiani Kal. Decembr.
Anno MDCCCXXXVII.

L. S.

Don Paschalis Malipiero Praep. Gen.

Don Angelus Danielli Pro-Cancellarius.

IMPRIMATUR

Fr. D. Buttoni O. P. S. P. Apost. Magister.

IMPRIMATUR

A. Piatti Patriarcha Antiochenus Vicesg.
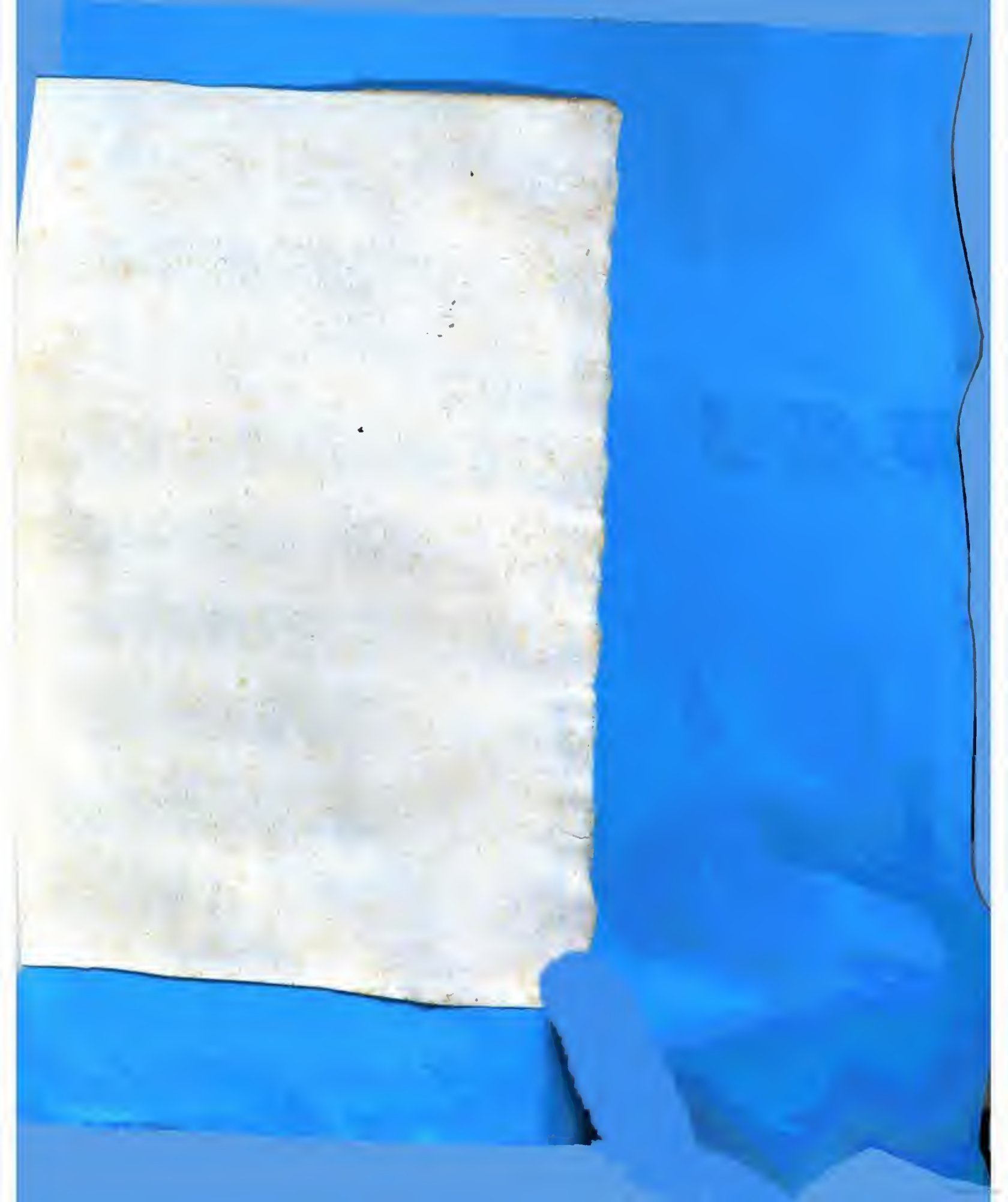
Vat. 154.1834